

کاتژمیری شووم

«رۆمان»

نووسینځ

گابریل گاریسیا مارکیز

وهه ریچیرانځ

ئهسکهندهر مهحموود رهسول

کوردستان - ههولیر

۲۰۰۵

ناوی کتیب: (کاتژمیری شووم)

- نووسینی: گابریل گاریسیا مارکیز

- وهه ریچیرانی: ئهسکهندهر مهحموود رهسول

- نهخشهسازی ناوهوه: طه حسین

- بهرگ: هۆگر سدیق

- سهه رهه رشتی چاپ: هیمن نهجات

- چاپ: چاپی بهکهه ۲۰۰۵

- ژمارهه سپاردن: (۱۲۹)

- تیراژ: ۱۰۰۰

- نرخ: (۲۵۰۰) دینار

- چاپخانه: چاپخانهه وهزارهتی بهروهه

زنجیرهه کتیب - ۹ - (۱۱۲)

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی موکیریانی

ههولیر - پشت روژنامههی خهبات

پۆستی ئهلهکترۆنی: asokareem@maktoob.com

ژمارهه تهلهفۆن: ۲۲۶۰۳۱۱

www.mukiryani.com

سوپاس و پېژانين:

زور سوپاسى بهرېزان ماموستا (عوسمان مەحمووده دريژ) و ماموستا (نازاد بابان) دهكەم كه هاندەر و پشتيوانم بوون بۇ ئەم كارە.

«ومرگير»

خشته‌کانه‌وه گیای پاییزی خه‌ریک بوو سه‌ری وه‌ده‌ر دینا. بابه نانجیل پیش نه‌وه‌ی بچیتته نیو راره‌وه‌که، چووئه تاوده‌ست و میزیتیکی چاکی کردو هه‌ناسه‌ی خوئی گرت تا بوئی نامونیاک که تاوی له چاوان هینابوو نه‌چیتته نیو قورگیبیه‌وه. نه‌وسا هه‌نگاوی نایه نیو راره‌وه‌که‌وه نه‌و وشانه‌ی وه‌بیر هاته‌وه:

«نه‌م عه‌وه‌وه به‌ره‌و خه‌ونه‌کانتهم په‌له‌کیش ده‌کات». له‌به‌رده‌رکه‌ی بچووک و به‌رته‌سکی کلّیسه‌که، بو‌دو‌اجار بوئی عه‌شقه‌کانی هه‌لمژی.

به‌شی بیه‌که‌م

بوئی نیو کلّیسه‌که ناخوش بوو. ته‌ختی هوّله دریتزه‌که‌ی کلّیسه‌که‌ش هه‌ر به‌خشته‌ی لیک بلاو فه‌رش کرابوو و ته‌نیا بیه‌که‌ی ده‌رگای کلّیسه‌که‌ی ده‌یروانیه‌گۆزه‌پانه‌که. بابه نانجیل بیه‌کراست به‌ره‌و تاوه‌ری زه‌نگی (ناقوس) کلّیسه‌که‌ی رۆیشت. له‌وئی دیتی که‌وا قورساییه‌کانی قورمیشی کاتژمیره‌که به‌نه‌ندازه‌ی مه‌تریک له‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ن و له‌دلی خویدا گوتی: هیشتا به‌شی هه‌فته‌یه‌کی قورمیش ماوه.

میشووله هیترشیان بو هیناو بیه‌کیکیانی به‌یه‌ک لیدان به‌پشته‌ملی خویه‌وه پان کرده‌وه ده‌ستی خوئی به‌په‌تی زه‌نگی کلّیسه‌که‌ی سه‌ریه‌وه. نه‌وسا ده‌نگی جره‌جری میکانیکی نیو کاتژمیره‌که‌ی وه‌به‌ر گوتیان که‌وت که‌له‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ی کاری ده‌کردو پاشان ده‌نگی قول و کپی پینج لیدانی زه‌نگه‌که له‌نیو سکیدا پیچی خوارد.

راوه‌ستا تا دو‌ابین زایه‌له‌ی ده‌نگه‌که‌ی کپ بووه‌وه. نه‌وسا به‌هه‌ردووک ده‌ستان په‌ته‌که‌ی گرت و له‌مه‌چه‌کی خوئی ئالاندو به‌باوه‌ریتیکی له‌بن نه‌هاتوووه‌ی برۆنزه‌تیک خواردوووه‌کانی زه‌نگه‌که‌ی به‌ده‌نگ هینا. ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه‌ی شه‌ست و بیه‌کسالی. هه‌ول و ته‌قه‌لا بو به‌ده‌نگ هینانی زه‌نگی کلّیسه‌که‌ی بۆی ببوو به‌کاریکی تا‌قه‌ت پروکین، به‌لام هه‌میشه‌ بو خوئی بانگ کردنی بو نویتژی به‌یانی نه‌نجام ده‌داو جیبه‌جی کردنی نه‌و رپوره‌سمه‌ وه‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه.

هاوکات له‌گه‌ل ده‌نگی زه‌نگی کلّیسه‌که‌دا ترینیداد نه‌و ده‌رگایه‌ی کرده‌وه که‌ به‌سه‌ر شه‌قامدا ده‌یروانی و چووئه نه‌و قورژینه‌ی که‌ ته‌له‌ مشکه‌کانی لی نابوونه‌وه. له‌وئی دیمه‌نیکی به‌رچاو که‌وت که‌هه‌م دلی پیی تیکه‌ل هات و هه‌م خو‌شحالی کرد: کۆکۆژییه‌کی

بابه نانجیل به‌زه‌حمه‌ت و له‌شگرانی دانیشته‌ی ره‌قایی په‌نجه‌کانی به‌سه‌ر پیلوی چاوانیدا هیناو په‌رده‌کولله به‌گول چن‌دراوه‌که‌ی هه‌لدایه‌وه. پیویستی به‌دانیشته‌ن له‌سه‌ر دۆشه‌کی بی‌چهره‌ف و ساتیک ماتی و بی‌ده‌نگی هه‌بوو تا بۆی ده‌رکه‌ویت که‌زیندوووه‌ی به‌رواوی نه‌و رۆزه به‌بیرخوئی بینیتته‌وه‌وه له‌گه‌ل رۆژ ژمیری پیاوچاکاندا به‌راوردی بکات. بیری کرده‌وه، سه‌ی شه‌مه، چواری تشرینی بیه‌که‌م، پاشان له‌به‌ر خو‌یه‌وه‌ی گوتی: «فرانسسیس ئاسیزی پیاوچاک هاواره».

بی‌نه‌وه‌ی ده‌موچاوان بشوات و بپاریتته‌وه، جلی له‌به‌رکردن. پیاویکی سووره‌وه به‌خووه‌ی بوو. قه‌دو بالا‌یه‌کی وه‌کو‌گای ساغی هه‌بوو و جموجولیشی وه‌کو‌گاجووت گران و خه‌مۆک بوو. له‌شینه‌یی و به‌وردی و به‌جوله‌جولیک که‌ده‌ت وت ئامیری موسیقا قورمیش ده‌کات، خوئی به‌قۆچیه‌کانی کراسه‌که‌یه‌وه‌ی خه‌ریک کرد. کلۆمی نه‌و ده‌رگایه‌ی هه‌لدایه‌وه که‌رووی له‌حه‌وشی بوو و کردیییه‌وه. بوئی عه‌شه‌قه‌کانی^(۱) به‌ر بارانی ئاوازیکی به‌بیر هینایه‌وه:

«فرمیسه‌که‌کانم ده‌ریا فراوانتر ده‌کن». ناخیتی هه‌لکیشا.

راره‌ویک ژووری نووستنی به‌کلّیسه‌وه‌ی ده‌به‌سته‌وه‌وه ریزه‌گول‌دانیتیکیش سنووره‌که‌ی دیاری ده‌کرد. ته‌ختی راره‌وه‌که‌ به‌خشته‌ی شاش و لیک بلاو فه‌رش کرابوو که‌ له‌که‌لینی

(۱) گیایه‌کی لاسک باریکی په‌لک پانه و وه‌کولاولاو خوئی له‌دارو دره‌خت ده‌نالتینی. وه‌رگبیر

بچکوڻه. به ڪم ته له مشڪي ڪرده وه مشڪي ڪي به دوو په نجان گرت و له نيو ڪارٽونجي بچوڪي هاويشت. بابه نانجيل تازه ٿو دهرگايه ڪرده وه که ده پروانيه گوره پانه که.

ترينيداد گوتي: «به يانيت باش بابه».

دهنگه قه به ڪي قه شه که بهرگويي ڪيڙوله که نه کهوت. گوره پانه چول و هول که دار بابه وه نوستو وه ڪاني بهر باراني و ٿاوه داني بي جووله له بهر به ياني ٿارام نه به خشى سهره تاي پاييزدا، ههستي ته نيابيان له قه شه که دا وروژاند به لام کاتيک له گهل دهنگي باراندا راهات، به ٿا شڪرايي گوتي له دهنگي تا راده به ڪ خه يالاي قهره نه ي^(۲) قه شه گه نجه که بوو و ههر له وه دهمه شدا بوو که سه لامه که ي وه لام داوه.

گوتي: «باوڪي روچاني له ٿاههنگي خهلکدا به شدار نه بوو».

ترينيداد پشتگيري له قه شه که ي کرد: «نه». پاشان به خوو بهو ڪارٽونه وه که مشکه توپيوه ڪاني تيه اوويشتيون لي نزيڪ بووه گوتي: «ته نيا گيتاري دهڙهني».

قه شه که گوتي: «دوو ڪاترميري ته او ٿو ٿاوازه بچوکه گه مڙانه يان دووباره ڪرده وه، فرميسکه کانم دهر يا فراوانتر ده کهن ٿوه بوو، وا نييه؟»

ڪيڙوله که گوتي: «باوڪي روچاني تازه ٿم ٿاوازه ي داناوه».

قه شه که کاتيک گه يشته په نا دهرگايه که، راوهستا، له پريکدا تووشی حاله تي جه زبه بوو. سالانتيک بوو که گوي بيستي دهنگي قهره نه ي قه شه گه نجه که ده بوو. دوو شه قام به ولواهتر، هه موو روژتيک قه شه گه نجه که ڪاترمير پينجي به ياني له سهر چوار پايه که ي ته نيشت ديره که داره که ي هيلانه کوتره کان داده نيشت و مه شقي له سهر قهره نه ي ده کرد.

ميکانيزمي نه ريتي شار به ريکي ڪاري ده کرد: له سهره تادا پينج ليداني زهنگي ڪاترمير پينجي به ياني، پاشان يه که مين بانگ کردن بو نوڙي به ياني، ٿه وسا دهنگي قهره نه ي قه شه گه نجه که له حه وشه ي مال هه که يدا، که هه وای ٿاويته بووي به بوڻ جيقنه ي کوتراني به نوته ناسک و پچر پچره ڪاني خو ي ساف ده کرده وه.

(۲) ٿاله تيکي موسيقيه و له شيوه ي بلوڙه ڪلارنيشيشي پي ده ٿين. وهرگير

قه شه که به قسه هات، «ٿاوازه که ي باشه، به لام شيعره کان گالته جارين».

ترينيداد گوتي: «به لام دويني شه وي شتيکي له ٿاوازيش باشتر هه بوو».

- چي بوو؟

ترينيداد گوتي: «جنيو نامه کان» و پاشان به رق هه ستايه وه دايه قاقاي پيکه نين.

سي خانو له ولاتر، سيزار مونتره خهوني به فيلان وه ده ديت. چونکه شه وي يه ڪشه مه فيلمی فيلاني ديتبوو. نيو ڪاترمير بهر له کو تاي هاتني فيلمه که، باران بارين دهستي پيکردهو و نيستاش له خهونه کانيدا ههر دهباري.

سيزار مونتره هاوکات له گهل راکردني به ترس و له رزه وي خهلکاني ناوچه که که له بهر ره وه فيله که هله ده هاتن! ته وای قورسايي جهسته زله که ي روو له هاوسه ره که ي وهر سوړاندو له خه وي ههستا. له هه مان کاتي شدا دهنگي دوو هه مين بانگه يشت کردن بو نوڙي به ياني له ڪليسه بهر زيووه. ژوورتيکي گه وره بوو، به په نجه ره ي گه وره به په رده داپوشراوه وه. ٿو په نجه ره ي که ده پروانيه گوره پانه که په رده يه که ٿه ستوري گول زهردي پيدا درابوو. سهرميته که ش راديويه که ي بچووک و فانوستيک و ڪاترميرتيکي شه وييني له سهر دانرابوو. له لايه که ي دیکه و به ديواريه وه که نوتورتيکي دهرگا ٿاويته ي جلاني ليبوو. سيزار مونتره له کاتي له پيکردي چه ڪمه ڪاني دهنگي قهره نه ي قه شه جحيله که ي ده که وته بهرگوي. چه رمي چه مکه کان قوري پيوه وشک بسووه رهق هه لاتيون. بهو دهستانه ي که له چه رم قائمتر بوون، چه ڪمه ڪاني هه لکيشان. ٿه وسا دهستي کرد به گه ران به دواي مامزه کانيدا، به لام له بن قه روپله که بزي نه دوزرانه وه ههر بهو شيوه يه له تاريخيدا دريڙه يدا به له بهر کردني جله ڪاني. ٿاگاي له وه بوو تا تهق تهق نه کات نه وه کو ڙنه که ي به خه بهر بيت. به دم داخستني قوچيچه ڪاني ڪراسه که يه وه ته ماشاي ڪاترميره که ي سهر ميته که ي کرد، ٿه وچا دووباره له بن قه روپله که بو مامزه ڪاني گه را. له پيشدا به دهست کوتان، ٿه وسا وای ليتهات له سهر چوکان و به چوار چهنگوله دهستي کرد به پشکنين و به له پي دهستي بن قه روپله که ي ڪراند.

خيزاني له خه وي ههستا:

- له چی ده گه پری؟

- له مامزه کان.

- له پشت که نننوره که دا دناون، روژی شه مېه بۆ خوت له ویت دانان.

ژنه که ی پوره کولله که ی لادا چرایه که ی هه لکرد. سیزار مونترو به شه رمه زاری به پتوه راوه ستا. پیاویتی چوار شانه و به خووه بوو، به لام به نر می ده جو لایه وه ته نانه ت به و چه کمانه شه وه که بنه که یان وه کو داری رهق و ابوو. به لام سروشتی تا راده یه ک توند بوو. نه ده زانرا داخو ته مهنی چند سال ده بیت، به لام پیستی ملی وای نیشان ددها که له سه رووی په نجا سالییه وه یه. له سهر قه رویتله که دانیشته بۆ ته وه ی مامزه کان له چه کمه کانی قایم بکات. هاوسه ره که ی گوتی: «باران هه ده باری». پاشان ههستی کرد که ئیسکه به نازاره کانی شتی شه ویان هه لمریوه: «وه کو ئیسفنجم لیها توه». ژنه که ی نافر ته تیکی ره قه له و بچوک بوو و لوو تیکی درترو باریکی هه بوو. حاله تیکی وای هه بوو که ددهت و ت هیشته به ته وای به خه بهر نه هاتوه. هه ولیدا تا له که لینی پوره که را ته ماشای باران بارین بکات. سیزار مونترو له به ستنی مامزه مسییه کانی بووه، به پتوه راوه ستا و چند جار تیک پتی به زه ویدا دا و خانوه که ی هه ژانده وه.

گوتی: «پلینگیش له تشرینی یه که مدا قه له و ده بیت».

به لام ژنه که ی، که دا لغه ی به ناوازی قه رهنه ی قه شه گه نجه که وه لیدا بوو، گوتی له دهنگی مپرده که ی نه بوو، کاتیک دوو باره ته ماشای مپرده که ی کرده وه دیتی و ا خه ریکه له بهر ناوینه ی ده رگای که نننوره که سه ری خو ی داده هینی و له بهر ته وه ی بالای له ناوینه که بهر زتره، لاقی لیک بلا و کردون و خو ی بۆ پیشه وه خوار کردو ته وه.

ژنه که له بهر خو یه وه هیدی هیدی بۆ ناوازی قه رهنه ی قه شه گه نجه که ی ده ستانه وه. سیزار مونترو گوتی: «زور جوانه».

ژنه که ته و قردیله یه ی کرده وه که به پاش قه رویتله که یه وه گریدا بوو و قره کانی له پشتی سه ری خو ی کو کرده وه، ئیدی به ته وای به خه بهر هاتبوو، ناخیکی هه لکیشا: «هه تا کو

سه ره مه رگ له خه ونه کانتدا ده مینمه وه». کابرا لای به لادا نه کرده وه. له چه کمه جه ی ده رگای که نننوره که داو له نیو خشله کاندای که کاترمیتریکی بچوکی ژنانه و پینووسیکی (په ندان) ی تیدا بوو، کیسه باخه لیک و هیندیک پاره ی هه لگرت. چوار ته سکیناسی راکیشان و کیسه باخه لکه ی له شوینی خو ی دانایه وه.

گوتی: «ئه گه ر باران هه ر ناوا بیاریت روژی شه مېه ناگه ریمه وه».

وه ختیک ته و ده رگایه ی کرده وه که رووی له هه وشتی بوو بۆ چند ساتیک له نیو ده رگادا هه لوه سته ی کردو له گه ل هه لمرینی بونی خه ماوی مانگی تشرینی یه که مدا چاوی له گه ل تاریکیدا راهاتن. کاتیک خه ربکی پیوه دانی ده رگایه که بوو، زهنگی کاترمیتره که له ربیه وه. ژنه خو ی گویدا و له نیو جیگا هاته ده ری. دهستی پیاوه که له راری و چاوه روانیدا له سهر ده سکی ده رگایه که مایه وه تا کو ژنه که زهنگ لیدانی کاترمیتره که رابگریت. پاشان بۆ یه که مجار به که سه ره وه چاوی برینه هاوسه ره که ی. گوتی: «دوینی شو ی خه ونم به فیلانوه ددهیت». ته وسا ده رگای پیوه داو چوو ئیستره که ی زین بکات.

به ر له سیه مین بانگ هیشته کلیسه بۆ نوپژ کردن، باران بارین به خورتر بوو. پشووه بایه کی کورت، دواین گه لا رژیوه کانی دار بایه وه کانی و دراند. گولپه کانی سه ر شه قامه که کوژانه وه، به لام ده رگای مالان هه ر داخرا بوون. سیزار مونترو به سواری ئیستر چووه ژووری چیشته لینان و بی ته وه ی دابه زئ به سه ر ژنه که یدا قیژاند تا پالتو بارانییه که ی بۆ بهینی. تا پره که ی له شانی هینایه خواری و به ناسویی به زینه که یه وه قایم کرد. ژنه به خو و به پالتوه له نیو ژووری چیشته لیناندا به دیار که وت.

بی ته وه ی هیچ پیدا گرتنیک له ناوازه دهنگیدا هه بیت گوتی: راوه سته تا باران خو شی ده کاته وه».

کابرا بی ته وه ی نوقه ی لیوه بیت پالتویه که ی له بهر کرد. ته وسا سهیری لای هه وشه ی کرد.

- هه تا کو مانگی کانونی یه که م باران خو شی ناکاته وه.

هاوسه ره که ی هاو رتیبه تی کرد. نیگای بریسه وه ته وسه ری هه یوانی. باران پارچه ته نه که

ژهنگاوبیبهکانی سهرانی دهکوتایهوه، بهلام نهو دهپریشته، ناوزهنگی له ئیسترهکهیداو سهری خوئی نهوی کرد تا بهلاشیبانی نهکهوئ و گهیشته نیو حهوشه.

له گوئی سوانهکانهوه دلۆبه باران وهکو ساچمه له سهر پشتی لیک بلاو دهوون، کاتیک له دهرگا دهپریشته دهری، بچ نهوهی ناورداتهوه، هاواربکرد:

- هاوسهرهکشی گوتی: «تا رۆژی شهعه خوات لهگه!».

تاکه دهرگایهک که له گۆرهپانهکهدا کرابووه، دهرگای کلێسه بوو. سبزار مۆنترو سهری ههلبی و ناسمانی قورسی بیبی که ههتاکو نیو مهتری سهر سهری دابهزبوو. خاچیکی له سهر سینگی خوئی کیشاو ناوزهنگی له ئیسترهکهیدا. ئیسترهکه چه ند جاریک له سهر پاشوان سووراپهوه ههتا پیتی له قوره لیجهکه گیربوو. لهو دهمهدابوو که سبزار مۆنترو چاوی بهو کاغهزه کهوت که له دیواری خانوهکه بیان دابوو.

بی نهوهی له ئیسترهکهی دابهزیت کاغهزهکهی خویندهوه. باران کاغهزهکهی خووساندبوو، بهلام ناوهپرۆکهکهی که به پهپهسوچ و پیستی چاپی نووسرابوو، هیششتاش ههر دهخویندراپهوه. سبزار مۆنترو ئیسترهکهی ههتاکو پهنا دیواری هیتا. کاغهزهکهی له دیواری کردهوه پارچه پارچهی کرد.

پاشان به لیدانی قایشی ئاوسارهکه بۆ ماوهیهکی کورت ئیسترهکهی به چوار نالهکی خست به جۆریکی وهها که بۆ سواری چه ندین کاتژمیر له بار بیت.

به نیو کۆلانیکی پینچاوپینچ و تهنهگه بهردا له گۆرهپانهکه چوه دهری. دیواری خانوهکان له خسته بوو و له کهلینی دهرگا کراوهکانرا بۆنی خه و دههات.

بۆنی قاوه بهر لووتی کهوت. وهختیک دوایین خانووی شاری بهجیهیشت، ملی ئیسترهکهی سووراندوهوه به ههمان نهو چوار ناله ریکوپیکه گهراپهوه نیو گۆرهپانهکهو له بهردهم مائی قهشه گههجهکه راوهستاو ههر لهوی دابهزی. تفهنگهکهی به دهستهوه گرت و ئیسترهکهی به دیرهگیکهوه بهستهوه. بۆ ههموو کارهکانی خوئی ههر نهوهندهی کات دهکوشت که پیبوست بوو. کلۆمی دهرگایهکه رهپیش نهکراوو، ههر سهدهفیکه گهورهی

دهریای له پاش دانرابوو تا نهکریتهوه. سبزار مۆنترو چوه ژووره بچووک و نیوه رووناکهکهی دیوهخان و دهنگی یهک نۆتهی نرمی قهره نهیهکی بهرگوئی کهوت و دواي نهوه بیدهنگی بالی بهسهر شوپنهکهدا کیشا.

به تهنیشت چوار کورسیدا تیپهپی که له دهوری میتزیکه بچووک دانرابوون. سهرمیتزه پهشمینهکه، گولدانیکه گولی دهسکردی له سهر بوو. سهرهفجام له بهر نهو دهرگایه راههستا که رووی له حهوشی بوو، کلاوه پانه بارانییهکهی لاداوه به دهستی بۆ زامنی تا پرهکهی گهراو دیتییهوه، پاشان زامنهکهی کردهوه به دهنگیکه ئارام و تا رادهیهک دۆستانه بانگی کرد:

- بابه.

قهشه گههجهکه به دهه کردنهوهی سهری قهره نهیهکهوه له نیو دهرگادا به دیارکهوت. گهنجیکی بهله باریک و ریک بوو، له پشت لیوی سهرهوهیهوه هیلکی تهنکی سمیلانی دیاربوو که دهورهکهی به مقهس کورت کردبووه. قهشه کاتیک چاوی به سبزار مۆنترو کهوت که پاژنهی چه کمهکهی له نیو قوری ژوورهکهدا چهقاندوووه تفهنگهکهی له راستی پشتینی به ئاراسته یی راگرتوو، زاری ههلینا بهلام هیچی نهگووت. رهنگی روانی تیکچوو و زهردهیهکی هاتی. سبزار مۆنترو، سهرهتا پاژنهی چه کمهکهی زیاتر له زهوی گیرکردو پاشان به تانیسک قۆنداغی تفهنگهکهی به کهلهکهی خۆبهوه گوشه و له ههمان کاتیشدا پههجهی له سهر پهلاپیتکه گران کرد. به دهنگی تهقهکه خانوهکه ههژایهوه. بهلام سبزار مۆنترو نهیزانی داخۆ له پیش تهقهکهدا بوو بیان دواي نهوه بوو که لهو بهری دهرگاگهیهوه بیبی وا قهشه گههجهکه وهک کرم خوئی به نیو پهپه خویناوبیبهکاندا دهخشینتی.

وهختیک تهقه کرا، سهروکی شارهوانی تازه خهریک بوو خهوی لیدهکهوئیت. چونکه سنی شهو بوو له بهر ددان هیششان خهوه له چاوانی تۆرا بوو و له بهیانی نهو رۆژهداو لهگهله یهکه مین بانگی کلێسه، ههشته مین حهبی هپورکه رهوهی خواردبوو. ئازارهکهی تۆزیک کهم ببوووه دهنگی تهقهتهقی باران که له سهر بانه کانزاییهکهی ددها یارمهتیدا تا خهوی لیبکهوئیت، بهلام لهو دهمهدا که نوستبوو خرینهکهی بهبی نهوهی بهیشت پرته پرتی دهکرد.

کاتییک دهنگی تهقه کهی بهرگویی کهوت، له خهوی راپه ری و خیرا پری دایه تا قم و ده مانچه کهی که همیشه له تهنیشت قهره ویله کهو له نزدیک دهستی چه پی دایدنا تا حازر به دست بیت. به لام له بهر ئه وهی تهنیا دهنگی باران بارینی وردی بهرگوییان کهوت له دلی خویدا گوتی رهنکه خهونی ناخوشم دیبیت و سه رله نوی بازاره کهی دهستی پیکرده وه.

که مییک نویه تیی لیبوو و له بهر ئاوینه ههستی کرد خه ریکه روومه تی ده ئاوسیت. قووتوبه ک هه توان (مه ره هم) ی نه عناعی کرده وه له روومه ته ئاوسا و رهق و نه تاشراوه کهی هه لسوو. له پیکداو له نیو دهنگی نمهی بارانداو له دووره وه گویی له دهنکه دهنگییک بوو. چوو ه سه ر هه یوانه که. دیتی وا دانیشستووانی سه ر شه قام، هیندیکیان هه ر به جلی نووستنه وه به ره و گوره پانه که رایان ده کرد. کوپیزگه یه ک رووی بو لای وی وهر سووراندو دهستی لیک بلاو کردن و به بی ئه وهی راوهستی هاواریکرد:

- سیزار مونترو قه شه کهی کوشت.

له گوره پانه که، سیزار مونترو رووی تفه ننگه کهی له خه لکه که کردبوو و به بی ئامانج و به سه رلیشیشیواوییه وه به ریگادا ده ریوی. زور زوو سه رۆکی شاره وانی چاوی پیی کهوت. ده مانچه کهی به دهستی چه پییه وه گرت و به ره و ناوه راستی گوره پانه که رویشت و خه لکه که ریگیان بو چۆل کرد. له هۆلی بلیارده که وه پاسه وانیک به خو و به تفه ننگه وه هاته ده ری و سیره ی له سیزار مونترو گرت. سه رۆکی شاره وانی به دهنگیکی هیتواش پیی گوت: «تهقه نه کهی، مالات». پاشان ده مانچه کهی له کیفه کهی هاویشته وه تفه ننگه کهی له دهستی پاسه وانه که هینایه ده ری و به ره و ناوه راستی گوره پانه که ملی نا.

سه رۆکی شاره وانی هاواریکرد:

- سیزار مونترو بیینه ئه و تفه ننگه م بدهیه.

هه تا ئه و ده مه ی که ئه و قسه یه ی نه کرد، سیزار مونترو سه رۆکی شاره وانی نه دیتبوو، به یه ک ته کان خوی بو لای سه رۆکی شاره وانی وهر سووراند.

سه رۆکی شاره وانی په نجه ی له په لاپیتکه نزیک کرده وه و تۆزیک دهستی له سه ر گران کرد، به لام نه بیته قاند.

سیزار مونترو نه پراندی: «وه ره لیم وهر گره».

سه رۆکی شاره وانی به دهستی چه پیه ی تفه ننگه کهی گرتبوو و به دهستی راسته شی ته ریایی سه ر پیلووی چاوه کانی خوی سربیه وه. حیسابی بو هه ر هه نگاویکی خوی ده کرد که هه لی ده هینایه وه په نجه ی له سه ر په لاپیتکه تووند کردبوو و بزمار کوت چاوی له سه ر سیزار مونترو داکوتا بوون. له نا کاو راوه ستاو به ئاوازه دهنگیکی دۆستانه هاته قسه:

- سیزار به ئارامی تفه ننگه کهت له سه ر زه وی دانئ و هیچ کاریکی دیکه ی بی ئاقلانه نه کهی.

سیزار مونترو که مییک بو دواوه کشایه وه سه رۆکی شاره وانی درتیهیدا به هه نگانوان و په نجه ی هه ر تووند کردبوو له سه ر په لاپیتکه، تهنانه ت ماسولکه یه کی له شیشی نه ده بزوا، تا وای لیتهات سیزار مونترو تفه ننگه کهی شو پر کرده وه داینایه سه ر زه وی.

ئه و ده مه بوو سه رۆکی شاره وانی بو ی ده رکهوت که تهنیا بیجامه ی له پیتدایه و له به ر بارانئ خه ریکی ئارهق ده ردانه و ئازاری ددانه که شی کپ بوته وه.

ده رگای مالان کرانه وه. دوو پاسه وانی تفه ننگ به ده ست به ره و ناوه راستی گوره پانه که غاربانداو دوا به دوا ی ئه وانیش لیشاوی حه شامه ت به ریکهوت. پاسه وانه کان به یه ک ته کان خویان سووراند وه رووی تفه ننگه کانیا ن کرده خه لکه که و هاواریان کرد: «بو دواوه بکشینه وه».

سه رۆکی شاره وانی به بی ئه وهی ته ماشای که س بکات به دهنگیکی به سام هاواریکرد:

- گوره پانه که چۆل کهن.

خه لکه که بلاویان لیکرد. سه رۆکی شاره وانی بی ئه وهی پالتو بارانییه که به سیزار مونترو دانئ، دهستی کرد به پشکنینی له شی. چوار فیشه کی له گیرفانی کراسه که یداو چه قویه کی ده سک ئیسکی له گیرفانی دواوه ی پانتۆله که یدا دۆزییه وه. هه روه ها له

گیرفانیکی دیکه بیدا دهفته ریکی بچوویکی یاداشت و ئالقیههک له گه ل سنج کلبل و چوار ئەسکیناسی سه د پیزۆیی دیته وه. سیزار مۆنترۆ به حاله تی خۆیه دهسته وه دانه وه دهستی لیک بلاو کردبوون لیگه را سه رۆکی شاره وانی بیپشکنی و تهنیا له بهر ئەوه جار جاره جوولنه ی به له شی خۆی ده کرد تا ئاسانکاری بۆ سه رۆکی شاره وانی بکات. سه رۆکی شاره وانی کاتیک له کاره که ی بووه وه بانگی دوو پاسه وانی کردو شته کانی دانی و سیزار مۆنترۆی پی سپاردن.

فرمانی پیدان: «بیبه نه قاتی دووه می شاره وانی، بهرپرسیارییه تی وی له ئەستۆی ئیوه دایه».

سیزار مۆنترۆ پالتۆیه که ی داناو دای به یه کیک له پاسه وانه کان و له بهینی ههردووکیاندا به ریکهوت. سیزار گرنگی نه ده دا به باران بارین و ئەوه شه شاماته ی که له گۆره پانه که دا جمه ی ده هات. سه رۆکی شاره وانی به نیگای چاوان به دوا ی کهوت. پاشان رووی له خه لکه که کردو وه کو ئەوه ی که کسه ی له مریشکان بکات هاواریکرد:

– ئیره چۆل کهن.

به دهسته به تاله که ی ئاره قی ده موچاوانی سه ربیه وه رویشت بۆ ئەوه سه ری گۆره پانه که وه چوه مالی قه شه که.

دایکی کوژراوه که له سه ر کورسی بوورابۆوه ژن و ژال ده وریان دابوو و زۆر بی به زه بیانه باوه شتیان ده کرد: «ده لیگه رین با هه وایه کی لیدات».

ژنه که رووی له لای وی کردو گووتی: «تازه خه ربک بوو بچیتنه کلێسه».

سه رۆکی شاره وانی گووتی: «باشه، به لام لیبی گه رین با هه ناسه یه ک هه لکیشی».

قه شه که له نیو هه یوانییداو له نزیک هیلانه کوتره کان له نیو په ری خوتناویدا ده موچاوی له زهوی چه قیبوون. بۆنی تووندی جیقنه کوتر ژوره که ی پر کردبوو. کاتیک سه رۆکی شاره وانی له بهر ده رگا به دیار کهوت، تا قمه پیاوێک خه ربکی هه لگرتنی ته رمی کوژراوه که بوون. سه رۆکی شاره وانی تیی راخوین: «برۆنه دواوه».

پیاهه کانیش ته رمه که یان له نیو په ره کوتره کاندا دانا یه وه و به یی دهنگی کشانه وه. سه رۆکی شاره وانی له دوا ی پشکنینی، ته رمه که ی هه لگی پرا یه وه و په ره وردیله کان به ملاو لادا بلا بوون. راستی پشتینی ته رمه که زیاتری په ر لیبوو که هیشتا ش ئەوه خوتنه ی پیوه یان نووسابوو گه رمایی هه ر تیدا مابوو. به هه ردووک دهستان په ره کانی لابر دن. کراسه که ی درابوو و قولابه ی پشتینه که شی شکابوو، له بن کراسه که را کونی برینه که به دیار کهوت. برینه که ئیدی خوتنی لینه ده هات. یه کیک له پیاهه کان گوتی:

– «به تفهنگی جاگوار کوژراوه».

سه رۆکی شاره وانی هه ستایه سه رپی و راوه ستا. هه ر له وه ده مه دا که له ته رمه که رامابوو، په ره خوتناوییه کانی له دیره گی هیلانه کوتره کان کردنه وه. دهستی به بیجامه که ی سه ربیه وه و به ئاماده بووانی گووت:

– لیره نه بیزتوون.

یه کیک له پیاهه کان گوتی: «ده یه ویت ئەوه ته رمه هه ر له وه گۆره ی بکه وی».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «ده بی مۆله تی به خاک سپاردنی بۆ ده ربکه ین».

له نیو ماله که دا دهنگی شین و گریانی ژن و ژال به رزبۆوه. سه رۆکی شاره وانی له نیو ژاوه ژاو و بۆنی خنکینه ردا، که خه ربک بوو ژوره که ی پر ده کرد، رینگای بۆ خۆی کرده وه.

له بهر ده رگا تووشی با به ئانجیل بوو.

قه شه که به واقی ورمابه وه گوتی: «مردووه؟»

سه رۆکی شاره وانی وه لامیدایه وه: «تۆپیوه، وه کو به راز».

ده رگای ماله کانی ده ورو به ری گۆره پانه که کرانه وه. باران خۆشی کردبۆوه به لام ئاسمانی قورس به بی ئەوه ی که لیبینیکی ئەوتۆی بۆ تیشکی خۆر کردبیتته وه، دابه زیبووه خوارئ.

باوکی رۆحانی قۆلی سه رۆکی شاره وانی گرت و نه یه هیشت پروات و پیتی گووت: «سیزار مۆنترۆ پیاوێکی باشه، به دلنیا ییشه وه ئەوه رووداوه له بارو دۆخیکی ناله بار و ئالۆزدا روویداوه».

سەرۆکی شارەوانی بە بێ تاقەتی گوتی: «دەزانم، بابە گیان خەمت نەبێ هیچی بە سەر نایەت. برۆ ژووری، لەوێیە کە پیتووستیان بە ئێوە هەیه.»

پاشان بە پەلە لەوێ دوورکەوتەووە فەرمانی بە پاسەوانەکاندا کە ئیدی پیتووست بە ئیشکگرتن ناکات.

ئەو حەشاماتەیی کە هەتا کو ئێوە دەمە لە سەر هیلێک راگیرابوون، بە لیشاو هیرشیان برده مائی قەشە جحیلە کە.

سەرۆکی شارەوانی چوووە هۆلی بلیارد. لەوێ پاسەوانیک بە دەستییک جلی خاوینەووە چاوەروانی دەکرد: بەرگی مولازمی.

رۆژانی تر لەو کاتەدا هۆلی بلیارد کردن نەدەکرایەووە، بەلام ئەو رۆژە هیشتا کاتژمیر نەبوو بوووە حەوت پر ببوو لە خەلک. پیاوانی نیو هۆلە کە، لە دەوری مێزەیی چوارکەسی یان لە تەنیشت بارە کە خەریکی قاووە خواردنەووە بوون. زۆریەیان هیشتا هەر بەرگی نووستیان لە بەردا بوو و نەعلەیان بە سەرپیتیانەووە کردبوون. سەرۆکی شارەوانی لە پیتش چاوی هەمووان جەلەکانی دانان و ئەوەندەیی بۆی دەکرا بە بیجامە خۆی وشک کردەووە لە بێدەنگیدا دەستی کرد بە لەبەرکردنەووەی جەلەکانی و گوپی هەلخستن بۆ دەربڕینی بیروروای خەلکە کە. کاتییک خەریکی چوونە دەری بوو، لە هەموو وردەکارییەکانی مەسەلە کە گەیشتبوو. وەختییک گەیشتە نزیک دەرگا، هاواریکرد: «ئاگادار بن، هەر کەسییک بیهووت ئەم شارەم بە سەر سەریدا بروختینی دەیخەمە زبڵدانەووە.»

بەبێ ئەووەی سەلام لە کەس بکات، لە شەقامە چەورپێژکراووە کە پەرییەووە، بەلام هەستی بە شلەژانی شارە کە کرد. کابرایەکی گەنج و ئاسوودە خاتر بوو و لەگەڵ هەر هەنگاوێکدا کە هەلی دیتایەووە نیشانی دەدا کە گەرەکیەتی بوونی خۆی بسەپینتی.

کاتژمیر حەوتی تەواو ئەو بە لەمانەیی^(۳) کە هەفتەیی سی رۆژان شتومەک و نەفەریان لە

(۳) جۆرە بە لەمیکی لا دیوار بڵندە بە کوردی پیتی دەگوتریت (قوففە) و لە فارسییە کەدا (کرجی) یە. بەلام من بە لەم بۆ بە کارهێناووە چونکە ناووەکی زیاتر لە قوففە باووە. وەرگێت

شارەووە دەگوازتەووە بە ریکەوتن. بەلام بە پیتچەوانەیی جارانی پیتشوو، ئەمجارەیان سەرنجی کەسیان بۆ لا رانەکشا.

سەرۆکی شارەوانی چوووە نیو ئەو قەیسەرییە کە بازارگەنە سوریاپیەکان کالوو کە لوپەلە رەنگاوەرەنگەکانی خۆیانیان لەویدا بۆ فرۆشتن وەگۆرێ دەخست. دوکتۆر ئەکتافیۆ جیرالدۆ کە هیشتاش هەر گەنج بوو و قژە پرەکانی وەک چەرمی بریقاووە بە دەوری سەریدا ئالقیەیان بەستبوو، چاوی پرپیووە دوورکەوتنەووەی بە لەمەکان و ئەویش هەر بە توتی بیجامە بوو و نەعلەیی بە سەرپیتیانەووە کردبوون.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «دکتۆر، خۆت بگۆرە دەبێ بجیبیە سەر ئەو تەرمەو پشکنینی پزیشکی (توتیکاری) بۆ ئەنجام بەدی.»

دکتۆر بە سەرسوورمانەووە تەماشای کرد، ریزە ددانە سپی و قایمەکانی خۆی نیشانداو گوتی: «ئەوھا، کەواتە پرپار وایە کە ئەمڕۆ پشکنینی پزیشکی ئەنجام بەدین، دیارە زۆر پیتشکەوتووین.»

سەرۆکی شارەوانی هەوڵیدا زەردە بپینتە سەر لیتی خۆی. بەلام هەستیاری بوونی روومەتە ئاوساوەکەیی ئەو دەرفەتەیی پینەداو بە دەستی پیتش زاری خۆی گرت. دکتۆر لیتی پرسی.

– ئەووە چیتە؟

– خرینەیی گەواوە.

دیاریبوو دکتۆر جیرالدۆ دەبویست قسەیی تریش بکات، بەلام سەرۆکی شارەوانی بە پەلە بوو.

لەوسەری ئەو شوینەدا کە بە لەمەکان لیبیەووە بەرپێدەکەوتن، سەرۆکی شارەوانی لە دەرگای مائیکیدا. خانووە کە دیوارەکانی لە حەسییر بوون و سەرەکەشی بە گەلای دارخورما داپۆشراوو و هەتا کو نزیکەیی ئاستی ئاوە کە داوەتوو. ژنیکی رەشتالەو ئاوس کە زگی حەوت مانگ بوو بە پیتخواسی هات و دەرگای لیکردەووە. سەرۆکی شارەوانی ژنەیی لە سەر ریی خۆی وەلا خست و چوووە ژوووە نیمچە رووناکە کە دانیشت و بانگی کرد: «دادووە.»

دادوهر ئەرکادیۆ له کاتیکدا که پیتلاوه بن دارهکانی خۆی له زهوی دهخشاندن قوت بۆوه. ده‌ریی بی جیره‌که‌ی داکشابووه بن ناوکه رووته‌که‌ی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی پیتی گوت: «مۆله‌تیکی به خاکسپاردن ده‌ریکه».

دادوهر له سه‌رسامیان فیتوتیکی لیداو گوتی: «ئهم بیروکه‌یه تازه‌یه له کوئی په‌یدا بوو؟

پاشان سه‌رۆکی شاره‌وانی به ئارامی له‌گه‌لیدا چووه ژووری و به دهم کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که تا هه‌وای ژووره‌که که بۆنی خه‌وی لیده‌هات نوێ بیسته‌وه گوتی: «ئهمه‌یان جیا‌یه، وا باشتره کاره‌کان له سه‌ر بنچینه ئه‌نجام ده‌ین». ئه‌وسا ته‌پوتۆزی ده‌ستانی به پانتۆله‌ ته‌نک و ته‌سه‌که‌ی خاوین کرده‌وه بی ئه‌وه‌ی پلار لیدان به قسه‌که‌یه‌وه دیاریتت پرسیاری لیکرد: «ده‌زانی مۆله‌تی به خاکسپاردن یانی چی؟».

دادوهر گوتی: «هه‌لبه‌ته که دازانم».

سه‌رۆکی شاره‌وانی له په‌نا په‌نجه‌ره‌که ته‌ماشایه‌کی ده‌سته‌کانی خۆی کردو گوتی: «سکرته‌یه‌که‌ت بدۆزه‌وه‌ه با نووسراوه‌که ته‌واو بکات». ئه‌مجاره‌شیان هه‌روه‌کو پیتشدا هیچ ناسه‌واریکی پلارلیدان له قسه‌کانیدا نه‌بوو. ئه‌وسا رووی خۆی بۆ لای کیژۆله‌که وه‌رسوو‌راندو ده‌ستی دریتکرد، خوتنیان پتوه بوو.

- له کوئی ده‌ستانم بشۆمه‌وه؟

کیژۆله‌که گوتی: «له نیو به‌رمیلی ئاویدا».

سه‌رۆکی شاره‌وانی چووه نیو هه‌وشه‌و کیژۆله‌که‌ش له پاشخاندا به دوا‌ی خا‌ولیبه‌کی خا‌وتیدا ده‌گه‌راو سه‌له‌که سابوونیکی بۆن خۆشیشی بۆ له نیو خا‌ولیبه‌که هاویشت.

کاتیک سه‌رۆکی شاره‌وانی به دهم راوه‌شاندنی ده‌سته ته‌ره‌کانیبه‌وه ده‌هاته ژووری، کیژۆله‌که چووه ده‌ری.

کیژۆله‌که گوتی: «وا خه‌ریک بووم سابوونم بۆ ده‌هینای».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئاواش باشه» و دووباره ته‌ماشای ده‌سته‌کانی خۆی کرده‌وه. به

دهم نووقم بوون له بیرو خه‌یالدا خا‌ولیبه‌که‌ی وه‌رگرت و هه‌ر به‌و شیوه‌یه که له دادوهر ئه‌رکادیۆ رامابوو ده‌ستی وشک کرده‌وه و گوتی: «ته‌رمه‌که له نیو په‌ره کۆتراندا که‌وتبوو».

پاشان به دیار خۆگۆرینی دادوهر ئه‌رکادیۆه له سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که دانیشت و قوم قوم قاوه‌ی بی شیریی خواردوه. کیژۆله‌که دوا‌به‌دوا‌ی ئه‌واندا له ژووری هاته ده‌ری و به سه‌رۆکی شاره‌وانی گوت: «هه‌تا ددانه‌که‌ت نه‌کیشی ئاوساوه‌که‌ی نانیشیتته‌وه». سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌ستی دادوهری گرت و له‌گه‌ل خۆیدا رایکیشایه سه‌ر شه‌قام و گه‌رایه‌وه ته‌ماشایه‌کی کیژۆله‌که‌ی کرد.

پاشان قامکی له‌سه‌ر ورگه زله‌که‌ی خۆی دانا.

- ئه‌ی ئهم ئاوساویبه چی؟ ئه‌مه‌یان که‌نگی ده‌نیشیتته‌وه؟

کیژۆله‌که گوتی: «له‌م رۆژانه‌دا».

با‌به ئانجیل وه‌کو شه‌وانی پیتشوو پیا‌سه‌ی شه‌وانه‌ی نه‌کرد. له دوا‌ی ناشتنی ته‌رمه‌که له مالتیکی باشووری شاردا مایه‌وه‌ه هه‌تا ئیواری قسه‌یان کردن. کاتیک که گه‌رایه‌وه بۆ مالتی گله‌په‌کانی سه‌ر شه‌قام هه‌لکرا‌بوون.

تربینیداد خه‌ریکی ئاودانی گوله‌کانی هه‌یوانی بوو. قه‌شه‌که لیتی پرسى داخۆ نانه موتفه‌رک نه‌کراوه‌کان له کوین. ئه‌ویش گوتی که له نیو میحرابی سه‌ره‌کیدایا‌ون. کاتیک گله‌پیی ژووریتی هه‌لکرد میتشووله وه‌کو ته‌مومرته‌کی چر له نیو خۆیانیان گرت. به‌رله‌وه‌ی ده‌رگایه‌که پتیه‌دات، به ده‌رمان رشین (ئیمشی) هه‌وای ژووره‌که‌ی ئه‌وه‌نده ته‌ماوی کرد تا وای لیه‌هات ماندوو بوو و ده‌رمان میتشه‌که به پژی‌مینی خست. ئاره‌قی کردبوو، که‌وا‌یه ره‌شه‌که‌ی له‌به‌ر خۆی داناو ئه‌و که‌وا‌یه سپیبه‌ی له‌به‌رکرد که له ته‌نیاییدا ده‌پۆشی. پاشان رۆیشته هه‌تا‌کو زه‌نگی نوێژی شه‌وی لیدات. پاشان دووباره گه‌رایه‌وه بۆ ژووربی و پارچه گۆشتیکی له نیو تاوه‌ی هاویشته و خسته‌ییه سه‌ر ئاگر تا سووربیتته‌وه‌ه پاشان ده‌ستی کرد به پیا‌ز ورد کردن. دوا‌ی ئه‌وه هه‌موو شته‌که‌ی له نیو

قاپتیک کرد که هه‌ندیک به‌رماوه‌ی برنجی نیوه‌رۆی تێدا مابوو. ئەوسا قاپه‌که‌ی برده ته‌نیشت قه‌رویله‌که‌ی و ده‌ستی به‌ خواردنی کرد. هه‌مووی پێکه‌وه ده‌خوارد، پارچه‌ی بچووکی له‌ هه‌موو جوۆره‌ خواردنه‌کان ده‌رپری و به‌ چه‌قۆ له‌ سه‌ر چه‌نگاله‌که‌ی کۆده‌کره‌وه، هۆشی هه‌ر له‌ سه‌ر جوینی پارووه‌که‌ بوو و به‌ خرینه‌ کیف زبویه‌که‌ی و به‌ زاری داخراوه‌وه ئەوه‌نده‌ی ده‌جوو هه‌تا وردو هاری ده‌کرد. هه‌ر له‌و کاته‌شدا چه‌قۆ و چه‌نگاله‌که‌ی له‌ سه‌ر رۆخی ده‌وریه‌که‌ داده‌ناو به‌ نیگای وردو به‌رده‌وام ژووره‌که‌ی ده‌پشکنی. له‌ به‌رامبه‌ری و له‌ سه‌ر تاقه‌که‌، کتیپی قه‌واره‌ زل و ئەستووری ئه‌رشیفی کلێسه‌که‌ ریزکرا‌بوون. له‌ سووچیتکی ژووره‌که‌دا، کورسییه‌کی له‌ قامیش چن‌دراوی بێشکه‌یی به‌رچاو ده‌که‌وت که سه‌رینۆک‌بکیان به‌ راستی سه‌ریه‌وه‌ دروو بوو. له‌ سه‌ر دیواری پاش کورسییه‌که‌ش په‌رده‌به‌ک به‌ خاچ هه‌لئواسرا‌بوو له‌ ته‌نیشت رۆژژمێرتیک که‌ شروپیتکی کۆخه‌ی ئاگادار ده‌کرده‌وه. له‌ لایه‌کی تری په‌رده‌که‌وه، ژووری نووستنیی لیبوو.

بابه‌ ئانجیل کاتیک که‌ له‌ نان خواردن بووه، هه‌ستی کرد خه‌ریکه‌ هه‌ناسه‌ی توند ده‌بیت. پارچه‌ هه‌لئوایه‌کی له‌ نیو کاغه‌زتیک هه‌تایه‌ ده‌رۆ و په‌رداخ‌تیک ئاوی لیبوا‌لیو کردو به‌ دم ته‌ماشاکردنی رۆژژمێره‌که‌ شه‌ربه‌ته‌ شیرینه‌که‌ی هه‌لده‌قۆراند. هه‌ر جاره‌ی که‌ زاری خۆی پر ده‌کرد له‌ هه‌لئا، قومیکیشی ئاو به‌ دوادا ده‌کرد، به‌بێ ئه‌وه‌ی که‌ چاو له‌ سه‌ر رۆژژمێره‌که‌ هه‌لگریت. سه‌ره‌نجام قریپکی هاته‌وه‌ به‌ سه‌ر ده‌سته‌ی که‌وايه‌که‌ی لیبوی خۆی سه‌ریه‌وه. نۆژه‌ ساڵ بوو که‌ ریک به‌و شپوه‌یه‌ نانی ده‌خوارد، له‌ ته‌نیایی ژووری کارکردنیشیدا ریک به‌ هه‌مان شپوه، هه‌ر جووله‌یه‌کی به‌ دیقه‌ت و پارێزه‌وه‌ ده‌کرد. قه‌تیش له‌و گۆشه‌گیریه‌ی خۆی شه‌رمه‌زار نه‌بوو. له‌ دوا‌ی ئەنجامدانی نوێژو زیکرو نه‌ریته‌کانی تر، ترینیداد هات و داوای پاره‌ی لیکرد تا ده‌رمان مشکی پێ بکرت. قه‌شه‌که‌ بۆ سه‌په‌مه‌ین جار لاری بوونی خۆی راگه‌یاندو گوتی هه‌ر ته‌له‌کان به‌ ته‌نیا به‌سن. به‌لام ترینیداد پیتی داده‌گرت:

– ئاخ‌ر ده‌زانی چی، مشکه‌ بچکۆله‌کان په‌نیره‌که‌ ده‌دزن و به‌ ته‌له‌وه‌ نابن، وا چاک‌تره‌ ده‌رمانی به‌ په‌نیره‌که‌ بکه‌ین.

قه‌شه‌که‌ له‌ دلێ خۆیدا دانی پیا‌نا که‌ قسه‌که‌ی ترینیداد راسته‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی ئەمه‌ بێتیه‌ سه‌ر زوان، سه‌ماعه‌ ده‌نگ ناخۆشه‌که‌ی سه‌ینه‌ما له‌وسه‌ری شه‌قامرا ئارامی

کلێسه‌که‌ی تیکدا. سه‌ره‌ تاکره‌کرتیکی لیهات و پاشان ده‌نگی کرا‌ندنی نوکی ده‌رزی و دوا‌به‌دوای ئەویش یه‌کسه‌ر ئاوازی مامبۆی که‌ به‌ زوورناییه‌کی ده‌نگ گری ناخۆش ده‌ستی پێده‌کرد.

قه‌شه‌که‌ پرسیا‌ری کرد: «ئه‌مشه‌و فیلم په‌خش ده‌که‌ن؟».

ترینیداد وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لێ».

– ده‌زانی چ فیلمیکه‌؟

ترینیداد گوتی: «ته‌ره‌زان و خواوه‌نده‌ سه‌وزه‌کان، هه‌ر ئەو فیلمه‌ی که‌ رۆژی شه‌مه‌ له‌به‌ر باران بارین بۆیان لینه‌درا، رینگا به‌ مندالانیش دراوه‌ تا ته‌ماشای بکه‌ن».

بابه‌ ئانجیل چووه‌ نیو تاوه‌ری زه‌نگه‌که‌ (ناقوس) و دوا‌زده‌ جاری به‌ هارژن خست. ترینیدادیش وا‌قی ورمابوو.

ده‌ستی هه‌لته‌کاندن و گوتی: «بابه، لیت تیکچوو» چاوی ئالۆز بوو بوون «ئه‌م فیلمه‌ ئازاده‌ بۆ هه‌موو که‌سێک تا سه‌یری بکات. خۆ بۆ خۆت له‌ بیره‌ته‌. رۆژی یه‌کشه‌مه‌ هه‌یج زه‌نگت بۆ لینه‌دا».

قه‌شه‌که‌ به‌ دم سه‌ریه‌وه‌ی ئاره‌قه‌ی ملی گوتی: «به‌لام ئەمه‌ گوی پینه‌دانی شاره‌که‌ ده‌گه‌یه‌نیت» و به‌ هه‌ناسه‌برکتیه‌ دووباره‌ی کرده‌وه «گوی پینه‌دان».

ترینیداد تیگه‌بشت. قه‌شه‌که‌ گوتی:

خۆزگه‌ مه‌راسیمی به‌ خاک سپاردنی جه‌نازه‌که‌ت ده‌دیت. هه‌موو پیاوه‌کان خۆیان ده‌کو‌تا تا بگه‌نه‌ داره‌ مه‌بته‌که‌و ئەگه‌ر بۆ جارێکیش بیت ده‌ستیان پیتی بکه‌ویت.

پاشان کیژۆله‌که‌ی نارده‌ ده‌رۆ و ئەو ده‌رگایه‌ی داخست که‌ ده‌پروانییه‌ گۆره‌پانه‌که‌و گلۆپی کلێسه‌که‌ی کورژانده‌وه. قه‌شه‌که‌ کاتیک له‌ هه‌یوانی بوو و خه‌ریک بوو به‌ره‌و لای ژووری نووستن ده‌گه‌راپه‌وه، له‌ نیو چاوانی خۆی راکیشا. له‌و ده‌مه‌دا بوو به‌ بیری هاته‌وه‌ که‌ پاره‌ی کپینی ده‌رمان مشکی نه‌داوه‌ته‌ ترینیداد. به‌لام پێش ئه‌وه‌ی بگاته‌وه‌ ژووری نووستن دووباره‌ له‌ بیری چۆوه‌.

که می‌ک دواى ئەوه، له پاش میژه‌که‌ی دانیشت و خوێ بۆ ته‌واو کردنی ئەو نامە‌یە ئاماده کرد که شه‌وی پیتشو ده‌ستی به‌ نوسینی کردبوو. قۆبچه‌کانی که‌وا‌یه‌که‌ی هه‌تا‌کو سه‌رزگی کردنه‌وه، ده‌فته‌ره‌که‌ی یاداشتی له‌ به‌رامبه‌ر خوێ داناو مه‌ره‌که‌ب و شک که‌ره‌وه‌که‌ی له‌ سه‌ر میژه‌که‌ ریک‌خست و ده‌ستی له‌ گیرفانی رۆکرد بۆ ئەوه‌ی چاویلکه‌که‌ی بینیتته‌ ده‌ری. له‌و ده‌مه‌دا بوو به‌ بی‌ری هاته‌وه‌ که‌ چاویلکه‌که‌ی له‌ گیرفانی ئەو که‌وا‌یه‌ی هاو‌یشتوو‌ه که‌ له‌ مه‌راسیمی به‌ خاکسپاردندا له‌ به‌ری دابوو، هه‌ستاو هینای. ده‌یوست دووباره‌ ئەوه‌ بخوینیتته‌وه‌ که‌ دوینی شه‌وی نوسیبوو‌ی و له‌سه‌ری دپیره‌وه‌ ده‌ست بکاته‌وه‌ به‌ نامه‌که‌ی که‌ ده‌نگی سێ لێدان ده‌رگایه‌که‌یان هه‌ژاند.

- فه‌رموو.

به‌رپه‌وه‌به‌ری سینه‌ما بوو- پیاویکی وردیله‌و ره‌نگ بزراکو بوو به‌ ریشیکی تاشراو و حاله‌تیکی لیقه‌وما‌وانه‌وه. جلی سپی که‌تانی ساده‌ی له‌به‌ردا بوون و پیلای دوو ره‌نگیشی له‌ پیکردبوون. با‌به‌ ئانجیل فه‌رموو لیک‌کرد تا له‌ سه‌ر کورسییه‌ حه‌سیره‌که‌ دانیشی. به‌لام کابرا ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی له‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی هینایه‌ ده‌ری و به‌ دیقه‌ته‌وه‌ قه‌ده‌ نووشتاوه‌کانی لیک‌کرده‌وه‌ ته‌پوتۆزه‌که‌ی لینه‌کاندو لاقی لیک‌بلا‌و کردن و هه‌ر له‌وی لێی دانیشت. با‌به‌ ئانجیل ئەوسا دیتی که‌ ئەو پیاوه‌ ئەوه‌ی له‌ قه‌دی خوێ به‌ستوو‌ه ده‌مانچه‌ نییه‌ به‌لکو لایته‌.

با‌به‌ ئانجیل لێی پرسی: «چ ئەمریکتان هه‌بوو؟»

به‌رپه‌وه‌به‌ری سینه‌ما به‌ هه‌ناسه‌ی تا راده‌یه‌ک سواره‌و گوتی: «باوکی رۆحانی، ببوره‌ که‌ ده‌ست له‌ کاری جه‌نابت وه‌رده‌ده‌م، به‌لام وا دیاره‌ که‌ ئەمشه‌و هه‌له‌یه‌ک روویداوه».

قه‌شه‌که‌ سه‌ری بۆ له‌قاندو گوتی بۆ راگرت.

به‌رپه‌وه‌به‌ری سینه‌ما درێژه‌یدا به‌ قسه‌کانی: هه‌موو که‌سیک بۆی هه‌یه‌ فیلمی ته‌ره‌زان و خواوه‌نده‌کانی سه‌وز ببینیت، جه‌نابتان بۆ خوتان یه‌کشه‌مه‌ی رابردوو واتان بریار دابوو».

قه‌شه‌که‌ هه‌ولیدا قسه‌که‌ی پێی بپریت، به‌لام به‌رپه‌وه‌به‌ری سینه‌ما ده‌ستیکی لێ هه‌لته‌کاندو

تیبی گه‌یاند که‌ قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه‌و گوتی:

- من ئەو زه‌نگ لێدانم قبوڵ کردوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی کاریکی به‌جیتیه‌. راسته‌ که‌ هیندیکی فیلم پێچه‌وانه‌ی ئەخلاقن، به‌لام ئەمه‌یان هه‌یج خه‌وشیکی تیدا نییه‌. ئیمه‌ وا به‌ نیازبووین که‌ پاش نیوه‌رۆی رۆژی سێ شه‌مه‌ به‌رنامه‌ی تابه‌ت به‌ مندالان پێشکه‌ش بکه‌ین.

با‌به‌ ئانجیل بۆی روونکرده‌وه‌ که‌ له‌ راستیدا ناوی ئەو فیلمه‌ له‌ نیو‌لیستی ئەو فیلمانه‌دا نه‌بووه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی ئەخلاقن و هه‌موو مانگان له‌ ریگای پۆسته‌وه‌ بۆی ده‌نێدرین و گوتی:

- به‌لام لێدانی فیلم له‌ رۆژیکی وه‌کو ئەمه‌رۆدا نیشانه‌ی خو‌گێل کردنه‌، چونکه‌ یه‌کیک له‌ دانیشتوانی شاره‌که‌مان مردوو‌ه. ئەمه‌ش بۆخوێ به‌شیکه‌ له‌ ئەخلاق.

به‌رپه‌وه‌به‌ری سینه‌ما زه‌ق زه‌ق تیبیراما‌و گوتی:

- سالی پار، پیاوانی پۆلیس بۆ خو‌یان نه‌فه‌رێکیان له‌ سینه‌مادا کوشت و هه‌رکه‌ ته‌رمه‌که‌یان له‌ هۆلی سینه‌ما برده‌ ده‌ری، ئیدی لێدانی فیلمه‌که‌ ده‌ستی پیکرده‌وه‌.

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ئهم‌رۆ دۆخه‌که‌ گۆراوه‌ و سه‌رۆکی شاره‌وانی ئیتر ئەو پیاوه‌ی جارن نه‌ماوه».

به‌رپه‌وه‌به‌ری سینه‌ما به‌ سه‌رودلی گیراوه‌وه‌ گوتی: «هه‌ر کاتیکی کو‌تایی به‌ هه‌لپه‌ژاردنه‌کان هات ئیدی ده‌ست به‌ پیاو کوشتن ده‌که‌نه‌وه‌، له‌وه‌تای ئەم شاره‌ بووه‌ به‌ شار بارودۆخ هه‌میشه‌ هه‌ر وابوه».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ده‌ببینین».

به‌رپه‌وه‌به‌ری سینه‌ما به‌ نیگای خه‌مبارانه‌وه‌ چاوی پێدا گێپراو کاتیکی که‌ سه‌رله‌نوێ ده‌ستی به‌ قسان کردوه‌وه‌ له‌ کاتیکیدا که‌ کراسه‌که‌ی راده‌وه‌شاند بۆ ئەوه‌ی هه‌وا له‌ سینگه‌ ئاره‌قاوییه‌که‌ی بدات، ئاوازه‌ ده‌نگی شیوه‌ی پارانه‌وه‌ی به‌خۆوه‌ گرتبوو و گوتی:

- ئەمە سېھەمەن فېلمى رېگا پېندراوبو بو خەلک بە گشتى که ئەمسال بە دەستمان گەشتوو، رۆژى يەکشەممە فېلمە که سى ئالقەى مابوو که باران بارى، زۆر کەس دەیانەوئیت بزنان داخۆ له کوتايى فېلمە که دا چى روودەدات».

قەشە که گوتى: «تازە ئىدى زەنگەکان دەنگيان لېھاتوو».

بەرپۆه بەرى سېنەما له رووى نائومىدییەوہ ئاخىكى ھەلکیشا. چاوەروان مایەوہو راستەووخۆ چاوى بریبه پیاوہ ئابنییە که. ئیتر بېجگە له گەرماى ژووہرە که بېرى له ھېچ شتىكى دیکە نەدە کردەوہ.

- کەواتە ئىدى ھېچ چارەسەرئیک نبیہ؟

بابە ئانجیل سەرى لەقاند.

بەرپۆه بەرى سېنەما له ئەژنۆى خۆى راکیشا، له جىى خۆى ھەستاو گوتى:

- ئاوا، چى بکەین ئىدى.

سەرلەنوئى دەستەسەرە کهى قەد کردەوہ ئارەقەى ملی پىن سېبىەوہو بە وردى و بىن تاقەتى چاوى بە ژووہرى کارکردنى قەشە که دا گېراو گوتى:

- ئېرە وەکو دۆزەخ وایە.

قەشە که ھەتا کو بەر دەرگا له گەلى چوو، بەرپى کردو دانىشتەوہ تا نامە کهى تەواو بکات. کاتىک که ئەوہى نوسىبووى خۆیندییەوہو پەرەگرافە نیوہچلە کهى تەواو کرد، دەستى له نوسىن ھەلگرت تا بېر بکاتەوہ. ھەر لەو دەمە شدا بوو دەنگى ئەو مۆسقىايە برا که له سەماعە کہوہ بلاودە کراو دەنگىک که بىن تاقەتى پېوہ دياربوو گوتى: «ئەو بەرپۆزەنە ئاگادار دەکەینەوہ که بە نیازبوون ئەمشەو بېنە سەبرى فېلمە که، ئەمشەو فېلمە که پەخش ناکریت، چونکە دەستەى بەرپۆه بەرایەتى سېنەماش دەخوازیت که له رېوہسمى ماتەمىنى ھاوشارىبانى ئازیزدا بەشدارى بکات». بابە ئانجیل دەنگى بەرپۆه بەرى سېنەماى ناسیبیەوہو زەردەى ھاتى.

گەرما تاوى سەند. قەشە که درپۆه پيدا بە نوسىن. جاروبارىش دەستى له نوسىن ھەلگرت تا ئارەقە کهى بسرپتەوہ ئەوہى نوسىبووى سەرلەنوئى بېخۆینیتتەوہ، تا سەرەنجام دوو لاپەرەى پىکردەوہ، تازە ئىمزای کردبوو که باران بارىن دەستى پىکردەوہو ھالائوى ھەواى شىدار دزەى کردە ژووہرى. بابە ئانجیل ناونیشان (ئەدریس) ی سەر زەرەفە کهى نوسىوو سەرى له سەر مەرە کہ بە کہ دانایەوہو دەیویست نامە که بنووشتینیتتەوہ، بەلام جارى چاوتىكى بە پەرەگرافى کوتايى نامە که دا خشانند. ئەوسا سەرى له سەر مەرە کہ بە کہ ھەلگرتەوہو له بن نامە که ئەم وشانەى نوسىن: دېسانەوہ باران دەستى بە بارىن کردۆتەوہ. بەو زستانەو ئەو شتانەى که خزمەتم کردن، وای بۆ دەچم که رۆژانیتى سەخت و دژوارمان لە پىش بن.

دووباره دهستی به پیکه نین کرده وه، به لام له نا کاو شکل و شیوهی جدی به
خویه وه گرت و قیزاندی:

- ئە هی هاوار، خوابه گیان.

پیاوه که هی لیبی پرسی: «چی قه و ماوه؟»

ژنه هاواری کرد: «دهرگای هه یوانی کرابووه، بی شهرمی له وه زیاتر نابیت» پاشان به قاقا
لیدانه وه چووه ژووری هه مامه وه.

دادوهر ئه رکادیو له سهر قاهه لتی کردن رانه وه ستا و سهرخوش به بونی دهرمانی ددان
شوشتن پیتی نایه سهر شه قام. تیشکه زپینه که هی خور به سهر زه ویدا بلا و ببوو، دوکانداره
سوریا بیه کان له نیو دوکانه کانپان دانیشتبوون و نوقمی ته ماشا کردنی رووباره نارامه که
بیوون. کاتیک به ته نیشته عه یاده ی دوکتور جیرالدو دا تیپه ری، نینوکی به سهر په رده
تورپیه که هی دهرگادا هینا و بی راوه ستان هاواری کرد:

- دکتور باشترین دهرمانی ژانه سهر چیه؟

- دکتور له ژووری را وه لامی دایه وه:

- شهوی رابردو هه چت نه خواردو ته وه.

له ته نیشته به ندهرگایه که، کومه له ژنیک به دهنگی بهرز باسی نه و جنیونامانیه یان ده کرد
که شهوی رابردو به بزمار به دیواره وه داکوترا بوون. له بهرته وهی که نه و روزه سامال بوو
و باران نه ده باری، نه و ژنانه ی که بو نوژی کاتژمیر پینچ چوبوونه کلپسه، له سهر ریگای
خویان چاویان به جنیونامه کان که وتبوو و خویندبوو باننه وه و ئیستاش خه لکی شاره که
هه موویان به و هه والیه یان زانیبوو. دادوهر ئه رکادیو خوی راگیر نه کرد، وه کو گاجووتیکی
لیهاتبوو که ئالقه یان له کونه لووتی کردییت و به ره و هوئی بلیاردی راکیشن. له وی
داوای بیریه ک و نه سپرنیکی کرد. کاتژمیر تازه خه ریک بوو ده بووه نوی به یانی، به لام
هوئه که جمه ی ده هات.

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «هه موو خه لکی شار تووشی ژانه سهر بوون».

به شی دووه م

روژی هه یینی هه ر له هه له اتنی خوره وه، هه وایه کی گهرم و وشکی هه بوو. دادوهر ئه رکادیو
که به خوه له کیشانه وه ده یگوت له و جارهی به که مه وه هه تا کو نه مپو شهوی س جاران
نه وین ده کاته دیاری، نه و روزه به یانی، له و کاته ناسکه دا په تی په رده کولله که هی پساندو
له گه ل ژنه که هی که وتنه سهر زهوی و تور به گول نه خشینراوه که یان لیوه ئالا. ژنه که له
به رخویه وه گوتی:

- قه یناکا، دوایه چاکی ده که مه وه.

نه و دووه، به رووتی له نیو په رده کولله ی تیک ئالا وه هاتنه دهری. دادوهر ئه رکادیو بو
دوژینه وه ی جلی بنه وه ی خاوین به ره و لای که نتوری جلان رویشته. وه ختیک که گه رایه وه،
ژنه که هی جلی له بهر کردبوونه وه په رده کولله که شی چاک کردبووه. بی نه وه ی ته ماشای
بکات، به ته نیشته ژنه که یه دا تیپه ری و له وسه ری قه رویتله که دانیشته تا پینلاوان له پی
بکات. هه ناسه سواری عاشقبا زانه ی هیشته هه ر به ری نه دابوو. ژنه که هی به دوا ی کهوت و
ورگه خرو ره ق هه لاتوه که هی له سهر قوئی میرده که هی دانا و به ددانان دهستی کرد به گه ران
به دوا ی گوتچکه ی میرده که یه دا. دادوهر به نارامی خوی لی دوورخسته وه و گوتی:

- وازم لیبینه.

ژنه دایه قاقای پیکه نین و سازی و که یف خوشی له دهنگی ده باری. له ژووریدا
به دوا ی میرده که یه دا ده خولایه وه، په نجه ی ده گه یانده که له که ی و ده یگوت «هه یها
ئاژه ل». کابرا به توندی دهستی ژنه که هی وه لا خسته و ژنه ش وازی لیه یینا و

شووشه به دهست، به رهو ئه و میزه رویشت که سچ کهسی له سهر دانیشتبوون و له بهرداخه کانی بهرده میان رامابوون. له سهر کورسییه به تاله که دانیشت و پرسپاری کرد:

- گالته جارپیه که ههر بهرده وامه؟

- ئه مپو به یانی چوار جنیونامه هه لواسرابوون.

یه کییک له پیاهه کان گوتی: «جاخو ئه وانه هه موو کهس خویندونیییه وه، ده باره ی راکوتل کۆنتر راس-ه».

دادوهر ئه رکادیو ئه سپرینه کهسی خوار دو بیره کهسی به سه ردا کرد. یه کهم قوم تامی ناخوشبوو، به لام گه دهی به زوویی له گه لیدا راهات، گهش و گوشاد بوو و رابردووی له بیر چۆوه.

- چییان نوسیبوو؟

پیاهه که وهلامی دایه وه: «بی ئاقلی، که ئه و سه فه ره ی ئه مسال کردوویه تی به پیچه وانه ی که بو خوی گوتوویه تی بو دروستکردنی تاخمی ددانان نه بووه، به لکو بو مندال له بهر بردن بووه».

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «ئی جاخو ئه وه پیوستی نه ده کرد زه حمه تی نووسینی جنیونامه به بهر خویان بدهن، چونکه هه موو کهس ئه وه ده لیت».

کاتییک له هۆله که هاته ده ری، سه ره رای ئه وه ی که تینی گه رما قوولایی چاوانی نازار ده دا، به لام ئه و حاله ته ی دل تیکه ل هاتنه ی به یانی نه مابوو و یه کسه ر به ره و دادگا رویشت. له وی سکر تیره کهسی که پیره میردیکی ره قه له و خه ریکی مریشک رووتاندنه وه بوو، له پشت چاویلکه کانیییه وه به نیگایه کی بی باوه رانه وه پیشوازی لی کرد.

- ئه م موعجیزه یه مان له کیوه به دهست که و تووه؟

دادوهر گوتی: «ده بی ئه م دوخه ئالوزو بالوزه ریک بخه یینه وه».

سکر تیره کهسی به و نه علانه یه وه که له زه وی ده خشاندن چووه نیو حه وشه و مریشکه نیوه رووتاهه کهسی دایه چیشت لینه ری میوانخانه که. دادوهر ئه رکادیو،

یازده مانگ دوا ی وه رگرتنی ئه و پۆسته ی، بو یه کهم جار له پاش میزه ی کارکردنی جیگیر بوو.

نوسینگه شپه کهسی کارکردنی دادوهر، به نه رده یه کی دار کرابووه دوو بهش. له بهشی ده ره و داو له بن وینه ی مه لائیکه ت چاو نووقاو و ته رازوو به دهسته کهسی دادگه ریدا، سه کۆیه کی ته خته یان لیدانابوو. له بهشی ناوه وه شدا، دوو میتری شپی به رامبه ر به یه ک و چه ند ریزه کتیبیکی تۆز لینیشتوو له نیو قه فه سه یه که داو ئامیتریکی چاپی لیوو. له سهر دیواری پاش میزه کهسی دادوهریش، خاچیکی له مس دروستکراو بهرچاود هکهوت. له سهر دیواره کهسی به رامبه ریش به چاپی به ردین وینه ی پیایکی سهر رووتاهه و قه له و به نیشانه ی سه رۆک کۆماری به سینگیه وه له چوارچیه گیرابوو و به زیرایش ئه و دروشمه یان له سه ره وه ی نوسیبوو: ناشتی و دادپه ره ری. ئه و چوارچیه یه ش، تاکه شتیکی نوپی نیو نوسینگه که بوو.

سکر تیره که دهسته سپریکی به نیوچاوانی خوی را به ستبوو و به په رۆیه ک خوی به خاوتین کردنه وه میزه که خه ریک کردو گوتی: «ئه گه ر لوتت نه گری به کۆخه کۆخ ده که وی». به لام گوینه درایه ئه م ئامۆزگارییه. دادوهر ئه رکادیو پالی به کورسییه گه رۆکه که دایه وه و لاقی لی دریشکردن تا توانای سپرینگه کان تاقی بکاته وه و پرسپاری کرد:

- خو ناکه وی؟

سکر تیره که به نیشانه ی نه خیر سه ری له قاندو گوتی: «ئه و کاته ی که دادوهر قیتلایان کوشت سپرینگه کهسی شکا، به لام چاکیان کردۆته وه». پاشان بی ئه وه ی دهسته سپره که له نیوچاوانی بکاته وه دریشه ی به قسه کانی خۆیدا:

- کاتییک حکومه ت گۆراو پشکینه ر له هه موو لایه کرا دابارین، سه رۆکی شاره وانی بو خوی فه رمانی ده رکرد تا چاکی بکه نه وه.

دادوهر گوتی: «سه رۆکی شاره وانی ده یه ویت ئه م نووسینگه یه به کار بکه و پته وه».

چه کهمه کهسی ناوه ندیی کرده وه و دهسته کللیکی هه لگرت و یه ک به یه ک چه کهمه کهسی

کردنه وه. پر بوون له کاغزه. هاگه زایبانه چاویکی به کاغزه کاندایا گپړاو به سهری په نجه هلی ده گرتن نه وه کو باه تیک سهرنجی راکیشیت. نهوسا هه موو چه کمه جه کانی داخستنه وه دهستی کرد به ریکه خستنی شتی سهر میزه که: شووشه مهرکه بیکی سوورو یه کیکی شین و بوهر یه کیکیانیش قه له میک له رنگی مهره که به که دانرابوو، مهره که به کان وشک ببوونه وه.

سکرتیره که گوتی:

– سهرۆکی شاره وانی جه نابتانی خوش دهویت.

دادوهر له سهر کورسییه که خوی ده بزواندو به بینزاری و دلته نگیسه وه ته ماشای سکرتیره که ی ده کرد که خه ریکی خاوتین کردنه وه ی نرده داره که بوو. سکرتیره که ههر ئاوا له دادوهر رامابوو دت وت ده په ویت له وروناکییه داو له و ساته وه خته و له و باروودوخه دا، ههرگیز له بیری نه با ته وه په نجه ی بو لا دریتژ کردو گوتی:

– وه کو نه و حاله ته ی که جه نابتان دانیشتون، دادوهر فیتلاش ریک ئاوا دانیشتبوو که ته قه یان لیکردو ته ختیان کرد.

دادوهر دهستی به ملاو لای نیوچاوانی خویدا هینا که دهستی به لیدان کردبوو و ژانه سهره که ی خه ریک بوو دهستی پیده کرده وه. سکرتیره که له ودیوی نرده که وه ناماژهی به نامیری چاپه که کردو گوتی: «من له نهوئ بووم» بی نه وه ی به سهرهاته که بچپریتنی، له ته نیست نرده که داهاته وه دهسکی گه سکه که ی وه کو تفهنگ به دهسته وه گرت و رووی له دادوهر کرد. خوی هینا بووه سهر شپوهی چه ته کانی به سته کانی پوخته له فیلمی گاوانه کان (کاویوی) داو گوتی:

– سی پاسه وان به م شپوهیه راوه ستابوون. دادوهر فیتلا ههر هینده توانی بیانینیت و دهسته کانی به رز بکاته وه و زور هیواش و له سه رخو بلنی، مه مکورن. به لام له چاوتروکانیکدا کورسی به لایه کداو دادوهریش به له شتیکی به گولله دابیتژاوه وه به لایه کی تردا که وت.

دادوهر ئه رکادیو به هه ردووک دهستان جامی سهری خوی راگوشی و ههستی کرد میشکی مچورکان دهکات. سکرتیره که دهسته سپه که ی له نیوچاوانی خوی کرده وه، گه سکه که ی به پاش دهرگاوه هه لواسییه وه گوتی: «نه و رووداوش ته نیا له بهر نه وه بوو که دادوهر له کاتی سهرخوشیدا گوتبوی که ئه رکی نه وه ی پی سپیردراوه تا نه هیلتی ساخته کاری له دهنگداندا بکرتت».

بو ساتیک به ههست راگرتنه وه سهری دادوهر ئه رکادیوی کرد که دهستی له سهر زگی خوی دانابوو و خوی به سهر میزه که دا خوار کردبووه.

– گرفتیکتان بو دروست بووه؟

دادوهر وه لامی دایه وه به لنی. رووداوی شهوی رابردووی بو روونکرده وه و داوای له سکرتیره که کرد تا بچیتته هوئی بلیاروو له وی بیرو نه سپرینی بو بهیننی.

دادوهر ئه رکادیو کاتیک که له خواردنه وه ی یه که م بیره بووه وه، ئیدی بچووکترین نیشانه ی له نارحه تی و پهریشانی له خویدا ههست پینه ده کردو هاتبووه سه رخو. سکرتیره که ی له بهردهم نامیری چاپه که دانیشت.

پرسیاری کرد: «نیستا ده بی چی بکه یین؟».

دادوهر گوتی: «هیچ ناکه یین».

– ده که واته به یارمه تی جه نابتان با برۆم ماریا بدوژمه وه له رووتانده وه ی مریشکه که دا یارمه تی بدهم.

دادوهر به رپه رچی قسه که ی دایه وه گوتی: «کاری ئه م نووسینگه یه جیبه جی کردنی دادپه روه ریبه، نه ک رووتانده وه ی مریشک». نهوسا به چاویکی سووکانه وه ته ماشای سهرتاپای فرمانبه ره که ی بن دهستی خوی کردو زیاتر گوتی:

– با شتیکی تربشت پی بلیم، نه ویش نه وه یه که ده بی له مه و به دوا نه و علانه فریده ی و به پیتلاوه وه بییه ئیداره.

به نزيكبوونهوهی نيوهرۆ، گهرما پتر تاوی سه‌ند. کاتيک که کاتزمير دوازه جارن ليددا، دادوهر دوازه بيره‌ی هه‌لقۆراندبوون. له ده‌ريای بيره‌وه‌رييه‌کاندا سه‌راو بسوو و به خوشحالييه‌کی خه‌والوانه‌وه‌ باسی ئەو رابردوه‌ی ده‌کرد که تيبدا هيچ ناسه‌وارتيکی بي به‌شی نه‌بوو، باسی رۆژانی پشوو قه‌راغ ده‌رياو ئەو ئافره‌ته‌ دوو ره‌گانه‌ی ده‌کرد که تيربوونيان بۆ نه‌بوو و له پاش ده‌رگاكانه‌وه‌ کاری عاشقه‌تيان ده‌کرد. دادوهر گوتی: «به‌لئ، له‌و رۆژگارهدا ئاوا ژيانيان به‌ سه‌ر ده‌برد». پاشان رووه‌و سه‌رتيره‌که‌ی چه‌قه‌نه‌يه‌کی ليدا که به‌سه‌رسورمان و نه‌فاميه‌وه‌و بي ئەوه‌ی ورته‌ی ليوه‌ بيت و به سه‌رله‌قاندن پشتگيري له‌ قسه‌کانی ده‌کرد. دادوهر ئەرکاديۆ که نووقمی بيره‌وه‌رييه‌کانی رابردوی خۆی بوو بوو، له‌ جارن زياتر خۆی به‌ که‌يف ده‌دیت. کاتيک ده‌نگی ليدانی کاتزمير يه‌ک له‌ تاوه‌ری زه‌نگه‌که‌ (ناقوس) به‌رزبووه‌، سه‌رتيره‌که‌ له‌ رووی بي سه‌بريه‌وه‌ جووله‌يه‌کی کرد.

گوتی: «سوپه‌که‌ خه‌ريکه‌ سارد ده‌بيتته‌وه‌».

دادوهر لينه‌ده‌گه‌را سه‌رتيره‌که‌ی له‌ جيی خۆی هه‌ستت و گوتی: «هه‌ميشه‌ هه‌ر وايه‌، له‌م جوهره‌ شانهدا مروّقی تيبگه‌يشتوو به‌ دواي پياوه‌وه‌ نابن». سه‌رتيره‌که‌ سوپاسی کرد. ئۆقهری ليرپراو له‌ گهرمان، هينديک خۆی هيناو برد. ئەو رۆژه‌ له‌ هه‌نينيانه‌ بوو که ته‌واو بوونيان نيه‌. له‌ بن ته‌نه‌که‌ سووره‌وه‌بووه‌کانی سه‌ريانی، دوو قۆلی نيوکاتزميري دیکه‌ش قسه‌يان کردو شاريش له‌ ئاگری خه‌وی پاش نوێژاندا ده‌کولێ. ئەوسا سه‌رتيره‌که‌ی که ئیدی به‌ ته‌واوی پرزه‌ی ليرپراوو قسه‌وباسی جنيو نامه‌کانی هينايه‌ گۆرێ. دادوهر ئەرکاديۆ شانی هه‌لته‌کاندن و بۆيه‌که‌مجار به‌ زمانی خۆمانه‌ هاته‌ ئاخواتن: «ئێ، که‌واته‌ تۆش به‌ دواي ئەو قاونه‌ سواوانه‌ که‌وتوو».

سه‌رتيره‌که‌ ئیدی هه‌زی له‌ دريژه‌دان به‌ قسان نه‌ماوو چونکه‌ له‌ برسان و ته‌نگه‌نه‌فه‌سيان ئاگای له‌ خۆ نه‌ماوو، به‌لام پيی وانه‌بوو که نووسيني جنيونامه‌کان کاريکی گه‌مژانه‌ بيت. گوتی: «جاري هيچ نه‌بووه‌ يه‌که‌مين کوژراومان داوه‌. ئەگه‌ر هه‌ر ئاوا پروات دۆخه‌که‌ خراپه‌». پاشان به‌سه‌ره‌تای شاريکی گيرايه‌وه‌ که جنيونامه‌کان له‌ ماوه‌ی هه‌وت رۆژدا ته‌فروتونيان کردوو. که‌سوکاری کوژراوه‌کانيش

ئيسک و پروسکی مردووه‌کانيان له‌گه‌ل خۆياندا بردوووه‌ بۆ ئەوه‌ی ئیدی قه‌ت نه‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ ئەو شاره‌.

دادوهر به‌ ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی بۆ قسه‌کانی شل کردو به‌ره‌به‌ره‌ش خه‌ريکی کردنه‌وه‌ی قۆپچه‌کانی کراسه‌که‌ی بوو. له‌ دلێ خۆيدا گوتی وا دياره‌ ئەم سه‌رتيره‌ له‌ جوهره‌ که‌سانه‌يه‌ که‌ زه‌وقيان به‌ چيرۆکی ترسناک دیت. گوتی:

- ئەمه‌ش يه‌کتيکه‌ له‌و چيرۆکه‌ پۆليسييه‌ سواوانه‌.

سه‌رتيره‌که‌ سه‌ريکی بۆ له‌قاند. دادوهر ئەرکاديۆش بۆي گيرايه‌وه‌ که کاتيک له‌ زانکو خه‌ريکی خويندن بووه‌، ئەندامی ئەنجومه‌نيک بووه‌ که کاره‌که‌ی هه‌له‌نينانی مه‌ته‌له‌ پۆليسييه‌کان بووه‌، به‌و شپوه‌يه‌ که هه‌ر يه‌کتيکه‌ له‌ ئەندامان رۆمانتيکی پۆليسي هه‌تا ئەو جيگايه‌ گيرايه‌ته‌وه‌ که سه‌ره‌داوتيکی داوه‌ته‌ ده‌ست و له‌ رۆژانی شه‌مه‌دا پيکه‌وه‌ کوپونه‌ته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی مه‌ته‌له‌که‌ حه‌ل بکه‌ن.

ده‌يگوت: «ته‌نانه‌ت جاريکيش دوا نه‌ده‌که‌وتم. هه‌لبه‌ته‌ - بيگومان من له‌ نيوانياندا که‌سيکی دياربووم و له‌ به‌ره‌ته‌وه‌ی که‌ شاره‌زاييم له‌ به‌ره‌مه‌ کلاسيکيه‌کاندا هه‌بوو و ئەو جوهره‌ به‌ره‌مانه‌ش لۆژيکتيکی زيندوويان تيدايه‌ که ده‌توانيت هه‌ر مه‌ته‌ل و نه‌يتييه‌ک ئاشکرا بکات و هه‌ليييني». دادوهر باسی مه‌ته‌لتيکی کرد:

پياوتيک له‌ کاتزمير ده‌ی شه‌ويدا ده‌چيته‌ ميوانخانه‌يه‌ک و خۆی ناووس ده‌کاو ده‌چيته‌ ژووره‌که‌ی خۆيه‌وه‌ بۆ به‌يانی کاتيک که خزمه‌تکار قاوه‌لتی بۆ ده‌هينيت، ده‌بيني که‌ مردووه‌و ته‌رمه‌که‌ی خه‌ريکه‌ ده‌رزيت. ليکۆلینه‌وه‌ی پزيشکی وای ده‌رده‌خات که ئەو گه‌شتياره‌ی دويني شه‌وی گه‌يشتۆته‌ جي، به‌ر له‌ هه‌فته‌يه‌ک مردوو. سه‌رتيره‌که‌ی له‌ شوينی خۆی هه‌ستا و هه‌موو ده‌ماره‌کانی له‌شی ته‌قین و گوتی:

- که‌واته‌ يانی کاتيک گه‌يشتۆته‌ ميوانخانه‌که‌ هه‌وت رۆژ بووه‌ که‌ مردوو.

دادوهر ئەرکاديۆ بي ئەوه‌ی گوێ بداته‌ ئەو قسه‌برينه‌ی سه‌رتيره‌که‌ی، دريژه‌ی دايه‌و گوتی: «ئەم چيرۆکه‌يان دوازه‌ سال له‌ پيش ئيستادا نوسيووه‌، به‌لام پينج سه‌ده‌ پيش له‌

دایکبونی مهسیح هیراکلیتوس سهره داوی ئەم مه ته له ی به دهسته وه داوه». پاشان خۆی ئاماده کرد تا ئەو مه ته له حەل بکات. به لای سکریتیره هیچ و پووجه که به ئاوازه دهنگیکی توپه وه گوتی: «هیچ وهختیک، له وهتای دنیا دنیا به کس نه یزانیوه جینونامه نووسینه کان کاری چ که سیکه». دادوهر ئه رکادیو به چاو تروکاندنه وه ته ماشای کرد: «گرهوت له گه لدا ده کهم که دهیدۆزمه وه».

- قبووله، ئەوا گرهومان کرد.

له ماله که ی ئه وه به ری، ریبکا ئاسیس له ژووری نووستنیدا خه ریک بوو له گه رمان ده ته قی. سه ری خۆی رۆبدربووه نیو سه رینه که وه به یه وده بو نووستنی پاش نوێژان هه ولێ ددها. لبادی سووتای له نیوچاوانی خۆی دابوو و بانگی میترده که ی کرد:

«رۆبیرتۆ، ئەگه ر په نجه ره که ی نه که به وه له گه رمان به هیلاک ده چین».

رۆبیرتۆ ئاسیس په نجه ره که ی کرده وه له هه مان کاتیشدا دادوهر ئه رکادیو خه ریک بوو نووسینگه ی کاره که ی به جیده هیشت.

رۆبیرتۆ به پارانه وه وه گوتی: «هه ولده بخواه». ئەو ژنه له ش و لار جوانه، که بیجگه له ژیرکراسه نایلۆنیه ته نکه که ی هیچی دیکه ی له به ردا نه بوو، په لی لی فریدابوون و له بن که پریکی په مه یی گولدار لینی راکشابوو. کابرا درێژه ی دایه: «به لاین ددهم که ئیدی هیچ شتیک به بیه خۆم نه هینمه وه».

ژنه ناخیکی هه لکیشا.

رۆبیرتۆ ئاسیس، که شه وی رابردوو خه وی لی زرابوو و به هاتوو چۆکردن و جگه ره کیشان ئەو شه وه ی به رۆژ کردبووه، له به ره به یانی ئەو رۆژه دا خه ریک بوو مه چه کی دهستی نووسه ری جینونامه کان بگریته. ئەو دمه گوتی له دهنگی خشه خشی کاغه زه کان و دهست پیداهیتانه یه ک له دوا ی یه که کانی ئەو که سه ببوو که خه ریکی سفت و لوس کردنی جینونامه کان بوو له سه ر دیواری، به لای هه تا گه یشتبووه ئەو شوینه ئیدی درهنگ ببوو و جینونامه کانیا ن به دیواره وه نووساندبوون و کاتیک په نجه ره کانی کردنه وه گۆره پانه که که سی لینه بوو.

له و کاته وه هه تا کاتژمیر دووی پاش نیوه رۆ که سه ره نه نجام به لینی به ژنه که ی خۆیدا که ئیدی مه سه له ی جینونامه کان نه هینیتته وه گۆری، ئەو ژنه په نای بو هه موو شتیک بردبوو تا میترده که ی هیور بکاته وه. سه ره نجام دوا یین رینگا چاره ی پیشنیار کردو گوتی، بو ئەوه ی که بی تاوانیسه که ی بسه لمینیت، ئاماده یه تا به دهنگی به رزو له به ردهم با به ئانجیلداو به ئاماده بوونی میترده که ی، دان پیابنیت. هه ر ئەو چوونه ژیر باره ی نوێ، بو ئەو سووکیه تی پیکردنه به س بوو. کابرا سه ره رای ئەوه ی که زه یینی په رش و بلاو بوو، به لای نه یویرا هه نگاوی دواتر هه لیتیتته وه وه ره زامه ندی خۆی نیشاندان. ژنه، بی ئەوه ی چاوان هه لینی گوتی:

- هه میسه وا باشته که مرۆف به قسه کردن چاره سه ری کیشه کان بکات. ئەگه ر تو گرتی دلی خۆت نه کردبا به وه، به لا بوو.

پیاهه که له کاتی چوونه ده ریدا، ده رگایه که ی چاک داخسته وه. له و خانوه گه وره یه دا که که پریشی پیوه کرابوو و زۆریش دلگیر بوو، گوتی له دهنگی کپی پانکه که ی دایکی بوو که له خانوه که ی ته نیشتیاندا له خه وی پاش نوێژاندا بوو.

له بن نیگای خوماری چیشته لینه ره ره شپییسته که دا، له نیو به فرگره که دا ساردی ده رهیتناو له په رداخی کرد. چیشته لینه ره که، به له سه رخۆبیه تایبه تییه که ی خۆی پرسیاری لیکرد داخو خواردنی نیوه رۆی ده ویت تا بو ی بیته.

رۆبیرتۆ ئاسیس، سه ری له سه ر مه نجه له که هه لگرت. له نیو مه نجه له که دا کیسه لینی ساغ له سه ر پشتی، له نیو قولپه قولپی ئاویدا ده کولی. بو ساتیک وای هاته زه ینه وه که ئەو گیانداره بان هه ر به زیندوویی له نیو مه نجه له که هاویشته وه کاتیک که به چوار پارچه یی بیهینه سه ر میتره که، دلی هه ر لیده دات.

گوتی: «برسیم نییه» و سه ری له سه ر مه نجه له که دانایه وه. له به ر ده رگا درێژه یدا به قسه که ی: «خامیش نانی ناخوات، له به یانییه وه سه ری ده هیشتی».

دوو خانوو، هه یوانیک پیکه وه ده به ستنه وه که له ویرا ده توانرا ته له هیله که که ی کولینی مریشه که کان له پشت حه وشه هاو به شه که وه. بیسیریت. له هه یوانه که ی دهستی لای مالی

دایکی، له بن سوانه کانه وه چند قه فه سیکی بالنده هه لئاسرا بون و چند گولدانیکه رهنگا ورهنگی سواله تی لیدانرا بوو. کچه ته من یازه ساله که ی، به دهنگیکی نووسا وه له سهر ئه و کورسییه ی که له سهری نوستبوو سه لامی لیکرد.

خه تی سهرینه که چی شوینی له سهر کولمه ی دروست کردبوو.

پیاوه که به ئه سپایی به بییری هینایه وه: وا خه ریکه کاتژمیتر ده بیته سی». پاشان به حاله تیکی مالیخولیاییه وه زیاتر گوتی: «ههول بده ریکو پیک بی». منداله که گوتی:

پیاوه که نه یوانی پیش به تووریه یی خۆی بگریت.

- چۆن بوو؟

کیژۆله که گوتی: «هه مووی له شووشه بوو» و هه ولیدا تا به دهسته کانی شکل و شیوه به خه ونه که ی به خشیت: «ریک وه کو بالنده ی شووشه یی، به لام ئه و پیشیله بوو» له بهر گهرمای سوتینه ری خوردا، پیاوه که وای هه ست کرد که له شاریکی نامۆدا بزبووه. له بن لیوانه وه گوتی: «له بیر خۆتی ببه وه، ئه و جوژه شتانه بایه خی بیر کردنه و هیان نییه». هه ر له و ده مه داو له ته نیشت ژوو ره که چاوی به دایکی که وت که به فریای که وتوو. جه ختی کردوه:

- ته ندروستیت باشترو بووه.

بیوه که ی ئاسیس ده موچاوی خۆی گرژکردن و به خورانه وه گوتی: «رۆژ به رۆژ ته ندروستیم باشترو باشترو ده بیت، رهنکه ئه و جار بتوانم دهنگ بدهم» و قره ماش و برنجییه که ی لولدان و به ره ولای هه یوانی رۆیشت تا ئاوی قه فه سه کان بگۆری.

رۆبیترو ئاسیس له سهر هه مان ئه و کورسییه پالی دایه وه که کچه که ی له سهری نوستبوو. پشته ملی خۆی به دهستی گرت و به چاوی سیسه وه روانییه ئه و پیریژنه ره شپۆش و ره قه له یه که له گه ل بالنده کاندایه ئارامی خه ریکی ورته ورت بوو. بالنده کان له نیو ئاوه گوژدراوه که دا به که یف خۆشی دهستیان کرد به باله فرکی و ئاوه که یان به ده موچاوی ژنه که هه لپه ژانده. بیوه که ی ئاسیس، کاتیک

که ئیشی له گه ل قه فه سه کاندایه وه بوو، به ئارامی و بی نامانج کوره که ی له باوه شی گرت و گوتی:

- ده بویه بیچییه دارستان.

کوره که گوتی:

- نه چووم، لیتره ئیشم هه بوو.

- که واته هه تا دووشه مه یه کی تر ناچی؟

کوره که به چاوان وه لامی ئه ری دایه وه. خزمه تکاریکی ره شپیتستی پینخواس له گه ل مندالیکدا به نیو ژوو ره که دا تپه ری، خه ریک بوو منداله که ی ده برده قوتابخانه. بیوه که ی ئاسیس له هه یوانیدا راوه ستا هه تا ئه وان پرۆن. ئه وسا کوره که ی پیش خۆیداو دوا به دوا ی ئه ودا چوه نیو ژوو ریکی پان و به رینی نووستنه وه که پانکه ئیشی تیدا ده کرد، له وی له په نا پانکه که خۆی هاویشته سهر کورسییه کی له هه سیر چنراوی بیشکه یی و حاله تیکی نیگه رانی توندی به خۆیه وه گرت. له سهر دیواره سپییه که، وینه ی له چوارچپوه گیراوی منداله کانی پیشوی هه لئاسرا بون. رۆبیترو ئاسیس له سهر قه رو یلینکی جوان و شاهانه که وت. هه ر له سهر ئه و قه رو یلینه چه ند مندالیک له وانیه که وینه کانیان به دیواره وه هه لئاسرا بوو، له پییری و بی تاقه تیدا مردن. یه کیک له وانه باوکی خۆی بوو که له مانگی کانونی یه که می رابردوودا مردبوو.

بیوه ژنه که پرساری کرد:

- چ گرفتارییه که هه یه؟

کوره که ش به نۆره ی خۆی لینی پرسی: «ئیوه پروا به و شتانه ده که ن که خه لک باسیان لیتوه ده کات؟» بیوه ژنه که وه لامی دایه وه: «مرۆقی له ته من مندا، باوهر به هه موو شتیک ده کات» پاشان به بی تاقه تی پرسی:

- خه لک چی ده لیتن؟

- ده‌لټين كه رييكا ئيزابيل كچي من نيبه .

بيټونه كه به نارامی و هكو بيشكه كورسيه كهی راژاند . «جاخو لووتی چوته وه سهر بهر بابی ئاسيسه كان» . بو ساتيک كه وته بيركردنه وه پاشان به پريشانيبه وه پرسياری كرد : «ئمه قسهی كتيه ؟» روټيرتو ئاسيس نينوكی خوی به ددانان گرت .

- جنیونامه يه كيان نوسيووه .

ئهو وهخته بوو كه بيټوه كهی ئاسيس بوی روون بووه كه قول بوونی چاوه كانی كوره كهی ، هی بي خه ويانی نيبه .

پيرټونه كه گوتی : «جاخو جنیونامه كان خه لك نين» .

روټيرتو ئاسيس گوتی : «به لام ئاخو ئه جنیونامه باسی هه مان ئهو شتانه ده كهن كه پيشتر كه وتونه ته سهر زاری خه لك . هه رچهنده له وانه شه كه مرؤف بوخوی نهيستين» .

به لام ژنه كه له هه موو ئهو شتانه ئاگادار بوو كه له ماوهی سالانيكي دوورودرټدا خه لك ده ربارهی بنه ماله كهی باسيان ده كرد . له ماتيكي وه كو ماله كهی ئه ودا ، به وه هه موو خزمه تكارو مندالی زرو ئيشكگري ته مه ن جيا جيا يه وه ، ئه گهر كه سيك له ژووري نووستنيشدا ببايه وه وه ده رگای له سه رخوی دابخستايه ، مه حال بوو بتوانی پيش به ده نگوی كو لان و بازار بگريت . خانه وادهی قه ره بالغ و پر له هه راو هو رباي ئاسيس ، ئهو ده مهی كه له به راز له وه رين زياتر هيچي ديكه نه بوون ، ئهو شاره يان بونياد نابوو و دوت خو نينيان له سهر زاری ئهو كه سانه شيرينه كه پرو پاگه نده و قسه و قسه لوك بلاو ده كه نه وه ، ژنه كه گوتی : «خو هه رچی ئهو خه لكه ده پليت راست نيبه ، هه رچهنده كه ره نگه مرؤف بو خو شی بيستيتی» .

كوره كه گوتی : «هه موو كهس ده زانی كه رو زار بو مؤنترؤ ده ستی له گه ل قه شه گه نجه كه دا تيكل ده كرد . قه شه كهش دو اين ئاوازی خوی بو وی دانا بو بوو» .

بيټوه كه وه لامي دايه وه : «هه موو خه لك و ايان ده گوت ، به لام كهس دلنيا نه بوو . جگه له مه ش ئيستنا ئيدي هه موو ده زانن كه ئهو ئاوازه بو مارگوت راميرز بوو . بر بار و ابوو

پيگه وه زه ماوند بكن و ئه مه ش ته نيا بو خو يان و دايكي قه شه كه ده بانزانی . بر يا ئهو نه ينييه يان وا به دوو ده ستان له نيو دلئ خوياندا نه شار دبايه وه ، چونكه قه ت له م شاره دا نه ينييه ك نه پارټيزاوه ، ئه مه شيان كه پارټيزا ، ئاواي به سهر هات» .

روټيرتو ئاسيس وه كو بلتي زيندوو بوويته وه ، ته ماشاي دايكي كردو گوتی : «ئه مرؤ به يانی بو ماوه يه كي كه م ديتم وا خه ربكه ده مر» . بيټونه كه به سه رخوی نه هيتا .

گوتی : «بنه ماله ی ئاسيس هه موويان هه سوودن . ئه مه ش گه وره ترين به دبه ختی ئه م ماله يه» . بو ماوه يه كي درټ بيده نگ بوون . كا ترمير خوی له چوار ده دا و پله ي گه رما خه ربك بوو داده يزی . كا تيک كه روټيرتو ئاسيس پانكه كهی كوژانده وه هه موو ئه ندامانی ماتي خه ربك بوون له خه وئ هه لده ستان و دهنگی ژنانه و ئاوازی بالنده كان هه موو جيگا يه كي ته نی .

بيټوه كه گوتی : «ئهو شووشه يه ي سهر ته خته كه م بده يه» .

ئه وسا دوو حه بي خري خو له ميتشي وه كو دوو دانه مرواری ده ستكردي هه لگرتن و شووشه كهی دايه وه به كوره كهی و گوتی : «ئهو دوو حه بانه بخو با خه وت ليتكه وي» .

روټيرتو ئاسيس هه ردووك حه به كهی به و ئاوه رو هيشتن كه له بهر دايكي ما بووه و پاشان سه ری كرده سهر سه رين .

بيټوه كه ئاختيكي هه لكيشاو له بيده نگيدا كه وته دا لعه ليتدان و بيركردنه وه وه . ئه وسا وه كو هه موو جارانی تر ، به بيركردنه وه له نيو ده رزن خي زانی چيني خوی ، حوكميكي گشتی ده رباره ي باقي شاره كه دا :

«خراپترين شتی ئه م شاره ئه وه يه كه وه ختی پيا وه كان ده چنه دارستان ، ژن و ژال ده بي به ته نيا له ماتي مي ننه وه» .

روټيرتو ئاسيس به ره به ره چاوی چوونه خه و . بيټوه كه ته ماشاي چه نه گه نه تا شرا وه كهی كوره كهی خوی كردو نيگای به سه ر لووته درټو نووك باربكه كهی داگي ترا . مي رده كوچكردو وه كهی خوی به بيره اته . ئالبيرتو ئاسيس -يش له سه رده می خويدا تامی ناکامی

چه شتبوو. ئەو پیاویکی بە خۆو بوو و داری دەقه لاشتن و لە تهواوی ژبانی خۆیدا بۆ ماوهی یازده خولهک بێ جوولە راوهستا بۆ ئەوهی وینە بگرن و هه مان ئەو وینەیه له سهر میزه که به یادگاری به جیما بوو. دهیانگوت ههر لهو ژووری نووستنه دا ئەو پیاوهی کوشتبوو که له پال ژنه کهی خۆیدا گرتبووی و له حه وشیتدا وه بن گلی دابوو. به لام راستیییه کهی شتیکی تر بوو: ئالبیرتۆ به تاپری دوو لووله مه میونیکه کوشتبوو. ئەو ده مهی که مه میونه که له سهر دیره گی ژووری نووستنی ده بیته و له کاتی خۆگۆرینی ژنه کهی، مه میونه که تیی راده میتی و ده ست بۆ له شی خۆی ده بات. چل سال دواي ئەوه، بێ ئەوهی بتوانی ئەو ئەفسانه یه راست بکاته وه، مرد.

بابه ئانجیل له قادرمه تیژو سهر ئاواله کان به سهر کهوت. له قاتی دووه مداو له کوتایی ئەو راره ودا که تفه ننگ و فیشه ک دانه کانی به دیواره که وه هه لئاسرا بون، پاسه وانیک سهر به رهو ژوور له سهر قه رویتله یه کی سهر بازی راکشابوو و گۆقاری ده خوینده وه ئەوه نده نوقمی خوینده وه ببوو، که هه تاکو سه لامی لینه کرد، پاسه وانه که ههستی به بوونی قه شه که نه کرد له وی. پاسه وانه که گۆقاره کهی لولداو له سهر قه رویتله که دانیشته. بابه ئانجیل لیبی پرسی:

– چیت ده خوینده وه؟

پاسه وانه که ش گۆقاره کهی نیشاندا:

– «تیری و دزه کانی ده ریا».

قه شه که به نیگایه کی یه کسان له نیو که لینی میله ئاسنه ئەستوره کانرا، نیو هه رسیک ژووره داخراو و بێ په نجه ره کانی به ندیخانه کهی پشکنی. له ژووره کهی ناوه راستیدا، پاسه وانیکه تر به تویی بیجامه له سهر قه رویتلیک لیبی راکشابوو و خه وی لیکه وتبوو، دوو ژووره کهی دیکه ش که سیان تیدا نه بوو. بابه ئانجیل سؤراگی سبزار مۆنترۆی کرد.

پاسه وانه که گوتی: «له وییه» و به سهر ئاماژه ی بۆ ده رگایه کی داخراو کرد.

«ژووری به رپرسی به ندیخانه».

– ده توانم قسه ی له گه لدا بکه م؟

– سهردان کردنی قه ده غه یه .

بابه ئانجیل پیداغری نه کرد. پرسیا ری له بارودۆخی گیراوه که کرد. پاسه وانه که وه لامی دایه وه که باشتترین ژووری سهر بازخانه که یان داوه تی که زۆر دلگیره و ئاویشی بۆ راکشاو، به لام گیراوه که شه و رۆژیکه نانی نه خواردوو وه ئەو خواردنه شی ره تکر دۆته وه که سهرۆکی شاره وانی له میوانخانه که را بۆی داوا کردبوو. قه شه که گوتی:

– ده بوایه له مالی خۆی را خواردنیان بۆ به ینایه .

– داوی کردوو که س بارگرانی بۆ ژنه کهی دروست نه کات.

قه شه که ده ت وت له گه ل خۆیدا قسان ده کات، له بن لیبانه وه گوتی: «ده رباره ی هه موو ئەم شتانه له گه ل سهرۆکی شاره وانیدا قسه ده که م». به ره و لای کوتایی دالانه که رۆیی که سهرۆکی شاره وانی نووسینگه دژ به گولله کهی کارکردنی خۆی له وی دروست کردبوو.

پاسه وانه که گوتی: «له وی نییه، دوو رۆژه که له بهر ددان هیشه له مالی نه هاتۆته ده ری».

بابه ئانجیل چوو بۆ سهردانی سهرۆکی شاره وانی. سهرۆکی شاره وانی له نیو جۆلانه دا به سهر روان دا که وتبوو و له ته نیشته ی و له سهر کورسیه ک، قاپینک خو بواوک و پارچه حه بیکی هیتور که ره وه ده مانچه و فیشه ک دانه کهی دانرا بون. لاپرومه تی هه روا ئاوسا بوو. بابه ئانجیل کورسییه کهی برده نزیک جۆلانه کهی و گوتی:

– ددانه کهت بکیشه .

سهرۆکی شاره وانی خویواوی نیو گوپانی رۆکرده نیو له گه نیکه وه بێ ئەوه ی سهر له سهر له گه نه که هه لگرت گوتی: «به قسه ئاسانه» بابه ئانجیل له مه سه له که گه یشت. زۆر به هیتواشی گوتی: «ئه گه ر ئەو کاره به من بسپیتری له گه ل دوکتۆری دداندا قسه ده که م».

هه ناسه یه کی قولی هه لکیتشاو وه ی دا به خۆی و درپژه ی به قسه کهی خۆیدا: «قسه ی چاکی به گویدا ده چیت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «که‌ر پیاوه، ده‌بی به فیشه‌ک چاره‌ی بکریت، پاشان تازه ده‌گه‌رینه‌وه بو‌سه‌ر جیتی پیشوومان».

بابه ئانجیل به تهماشاکردن هه‌تا سه‌ر ده‌ستشۆرییه‌که به دوا‌ی که‌وت، سه‌رۆکی شاره‌وانی شیره‌ی ئاوه‌که‌ی کرده‌وه لا روومه‌ته ئاوساوه‌که‌ی له به‌ر ئاوی سارد راگرت و ماوه‌یه‌کی هه‌روا مایه‌وه‌وه ده‌نگیکی لیها‌ت که‌ گوزارشتی له ره‌زامه‌ندی ده‌کرد.

ئه‌وسا حه‌بیتی هه‌تورکه‌ره‌وه‌ی کرۆشت و هه‌تندیک ئاوی له له‌پی ده‌ستانی کردو فری کرد. قه‌شه‌که‌ سووربوو له سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی: «به راستیمه، ده‌توانم له‌گه‌ل دوکتۆری دداندا قسه‌ بکه‌م».

– هه‌ر کاریک که‌ حه‌زت لیبه‌تی بیکه، بابه.

پاشان له نیو جۆلانه‌که‌ی خۆیدا له سه‌ر پشتی راکشاو چاوی نوقاندن، ده‌ستی له بن سه‌ری خۆی نان و به‌ریکی و رق هه‌ستاویه‌وه هه‌ناسه‌یدا، به‌ره‌به‌ره نازاره‌که‌ی که‌م ده‌بووه. کاتی‌ک دووباره چاوی هه‌لیناوه، بابه ئانجیل له ته‌نیشستی دانیشتبوو و به‌ بیده‌نگی ته‌ماشای ده‌کرد. سه‌رۆکی شاره‌وانی لیتی پرسی:

– چۆن بوو که‌ هاتی بو‌ئیره؟

قه‌شه‌که‌ بی‌سی و دوو کردن گوتی: «له به‌ر سبزار مۆنترو، ئه‌و کابرایه‌ ده‌بی ئاینیانه دان پیدا بنیت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «دیتنی قه‌ده‌غه‌یه. سه‌به‌ینی دوا‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی ئیوه ده‌توانن گوئیستی دان پیا‌نانی بن. ئه‌و ده‌بی رۆژی دووشه‌مه به‌ری بکریت».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «چل و هه‌شت کاتژمیری ماوه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «منیش ئه‌وه دوو هه‌فته‌یه به ده‌ستی ددان هه‌یشه‌وه ده‌نالینم».

له‌و ژووره که‌م شۆقه‌دا می‌شوه‌له ده‌ستیان به‌ ویزه‌ویز کردبوو. بابه ئانجیل له په‌نجه‌ره‌را ته‌ماشای ده‌رتی کردو په‌له هه‌وربکی چری ره‌نگ په‌مه‌بی به سه‌ر رووباره‌که‌وه به‌رچاو که‌وت، پرسیا‌ری کرد:

– ئه‌ی مه‌سه‌له‌ی خواردن چی لیدی‌ت؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی له نیو جی هاته‌ ده‌ری تا ده‌رگای هه‌یوانی دا‌بخات و گوتی: «من ئه‌رکی سه‌رشانی خۆم جیبه‌جی کرده‌وه، ئه‌و نایه‌ویت سه‌ری ژنه‌که‌ی خۆی گران بکات و خواردنی می‌وانخانه‌ش ناخوات». ده‌ستی کرد به‌ رشاندنی هه‌موو ژووره‌که‌.

بابه ئانجیل له گیرفانی خۆیدا به دوا‌ی ده‌سته‌سرا گه‌را تا تووشی پژمین نه‌بی‌ت به‌لام له جیاتی ده‌سته‌سرا، نامه‌یه‌کی گرمۆله بووی هاته‌ به‌رده‌ستان. له سه‌رسامیان ده‌نگیکی لێ به‌رزبووه‌وه هه‌ولیدا تا به‌ په‌نجه نامه‌که‌ ریک بکاته‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌ستی له رشاندنی می‌شکوژکه هه‌لگرت. قه‌شه‌که‌ لووتی خۆی گرت، به‌لام ئیدی بی‌سوودبوو: دووباره لیک لیک ده‌ستی به‌ پژمین کرده‌وه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «بپژمه‌ بابه» و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه جه‌ختی کرده‌وه:

– ئیمه له مه‌مله‌که‌تی دیوکراسیدا ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ین.

بابه ئانجیل –یش زه‌رده‌ی هاتی. زه‌رفه داخراوه‌که‌ی نیشاندای گوتی: «له بیرم چوو ئه‌م نامه‌یه پۆست بکه‌م» سه‌ره‌نجام له بن قۆللیه‌وه ده‌سته‌سره‌که‌ی دۆزیه‌وه‌و لووتی خۆی گرت که‌ به‌ بو‌نی می‌شوه‌له کوژه‌که ناره‌حه‌ت ببوو و به‌ توندی فمی کرد. هه‌شتاش هه‌ر بی‌ری له سبزار مۆنترو ده‌کرده‌وه‌و گوتی:

– ده‌لیی هه‌ر نانه ره‌ق و ئاوی ده‌ده‌نی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئه‌گه‌ر بو‌خۆی وای ویستبیت خۆ ئیمه ناتوانین به‌ زۆری نانی ده‌رخوارد به‌ین».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ناره‌حه‌تی من سه‌باره‌ت به‌ ویزدانیه‌تی».

بی‌ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌سته‌سره‌که‌ی له لووتی خۆی بکاته‌وه، به‌ چاوان به‌ دوا‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانیه‌وه بوو به‌ هه‌ر چوارده‌وره‌ی هۆده‌که‌دا تا سه‌ره‌نجام سه‌رۆکی شاره‌وانی له ده‌رمان رشاندن بووه. قه‌شه‌که‌ گوتی: «ئه‌گه‌ر پیتی وایه که‌ ده‌یانه‌ویت ده‌رمانخواردی بکه‌ن، وا پینده‌چیت که‌ له بارودۆخیکی خراب دایه». سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌رمان رشینه‌که‌ی داناو گوتی:

- دهزانی که هممو کهس قهشه کوژاوه که بیان خوژده ویست.

بابه ئانجیل وهلامی دایه وه: «سیزار مؤنترۆ بۆ خوشی خوشی ده ویست».

قهشه که به لئی، به لام به ریکه وت وتی، ئه وهی که مردووه قهشه که یه. چاوی برییه نامه که، خه ریک بوو تاریک داده هات. له به رخویه وه گوتی: «بئی چاره باوکی رۆحانی، بئی دانپیانان له دنیا ده رچوو». سه رۆکی شاره وانی گلۆپه که یه هه لکردو چوو نیو جۆلانه که یه وه.

گوتی: «سبه نیی باشتر ده بم، ده توانی دوا ی ته و او بوونی ته شریفات گوئیستی دانپیانانی بی. ئیستا دلنیا بووی؟

بابه ئانجیل وهلامی دایه وه: به لئی و دیسان دووباره ی کرده وه: «مه سه له که ته نیا ئاسوده بوونی ویژدانی ئه وه» و به گرانی له جیبی خوی هه ستا و سه رۆکی شاره وانی راسپارد که له خواردنی حه به هتور که ره وه کاندایا ده رۆیی نه کات! سه رۆکی شاره وانی له وه لامیدا یاداوهری کرد که پۆست کردنی نامه که ی له بیر نه کات.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «به راست بابه، هه رچۆنیک بۆ خۆت به باشی ده زانی ئاوا له گه ل دکتۆری دداند قسه بکه». پاشان ته ماشایه کی کرده وه که خه ریک بوو له قادرمه کان ده چوو خوار و دووباره به دم زه رده خه نه وه گوتی: «هه موو ئه م شتانه یارمه تی سه قامگیری ئاشتی ده دن».

سه رۆکی دایره ی پۆسته له پینش ده رگای نووسینگه که ی کارکردنی خۆیدا دانیشتبوو و ته ماشای نزیکبوونه وه ی ئاوا بوونی خۆری ده کرد. وه ختیک بابه ئانجیل نامه که ی دایه، هه ستا و چوو ژووری نووسینگه که ی و پولتیک پازده سنتاوی بۆ پۆسته ی ئاسمانی و باج و خه راجی خانویه ره، به تفی ته رکردو به ناوه که یه وه نووساند. ماوه یه که له چه کمه جه ی میزه که دا گه را. کاتیک گلۆپی شه قام و بازار هه لکران، قه شه که چه ند سکه یه کی پاره ی وردی له سه ر میزه که دانان و بئی مالتاوییی کردن ئه ویی به جیهیشت.

سه رۆکی دایره ی پۆسته ئیستاش هه ر له نیو چه کمه جه ی میزه که دا ده گه را. که میک دوا ی

ئه وه، له هه لوه ژاردنی کاغه زه کان بئی تاقه ت بوو و له سه ر سووچیکه ی زه رفه که به مه ره که ب نووسی: پوولی پینج سنتاویمان نه بوو، بنه وه شی مۆرو ئیمزا کرد.

بابه ئانجیل ئه و شه وه له دوا ی نزا و پارانه وه ی شه وانه، مشکه تۆپویتی که له ناو حه وزه بچوو که که ی ئاوی پیروژدا دیت که سه راو ببوو. ترینیداد خه ریک بوو له پاکژکه (تعمیدگاه) دا ته له ی ده نانه وه. قه شه که کلکی مشکه تۆپوه که ی گرت و به رزی کرده وه له به رچاوی ترینیداد رایوه شان دو گوتی: «ئاخیری تووشی به لایه کمان ده که ی. نازانی که هیندیک له برواداران شووشه ده هینن تا ئاوی پیروژ بیه ن و ده رخواردی نه خو شه کانیا ن بده ن؟

- جا ئه وه چ په یوه ندی به ئه وه وه هه یه؟

قه شه که وه لامی دایه وه: «چ په یوه ندی پیوه یه؟ هه یچ، ته نیا ئه وه که نه خو شه کان ئاوی پیروژی به ده رمان مشک ئالوده بوو ده خۆنه وه».

ترینیداد به بییری هینایه وه که ئیستاش پاره ی ده رمان مشک کرینی نه داوه تی و گوتی: «ده رمانه که له گه چه» پاشان شیوازی به کاربردنی ده رمانه که ی ئاشکرا کرد: گه چه که له که لین و قوژبنی کلێسه دا ده دنین، مشکه که گه چه که ده خوات و ماوه یه کی پیده چیت له تینوان ده خنکی و بۆ ئا و خواردنه وه ده چیتنه سه ر حه وزه بچوو که که! ئاوه که ش گه چه که ی له نیوزگیدا ره ق ده کات.

قه شه که گوتی: «باشه، به هه رحال هه روا باشتر بوو که به اتیای و پاره ی ده رمان مشک کرینت وه رگرتیایه. ئیدی نامه وی مشکه تۆپوان له نیو ئاوی پیروژدا ببینم».

له ژووری کارکردندا، شاندیک له نوینه رانی «ئه نجومه نی ئافره تانی کاتولیک» چاوه روانیا ن ده کردو رتیکا ئاسیس سه رۆکایه تی ئه و شانده ی له ئه ستۆدا بوو.

قه شه که له دوا ی ئه وه ی پاره ی ده رمان مشک کرینی دا به ترینیداد، سه باره ت به گه رمای ژووره که رای ده بری و له به رامبه ر ئه و خانمانه دا که له بیده نگیدا چاوه روانیا ن ده کرد چوو له پاش میزه دانیشت.

- خانمانی بهر پرتیز، له خزمه تتان دام.

ژنه کان ته ماشایه کی په کتريان کرد. نهوسا رېبکا ناسيس باوه شینه که ی کرده وه که وینه ی دیمه نیتکی ژاپونی له سهر کیشرابوو و چوو سهر کرؤکی باسه که:

- مهسه له ی جنیونامه کانه، باباه.

پاشان به دهنگیتکی گن، وهکو بلتی چیرؤکی په ریان ده گیتته وه، باسی مشه وهش بوونی خه لکی کرد. گوتی: هه رچه نده که ده توانیت مردنی قه شه گه نجه که به «مهسه له یه کی ته و او شه خسی» بزانیت، به لام بنه ماله به رتزه کانی شار مافی نه و ریان هه یه که له روودای جنیونامه کان نیگه ران بن.

نادالجیسا مونتویا، که به تمه نترین ثافره تی شانده که بو، پالی به چه تره ژنانیبه که یه وه دایه وه و بی پرده تر هاته ناخوتن:

- ئیمه ی ثافره تانی کاتولیک، پر یاری ده ستیوه ردانمان له م مهسه له یه دا داوه.

بابه نانجیل ماوه یه که وه ته بیرکردنه وه. رېبکا ناسيس هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا، قه شه که له دلې خویدا بیرى کرده وه که نه و ژنه چوڼ ده توانیت له کاتی هه ناسه داندا بوونی وا گهرم بداته ده ری. ژنه به فیز و خوړانانیتکی تایبه تیبیه وه دانیشتبوو، ثافره تیتکی میزاج توندو سپیاتیبه کی دزتیوی هه بوو. قه شه که نیگای خوئی بریبه شویتیتکی نادیارو دهستی به قسان کرد:

- من پیم وایه که نابی ئیمه گوئی بده یه قسه و قسه لؤک. پتیویسته ئیمه خویمان له وه به زیاتر بزاین و پابه ندی فه رمانه کانی خواوند بین، هه روه کو چوڼ هه تا ئیستا و ابوین.

نادالجیسا مونتویا به سهر له قانندن پشتگیری له قسه کانی قه شه که کرد. به لام نه وانی دیکه له گه ل نه مه دا نه بوون و به رواله ت پتیبیان و ابو که «نه م میمله رهنکه له داهاتوویه کی دووردا کاربگه ربیه کی کوشنده ی لیبکه ویتته وه».

له هه مان کاتدا بلندگوئی سینمه ما کوخه یه کی هاتی.

بابه نانجیل به له پی دهستی له نیوچاوانی خوئی راکیتشاو «زور ده بوون» پاشان خیرا چه کمه چه ی میتزه که ی راکیتشاو له لیستی سانسوری کلتیسهی کاتولیکدا گه را.

- چ فیلمیک نمایش ده که ن؟

رېبکا ناسيس گوتی: «چه ته کانی بو شایه گه ری، فیلمیتکی جه نگیبه».

بابه نانجیل له نیو لیستی نه لفا ییه که دا به دوا ی نه م ناوه دا گه راو له کاتی خشانندی په نجه ی شایه تمانی به سهر ناوی فیلمه کاندا، له به ر خو به وه پرته پرتی بوو. پاشان بو لا په ره هه لدانوه، هه لوه سته یه کی کرد.

- چه ته کانی بو شایه گه ری.

نه مجاره یان به شپوه یه ی ناسویی قامکی گپراو به دوا ی ریزه ندی نه خلاقفی فیلمه که دا گه راو هه ر له وه ده مه شدا له بری نه وه ی که وه کو جارن بلندگوئی سینمه ما دهنگی موسیقای لیبه رز بیسته وه، دهنگی به رتیه به ری سینمه ما په خش کرا که به هوئی ناله باری که ش و هه و او، هه لوه شانوه ی به رنامه که ی راده گه یاندا. یه کییک له ژنه کان روونی کرده وه که نه گه ر هاتباو به ر له وه ی فیلمه که به نیوه یی ببویه و باران بیاریه، خه لک داوای پاره که یان ده کرده وه هه ر له به ر نه وه ش بووه که به رتیه به ری سینمه ما به رنامه ی نمایش کردنی نه و فیلمه ی هه لوه شانندوتته وه.

بابه نانجیل گوتی: «زور به داخه وه، چونکه هه موو که س نازاده ته ماشای نه و فیلمه بکات». ده فتره به چووه که که ی یاداشتی داخسته وه و درتیه دیدا به قسه کانی:

- هه روه کو گوتم، نه م شاره پابه نده به یاسا و رتساوه. نو زده سال له مه وه به، کاتیک که نه رکی نه م به شیه یان به من سپارد، دوا زده ژن و میتدایه تی ناشه رعی له نیو بنه ماله به رجه سته کاندا هه بوو. به لام نه مریزه که ته نییا یه ک دانه ماوه ه هیوادارم که نه و یه ک دانه یه ش نه میتیت.

رېبکا ناسيس گوتی: «ئیمه په روئی خو مانان نییه، به لام نه و خه لکه داماره.....»

قه شه که بی نه وه ی گوئی بداته نه و قسه یه، درتیه ی به باسه که ی خویداو گوتی: «هیچ جیبی

نیگه‌رانی نییه. ده‌بی ئیمه ئه‌وه‌مان له‌بیر بیت که ئه‌م شاره چهنده گۆراوه. جارار سه‌ماکه‌ریکی رووسی به‌نامه‌یه‌کی له‌شانۆدا ته‌نیا بو‌پیاوان پی‌شکه‌ش ده‌کردو له‌کو‌تاییشدا ئه‌وه‌ی که له‌به‌ری دابوو هه‌راجی ده‌کرد.»

ئادالجیسا مۆنتۆیا خۆی هاو‌یشته نیو قسه‌کانی قه‌شه‌که‌وه:

– به‌ئێ، وه‌کو ده‌فه‌رمووی هه‌روایه.

له‌ راستیدا ته‌واوی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ی وا به‌بیر هاته‌وه که بو‌یان گێرا‌بو‌وه: که ئه‌و ده‌مه‌ی سه‌ماکه‌ره‌که به‌ ته‌واوی خۆی رووت کرده‌وه، له‌ نیو بینه‌رانی ئه‌و به‌نامه‌یه‌دا پیره‌مێردێک هاواری کردو چووه ریزه‌کانی پی‌شه‌وه‌و میزی به‌ جلو‌یه‌رگی خه‌لکه‌که‌دا کرد.

بو‌ئادالجیسیان گێرا‌بو‌وه که پیاوه‌کانی تریش چاویان له‌و پیره‌مێرده‌ کردبوو و به‌ هاتو هاواریکی شیت ئاساوه یه‌کتریان پیس کردبوو.

قه‌شه‌که درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی خۆیدا: «ئێستا سه‌لمیندراوه که له‌ نیو هه‌موو به‌شه‌کانی تری کلێسه‌بییدا، ئه‌م شاره له‌ هه‌موو شو‌ینه‌کانی دیکه زیاتر پابه‌ندی یاسایه.»

له‌مباریه‌وه هینده‌ی باس‌کردو لیکی کیشایه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی باسی خه‌بات و تیکۆشانی خۆی له‌ ساته سه‌خته‌کاندا کرد له‌ به‌رامبه‌ر لاوازی و بی‌ تواناییه‌کانی ره‌گه‌زی مرۆف که خا‌مه‌کان له‌ گه‌رمان پرزه‌یان لی‌براو بی‌ تا‌قه‌ت بوون. ریبکا ئاسیس دووباره باوه‌شینه‌که‌ی لی‌ک بلاو کردو ئه‌وسا بوو که با‌به ئانجیل بو‌ی ده‌رکه‌وت که بو‌نه‌ خۆشه‌که‌ی وی له‌ کو‌تیه‌ دیت، بو‌نه‌ خۆشه‌که‌ بو‌نی دارسه‌نده‌له‌که‌ی باوه‌شینه‌که‌ بوو که له‌ نیو هه‌وای شت‌داردا پیچی ده‌خوارد. قه‌شه‌که ده‌سته‌سپه‌که‌ی له‌ نیو قو‌لی ده‌ره‌یناو به‌ری لووتی خۆی پی‌گرت تا نه‌پژمیت.

درێژه‌ی دایه: «له‌ هه‌مان کاتی‌شدا له‌م ده‌قه‌ره‌دا کلێسه‌که‌ی ئیمه له‌ ئی هه‌موو شو‌ینه‌کانی دیکه هه‌ژاتره. زه‌نگه‌کان (ناقوس) درزبان داوه‌و هۆلی کلێسه‌که‌ش پر له‌ مشکه. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که من ژبانی خۆم بو‌گه‌یان‌دنی پی‌وه‌ره ئه‌خلاقیه‌یه‌کان به‌ خه‌لک ته‌رخان کردوو به‌ شتی دیکه رانه‌یشتوم.» قو‌یچه‌که‌ی یه‌خه‌ی کرده‌وه، له‌ جیتی خۆی هه‌ستاو

گوتی: هه‌موو پیاویکی جحیل ده‌توانیت کاری قورس بکات. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ تی‌په‌ریونی سالانیکی دووردریش ره‌ق و پته‌و بووه‌و ئه‌زمونی کو‌کردیته‌وه، ئه‌وا ده‌توانیت ئه‌خلاقیه‌یه‌کان سه‌رله‌نو‌ی دروست بکاته‌وه. ریبکا ئاسیس ده‌سته‌سپی و سو‌ل و دره‌وشاوه‌که‌ی خۆی به‌ ئالقه‌ی زومورۆدی بو‌کتییوه هه‌لبه‌ری:

– ریک هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و هۆکارانه‌ش بوو ئیمه وای بو‌چوین که به‌و جنیونا‌مانه ره‌نگه زه‌حمه‌ته‌کانتان به‌ فیرۆ بچن.

ئه‌و تا‌قه ژنه‌ی که هه‌تا‌کو ئه‌و وه‌خته‌ی خۆی بی‌ده‌نگ کردبوو، هه‌لو‌سته‌یه‌کی کورتی قو‌زته‌وه تا ئه‌ویش قسه‌یه‌ک بکات:

– جگه له‌مه‌ش، ئیمه پیمان وابوو که له‌و کاته‌دا که ولات خه‌ریکه تۆزیک ده‌بو‌ژیته‌وه، گرفته‌کانی ئه‌م دواییانه ره‌نگه سه‌ره‌یشه‌مان بو‌ دروست بکه‌ن.

با‌به ئانجیل باوه‌شینیکی له‌ دۆ‌لابه‌که ده‌ره‌یناو ده‌ستی کرد به‌ باوه‌شین کردنی خۆی و گوتی: «ئه‌مه په‌یوه‌ند به‌وه‌وه نییه، ئیمه ساته‌وه‌ختی زۆر دژواری سیاسیمان تی‌په‌راندون، به‌لام مه‌سه‌له ئه‌خلاقیه‌یه‌کانی نیو خیزان هه‌روا به‌ ده‌ست لی‌نه‌دراوی ما‌ونه‌ته‌وه.»

له‌ به‌رامبه‌ری سی ژندا به‌ پی‌وه‌ راوه‌ستا. «چه‌ند سالیکی تر ده‌چمه لای قه‌شه‌ی سه‌رووی خۆم و پی‌ی ده‌لیم: «فه‌رموو، ئه‌م شاره نمونه‌ییبه به‌ ده‌ستی ئیوه ده‌سپیرم. ئێستا ته‌نیا کاریک که ده‌بی بی‌که‌ی ئه‌وه‌یه که که‌سیکی جحیل و گورج و گو‌ل بنی‌ری تا باشترین کلێسه‌ی ده‌قه‌ره‌که بنیاد بنیت.»

به‌ ئه‌سپایی کورنو‌شیکی بردو هاواری‌کرد:

– ئه‌وسا ده‌چمه‌وه زی‌دی باب و با‌پیرانم و هه‌ر له‌و‌ی له‌وپه‌ری ئارامیدا ده‌مرم. خا‌مانی ئاماده‌بوو ده‌نگی نار‌ه‌زایه‌بیان لی‌به‌رز بو‌وه. ئادالجیسا مۆنتۆیا رای گشتی ئاماده‌بووانی ئاوا ده‌رپری:

– ئیره‌ش وه‌کو شاری خۆتان وایه، با‌به. داواشت لی‌ده‌که‌ین که هه‌تا کو‌تایی چرکه‌کانی ژبانت هه‌ر لی‌ره بمینییه‌وه.

رېيكا ئاسپس گوتى: «ئەگەر مەسەلەكە دروستكردى كلىسە يەكى نوپپە، دەتوانپن ھەر لە سبە ينيوہ دەست بەكارپن و خەلك كۆيكە ينيوہ».

بابە ئانجىل گوتى: «ھەر شتەو لە كاتى خۇيدا».

ئەوسا ئاوازە دەنگى خۇى گۆرى و زياتر گوتى: «جارى نامە وپت لە پلەى سەرپەرشتى ھيچ دەقەر تىكدا پرىبم. نامە وپت تووشى چارە نووسى ئەو پياوہ بە سۆزە، واتە ئانتونيو ئيزابىل دىل سانتىسىمۆ دىل ئالتار كاستانى يەدائى مۆنترو، بىم. ئەو بە ئۆسقوفى راگە ياند بوو كە بالندە مردووہ كان وەكو باران بەسەر ئەو ناوچە يەدا دەبارن كە شوپنى جىبە جى كرىنى ئەركە كە يەتى. فەرمانبەر تىكى لىكۆلپنەوہ كە لە لايەن ئۆسقوفەوہ رەوانە كرابوو، لە گۆرە پانى ناوہندى شارددا دۆزىبوويپەوہ كە لە گەل مندا لانداندا يارى چاوشاركىپى دەكرد».

خاتمانى ئامادە بوو سەرسورپمانى خۇيان دەرپرى.

- ئەوہ كى بوو؟

ھەمان ئەو قەشە يەى كە لە پاش من بوو بە فەرمانبەرى ماكوندۆ. تەمەنى سەد سال بوو.

«ده‌بویه راوه‌ستن هه‌تا‌کو باران خوشی ده‌کرده‌وه».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «هه‌تا دوو رۆژی تر خوشی ناکاته‌وه» و چه‌تره‌که‌ی کوژانده‌وه.

کۆمه‌له‌ پیاوی‌یک که خانوو‌تیکیان له‌سه‌ر شانان بوو و هه‌تا قاپه‌ ره‌قه‌لانیان له‌ قورپیدا بوو به‌ ته‌نیشتیاندا تییپه‌رین و سووچیتکی خانوه‌که له‌ دیواری سه‌رتاشخانه‌که خشا. سینیۆر کارمیچایل له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی‌را چاوی به‌ که‌لویه‌لی نیو خانوه‌که که‌وت که به‌ملاو لادا خلۆر ده‌بوونه‌وه، ژوو‌ریکی نووستن بوو که سووکایه‌تی پیکرابوو. سینیۆر کارمیچایل وای هه‌ست کرد که به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی بۆ دیته‌ خوارئ.

به‌شی سی‌هه‌م

سه‌ختی ئه‌و زستانه‌ که هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای پاییزه‌وه پێشبینی ده‌کرا، له‌ رۆژی پشوی هه‌فته‌دا توندوتیژی خۆی نواند. سه‌رۆکی شاره‌وانی رۆژی به‌کشه‌مه‌ی به‌ کرۆشتنی حه‌بی هیتورکه‌ره‌وه له‌ جو‌لانه‌دا گوزه‌راندا. چۆمه‌که هه‌ستا و زیانی به‌و به‌شانه‌ی شار گه‌یاند که ئاستیان له‌ ئاستی ئاو نزمتر بوو.

به‌ره‌به‌یانی رۆژی دووشه‌مه‌ که باران بارین تۆزیک خوشی کردبووه، چهند کاتژمی‌ریکی خایاند هه‌تا شار به‌خۆ که‌وته‌وه. هۆلی بلیاردو سه‌رتاشخانه له‌ جارن زووتر کرانه‌وه، به‌لام ده‌رگای ماله‌کان هه‌تا‌کو ده‌مژمی‌ر یازده هه‌ر به‌ داخراوی مابوونه‌وه. سینیۆر^(٤) کارمیچایل له‌ پێش هه‌موو که‌سی‌کدا به‌ دیتنی ئه‌و پیاوانه‌ مچورکی به‌ له‌شیدا هات که خانوه‌کانی خۆیانیان له‌ بنی‌را هه‌لکه‌ندبوو و به‌ شانی بۆ شوینی ئاست به‌رزترینان ده‌گواستنه‌وه. چهند کۆمه‌له‌ پیاوی‌یک به‌ ته‌قه‌لاو گاله‌گال، دیره‌کی خانوه‌کانیان ده‌ره‌ینابوون و ته‌واوی ئه‌و نوايه‌ سست و ناسکه‌یان (دیواری له‌ چیخ و سه‌ربانی له‌ هه‌لاشی دارخورما) هه‌روا به‌ خری بۆ شوینی‌کی تر ده‌گوازه‌وه. سینیۆر کارمیچایل به‌ چه‌تری هه‌ل‌دراوه‌وه له‌ بن گوئ سوانه‌کانی سه‌رتاشخانه‌که خۆی په‌ناداو له‌ بی‌ری ئه‌و جموجۆله‌ تا‌قه‌ت پروکینه‌ی خه‌ل‌کدا بوو که سه‌رتاشه‌که له‌و حاله‌ی هینایه‌ ده‌ری. سه‌رتاشه‌که گوتی:

شار، شکل و شیوه و دۆخی کاتژمی‌ر شه‌شی به‌یانی هه‌بوو، به‌لام زگی پیتی ده‌گوت که کات نزیك نیوه‌رۆیه. موسا که دوکاندارێکی سوربایی بوو داوای لیکرد هه‌تا باران خوشی ده‌کاته‌وه بێته‌ نیو دوکانه‌که‌ی ئه‌وه‌وه. سینیۆر کارمیچایل، به‌ پێداگرییه‌وه پێشبینیه‌که‌ی خۆی دووباره‌ کرده‌وه که هه‌تا چل و هه‌شت کاتژمی‌ری تر دنیا نابیته‌وه به‌ سامال. پاشان تۆزیک راوه‌ستا و ئه‌وسا به‌ بازدانیک خۆی گه‌یاند سه‌ر شوسته‌که‌ی خانوه‌که‌ی ته‌نیشتی. چهند کورپژگه‌یه‌ک له‌ کاتی یاریکردندا، تۆپه‌ قورپیکیان هاویشته‌ و له‌ چهند مه‌تری پانتۆله‌ تازه‌ ئوتوکراوه‌که‌ی به‌ دیوارییه‌وه پان بووه. ئه‌لیاسی سوربایی گه‌سک به‌ ده‌سته‌وه، له‌ دوکانه‌که‌ی هاته‌ ده‌ری و به‌ زمانیکی تیکه‌ل و پیکه‌لی سوربایی و کاستیلی که وه‌کو نیشانه‌کانی بی‌رکاری ده‌که‌وته به‌رگوئ، هه‌ره‌شه‌ی له‌ کورپژگه‌کان کرد. منداله‌کان به‌ شوق و زه‌وقه‌وه هه‌ل‌ده‌په‌رین.

- تورکی گه‌مژه، عه‌ره‌بانه‌که‌ی خۆت راکیشه.

سینیۆر کارمیچایل ته‌ماشای کردو دیتی که پانتۆله‌که‌ی پریشکه قوری پینه‌که‌وتوون. ئه‌وسا چه‌تره‌که‌ی کوژانده‌وه، چوه سه‌رتاشخانه‌که‌و یه‌کسه‌ر له‌ سه‌ر کورسی دانیشته. سه‌رتاشه‌که گوتی: «من هه‌میشه‌ ده‌لیم که تۆ مرۆقی‌کی خۆپاریزی».

خا‌ولییه‌که‌ی له‌ ده‌وری ملی ئالاند. بۆنی پنگاو به‌رلووتی سینیۆر کارمیچایل که‌وت و وه‌کو بۆنی نیو عه‌یاده‌ی دکتۆران دلی پیتی تیکه‌ل هات. سه‌رتاشه‌که به‌ برینی مووی

(٤) سینیۆر، له‌ زمانی ئیسپانییدا به‌ مانای (میستهر) ئینگلیزی و (اقای) فارسییه‌ و (کاک)ی کوردی خۆمانه، به‌لام من هه‌ر سینیۆرم به‌کاره‌ینا چونکه به‌ گونجاوترم زانی له‌ ئه‌وانی تر. وه‌رگێت

پشته‌ملی دهستی به کاره‌کە‌ی خۆ‌ی کرد. سینیۆر کارمیچایل به مشه‌وه‌شی چاویکی به ده‌ور و به‌ردا گێرا تا شتییک بو خویندنه‌وه بدۆزیتته‌وه.

– رۆژنامه‌ی لیتییه ؟

سه‌رتاشه‌که بێ ئه‌وه‌ی که بو ساتیکیش ده‌ست له کارکردن هه‌لگرت و هه‌لامیدایه‌وه :

– ئه‌و رۆژنامه‌ی که له ولاتدا ماون، هه‌ر رۆژنامه ره‌سمییه‌کانن و هه‌تا منیش له سه‌ر دنیا ما بم ناهیتلم ئه‌و جوهره شتانه بینه نیو ئه‌م دوکانه‌وه.

سینیۆر کارمیچایل خۆ‌ی به تیرامان له پیتلاه نوک تیژه‌کانییه‌وه خه‌ریک کرد هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که سه‌رتاشه‌که پرسباری بیوه‌کە‌ی مۆنتیل-ی لیکرد.

سینیۆر کارمیچایل تازه له مالمی ئه‌و بیوه‌ژنه هاتبو ده‌ری، ئه‌و سالانیکی دووردریژ به‌رپرسی نووسینگه‌کە‌ی (ده‌فته‌ردار) دۆن چه‌پیی مۆنتیل بو و له دوا‌ی مردنیشی ببووه به‌رده‌ستی هاوسه‌ره بیوه‌کە‌ی.

گوتی: «ماوه، نه‌مردوه»

سه‌رتاشه‌که به‌ جوړیکی وا که ده‌توت قسان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کات، له به‌رخۆیه‌وه گوتی: «پیاو خۆ‌ی ده‌خاته بن کاری قورسه‌وه‌و ئیستاش ژنه‌کە‌ی ماوه‌ته‌وه به‌خۆ به‌و ملک و ماله زۆره‌یه‌وه که ئه‌گه‌ر پینج رۆژان ئه‌سپی تیدا تاوده‌ی ناگه‌یه ئه‌وسه‌ری زه‌وی و زاوه‌کە‌ی، ره‌نگه‌ خاوه‌نی ده‌ شاران بیت».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «سێ شار» پاشان به‌ باوه‌ره‌وه گوتی: «باشترین ئافره‌تی دنیا به».

سه‌رتاشه‌که چوه‌ پاش داموده‌زگاکه‌ی تا شانکه‌ خاوین بکاته‌وه. سینیۆر کارمیچایل له ئاوینه‌که‌را ده‌موچاوه بز ناساییه‌کە‌ی دیت و بو جاریکی تر تیگه‌یشت که بوچی ریزی بو داده‌نیت. سه‌رتاشه‌که له نیو ئاوینه‌که‌دا ته‌ماشای ده‌موچاوی کارمیچایلی کرد و هاته‌ قسه:

– کاسییه‌کی باشه: حیزبه‌کە‌ی من ده‌سه‌لات بگرتته‌ ده‌ست، پۆلیس هه‌ره‌شه له نه‌یاره سیاسییه‌کانم بکات و منیش به‌و نرخه‌ی که بو خۆم دیاری ده‌که‌م زه‌وی و زاوه ماله‌ته‌که‌یان له بکرم. به‌ ئه‌مه ده‌لین کاسی.

سینیۆر کارمیچایل سه‌ری خۆ‌ی نه‌وی کرد. سه‌رتاشه‌که دووباره ده‌ستی کرده‌وه به‌ برینی قژه‌کانی و به‌م شپوه‌یه قسه‌کە‌ی خۆ‌ی ته‌واو کرد: «کاتییک کۆتایی به‌ هه‌لبژاردنه‌کان بیت، من بوومه‌ته‌ خاوه‌نی سێ شارو رکابه‌رم نییه‌ و له‌م که‌ین و به‌ینه‌دا بوومه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی وا ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر حکومه‌تیش بگۆردریت، من تازه گۆلکی خۆم به‌ستۆته‌وه. به‌ کورتی، ئه‌مه‌ باشترین کاسی دنیا به، ته‌نانه‌ت له چاپکردنی پاره‌ی ساخته‌ش باشتره».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «خۆ‌ی مۆنتیل زۆر له پینش ئاژاوه سیاسییه‌کاندا ده‌وله‌مه‌ند بو».

سه‌رتاشه‌که گوتی: «به‌لێ، له نیو کۆخته‌به‌کداو له به‌رده‌رکی عه‌مباریکی برنج ئیشکی ده‌گرت. ده‌لین به‌که‌م جووت پیتلاوی خۆ‌ی له ته‌مه‌نی نو سالییدا له پین کردوه».

سینیۆر کارمیچایل پشتگیری له قسه‌کە‌ی کرد: «ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ریش که ئه‌مه راست بیت، بیوه‌که هیچ ده‌ستپه‌ردانی نه‌بووه له کاره بارزگانییه‌کانی مۆنتیلدا».

سه‌رتاشه‌که گوتی: «خۆ‌ی که‌ر کردبوو».

سینیۆر کارمیچایل سه‌ری خۆ‌ی به‌رزکرده‌وه‌و خاوییه‌کە‌ی ده‌وری ملی خۆ‌ی شل کرده‌وه بو ئه‌وه‌ی هه‌وا به‌ک لیتی بدات و به‌ نا‌ره‌زاییه‌وه گوتی: «هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که وای به‌ چاک ده‌زانم که هه‌موو جاری ژنه‌که‌م قژم بو کورت بکاته‌وه چونکه‌ پاره‌م لیبه‌رناگری و له‌ویش گرنگتر ئه‌وه‌یه که ده‌م له‌ سیاسه‌ت ناکوتی».

سه‌رتاشه‌که ملی درێژ کردو سه‌ری برده پینش و له بیده‌نگیدا درێژه‌ی به‌ کاره‌کە‌ی خۆیدا. جاری وابوو هه‌ر له هه‌وا قه‌وچه قه‌وچه به‌ مقسه‌کە‌ی ده‌ستی ده‌کرد تا کارامه‌یی خۆ‌ی نیشان بدات. سینیۆر کارمیچایل گوتی له گاله‌گالیک بوو که له‌سه‌ر شه‌قامرا ده‌هات و له ئاوینه‌کە‌وه ته‌ماشای کرد: ژن و مندالی که‌لوپه‌ل به‌ ده‌سته‌وه، له ته‌نیشته‌ ئه‌و

خانوانه‌ی که خه‌ریکی گواستنه‌وه‌یان بوون به به‌رده‌گای سه‌رتاش‌خانه‌که‌دا تئیده‌په‌رتین. به سه‌رو دلّی گیراوه‌وه‌گوتی:

- به‌دبه‌ختی خه‌ریکه ده‌مانخوات، که‌چی ئیوه ئیستاش رق و کینه‌ی سیاسیتان هه‌ر له دلّدایه. سالانیکه که‌گرتن و راوه‌دونان کوتایی پیتهاتوه به‌لام ئیستاش ئیوه هه‌ر باسی ئه‌و شتانه‌ی پیشوو ده‌کن.

- هه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وازیان لیته‌یناوبین بۆ خۆی جوړیکه له‌گرتن و راوه‌دونان.

- خۆ ئیدی لیمان ناده‌ن.

- به‌ره‌للاکردن و له‌کوژل خۆکردنه‌وه‌ش جوړیکه له‌لیدان و پیدادان.

سینیۆر کارمیچایل له‌قسه‌که‌ی هه‌لبه‌زیبه‌وه:

- ئه‌مانه قسه‌ی رۆژنامه‌کانن.

سه‌رتاشه‌که‌بئیده‌نگ بوو. له‌نیو قاپیکدا که‌فاوی گرته‌وه‌و به‌فرچه له‌پشته‌ملی سینیۆر کارمیچایلیدا. به‌پوزش هیتانه‌وه‌وه‌گوتی: «ئاخر پیاو ئه‌گه‌ر قسان نه‌کات له‌حیفان ده‌دری، جگه له‌وه‌ش مروّقی بیتلایه‌ن که‌م وه‌گیر ده‌که‌وی».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «ئه‌و که‌سه‌ی که‌ده‌بی یازده مندالان تیر بکات هه‌ر ده‌بی به‌بی لایه‌نی بمینتته‌وه».

سه‌رتاشه‌که‌گوتی: «قبووله».

له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستی خسه‌خشی به‌مووسه‌که‌کردو له‌بئیده‌نگیدا پشت ملی کارمیچایلی تاشی. که‌فاوی سابوونه‌که‌ی له‌سه‌ر په‌نجه‌ی کوژده‌وه‌و پاشان قامکی به‌پانتۆله‌که‌ی خۆی سرپینه‌وه‌و سه‌ره‌نجام توژیژیک زاخی سپی له‌پشت ملی هه‌لسوو له‌بئیده‌نگیدا کاره‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد.

سینیۆر کارمیچایل له‌و ده‌مه‌یدا که‌خه‌ریکی داخستنه‌وه‌ی قۆپچه‌کانی یه‌خه‌ی بوو، چاوی به‌نووسراویک که‌وت که‌له دیواره‌که‌ی پشته‌وه‌ه‌رابوو: باسکردنی سیاسه‌ت قه‌ده‌غه‌یه.

مووه‌کانی سه‌رشانی خۆی ته‌کاندن و چه‌تره‌که‌ی هاویشته سه‌ر قۆلی خۆی و ئاماژه‌ی به‌نووسراوه‌که‌کرد:

- بۆ لیبی ناکه‌یه‌وه؟

سه‌رتاشه‌که‌گوتی: «ئه‌وه بۆ تو نبییه. خۆ ئیمه له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌وتین که‌جه‌نابت بیتلایه‌نی».

سینیۆر کارمیچایل، ئه‌مجاره‌یان بی ئه‌وه‌ی چیدی له‌سه‌ری پروات خۆی گه‌یانده سه‌ر شوسته‌که. سه‌رتاشه‌که هه‌تاکو سه‌رپیچی شه‌قامه‌که به‌چاوان به‌دوای که‌وت. ئه‌وسا دیمه‌نی خرۆشان و هه‌ره‌شه ئامیزی رووباره‌که، به‌ره‌به‌ره به‌شاگه‌شکه‌ی خست. باران خۆشی کردبۆوه، به‌لام هه‌ووریکه‌ی پرکه‌وتبووه سه‌ر شاری. که‌میک به‌ر له‌کاتژمیر یه‌ک، مووسای سوربایی خۆی به‌ژوویدا کردو سکالای له‌وه‌رینی مووه‌کانی ته‌پله سه‌ری کردو گوتی که‌له‌بری ئه‌وه‌ش به‌خیراییه‌کی له‌راده‌به‌ده‌ر پشته‌ملی مووی لیده‌روین.

ئه‌و پیاوه سورباییه هه‌موو دووشه‌مووان قژی خۆی کورت ده‌کرده‌وه‌و له‌کاتی سه‌رچاککردنیدا، سه‌ری خۆی نه‌وی ده‌کردو به‌عه‌ره‌بی پرخه‌پرخی ده‌کردو سه‌رتاشه‌که‌ش به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کرد. به‌لام ئه‌م دووشه‌مه‌یان، له‌گه‌ل یه‌که‌م پرسیاردا وژیژنگه‌که‌ی پچرا.

- ئه‌گه‌ر زانیت له‌پیش پیتی تۆدا کی لیره‌بوو؟

سورباییه‌که‌گوتی: «کارمیچایل».

سه‌رتاشه هه‌روه‌کو بلّی خه‌ریکی حینجه‌کردنی قسه‌که‌یه‌تی، گوتی:

«کارمیچایل، پیره‌سه‌گی چلکاو خۆر. زۆرم رق له‌و جوژه که‌سانه‌به».

مووسای سوربایی گوتی: «جا خۆ کارمیچایل پیاو نبییه، سچ سالیش زیاتره که‌جووته پیتاویکیشی نه‌کریوه، به‌لام له‌سیاسه‌تدا ئه‌و کاره‌ده‌کات که‌ده‌بی بیکات: چاوی خۆی ده‌نوقیتین، حیسابی هه‌موو شتیکیشی له‌لایه».

ده‌ستیکه‌ی به‌ریشی چه‌ناگه‌ی خۆیدا هیتاوه‌و دووباره به‌پرخه‌پرخ که‌وته‌وه. به‌لام سه‌رتاشه‌که له‌سه‌ر سینگی خۆی ده‌ستی له‌سه‌ر یه‌ک دانان و چوو پیشی راوه‌ستا: «ده‌پیم بلّی

بزانم ئەى توركى چەپەل، ئاخىرى نابى بزانين داخۆ تۆلايەنگرى كىيى؟» كابرأى سورىيأى بەبى ئەوئى بشلەئى، وەلامىدايەوئە:

«خۆم».

سەرتاشەكە گوتى: «هەر پىت و ابى، خۆ هەر هىچ نەبى دەبوايە ئەو چوار پەراسوئى ئەلىياسى هاوولائىت لەبىر نەچىتەوئە كە بە فەرمانى دۆن چەپى مۆنتىل شكاندىانن».

پىاوئە سورىيأىيەكە گوتى: «ئەلىياس بۆ خۆشى لە دەستى كورەكەى كە چۆتە نىو سىياسەتەوئە مېشكى ئەستور بووئە. بەلام ئەمىرۆكە ئەو كورە لە بەرازىل بۆ خۆى سەما دەكاو رادەبوئىرئى و دۆن چەپى مۆنتىلېش مردوئە».

سەرۆكى شارەوانى پىش ئەوئى لە ژوورئى بچىتە دەرى كە بە هۆى شەوانى درىژو پر لە ئازارىيەوئە بە سەرىكدا درابو، لآى راستى روومەتى خۆى تاشى و گوتى نەدايە لآيەكەى دى كە حەوت رۆژ بو نەيتاشىبوو. ئەوسا بەرگىكى (يونىفۆرم) خاوتى لەبەر كردو چەكمە چەرمىيە برىقاوئەكانى لەپى كردن و بە سوود وەرگرتن لەو ماوئە كورتهى كە باران خۆشى كردبوئە، بۆ نان خواردن چوئە مىوانخانە. هۆلى نان خواردن كەسى لىنەبوو، سەرۆكى شارەوانى بە نىو مېزە بچووكە چوار كەسىيەكاندا بەرەوپىش روئىشت و لاتەرىكتىن شوتى بۆ دانىشتنى خۆى هەلئىزارد.

بانگى كرد: «نەقاب».

كچىكى زۆر گەنج بە جلىكى تەسك و كورتهوئە جووتە مەمكىكى وەكو بەردى رەقەوئە وەلامى داىەوئە. سەرۆكى شارەوانى بى ئەوئى سەبرى بكات، فەرمانى هپنانى خواردنى نىوئەروئى پىدا. كچەكەش بەرەولآى ژوورئى چىشت لىنان روئىشت و لە سەر رىگأى خۆى، رادىوئى سەرتاقەكەى ئەوسەرى هۆلەكەى هەلئىزارد. بەرنامەى دەنگوئاس بە چەند وتەيەكى وتارەكەى شەوى پىشووئى سەرۆك كۆمار دەستى پىكرد، پاشان لىستى ئەو فىلمانە خوئندرايەوئە كە قەدەغە كرابوون بىنە نىو ولات. دەنگى بىژەرەكە ئەو ناوئى پر كردو پلەى

گەرماش بەرزىوئە. كاتىك كچەكە بەخۆ و بە سوپەوئە گەرايەوئە، سەرۆكى شارەوانى بە كلاًوئەكەى خۆى باوئەشپىن دەكرد بۆ ئەوئى خۆى فېنك بكاتەوئە.

كچەكە گوتى: «دەنگى رادىوئەكە ئارەق بە منىش دەكات».

سەرۆكى شارەوانى دەستى كرد بە خواردنى سوپەكە. ئەو هەمىشە لە دلى خوئىدا بىرى لەوئە دەكردوئە كە ئەو مىوانخانەيە لاتەرىكەى كە كەم كەس رووى تىدەكەن، بەو دەستگىرئەنى كە جارچارە دەهاتن و كارى مىوانخانەكەش هەر بەوانەوئە دەسوورا، شوتىيەكە كە لە شوتىكەكانى ترى شار جىايە. لە راستىدا تەمەنى مىوانخانەكە پتر بوو لە تەمەنى شارەكە. ئەو بازگانانەى كە لە ناوئەراستى ولاترا بۆ برنج كرپن دەهاتن، شەوانە لەسەر بالئىكۆنىيە دارە رزبوئەكەى مىوانخانەكە. لە چاوئەروانى فېنكايەتى بەرەبەياندا، بە پەرتىن شەويان بەرپىدەكرد تا لە فېنكى بەياندا بخەون. عەقىد ئارلىانوئى بوئىدا، لە كۆتابى دواين شەرى ناوخوئىدا، كاتىك كە بۆ ديارىكردنى مەرچەكانى خۆبەدەستەوئەدان دەچوو بۆ ماكاندۆ، لە سەر رىگأى خۆى لەم مىوانخانەيە دا بەزىو هەر لەسەر ئەم بالئىكۆنىيە نووست. لەو سەردەمەدا، هەتاكو مەودأى چەندىن كىلۆمەترى دەوروبەرى مىوانخانەكەش، هىچ شارىكى لىنەبوو. هەر ئەم خانوئەى لىبوو، بە هەمان دىوارى تەختەيىيەوئە، هەر ئەم سەربانە تەنەكەيەوئە ئەم هۆلى نان خواردنەوئە ئەم نىوانە بە كارتۆن گىراوانە. بەلام لەو سەردەمەدا كارەباو ئاودەستى نەبوو. وردەوالئە فرۆشكى گەرۆكى پىر دەيگوت هەتا كۆتابىيەكانى سەدەى پىشووئى لە هۆلى نان خواردندا موئشەرىيەكان چەند دەمامكىيان لە بەردەست دابوو كە دەموچاوى خوئىيان پى دادەپۆشى و لە حەوشىدا لە بەرچاوى هەمووان كارى خوئىيان دەكرد.

سەرۆكى شارەوانى بۆ تەواوكردنى سوپەكەى، ناچاربوو قۆبچەى يەخەكەى بكاتەوئە. لە دواى دەنگوئاس، بە وشەگەلىكى بە باق و برىقەوئە رىكلامى بازگانى پەخشكراو بە دواى ئەوئىشدا مۆسىقاىەكى بولروئى^(۵) هەست بزوين. پىاوئىك بە دەنگىكى نەرمى دەسكرد، لەبەر تىنى ئەوئىيىكى لە حالى سەرخوئىدا، برىارى داوئە تا بۆ گەران بە دواى ئافرەتتىكدا، ئەمسەرەو سەرى دنيا بكات.

(۵) جۆرىك مۆسىقاىە. وەرگىر

سه‌رۆکی شاره‌وانی به دهم چاوه‌روانییه‌وه تاکو خوارده‌نه‌که‌ی تری بۆ ده‌هین، سه‌رنجی دایه هۆله‌که، چاوی به دوو منداڵان کهوت که دوو کورسی ئاسایی و کورسییه‌کی بیتشکه‌بیان پیتبوو و به به‌رده‌م میوانخانه‌که‌دا تیده‌په‌رین و دوابه‌دوای ئه‌وانیش دوو ژن و پیاویک به هیندییک قاپ و قاچاغ و مه‌نجه‌ل و هیندییک شتی تریشه‌وه تپه‌رین.

به‌ره‌و لای ده‌رگای میوانخانه‌که‌ رویشته و هاواریکرد:

- ئه‌و شتانه‌تان له کوئی دزیون؟

ژنه‌کان راوه‌ستان. پیاوه‌که‌ بۆی روونکرده‌وه که خه‌ریکن ماله‌که‌یان بۆ شوینییکی به‌رزتر ده‌گوازنه‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی لیتی پرسی داخۆ ماله‌که‌یان بۆ کوئی بردوو، پیاوه‌که‌ش به کلاوه‌که‌ی ئاماژه‌ی به شوینییک کرد له‌لای خوارئ:

- بۆ ئه‌وئ، له‌و پارچه‌ زه‌وییه‌دا که به شه‌ش پیژۆ له‌ دۆن ساباسمان به‌ کرئ گرتوو.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ته‌ماشایه‌کی که‌لوپه‌له‌کانی کردن، کورسییه‌کی بیتشکه‌یی له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شاو، هه‌ندییک مه‌نجه‌لی کون کون: که‌لوپه‌لی خه‌لکی هه‌ژار.

هه‌ندییک بییری کرده‌وه، پاشان گوتی:

- ئه‌و خانووانه و هه‌موو شته‌کانی دیکه‌تان ببه‌نه‌ سه‌ر ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ به‌تاله‌ی ته‌نیشت قه‌برستانه‌که‌.

پیاوه‌که‌ له‌ مه‌به‌ستی تینه‌گه‌یشت و گپه‌بوو.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئه‌و زه‌وییه‌ هی شاره‌وانییه‌ و پاره‌شی تیناچیت. شاره‌وانی به ئیوه‌ی ده‌به‌خشیته».

ئه‌وسا رووی کرده‌ ژنه‌که‌و گوتی: «له‌ بری من به‌ دۆن ساباس بلتی با نه‌بیته‌ دزی سه‌ر زینو».

بئی ئه‌وه‌ی تامی لیبکات له‌ خوارده‌نه‌که‌ی بۆوه. پاشان جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساندو به‌ قونجکه‌ جگه‌ره‌که‌ی یه‌که‌م، جگه‌ریکی تریشی داگیرساندو بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ ئانیشکی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دانان و که‌وته‌ بیرکرده‌وه‌وه. رادیۆش لیک لیک بولروی عاشقانه‌ی ده‌رده‌دا.

کچه‌که‌ به‌ده‌م کۆکردنه‌وه‌ی قاپه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌ لیتی پرسی:

- بیر له‌ چی ده‌که‌یه‌وه؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی بئ چاوتروکاندن گوتی:

- له‌و خه‌لکه‌ لیتقه‌وماوه.

پاشان کلاوه‌که‌ی نایه‌ سه‌ری و به‌ره‌و ئه‌وسه‌ری هۆله‌که‌ روئی، له‌ به‌رده‌رگا ئاو‌پیدا‌یه‌وه و گوتی:

- ده‌بئ کارییکی وا بکه‌ین که‌ ئه‌م شاره‌ بۆگه‌نه‌ مه‌دارئ تیدا بکریته.

چهند هه‌نگاوێک نه‌رۆیشته‌بوو و نه‌گه‌ببوه‌ سه‌ر پیتچه‌که‌، شه‌ری خویناوی سه‌گه‌کان رایانگرت. تۆ په‌له‌یه‌کی له‌ پشت و لاقی سه‌گه‌کان دیت له‌ نیو ته‌پوتۆزو وه‌ریندا، پاشان بریقانه‌وه‌ی که‌لبه‌ سپیه‌کان و سه‌ره‌نجام سه‌گیک که‌ لاقییکی ده‌شه‌لی و کلکی خۆی له‌ نیوگه‌لان نابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی خۆی وه‌لا خست و چوو سه‌ر پیاده‌رۆییه‌که‌و به‌ره‌و بنکه‌ی پۆلیس به‌رپیکه‌وت.

له‌ نیو به‌ندیخانه‌دا، ژنییک هات و هاواری ده‌کردو پاسه‌وانه‌که‌ش له‌ به‌رده‌رگا، له‌ سه‌ر قه‌ره‌وتلیکی سه‌ربازی راکشابوو و چوو بووه‌ خه‌وی پاش نیوه‌رۆییانه‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی شه‌قیکی له‌ قه‌ره‌وتله‌که‌ هه‌لدا. پاسه‌وانه‌که‌ له‌ خه‌وی راپه‌ری و له‌ جیی خۆی قیت بۆوه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ئاماژه‌ی بۆ ژنه‌که‌ کردو پرسبازی کرد «کتیبه‌؟».

پاسه‌وانه‌که‌ له‌ حاله‌تی ئاماده‌باشیدا راوه‌ستا.

- ئه‌و ژنه‌یه‌ که‌ جینونامه‌کانی به‌ دیوارانه‌وه‌ ده‌نوساند.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌رده‌سته‌کانی خۆی دایه‌ به‌ر جینوان. ده‌یویست بزانی داخۆچ که‌سییک ئه‌و ژنه‌ی هیناوه‌ته‌ ئه‌وی و به‌ فه‌رمانی کئ به‌ند کراوه.

پاسه‌وانه‌کان به‌ تیروته‌سه‌لی بۆیان روونکرده‌وه.

- که ی گرتوو تانه؟

روژی شه مه گرتبوویان.

سه روکی شاره وانی به سه ریدا نه پانندن: «زور باشه، ئەو دپتته ده رۆ و یه کیچک له ئیوه ده چپتته شوپنه که ی. ئەو دهمه ی که ئەم ژنه له به ندیخانه دا نووستبوو، هه موو خه لکی شار له بهر بارانی کاغه زه کان له خه وێ ههستان».

هه رکه ده رگا قورسه ئاسنینه که کرایه وه، ژنیکی ته مه ن مامنا و هندی به ئیسکیکی ئەستوو روو قژیکی ئالقه کراو که به شانیه ک راگیرابوو، به هات و هاوار کردنه وه هاته ده رۆ.

به سه روکی شاره وانی گوت: «ون به له بهرچاوم».

ژنه که شانیه که ی له ئالقه ی گه وه ی قژه کانی کرده وه که زبیه درێو پره کانی په ریشان و بلاو کردن و چهند جارێکان رایوه شانندن. کاتیچک که وه کو ئەسپی چه مووش له قادرمه کان ده چوو خوارێ، هاواریکرد: «بیژو، بیژو». سه روکی شاره وانی خۆی به سه ر نه رده که دا شوژ کرده وه به هه موو تاقه تی خۆی، که ده توت گه ره کییه تی نه ک ته نیا هه ر پاسه وانه به رده سه ته کانی و ئەو ژنه، به لکو ته وای شاره که گوتی لیبتت نه پانندی:

- ئیدی به و کاغه زه نه فره ت لیکراوانه میشکم نه خۆن.

سه ره رای ئەوه ی که باران نم ده باری، به لام با به ئانجیل بو پیاسه ی پاش نیوه روویان له مالتی وه ده رکه وت. هیشتا مابووی بو کاتی دبتنی سه روکی شاره وانی:

بو به رووی کرده ئەو به شانیه ی شار که لافاویان لیها تبوو. له وێ ته نیا شتیچک که چاوی پیکه وت، لاشه ی سه راوکه وتووی پشبله کان بوو له نیو قورا ویدا.

له کاتی گه رانه وه یدا هه وای پاش نیوه روو به ره به ره ویشک و گه رمتر ده بوو. هیتدیچک کاغه زی له قیر هه لکشاو له سه ر رووباره شلوی و مه نده که ده رویشتن. له خانوو یکی نیمچه ویراندا، مندالیک غاریدایه ده رۆ و هاواری ده کرد که له نیو سه ده فه تیکدا

ده ریای دۆزیوه ته وه. با به ئانجیل سه ده فه که ی به گوتی خۆیه وه نا، هه ر به راستیش ده ریا له ویدا بوو.

هاوسه ره که ی دادوهر ئەرکا دیو له بهر ده رکه ی مالتی دانیشتبوو، هه ره وه کو که بلتی دالغه ی لیدا وه ده ستی له سه ر ورگی خۆی ئالقه کردبوون و چاوی بریپوو که له که که. سی خانوو له ولاتره وه، ریزکردنی دوکانه به جامخانه کانی پر له ورده و پرده و ئەو سورباییه ی بی تاقه تانه ی که له به رده می دوکانه کانیان داده نیشتن، ده ستی پیده کرد. پاش نیوه روو، به په له هه وری پرو قیژه قیژی توتی و مه یوونه کانی که ناره کانی به رامبه ر، رووه کو تایی بوو.

ده رگای ماله کان یه ک به یه ک کرانه وه. له گۆره پانه که وه له بن داربایه وه چلکنه کاندا، له ته نیشت عاره بانه ی ساردی فرۆشه گه روکه کان، یان له سه ر کورسییه به ردینه کو نه کانی نیو باخه پر له قورو قاله کاندا، پیبا وه کان کو ده بوونه وه و باس و خواسیان ده کرد. با به ئانجیل بیری کرده وه که هه موو روژی پاش نیوه روویان، له ساته وه ختیکی ئاوادا، له شاردا موعجیزه ده خولقتی.

- با به، گیرا وه کانی ئوردو گاکانی کاری زۆره ملیت له بیر ماون؟

با به ئانجیل، دکتور جیرالدوی نه دیت، به لام روخساری ده م به پیکه نینی وی له پاش په نجه ره ی تۆرییه وه له زهینی خۆیدا به رجه سه ته کرد. ئەوه ی راستی بیت ئەو وینانه ی به چاکی له بیر نه مابوون، به لام دلنیا بوو له وه ی که روژیچک له روژان ئەو جو ره وینانه ی دبتوون.

دکتور گوتی: «فه رموو برۆ بو ژووری چاوه پروانی».

با به ئانجیل پالی به ده رگایه ته ل هیله که که وه ناو کردییه وه. مندالیک که نه ده زانرا داخو کوره یان کچه له سه ر دۆشه که که راکشا بوو جگه له ئیسکه په یکه رتک نه بوو که له نیو پیستیکی زه ردیان هه لکیشا بیت. ژنیچک و دوو پیابویش له پاش په رده که وه به دیارییه وه دانیشتبوون و چاودیریان ده کرد. قه شه که هه ستی به هیچ بو نیچک نه کرد، به لام مه زه نده ی ئەوه ی کرد که ئەو بوونه وه ره ده بی بو نیچکی زۆر قورس و ناخو شی لیبتت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ره‌نگی به سه‌ختی تیک‌چرژاو بابه ئانجیل ده‌مووچاویکی گه‌وره‌و سامناکی له مه‌ودای نیتوان چهند گری په‌نجیه‌کدا دیت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به سه‌ربدا نه‌راند: «هه‌ی بی دین، خو پیم گوتی که به قه‌د نووکی ده‌رزی کار له منی سه‌گباب ناکه‌ن». پاشان چوارپایه‌کی بو سه‌رسه‌ری خوئی هه‌لبه‌ری و هه‌موو هیزی خوئی کوکرده‌وه‌و هیوا براوانه‌ به‌ره‌و قه‌فه‌زه شووشه‌که‌ی فریدا. بابه ئانجیل له دوای وردوخاش بوونی شووشه‌ی قه‌فه‌زه‌که، نه‌وسا بو ده‌رکه‌وت که چ شتیک روویداوه‌و دیتی که وا سه‌رۆکی شاره‌وانی وه‌ک تارماییه‌ک به نارامی له نیتو ته‌پوتۆزدا هه‌لده‌ستیته‌وه. له‌و ده‌مه‌دا بیده‌نگییه‌کی ته‌واو بالی به‌سه‌ر ته‌ویدا کیتشا.

قه‌شه‌که به هیتواشی گوتی: «جه‌نابی مولازم».

پاسه‌وانه‌کان به تفه‌نگی له سه‌ر پیتوه له به‌رده‌رکه‌ی هه‌یوانه‌که راوه‌ستابوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ته‌ماشای کردن به‌لام نه‌یدیتن. هه‌ناسه‌ی وه‌کو پشیل به لرخه‌لرخ که‌وتبو، پاسه‌وانه‌کان تفه‌نگه‌کانیان له شانی هیتایه‌ خوار، به‌لام هه‌ر له شوپینی خوئیان بی جووله‌ راوه‌ستان. بابه ئانجیل ده‌ستی سه‌رۆکی شاره‌وانی گرت و له‌سه‌ر کورسی دایشاند.

هه‌ر وازی نه‌ده‌هیتنا: «حه‌به هیتورکه‌روه‌کان له کوپن؟»

سه‌رۆکی شاره‌وانی چاوی له سه‌ر یه‌کنان و سه‌ری برده‌ دواوه‌و گوتی: «من ئیدی له‌و زبل و زالانه‌ ناخۆم. گویم زیکه‌ زیکیان لیدیت، ئیسکی جامی سه‌رم خه‌ریکه‌ وه‌ک بن میچی ژووره‌که به سه‌رمدا ده‌رووخی». له‌ میانه‌ی هیتوربوونه‌وه‌یه‌کی کورت خایانی ئازاره‌که‌ی، رووی خوئی بو لای قه‌شه‌ سووراندو لیتی پرسی:

– له‌گه‌ل دکتۆری ددانا قسه‌ت کردوه‌؟

قه‌شه‌که به بیده‌نگی وه‌لامیدایه‌وه‌ به‌لی.

به‌و حاله‌ته‌ی که پاش وه‌لامدانه‌وه‌که‌ی قه‌شه‌که به‌خۆیه‌وه‌ گرت، سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌ره‌نجامی گفتوگۆی نیتوان خوئی و قه‌شه‌که‌ی بو روون بووه‌.

قه‌شه‌که پیتشیری کرد: «بوچی له‌گه‌ل دکتۆر جیرالدۆدا قسه‌ ناکه‌ی؟ هیتدی‌ک دکتۆر ددانانیش ده‌کیتشن».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به نابه‌دلی وه‌لامیدایه‌وه: «ره‌نگه‌ ئه‌ویش پیم بلتی که‌ گازی ددان کیتشانی نییه‌» و پاشان درێژیدا به قسه‌که‌ی.

– پیلانه.

پاشان هیتوربوونه‌وه‌ی ئازاری ددانه‌که‌ی قوژته‌وه‌ تا له‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ بی به‌زه‌ییسه‌دا وچانیک بدات. وه‌ختیک چاوی هه‌لینانه‌وه، ژووره‌که نیمچه‌ تاریک بوو و به‌بی ئه‌وه‌ی که چاوی له‌ بابه ئانجیل بیت گوتی: «له‌به‌ر ئیشه‌که‌ی سیزار مۆنترو هاتبووی بو ئیره‌؟»

وه‌لامیکی به‌رگوتی نه‌که‌وت. درێژه‌ی دایه: «به‌م ئازاره‌وه‌ هیتچم بو نه‌کراوه‌» نه‌وسا هه‌ستا تا گلۆپه‌که هه‌لکات و یه‌که‌م شه‌پۆلی میشووله‌کان له‌ بال‌کۆنییه‌که‌وه‌ هاتنه‌ ژووری. بابه ئانجیل سه‌ری له‌ تیتپه‌ربوونی ئه‌و هه‌موو کاته سوورما.

– زۆر دره‌نگ بووه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «به‌هه‌رحال ده‌بی هه‌تا رۆژی چوارشه‌مه‌ به‌ریتی بکه‌ین. سبه‌ینیش هه‌ر چۆنیکه‌ به‌ چاکتان زانی ئاوا کاره‌که‌ ساز بکه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ش گوئیبستی دانپانانی به‌».

– کاترمیر چهند؟

– کاترمیر چوار.

– ته‌گه‌ر بارانیش بباریت؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی به یه‌ک ته‌ماشاکردن هه‌موو ئه‌و بی تا‌قه‌تییه‌ی دوو هه‌فته‌ ددان هیتشانی وه‌لانا:

– ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر ئاسمانیش به‌سه‌ر زه‌ویدا بروخت، بابه.

حه‌به هیتورکه‌روه‌کان ئیدی کاربگه‌ربیان به‌سه‌ر ئازاره‌که‌وه‌ نه‌مابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی له

بالتکونیه که جۆلانهی هه‌لۆاسی و هه‌وئیدا تا له فیتیکایه‌تی سه‌ره‌تای شه‌ودا خه‌وی لیبکه‌وێت. به‌لام به‌ر له کاتژمێر هه‌شت، دیسان له داماوێ ژارادا جینگلی دان و هاته‌خواری و چوو بۆ گۆره‌پانی شار. گۆره‌پانه‌که له شه‌پۆلیکی چری گه‌رمادا ده‌کوڵی.

ماوه‌یه‌ک به‌بێ ئامانجی هاتووچوو، به‌لام ده‌ستی به‌ ئیلهامانه نه‌گه‌یشت که بۆ هیتوربوونه‌وی ئازاره‌که‌ی پێبستی پێیان هه‌بوو. چوو بۆ سینهما، به‌لام کاریکی هه‌له‌ بوو، چونکه هاره‌هاری فرۆکه جه‌نگیه‌کان ئازاره‌که‌یان زیاتر کردو به‌ر له پشوو نیوان فیلمه‌که له سینهما هاته‌ ده‌ری و خۆی گه‌یاند ده‌رمانخانه‌یه‌ک که دۆن لالو مۆسکۆتیی خاوه‌نی ده‌رمانخانه‌که، ریک له‌و ده‌مه‌دا خه‌ریکی داخستنی بوو.

- به‌هێزترین ده‌رمانی ددان هێشانم بده‌یه.

ده‌رمانسازکه به‌ نیگایه‌کی نه‌فامانه چاوی به‌ لاروومه‌تی داگیرا. ئه‌وسا چوو هه‌ پاش قه‌فه‌زه شووشه‌یه‌ دوو ریزه‌کان که له هه‌ر کامیکیاندا قاپی چینی له ته‌نیشت یه‌کتری ریزکرایان تێدابوو و له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کیکیانیش به‌ ره‌نگی شین ناوی ده‌رمانه‌که‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی کاتیک که له پشته‌وه‌را سه‌یری ده‌کرد، وای هه‌ستکرد که ئه‌و پیاوه به‌و پشته‌مله ره‌نگ په‌میه‌یه‌ گه‌مژانه‌یه‌وه، ره‌نگه‌ کاتی خۆش و بێ ئازار به‌سه‌ر ببات. سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌یناسی. ئه‌و پیاوه له‌ دوو ژووری پاش دوکانه‌که‌یدا له‌گه‌ڵ ژنه قه‌له‌و و شه‌پله لێدراوه‌که‌یدا (ئیفلیج) رۆژگاریان به‌سه‌ر ده‌برد.

دۆن لالو مۆسکۆتیی چوو به‌شت پێشخوانه‌که‌و شووشه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ خۆیدا هێنا که کاغه‌زی لێنه‌دراوو. کاتیک سه‌ری شووشه‌که‌ی هه‌لپچری، بۆنی سه‌وزه‌واتی شیرینی لێهه‌ریبووه.

- ئه‌وه چییه‌؟

ده‌رمانفرۆشه‌که په‌نجه‌ی به‌ نیو ده‌نکه رازیانه وشککراوه‌کاندا رۆبردو گوتی: «رازیانه‌ی تێزه. چاک بیجوو پاشان به‌ هیتاشی ئاوه‌که‌ی قووت بده. هه‌یج شتی که له‌مه‌ باشتر نییه بۆ رۆماتیزم». چه‌ند ده‌نکیکی له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستی خۆی دانان و له‌سه‌ر چاویلکه‌که‌یه‌وه ته‌ماشای سه‌رۆکی شاره‌وانی کردو گوتی:

- زارت بکه‌وه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی سه‌ری خۆی بۆ دواوه کیشایه‌وه‌و جارێک شووشه‌که‌ی له نیوده‌ستیدا هه‌لسووړاند تا دلنیا بیت داخۆ هه‌یچی له‌سه‌ر نووسراوه. پاشان دووباره چاوی برینه‌وه ده‌رمانفرۆشه‌که:

شتیکی بیانیم بده‌یه.

دۆن لالو مۆسکۆتیی گوتی: «ئه‌مه له هه‌موو شتیکی بیانی باشتره. عه‌قلی گشتی بۆ سی هه‌زار ساڵ زه‌مانه‌تی ده‌کات».

پاشان ده‌ستی‌کرد به‌ پێچانه‌وه‌ی ده‌نکه رازیانه وشککراوه‌کان له نیو پارچه کاغه‌زیکی رۆژنامه‌دا. ئه‌و کابرایه سه‌رو سه‌کوتی له سه‌رۆکی خێزانی نه‌ده‌کردو وه‌کو خالی منداله‌کان ده‌چوو. ده‌نکه رازیانه‌کانی به‌ جوړیکی وا وردو به‌ دیقه‌ت و راراییه‌وه له نیو کاغه‌زه‌که‌وه ده‌پێچان که ده‌تووت بالتنده‌ی کاغه‌زی بۆ مندالان دروست ده‌کات و پێش ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی به‌رز بکاته‌وه، ده‌ستی کرد به‌ زه‌رده‌خه‌نه.

- بۆ ددانه‌که‌ت ناکیشی؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی وه‌لامی نه‌دایه‌وه، ئه‌سکیناسیکی دایه‌و بێ ئه‌وه‌ی که چاوه‌پێی وه‌رگرتنه‌وه‌ی باقییه‌که‌ی بکات، له ده‌رمانخانه‌که‌ چوو ده‌ری.

شه‌و له نیوه‌ی تێپه‌ریبوو، به‌لام هه‌یشتاش له نیو جۆلانه‌دا هه‌ر که‌له‌که‌ی ده‌گۆزین و زاتی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد ده‌نکه رازیانه‌کان بجووت. کاتژمێر نزیکه‌ی یازده‌و له‌وپه‌ری گه‌رمادا، رشینه بارانیکی ورد ده‌ستی پێکرد. هه‌یلاک و داماو به‌ ده‌ستی نۆیه‌تی و ئازاره‌وه، به له‌رزین و ئاره‌قی سارده‌وه، له سه‌ر رووان که‌وتوو له نیو جۆلانه‌داو به‌ زاری قه‌وه‌وه، له ناخی دلایه‌وه ده‌ستی‌کرد به‌ نزاو پارانه‌وه. له توندترین گه‌ژبوونی ماسولکه‌کانداو له قوولایی دلوه‌و پارایه‌وه، به‌لام هه‌ستی‌کرد که هه‌رچه‌نده بۆ په‌یوه‌ندی کردن به‌ خواوه هه‌ول ده‌دات، ئیش و ئازاره‌که‌ی زیاتر به‌ ئاراسته‌ی پێچه‌وانه‌دا رایده‌کیشیت. ئه‌وسا هه‌ستاو چه‌که‌کانی له‌پێ کردن و قاپوته درێژه‌که‌ی له‌سه‌ر بیجامه‌وه له‌به‌ر کردو چوو به‌ره‌گای پۆلیس.

لهوئى به نهره نهر دهرگابه كهى پيكداداو چوه ژوورئى، پاسه وانه نيمچه خه الووه كان به ترس و له رزه ووه كوئيرئاسا به دهست كوتان له نيو تاريكى راره وى به نديخانه كه، به دواى چه كه كانياندا ده گه پان. وهختيک گلوپه كه هه لكران، پاسه وانه كان كه نيوهى جله كانيان له بهر كردهو، چاوه روانى فه رمان بوون.

سه روئى شاره وانى هاوار بكرد: «گوزاليس، روئرا، پرالئا».

ئهم سى كه سه له ئه وانى تر جيا بوونه ووه جه نابی مولازمیان له نيو خوگرت. ئاشكرا نه بوو كه بوجى ئهم سى كه سه هه لبرئيردراون: سى كه س بوون له خه لكانى ئاسايى و مامناوه ندى. يه كيكيان به سه رو سه كوئىكى مندالانه و سه ريكي تاشراوه ووه ژير كراسيكي دريژى له به ردا بوو. دوو كه سه كهى تريش هه ر جلى بنه و هيان له به ردا بوو به لام له به شى لاي سه رو هيان به رگى ره سمبيان له بهر كردهو و قوپچه كانيان دانه خستبوون.

پاسه وانه كان فه رمانى راشكا وانه هيان پينه درا. چوار قادمه به جارتيك، دوا به دواى سه روئى شاره و انيدا بازيان دا به خوارئ و به ريز له بنكهى پوليس هاتنه درئ و به بي گويدان به باران كه نم نم ده باري، پانتايى شه قامه كه هيان تهى كردو له به ردهم عه يادهى ددانساز راوه ستان.

به دوو فه رمانى خيرا، پاسه وانه كان به قونداغه تفه ننگ درگاي ماله كه هيان شكاندو گه يشتبونه ژوورئى كه گلوپى هه يوانه كه هه لكر. پياويكى ورديله سهر روتاه ووه دهمار ده ربه ريو، به تويى بيجامه به ديار كه وت كه هه ولى دده رويه كهى له بهر بكات. يه كه م كاري ئه و پياوه، راوه ستانى بي جوئه و به رز كرده و هى ده ستيك بوو به ده مى كراوه ووه. هه ره كو ئه و وينه به ي كه به كامبراي فلاش داره وه گيراييت، ئاوا له شوئى خوئى بي جوئه راوه ستا. ئه وسا خوئى بو دوواوه گو رداو له گه ل ژنه كهى خوئان پيكدادا كه به جلى نووستنه وه خهريك بوو له ژوورئى ده هاته در.

مولازم هاوار بكرد: «له جى خوئ نه جوئى».

ژنه كه ده ستي به زارى خو به وه گرت و گوتى: «ئه يرؤ» و گه رايه وه بو ژوورئى نووستن. دكتوره ددانساز كه به ده م رو يشتنه وه به ره وه هؤله كه، پشتيني رويه كهى به ست و تازه ئه و

كاته بوو ئه و سى پاسه وانه ي ديتن كه به تفه ننگه كانيان سي ره يان له وى گرتبوو. دواى ئه وه سه روئى شاره و انيشى ديت كه به ئارامى راوه ستاه ووه ده ستي له نيو گيرفانى قاپوته كهى هاويشتوون و هه موو له شى ئاوى ليده چؤ رايه وه.

مولازم گوتى: «ئه گه ر ژنه كه ت له ژوورئى بيته درئ، ئه مانه فه رمانيان پيدراره ته فه ي لتيكه ن».

دكتوره كه كيلونى دهرگابه كهى گرت و سه رى برده ژوورئى و گوتى:

«كچى خو گوت لتيبو». پاشان به ديقه ته وه درگاي ژوورئى نووستنى داخست.

دواى ئه وه به ره و ژوورئى عه ياده كهى هه نگاوى هه لينا و بينى كه وا لووله ي دو كه لاوى تفه ننگه كان له پشت كه لوپه له حه سيري به كانه وه بزي دهر وان.

دوو پاسه وان له پيشي به وه به ره و لاي درگاي عه ياده كه رو يشتن. يه كيكيان گلوپه كهى هه لكرد، ئه وى ديكه شيان يه كسه ر چوه پاش ميژه ي كار كرده و ده مانچه به كي له چه كمه جه ي ميژه كه هينا به درئ.

سه روئى شاره وانى گوتى: «ده بي يه كيكي تريشى لتيبت».

بو خوئى له دواى هه مووان و له پاش دكتوره كه چوه ژوورئى. دوو پاسه وان به خيرا يى و هه سته كرده وه به به رپرسياره تي، ده ستيان به گه ران و پشكنين كردو پاسه وانى سي هه ميش له به رده رگا خه ريكي ئيشك گرتن بوو. پاسه وانه كان شالا ويان برده سه ر سندو و قى كه لوپه له كان و سه رميژى كار كرده و ددانسازو قالبه له گه چ دروستكرا و تا قمه ددانه ده سكرده نيوه چل و ددانه تاك و زي ركي فه كانيان له سه ر زه وى به گو رئ وه ركرد. قاپه چيني به كاني نيو قه فه زه كانيان به تال كردن و به سه ر نيزه كانيان به رگه مشه ماييه كهى كورسى ددانسازو دؤشه كه فه نهر يبه كهى و كورسي به گه رؤكه كه هيان در اندو له به ربه كيان هه لوه شان دن.

سه روئى شاره وانى نيشانه كاني ده مانچه كهى هه لدان: «سى و هه شت، لووله دريژ».

به ددانسازى گوت: «وا با شتره كه بو خوئ به بي پيچ و په نا پيمان بلتي له كوئيه. ئيمه

نه هاتيوين مالّه کهت به سه ریه کدا بدهین». چاوه بچووک و کپه کانی دکتوره ددانسازه که له پاش چاویلکه زیرکفته کانرا هیچیان نه ده درکاند.

به ئارامی و بی شله ژان گوتی: «من په له م نییه، نه گهر هزتان لییه فهرمون به سه ریه کی دادهن».

سه رۆکی شاره وانی که مییک راما. پاشان جاریکی تر ژوورو ته خته نارپیکه کانی ده رگا و دیواری به چاوان پشکنی و به ره و لای کورسییه که رویشته و هندییک فهرمانی به پاسه وانه کانیدا. یه کیکیانی له ته نیشت شه قامه که و نه وی دیکه یانی له بهر ده رگای عه یاده که و پاسه وانی سیپه میشی له په نا په نجه ره که دانا. کاتییک له سه ر کورسییه که دانیشته (له و ده مه شه دابو که یه ک به یه ک قوچیه ی پالتوکه ی کردنه وه) وای هه سترکد که به پۆلای سارد گه مارۆ دراوه. ژووره که له بونی کرۆزوت سیخناخ بوو. سه ری خوئی له سه ر سه رینگای کورسییه که دانا و هه ولیدا تا هه ناسه دانی خوئی ریک بخت. ددانسازه که هندییک له و که ره سته پزیشکییانه ی هه لگرته نه وه که له سه ر زه وی که وتبوون و خستنییه نیو قاپیکه وه بو نه وه ی له ئاری گهرمدا بیان کولینیتیت. پشتی کرده سه رۆکی شاره وانی و به رامبه ر به گری شینی ته باخه ئیسپر توویه که راوه ستا. قیافه ی به جوړیکی و ابو که ده تووت له عه یاده که ی خویدا به ته نیایه. وه ختییک ناوه که به کول هات، کاغه زیکی له ده سکی قاپه که وه پینچا و به ره و لای کورسییه که ی هینا. پاسه وانییک ریگای لیگرته بوو. ددانسازه که ناوه گهرمه که ی نه وی کرد تا له سه ر هه لمه که یه وه بتوانیت سه رۆکی شاره وانی ببینیت، گوتی:

- به م پیاو کوژه بلتی با ریگایه که م به ردا ت.

به ئامازه یه کی سه رۆکی شاره وانی، پاسه وانه که له په نجه ره که دوور که وته وه تا ریگا بو ددانسازه که چوئ بکات و بو خوئی کورسییه کی راکیشا و له په نا دیواری دانیشته. لاقی لییک بلا وکردن و تفه نجه که ی له سه ر رانی خوئی دانا، به بی نه وه ی که له حاله تی وریابوونی خوئی که م بکاته وه. دکتوره که گلۆپه که ی هه لکرد، شوئی له نا کا و له چاوی سه رۆکی شاره وانییدا. چاوی نووقانندن و زاری لییک کرده وه. نازاره که ی نه ما. دکتور خرینه

به نازاره که ی دۆزییه وه و به په نجه ی شایه تمانی روومه ته نا و ساوه که ی لادا و به ده سته که ی تری گلۆپه که ی جوولاندو ریکیخست و گوتی نه دایه هه ناسه برکیی نه خو شه که. پاشان هه تا نانیسکان قوئی هه لکردن و خوئی بو کیشانی ددانه که ئاماده کرد.

سه رۆکی شاره وانی مه چه کی دکتوری گرت.

- نه ی به نجی نا که ی؟

بو یه که مجار چاویان برییه نیو چاوی یه کتری.

دکتوره که به هیتاشی گوتی... «نیوه به بی به نجکردن خه لک ده کوژن».

سه رۆکی شاره وانی بو رزگار بوون هیچ هینیکی له و ده سته دا هه ست پینه کرد که گازه که ی پیچ گیرابوو. گوتی: «ده رمانه که بیته». نه و پاسه وانه ی که له قوژبنیکه وه خه ریکی ئیشک گرتن بوو، لووله ی تفه نجه که ی تیگردن و هه ردو وکیان گوتیان له ته قه ته قی تفه نجه که بوو له په نا کورسییه که.

دکتور گوتی: «وای دانی نیمه».

سه رۆکی شاره وانی مه چه کی ده سته ی دکتوری به ردا و وه لایمی دایه وه: «ده بی هه ر هه تبیت» و به تاسه و مشه وه شیبه وه سه ریری نه و شتانه ی کرد که به گوړی وه ربووون. دکتور دلّسوزانه چاوه دیری ده کرد. پاشان سه ری خسته سه ر سه رنیگای کورسییه که و بو یه که مجار دکتوره که نیشانه کانی بی تاقه تی لی به دیار که وتن و گوتی:

- مولازم خوت بی ئاقل مه که له بهر نه و کیسه ی که کردوویه تی، ددانه که ت به نج وهر ناگریت. که مییک دوا ی نه وه له پاش به سه ریردنی سامناکترین ساته وه خته کانی ته مه نی خوئی، سه رۆکی شاره وانی ماسولکه کانی خوئی خا وکردنه وه به ماندو و شه که تی له سه ر کورسییه که مایه وه. نه و خاله ره شانه ی که له سه ر کارتونه که ی بنمیچی کیشرابوون هه مووی له زه یینیدا تو مارکران، به جوړیکی واکه هه تا کوتایی ته مه نی له بییری نه چوونه وه. پاشان گوتی له ده نجه ده نگی دکتوره بوو که له سه ر ده سته شوړکه بوو و دوا ی نه وه خه ریکی ریخستنه وه ی چه که چه کان و کوکردنه وه ی نه و که لوپه لانه بوو که له گوړی که وتبوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی بانگی کرد: «رویرا، به گۆنزالیس بلتی با بیته ژووری و پیکه‌وه ئه‌و شتانه کۆبکه‌نه‌وه که له‌سه‌ر زه‌وی که‌وتوون. کاریکی وا بکه‌ن که هه‌موو شته‌که بجیتته‌وه سه‌ر جیتی خۆی».

پاسه‌وانه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان جیتبه‌جی کردو ددانسازه‌که‌ش پارچه‌ لۆکه‌یه‌کی به‌ ده‌می گازه‌که‌ی گرت و له‌ نیو ده‌رمانیکی ره‌نگ ئاسنی هه‌لکیشاو له‌ سه‌ر جیگای ددانه‌ کیشراوه‌که‌ی دانا. سه‌رۆکی شاره‌وانی وای هه‌ستکرد که ئه‌و شوینه‌ی لۆکه‌که‌ی له‌سه‌ر دانراوه‌ ناگری تیبه‌ربووه. له‌ پاش ئه‌وه‌ش که دکتۆره‌که‌ زاری پیداخسته‌وه، سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ر ئاوا له‌ بنمیچی ژووره‌که‌ رامابوو و گوئی بۆ ده‌نگه‌ده‌نگی پاسه‌وانه‌کان هه‌لخستبوو که خه‌ریکی ئه‌وه‌ بوون تا شته‌کان بخه‌نه‌وه سه‌ر جیتی پیشوویان و نیو عه‌یاده‌که‌ ریک بخه‌نه‌وه.

ده‌نگی دووجار لیدان له‌ زه‌نگه‌کانی (ناقوس) کلێسه‌ به‌رزبووه. ئاوازی بالنده‌یه‌کی بچووک، تیبه‌رپوونی کاتژمێری به‌یه‌ک خوله‌ک دواکه‌وتن، له‌ نیو ده‌نگی باراندا دووباره‌ کرده‌وه. ماوه‌یه‌ک له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ کاتیک سه‌رۆکی شاره‌وانی بۆی ده‌رکه‌وت که پیاوه‌کانی کاره‌که‌ی خۆیانیان ته‌واو کردووه، به‌ ئاماژه‌ی سه‌ر فه‌رمانی پیدان تا بگه‌رینه‌وه بۆ بنکه‌ی پۆلیس.

له‌ ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه‌دا، دکتۆری ددانساز له‌ ته‌نیشته‌ کورسییه‌که‌ راوه‌ستا‌بوو. کاتیک که پاسه‌وانه‌کان رۆیشتن، لۆکه‌که‌ی له‌سه‌ر پوکی سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌لگرت و له‌به‌ر شه‌وقی گلۆپه‌که‌ ته‌ماشایه‌کی نیو زاری کردو پاشان شه‌ویله‌کانی خسته‌نه‌وه سه‌ریه‌ک و گلۆپه‌که‌ی لا‌برد. کاره‌که‌ ته‌واو ببوو. ئه‌وه‌ی که له‌و ژووره‌ بچووک و گه‌رمه‌دا مابۆوه، هه‌مان ئه‌و هه‌سته‌ بوو که گه‌سک لیده‌ره‌کانی هۆله‌کانی شانۆ له‌ پاش چوونه‌ ده‌ره‌وی دوایین ئه‌کته‌ر هه‌ستی پیددکه‌ن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوئی: «سپله».

دکتۆر هه‌ردووک ده‌ستی له‌ نیو گه‌یرفانی رۆبه‌که‌ی هاویشتن و هه‌نگاوێک بۆ دواوه‌ کشایه‌وه تا سه‌رۆکی شاره‌وانی ره‌ت ببیت. سه‌رۆکی شاره‌وانی گوئی: «فه‌رمانمان بۆ

ها‌ت‌بوو که ئه‌م خانووه‌ له‌ گه‌ل زه‌ویدا ته‌خت بکریته». له‌ پاش ئالقه‌ دره‌وشاوه‌کانی چاویلکه‌را بۆ چاوی دکتۆر گه‌راو گوئی: «زۆر به‌ وردی فه‌رمانمان پیکه‌بشتبوو که چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و هیندییک به‌لگه‌نامه‌ی پیلانیکی سه‌رتاسه‌ری بدۆزینه‌وه».

چاوه‌کانی که هیشته‌ش ته‌راییان پێوه‌ مابوو بریینه‌ دکتۆرو درێژه‌ی‌دایه: «پیم و ابوو که به‌ جیتبه‌جی نه‌کردنی فه‌رمانه‌که‌ کاریکی باش ده‌که‌م، به‌لام به‌ هه‌له‌دا چووبووم. ئیستا بارو‌دۆخه‌که‌ گۆراوه‌و به‌ره‌ه‌ستکاران زه‌مانه‌تیان دراوه‌تی و هه‌موو خه‌لک له‌ ناشتی و ته‌باییدا ژیان به‌سه‌ر ده‌بن. به‌لام ئیوه‌ ئیستا‌ش بیه‌ر و هۆشتان هه‌روه‌کو ئی مرۆقه‌ پیلانگه‌ره‌کانه». دکتۆره‌که‌ به‌ قۆلی جله‌کانی سه‌رینگای کورسییه‌که‌ی ویشک کرده‌وه و هه‌لگه‌راپه‌وه سه‌ر دیوه‌ نه‌دراوه‌که‌ی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌بی ئه‌وه‌ی گوئی بداته‌ ئه‌و نیگا بیه‌ر مه‌ندانه‌ی دکتۆره‌که‌ که پیتی ته‌ماشای روومه‌تی ده‌کرد، ئاماژه‌ی بۆ سه‌رینه‌که‌ کردو به‌م شیوه‌یه‌ درێژه‌یدا به‌ قسه‌که‌ی خۆی: «ئیه‌و به‌و هه‌لسوکه‌وته‌تان زیان به‌ شاره‌که‌مان ده‌گه‌یه‌ن. ئیستا ده‌بێ شاره‌وانی پاره‌ی هه‌موو ئه‌م به‌ سه‌ریه‌کدا دراوییه‌ بدات، ئه‌مه‌ پاره‌یه‌کی زۆره‌ و هه‌مووشی به‌ هۆی لاساری ئیه‌وه».

دکتۆره‌که‌ گوئی: «ئاوی گیای شه‌مه‌لیله‌ له‌ زارت وه‌ریده‌ تا دم و ددانت خاوتین بیتته‌وه».

به سهر به لگه نامه کانی هه لېژاردنی پارتە به ره له ستکاره که دا گرت و فه وتاندنی. له ئەنجامی ئەو کاره شدا ئیستا زۆریه ی خه لکی شاره که هه یج جوړه به لگه نامه یه کی ناسینه وه یان نه بوو.

سه روکی شاره وانی دهستی خوئی لیک بلاوکردن و بهم شیوه یه قسه که ی خوئی ته و او کرد: «ئەو خه لکانه ی که ماله کانی خوئیانیان گواستۆته وه، له رووی ره سمیه وه ته نانه ت نازانن ناویشییان چیه». دادوهر ئەرکادیۆ تیگه یی که خاوه نی ئەو دهسته لیک بلاوکره وانه دلستۆزانه خه فه تباره. چاره سه رکردنی مه سه له که ی سه روکی شاره وانی ئاسان بوو: ته نیا کاریک که ده بویه بیکات ئەوه بوو داوا بکات تا که سپیک وه کو کارمه ندی ره سمی دایره ی ناسنامه ی شارستانی دابه زیندریت.

سکرتیره که ی دادوهر ئەرکادیۆ کاره که ی ئاسانتریش کرد:

- ته نیا کاریک که ئیوه ده بی بیکه ن ئەوه یه که به دوایدا بنیترن. چونکه سالتیک زیاتر ده بی که کارمه ندیکی ئاویان دامه زرانده وه.

سه روکی شاره وانی به بیری هاته وه که چه ندین مانگ به ره له ئیستا کاتیک که دامه زرانندی کارمه ندی دایره ی ناسنامه ی شارستانیان پیراگه یانن، به ته له فۆن پرساری له سه رووی خوئی کرد که به چه شیوه یه ک پیشوازی له م فه رمانبه ره بکات، ئەوانیش وه لامیان دایه وه: «به گولله». به لام ئەمڕۆ فه رمانه کان له گه ل جارندا جیاوازیان هه بوو. هه ردووک دهستی له گیرفانی هاویشتن و به سکرتیره که ی گوت: «نامه که ی بو بنوسه».

ئامیری چاپ به ته قه ته ق حاله تیکی جووله ی له و نووسینگه یه دا دروستکرد که به دلئی دادوهر ئەرکادیۆ نه بوو. هه ستی کرد که ده روونی به تاله. جگه ره یه کی خواروخچی له گیرفانی کراسه که ی هینایه ده ری و پیش ئەوه ی دایگرسینی له نیو هه ردووک له بی ده ستیدا هه لیسوراند. پاشان پالیدا به کورسییه که وه و ئەوه ندی که مه ودا ی هه بوو بو دواوه ی شکانده وه. له و حاله ته دا، بو خوئی ئەوه ی پی سه یر بوو که چرکه یه ک له ژبانی خوئی به و دلئیاییه له سه داسه ده وه ده گوزه ریتن.

له زهینی خویدا رسته یه کی دروستکردو هینایه سه ر زوان:

به شی چواره م

دادوهر ئەرکادیۆ، لاپه ره کانی فه ره نگی زمانی ته لگرافخانه که ی هه لده دانه وه، چونکه فه ره نگی که ی خوئی چه ند وشه یه کی پیوه نه ما بوو. واژه ی پاسکون-ی دۆزییه وه که به زمانی ئیسپانی به مانای جینونامه دیت به لام سوودیکی ئەوتۆی بو نه بوو. چونکه له فه ره نگی که دا ئاوا نووسرا بوو: ناوی پیلا و دروییه که که به گوتنی شیعی ته نژامیز له دژی هه موو که سپیک، ناوبانگی ده رکردبوو. بیجگه له وه هیندیک شتی تری بی بایه خیشی تیدا بوو سه باره ت به و سووکایه تی نامه بی ئیمزایانه ی که له ده رگا و دیواری مالانیان ده دان. به لام زۆریش دلئی له کاره که ی خوئی سارد نه بووه، چونکه له و دوو خوله که دا که بو دۆزینه وه ی ئەم واژیه ی ته رخانکرد، بو یه که مجار له ماوه ی سالانیکی دووردریژا، له به ئەنجامگه یانندی ئەرکیک خه یالی ئاسوده بوو بوو.

ته لگرافچی دیتی که دادوهر وا خه ریکه فه ره نگی که له نیو ئەو قه فه زه یه و ئەو یاسا و رتساگه له فه رامۆش کرا وانه ده هاویتیته وه. په یوه ندیه ته لگرافیه که ی پچراندو به خوۆ به ده ستیه ک په ره وه هاته لای دادوهر. په ره کانی تیکه ل کردن و خوئی ئاماده کرد تا نویتترین فیلتی باوی رۆژ دووباره بکاته وه. به لام دادوهر گوئی پینه داو داوای لیبوردنی لیکردو گوتی: «زۆرم ئیش هه یه» کاتیک که گه یشته سه ر شه قامه به گه رما سووره وه بووه که دلئیاییه کی که می هه بوو که کاتژمیر تازه بووه به یازده و له م سن شه ممه یه دا هیشتا زۆری کات به ده ستیه وه ماوه. له نووسینگه که ی کارکردنی دادوهر دا، سه روکی شاره وانی به مه سه له یه کی ئەخلاقیه وه چاوه رتی ده کرد. له هه لېژاردنه کانی پیشوودا پۆلیس دهستی

نیشانیان دهدات، هه مان ئه و سځ په رانه ن که بۆ خۆی به بځ بنه مایه کی تایبه تی و بځ ئه وهی که ته لگرافچی چاوی لیبت، له دلئی خۆیدا هه لیبژاردون.

ته لگرافچی گوتی: «ئه وه جادوو گه ریبه». دادوهر ئه رکادیۆ تازه له و دهمه دا بوو که کاری سه ختی تیپه رپوون به سهر شه قامیدا به بیر هاته وه. کاتیک که سه ره نجام قایل بوو تا به ریکه وت، قوئی سکر تیره که ی گرت و نا چاری کرد تا پیکه وه پځ بنینه نیو ئه و هه وایه گه رمه وه که ریک ده تووت شووشه ی تاو هیه. دوو قوئی چوونه سهر شوسته سیبه ره که. ئه وسا سکر تیره که نه پځنی ئه و ته رده ستیبه ی ته لگرافچی بۆ دادوهر ئاشکرا کرد. ئه و نه ده شتیکی ساده بوو که دادوهر پځی و ابوو سووکایه تی پځکراوه.

ماوه به ک هه روا بیده نگی له نیوانیاندا فه رمانزه و بوو و به رپیدا ده رپځستن. له ناکاو دادوهر ئه و بیده نگیه ی شکاندو به دلره نجاویبه کی نابه جیوه گوتی: «ئځ، خو تو بۆ جاری دووه له مه سه له که ت نه کوئیبه وه».

سکر تیره که ماوه به ک راوه ستا تا مانای ئه و رسته یه بدوژیته وه.

سه ره نجام گوتی: «زۆر ئه سته مه، زۆریه ی جځیونامه کان به ر له گزنگی به یان ده درپځن».

دادوهر گوتی: «ئهمه ش بۆ خۆی فیلتیکی دیکه یه که من سه رم لځی ده رنا چځی. به لام له سه ر جځیونامه به ک که که س نایخوئځځته وه خه و له خو م حه رام ناکه م».

سکر تیره که گوتی: «مه سه له که ش هه ر له سه ر ئه وه به. جځیونامه کان نځن که خه ویان له هه موو که س حه رام کردوه، به لکو ترسانه که یه لځیان». ئه مه ی گوت و راوه ستا چونکه گه یشتبووه وه مالی خۆی.

له گه ل ئه وه شدا که ئه و زانیاریه ی سکر تیره که به ده ستی هځنا بوون که موکو رپځیان تځدا بوو، به لام دادوهر ئه رکادیۆ ده یوبست بزانی داخو گه یشتو ته کوئ. ژماره و به رواری جځیونامه کانی ژماردن. یازده جځیونامه له ماوه ی حه وت روژدا. له لایه کی تریشه وه هځچ په یوه ندیبه ک له نیوان ئه و یازده ناوه دا نه بوو. ئه و که سانه ی که جځیونامه کانیان دیتبوون له سه ر ئه وه کوک بوون که به په ره موچ و مه ره که به ی شځن و خه تی چاپی نووسراون.

ناوه روکی جځیونامه کان شتیکی نوییان نه ده درکاند. شتیکی وایان تځدا نه بوو که له ده میکه وه له سه ر زارو زمانان نه بوویت. هه موو مه زنده و گومانه کانی تاوتوی کردبوون که موسای سوریا یی بانگی کرد.

- پیرۆز به کت له کنه؟

دادوهر ئه رکادیۆ تځی نه گه یشت. به لام ئه وه ی له گیرفانی دابوو هځنا یه ده ری: بیست و پځنچ سننا و یه ک سکه ی ئه مریکایی که له و سه رده مه وه که قوتابی زانکو بوو بۆ به ره که ت هه لځگرتبوو. موسای سوریا یی بیست و پځنچ سننا و که ی لځوه رگرت.

دادوهر گوتی: «چه ندت ده وځی هه لځگه وه هه ر کاتیک حه زت لځبوو بده وه».

موسای سوریا یی پاره ورده که ی له نیو داخيله هاویشت که زرینگه ی هات و گوتی: «نامه ویت زهنگی کاتژمځیر دوازده م به بځ دهنگی بالی جو رپایل به رگوئ بکه وځ».

ریک کاتژمځیر دوازده، دادوهر ئه رکادیۆ به ده ستی پر له دیار یبه وه بۆ ژنه که ی، گه یشته وه مالی. له سه ر قه ره ویله که دانیشت بۆ ئه وه ی پځیلاوه کان له پځی خۆی دانیت و ژنه که شی پارچه ئاوریشمه گولداره که ی له ده وری له شی خۆی ئالاند.

له ش و لاری خۆی له دوا ی مندالبوون، له نیو کراسی نویدا به رجه سته کرد. ماچیکی له لووتی میرده که ی کرد. پیاوه که ویستی خۆی له به رده ستانی به ځځځته ده ری، به لام ژنه که له سه ر پانتایی قه ره ویله که خۆی به سه ردا دا. دادوهر ئه رکادیۆ ده ستی له پشتی ژنه که یه وه ئالقه کردن، هه ستی به گه رمایی ورگه ده رپه رپوه که ی کرد، ته نانه ت هه ستی به لځدانی گورچيله کانیشی کرد.

ژنه که سه ری به رز کرده وه و به ددان له چیره وه برده وه گوتی: «راوه سته با بچم ده رگایه که دابخه م».

سه روکی شاره وانی هځنده راوه ستا تا دوا یځن خانوو له سه ر جځیگی خۆی جځگیر بوو. له ماوه ی بیست کاتژمځیردا شه قامیکی ته و او یان دروست کردبوو. شه قامیک بوو پان و رووت که له ناکاو له داو پځی دیواری گورستانه که کو تایی پځده هات. سه روکی شاره وانی

شانبه‌شانی خه‌لکه‌که ئیشی کردو له پاش یارمه‌تیدانیان له جیگۆرکی پیکردنی که‌لویه‌له‌کانیان، به له‌شیککی سه‌رتاپا تۆز و خۆلا‌وییه‌وه خۆی گه‌یاندە نزیکترین ژووری چیشته‌ لی‌نان. سوپه‌که له‌سه‌ر ئه‌و ئاگردانه‌ی که به به‌ردان دروستکرا‌بوو قولپه‌قولپی ده‌هات. سه‌ری له‌سه‌ر مه‌نجه‌له‌ سواله‌ته‌که هه‌لگرت و هیندی‌ک بو‌نی کرد. ژنیککی لاواز به جوتیک چاوی گه‌وره‌و جوانه‌وه، له‌و دیوی ئاگردانه‌که‌وه به‌بێ ده‌نگی ته‌ماشای ده‌کرد.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «وه‌ختی نان خواردنه‌».

ژنه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی بێ ئه‌وه‌ی که‌س فه‌رمووی لی‌بکات قاپیک سووپی بو‌ خۆی تیکرد. ئه‌وسا ژنه‌که چوو له‌ ژووری نووستنی کورسییه‌کی هیناو بو‌ی له‌ پاش می‌زه‌که دانا. سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م سوپ خواردنه‌وه، به هه‌یه‌ت و سه‌رسامییه‌وه ته‌ماشای هه‌وشه‌که‌ی ده‌کرد. هه‌ر دو‌ینێ بوو که ئه‌وێ پارچه‌ زه‌وییه‌کی روت و قوت بوو. ئه‌مرۆ جلیان لی به‌ ته‌نافاندا دابوو تا وشک بینه‌وه‌و دوو به‌رازیش له‌نیو قوراو و چلپاودا خۆیان ده‌گه‌وزاند.

سه‌رۆکی شاره‌وانی: «ده‌توانن شتی‌شی لی بروین».

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی به‌رزبکاته‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «ئاخر به‌رازه‌کان ده‌یخۆن».

پاشان هه‌ر له‌و قاپه‌را پارچیک گۆشتی کولیو و پارچه‌یه‌کی ته‌نکی مانیۆک^(٦) و نیو باره‌نگی^(٦) هیناو له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ی دانا. له‌گه‌ل ئه‌و میواندارییه‌ سه‌خاوه‌تمه‌ندانه‌شیدا، ئه‌وه‌نده‌ی که پیتی کرا گوی پینه‌دانی خۆی نیشاندا.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه هه‌ولێ ئه‌وه‌یدا تا چاوی به‌ چاوی ژنه‌که بکه‌ویت.

گوتی: «به‌شی هه‌مووان ده‌کات».

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری بکات گوتی: «یاخوا ئه‌وه‌ی ده‌یخۆی لی‌ت بی‌سته نه‌خۆشی و قوزه‌لقورت».

(٦) جۆره‌ خواردنیکن که مانا کوردییه‌که‌یانم نه‌زانی بۆیه‌ وه‌کو خۆبانم دانانه‌وه. وه‌رگێر

سه‌رۆکی شاره‌وانی ئه‌م توک و نفرینه‌ی بێ وه‌لام هیشته‌وه. خۆی به‌ نان خواردنه‌وه خه‌ریک کردو گوتی نه‌دایه‌ ئه‌و ئاره‌قه‌ی که به‌ ملیدا ده‌هاته‌ خوارێ. کاتی‌ک که له‌ نان خواردن بو‌وه، ژنه‌که قاپه‌ به‌تاله‌که‌ی به‌رده‌می هه‌لگرته‌وه، هیشته‌ش هه‌ر ته‌ماشای نه‌ده‌کرد.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئیه‌وه گه‌ره‌کتانه هه‌تا که‌ی ئاوابن؟»

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی که ئاوازه‌ ده‌نگ و روخساری خۆی بگۆرێ، قسه‌ی کرد:

«هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که ئیه‌وه ئه‌و کوژراوانه دووباره‌ زیندوو بکه‌نه‌وه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی بو‌ی روونکرده‌وه: «ئه‌مرۆ بارودۆخه‌که گۆراوه. ده‌وله‌تی نوێ بی‌ر له‌ خۆشگوزه‌رانی و به‌خته‌وه‌ری خه‌لک ده‌کاته‌وه که‌چی ئیه‌وه هه‌ر.....»

ژنه‌که قسه‌که‌ی بێ بری:

- ئیه‌وه هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ن به‌ هه‌مان ئه‌و.....

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ پێداگرییه‌وه گوتی: «شوینتیکی وه‌کو ئیره، که له‌ ماوه‌ی بیست کاتژمی‌ردا دروستکراوه قه‌ت شتی واتان پیتشتر دیتبوو. ئیمه‌ وا خه‌ریکین هه‌ول ده‌ده‌ین تا شارێکی ریکوپی‌ک و شایسته‌ دروست بکه‌ین».

ژنه‌که جله‌ خاوینه‌کانی سه‌ر ته‌نافه‌که‌ی لی‌کردنه‌وه‌و چوو ژووری نوستنی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی چاوی هه‌ر به‌ دوا‌ی ژنه‌که‌وه بوو تا گوتی له‌ وه‌لامه‌که بوو:

- ئه‌م شاره‌ جارێن شایسته‌ و لی‌وه‌شاوه بوو، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که ئیه‌وه هاتن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ سه‌ر قاوه‌ خواردنه‌وه رانه‌وه‌ستا، گوتی: «هه‌ی سپله‌ی نه، ئیمه‌ خه‌ریکین زه‌ویتان ده‌ده‌ینێ که‌چی ئیه‌وه هه‌ر قسان ده‌کهن». ژنه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه. به‌لام له‌و کاته‌دا که سه‌رۆکی شاره‌وانی خه‌ریکی ته‌ی کردنی پانتایی ژووری چیشته‌لی‌نان بوو بو‌ ئه‌وه‌ی بجیتته‌ ده‌ره‌وه، ژنه‌که له‌ کاتی‌کدا که خۆی به‌سه‌ر ئاگردانه‌که‌دا داهینابۆوه، له‌ بن لی‌وانه‌وه گوتی: «بارودۆخه‌که لی‌ره خراپتریش ده‌بیت. به‌لام ئیمه‌ ئیه‌وه‌مان له‌ بی‌ر ناچیتته‌وه. تۆله‌ی مردووه‌کانتان لی‌نده‌که‌ینه‌وه».

کاتییک که به له‌مه‌کان خه‌ریک بوون ده‌گه‌یشتنه‌جی، سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌وڵی ئه‌وه‌یدا تا ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ به‌خه‌وێت. به‌لام ده‌ره‌قه‌تی گه‌رمایه‌که‌ نه‌ده‌هات. لاره‌ومه‌ته‌ ئاوساوه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌نیشته‌وه‌. به‌لام هه‌یشتاش نه‌هاتبووه‌ سه‌رخۆ. دوو کاتژمیتری ته‌واو بی ئه‌وه‌ی بیبینه‌ی، به‌ دوا‌ی جووله‌ی رووباره‌که‌وه‌ بوو و گوپی بو‌ ده‌نگی ئه‌و سیسرکه‌یه‌ گرت که‌ هاتبووه‌ ژووری. بیری له‌ هیچ شتییک نه‌ده‌کرده‌وه‌.

کاتییک ده‌نگی بزۆینه‌ری به‌له‌مه‌کانی به‌رگوێ که‌وت، جله‌کانی له‌به‌ر خۆی دانان و به‌ خاولی ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ریه‌وه‌وه‌ خۆی گوپی. ئه‌وسا خۆی به‌ راوکردنی سیسرکه‌که‌وه‌ خه‌ریک کرد. سه‌ره‌نجام به‌ هه‌ردووک په‌نجه‌ی گه‌وره‌و شایه‌تمان سیسرکه‌که‌ی گرت و چووه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌. مندالیکی خاوین به‌ جلیکی کوک و پۆشته‌وه‌، له‌ نیو ئه‌و سه‌شاماته‌ هاته‌ده‌ری که‌ چاره‌پروانی هاتنی به‌له‌مه‌کانیان ده‌کردو به‌ ره‌شاشیکی نایلۆنییه‌وه‌ پیشی به‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی گرت. سه‌رۆکی شاره‌وانی سیسرکه‌که‌ی دایه‌.

که‌مییک دوا‌ی ئه‌وه‌، له‌ نیو دوکانی موسای سوربایی دانیشتیبوو و چاری بریبووه‌ مانۆری ئه‌و به‌له‌مانه‌ی که‌ خه‌ریکی که‌نار گرتن بوون. ئیسه‌که‌که‌ ماوه‌ی ده‌ خوله‌کان له‌ کولین دابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ستی به‌ قورس بوونی گه‌ده‌ی و ژانه‌ سه‌ر کرد، توک و نه‌فرینه‌که‌ی ئه‌و ژنه‌شی به‌ بیسه‌هاته‌وه‌. پاشان هه‌تور بووه‌وه‌ خۆی به‌ ته‌ماشاکردنی ئه‌و گه‌شتیارانه‌ خافلاند که‌ له‌ دوا‌ی هه‌شت کاتژمیتر بی جووله‌ وه‌ستان، جه‌سته‌ی خۆیان به‌ دوا‌ی خۆدا راده‌کیشاو له‌و ته‌خته‌داره‌ ده‌هاتنه‌ خوارێ که‌ وه‌کو پرده‌ و ابوو.

گوئی: «دیسان ئه‌و چه‌په‌لانه‌...»

موسای سوربایی سه‌رنجی بو‌ لای شتیکی نوێ راکیشا: گروپیکی سیپرک خه‌ریک بوون ده‌گه‌یشتنه‌جی. سه‌رۆکی شاره‌وانی قبوولی کرد، به‌لام نه‌یده‌زانی که‌ ئه‌مه‌ له‌ کوێ زانیوه‌: ره‌نگه‌ له‌به‌ر ئه‌و دیره‌گه‌ گه‌وره‌و جلویه‌رگه‌ ره‌نگاوه‌رنگانه‌ بووبیت که‌ له‌سه‌ر میچی یه‌کیک له‌ به‌له‌مه‌کانیان دانا‌بوون، یان له‌به‌ر ئه‌و دوو ئافه‌رده‌ته‌ بووبیت که‌ ده‌توت سیتیکن و کراون به‌ دوو له‌ت و جلی گولدا‌ری یه‌ک بابه‌تیان له‌به‌ردا بوو، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ و ابوو که‌ مرۆقییک دووباره‌ بووبیتته‌وه‌.

له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوئی: «هه‌ر نه‌بی سیپرکییک ده‌گاته‌جی».

موسای سوربایی بو‌ی باسی گیانله‌به‌ره‌ درنده‌و ئه‌و که‌سانه‌ کرد که‌ کاری سه‌یروسه‌مه‌ره‌ ئه‌نجام ده‌دن. به‌لام سه‌رۆکی شاره‌وانی دلی به‌ لای لایه‌نیکی تری سیپرکه‌که‌وه‌ بوو: لاقی خۆی درێژکردن و ته‌ماشای نووکی چه‌که‌کانی کرد.

- شار خه‌ریکه‌ گه‌شه‌ ده‌کات.

موسای سوربایی ده‌ستی له‌ باوه‌شین کردنی خۆی هه‌لگرت و پرسبایی کرد: «ده‌زانی ئه‌مپۆ بایی چه‌ندم شت فرۆشتوو؟» سه‌رۆکی شاره‌وانی زاتی ئه‌وه‌ی نه‌کرد مه‌زه‌نده‌ بکات و چاره‌پروانی وه‌لامی کرد.

دوکانداره‌ سورباییه‌که‌ گوئی: بایی بیست و پینج سنناؤ».

هه‌ر له‌و کاته‌شدا بوو که‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی ته‌لگرافچییه‌که‌ی که‌وته‌ به‌رچاو که‌ خه‌ریکه‌ به‌سته‌ پۆستکراوه‌کان ده‌کاته‌وه‌وه‌ ئه‌و نامانه‌ ده‌داته‌ دکتۆر جیرالدۆ که‌ بو‌ی هاتوون. بانگی ته‌لگرافچییه‌که‌ی کرد. نامه‌ ده‌وله‌تییه‌کان به‌ جیا له‌ نیو به‌سته‌یه‌که‌دا ده‌هاتن. سه‌رۆکی شاره‌وانی نامه‌کانی هه‌لپچهرین و دیتی که‌وا هه‌مان نووسراوه‌ ئیدارییه‌ ئاساییه‌کانی جارائن و کوومه‌لیک کاغه‌زی به‌ چاپ نووسراوی بابه‌تگه‌لیکی راگه‌یاننده‌کانی رژێمن. کاتییک که‌ له‌ خۆبندنه‌وه‌ی نامه‌کان بووه‌، شکل و شتیوه‌ی به‌نده‌رگاگه‌ گۆرابوو و پر بوو بوو له‌ پاکه‌ت و سندوقی بازرگانی و سه‌به‌ته‌ی جوجکان و که‌لوپه‌لی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی سیپرک. زۆری نه‌ما‌بوو بو‌ ئیوارێ. له‌ حاله‌تی ئاخ هه‌لکیشاندا به‌ پتوه‌ راوه‌ستا.

- بیست و پینج سنناؤ.

موسای سوربایی به‌ ده‌نگیکی قایم و تا راده‌یه‌ک دوور له‌ شتیوه‌ زمانه‌که‌ی وی دووباره‌ی کرده‌وه‌: «بیست و پینج سنناؤ».

دکتۆر جیرالدۆ هه‌تا‌کو به‌تال بوونیان ته‌ماشای به‌له‌مه‌کانی کرد. ئه‌وبوو که‌ سه‌رنجی سه‌رۆکی شاره‌وانی بو‌ لای ژنیکی به‌ هه‌یکه‌ل و تین و تا‌قه‌ت راکیشا.

ژنه که ههردووک قۆلی خۆی پرکردبوون له بازنه. وهکو ئهوه وابوو که له بن سیبهری چهترتیکی بهر ههتاوی له چاوهروانی رزگارکه ریکدا راوهستا بیت.

سهروکی شارهوانی بو بیرکردنهوه دهبارهی ئه و ژنه که تازه گه یشتبووه جی رانهوستا. ته نیا گوتی:

- به دلنیا ییهوه راهینهری گیانله بهرانه.

دکتۆر جیرالدۆ که وشهکانی له نیوان دوو ریزه ددانی تیژو قایدا دهجووین، گوتی: «له یهک رووهوه قسهی ئیهوه راسته. دهبی دایکی سیزار مۆنترۆ بیت».

سهروکی شارهوانی به ئارامی درێژیدا به ریگای خۆی. سهیریکی کاتژمیره کهی کرد: بیست و پینج خولهکی مابوو بو چوار. له بهر ده رگای پۆلیسخانه که، ئیشکچی پیی راگه یاند که بابه ئانجیل نیو کاتژمیریک چاوهروانی کردووه و گوتویه تی که کاتژمیر چوار دووباره دیتهوه.

به بی ئامانجیکی دیاریکراو، دووباره چۆوه نیو شه قام و بازار. له په نجه ره کهوه چاوی به دکتۆری ددان ساز کهوت و چوه لای بو ئه وهی شقارتهی لیوه رگرت. ددان سازه که به دهم ته ماشا کردنی لاروومه تیبه وه که هیشتاش به ته واوی نه یشتبووه وه، شقارتهی دایه.

سهروکی شارهوانی گوتی: «ته ندروستیم باشه».

زاری کردهوه و دکتۆر بوی ته ماشا کرد.

- چه ند ددانیکت کرمه لۆک بوون، ده بی پر بکریته وه.

سهروکی شارهوانی جیگۆرکیی به ده مانچه کهی قه دی خۆی کردو گوتی: «دیمه وه».

دکتۆر حاله تی روخساری خۆی نه گۆری.

- هه ر کاتییک پیت خو شبوو و ره وه، به لکو هه ر له ماله کهی مندا بمری و ئاواته که م بیته دی.

سهروکی شارهوانی دهستیکی له شانی داو به روو خوشیبه وه گوتی: «نایه ته دی».

دهستی لیک بلاو کردن و به م شپوه یه قسه کهی خۆی ته واو کرد:

- مه سه لهی ددانه کانی من بالاتره له شه ری جیزبایه تی.

- که واته نیازی میترکردنی شه رعیت نییه.

هاوسه ره کهی دادوهر ئه رکادیو لاتی لیک بلاو کردن. «هیچ ئومیدیک نییه، بابه. به تایبه تی که وا خه ربکه مندالم ده بی، نابیت هه ر باسیشی بکریت». بابه ئانجیل نیگای بریبه رووباره که. که لاکه گه وره ی مانگایه ک له سه ر ئاوی ده هات و ده چوو. چه ند باشوکه یه ک به سه ربیبه وه ده فرین.

گوتی: «ئاخر منداله که تان ده بیته مندالیکه ناشه رعی».

ژنه که گوتی: «گرنگ نییه. ئه رکادیو به باشی هه ل سوکه وتم له ته کدا ده کات. ئه گه ر ناچار به زه ما وه ندی بکه م ئه و کاته وا ده زانی که به ته له وه بووه و باجه که شی ده بی من بیده م». پیلاره دارینه کانی دانان و له بن ته ختی چواربایه که بنی پیی خۆی جووت کردن. هه ردووک دهستی له سه ر ورگه زله هه لبه زیوه کهی ئالقه کردبوون و له بهر ئه وهی که بابه ئانجیل هه روا به بیده نگی دانیشتبوو، دووباره ی کرده وه: «هیچ ئومیدیک نییه، بابه. دۆن ساباس منی به دووسه د پیژۆ کری، شیله ی روحی مژیم و پاشان به بی ئه وهی ده رزیبه کم بداتی وه ده ری تی نام و به کو لانی خستم. ئه گه ر ئه رکادیو به خۆی نه گرتبام و نه یحه واندمایه وه هه ر له برسانیش ده مردم».

بو یه که مجار راسته وخۆ ته ماشای چاوه کانی قه شه کهی کرد.

- یان ناچار به له ش فرۆشتن ده بووم.

بابه ئانجیل شه ش مانگ بوو که خه ربکی ئه و کاره بوو.

دیسان پیی گوته وه: «ده بی ناچاری بکه ی که زه ما وه ندت له گه لدا بکات و خیزان پیکه به یتن. ئه و ژبان، به و جو ره ی که ئیه به سه ری ده به ن نه ک ته نیا هه ر بو تو مه ترسیداره، به لکو بو شاره که ش سه رمه شقیکی خراپه».

ژنه گوتی: «وا باشته که مرۆف رووبینی نه کات، خه لکانی تریش ئه و کاره ده کهن، به لام له بن په رده وه. چما جنیونامه کانتان نه خویندۆ ته وه؟»

قه شه که گوتی: «هه مووی پروپاگه نده یه. تۆ ده بی ژبانی خۆت بکه یه شهرعی و کارتیکی وا بکه ی خه لک پاشه مله باست نه کهن».

– من؟ هیچ پتوبست ناکات پاشمله باسی من بکریت، من به نوژی نیوه رۆ کاره کهم ئه نجام ده ده م. باشته ترین به لگه ش ئه وه یه که هیچ که سیک کاته که ی خۆی بۆ هه لئاسینی جنیونامه به درگای منه وه به فیرو نه داوه. ئه و خه لکه به پزانه ش که له گۆره پانه که ژبان به سه ر ده یه ن، درگای ماله کانیا ن به کاغه ز ته نراوه».

قه شه که گوتی: «خه ریکه کارتیکی گه مژانه ده که ی. خوا وه ند لوتفی له گه لدا کردوی که پیاو یکت وه گیر که وتوو ره ریزت لیده گریت. ئه گه ر هه ر له به ر ئه وه نده ش بیته ده بی زه ما وه ندی له گه لدا بکه ی و ژبانی خیزانیت بکه یته شهرعی».

ژنه که گوتی: «من سه رم له و شتانه درنا چیت. کرۆکی باسه که ئه وه یه که من ئیستا شو تینیکم هه یه تییدا بنووم و ئه وه نده ی حه زم لیبیته خواردن بخۆم».

– ئه ی ئه گه ر به جیتی هیشتی چی؟

ژنه که لپوی خۆی گه ست، کاتیکی وه لامی دایه وه زه رده خه نه یه کی به مانای له سه ر لیوان بوو:

– به جیم ناهیلیت، با به. بۆ خۆم چاک ده زانم له به رچی. ئه و قسه یه له من وه رگه ر.

با به ئانجیل ئه مجاره شبان ملی بۆ شکست نه وی نه کردو ئه و ژنه ی راسپارد که هه ر هیچ نه بی له مه راسیمه کانی کلێسه دا ئاماده بیته. ژنه که گوتی: «هه ر له م رۆژانه دا ئه و کاره ده کات». قه شه که ده ستی کرده وه به پیاسه کردنه که ی خۆی تا کاتی دیداری له گه ل سه رۆکی شاره وانیدا دیت. یه کتیک له سوریا یه کان سه رنجی بۆ خۆشی که ش و هه و را کیتشا، به لام ئه و گوتی پینه دا. سه رنجی بۆ لای گروپی سیرکه که راکشا بوو که له و پاش نیوه رۆیه دره وشا وه یه دا، گیانله به ره بۆزه کانیا ن داده به زانندن. هه تا کاتژمیر چوار له وئ مایه وه.

سه رۆکی شاره وان ی خه ریک بوو خوا حافیزی له دکتۆری ددان ساز ده کرد که نزیکبونه وه ی با به ئانجیلی دیت. تۆقه ی له گه لدا کردو گوتی: «ریک له کاتی خۆیدا هاتی، ته نانه ت له کاتیکی وادا که بارانیش ناباریت» و خۆی ئاماده کرد تا له قادرمه تیژه کانی بنکه ی پۆلیس سه ربکه ویت. با به ئانجیل وه لامی دایه وه:

– ئه گه ر ئاسمانیش به سه ر زه ویدا برووخی.

له پاش دوو چرکه ریگایان پیدا تا بچیتته نیو ژوو ره که ی سیزار مۆنترۆ وه.

له میان ی مه راسیمی گو یگرتن له دانپیا نان، سه رۆکی شاره وان ی له راره وه که دانیش ت و بیبری له سیرکه که ده کرده وه، بیبری له و ژنه کرده وه که له بلندی ده مه تر را به ددانه کانی خۆی به شته وه هه لده واسی و ئه و پیاهه ی که به جلی شینه وه ته پل ی لیده دات.

با به ئانجیل دوا ی نیو کاتژمیر له ژوو ره که ی سیزار مۆنترۆ هاته ده ری.

سه رۆکی شاره وان ی پر سیاری لی کرد: «ئیشه که جیبه چی بوو؟»

با به ئانجیل گوتی: «تۆ خه ریکه تا وانیک ئه نجام ده ده ی. ئه و پیاهه پینج رۆزه هیچی نه خوار دو وه. هه ر بۆ خۆی کابرایه کی به تین و تا قه ته ده نا ده بوایه هه تا کو ئیستا بریت».

سه رۆکی شاره وان ی گوتی: «خۆی وای ویستوو».

قه شه حاله تیکی گران و سه نگین و گه رم و گوری دا به ده نگ ی خۆی و گوتی: «وا نیبه. تۆ فه رمانت دا وه که هیچی نه ده نی».

سه رۆکی شاره وان ی په نجه ی به رو دا به رز کرده وه.

– ئاگات له خۆ بیته با به، تۆ خه ریکه نه ینی دانپیا نانیکی ئایینی ده در کینی.

قه شه که گوتی: «ئمه به شیک نیبه له دانپیا نان».

سه رۆکی شاره وان ی به گورجی هه ستایه سه ر پی و گوتی: «ده تۆش ئیدی ده رزی مه که به گاسن» و له نا کاو به ده نگ ی به رز دایه قاقای پیکه نین و گوتی: «مادام ئه وه نده پیبه وه نا ره حه تی، ئیستا چاره سه ری ده که م». بانگی پاسه وانیتی کردو فه رمانی پیدا تا له

میوانخانه که را خواردن بۆ سیزار مؤنترۆ بنیرن. «پیتیان بلتی با مریشکی قهله و قاپیک په تاته بنیرن و قاپیکیش زه لاتهی له گه لدا بیت» و روهی له قه شه که کردو درتزه پیدا به قسه که ی:

– هه موو ئه و شتانه له سهر حیسابی شاره وانیه، بابه ده بینی که بارودوخه که چند گوراوه؟

بابه ئانجیل سهری خوی دانه واند.

– که ی به یرتی ده که ن؟

– به له مه کان سبه بنی ده رۆن. ئه گهر ئه مشه و بیته وه سهر عه قل، سبه بنی به یرتی ده که بن. به لام ده بی بزانیته که پیاوه تی له گه لدا ده که م.

قه شه که گوتی: «به لام نرخه ئه م پیاوه تیه هیندیک گرانه».

– هیچ پیاوه تیه که بۆ مرۆف به خورایی نابیت.

راسته وخۆ رووانیه چاوه شین و روونه کانی قسه که و زیاتر گوتی:

– هیوادارم ئه م شتانه تیکه یاندیت.

بابه ئانجیل وهلامی نه دایه وه. له قادرمه کان چوه خوارۆ و کاتیک که پتی گه یشته سهر زه وهی به دنه گیک کپ مالتاواپی کرد. ئه وسا به بی له ده رگادان سهرۆکی شاره وانی چوه ژوه که ی سیزار مؤنترۆ وه.

ژورۆکی ساده بوو: ده ستشۆرۆک و قهره و پله یه کی ئاسن. سیزار مؤنترۆ به ریشی نه تاشراوه وه له سهر قهره و پله که راکشابوو. به هه مان ئه و جلانه وه که سح شه مه ی رابردوو له کاتی هاتنه ده ره وهی له مائی له به ری دابون. کاتیک دنه گیک سهرۆکی شاره وانی به رگوتیان که وت، ته نانه ت چاوه شینی نه تروکاندن. سهرۆکی شاره وانی گوتی: «ئیسنا که حیسابی خۆت له گه ل خوادا پاکردۆته وه، له هه موو شتیک گرنه گتر ئه وه یه که له گه ل منیشدا ئه و کاره بکه ی».

کورسبه کی راکیشاو هینایه ته نیشته قهره و پله که و پاشه و پیش له سهری دانیشته و سینگی به پشتیه که وه دا. سیزار مؤنترۆ زهینی خوی به ئالیداره کانی بن میچه که وه خه ریک کرد. ده توانرا له ده ور به ری ده میدا زیانه کانی و توو پزیکه درتزه یان ببینریت، به لام دلله راوکیتی تیدا به دی نه ده کرا. گوتی له دنه گیک سهرۆکی شاره وانی بوو که ده یگوت: «پیتوبست به وه ناکات من و تو ئه مسه رو ئه وسه ر بکه بن. سبه بنی لیره ت لاده بن. ئه گهر به خت یا وه رت بی هه تا دوو سح مانگی دیکه لیکۆله ره وه یه کی تایبه تی دیته ئیره. ئه وه ش ده گه ر پته وه سهر ئیمه که چ شتیکه به گوتدا بخوتین. هه فته ی دو اتیر به به له م بۆ ئیره ت ده هیننه وه هه تا ئه و کاته ش ئیدی بۆ خۆت تیکه یشتوو که چ بی عه قلیبه کت کردوه».

که میک راوه ستا، به لام سیزار مؤنترۆ هه روا له سهرخۆ مایه وه.

– پاشان، به دادگاگان و پاریزه ره کانه وه لانی که م بیست هه زار پیزۆت لی ده کیشنه وه.

جگه له وه ش، ئه گهر لیکۆله ره وه ی تایبه تی پیتیان بلتی که تو ملیۆنه ری، ئه و زیاتر له سهر ده که وئی.

سیزار مؤنترۆ سهری بۆ لای وی سووراند. جوولانه که ی به باشی هه ستی پینه ده کرا، به لام فه نه ره کانی قهره و پله که ی به دنه گ هینان.

سهرۆکی شاره وانی به ناوازه دنه گیک راو پزیکاریکی روحانی درتزه یدا به قسه که ی خوی: «با له کورتی ببیرمه وه، به گشتی به و هه موو ئه مسه ره و سهری که پیت ده که ن و به کاغه زو کاغه زکاریه کان، ئه گهر زۆرت شانس هه بیت، دوو سالت بۆ ده برنه وه».

وای هه ست کرد که سهر له به ر پشکنینی بۆ ئه نجام ده دن. کاتیک که نیگای تیرامای سیزار مؤنترۆی به رچاوان که وت، هیشته قسه که ی نه بریوه، به لام ناوازه دنه گیک خوی گۆری.

– ئه وه ی هه ته له پیاوه تی منه وه یه. فه رمانان پیکه یشتبوو که بتفه وتین. فه رمانه که وای هاتبوو که به شه وئی بکوژری و هه موو مه ر و مالا ته که ت ده ستی به سه ردا بگیریته بۆ

ئەو دەولەت خەرجى قورسى ھەلبىزاردنەكانى تەواوى ئەم دەقەرەى پى پىپىكاتەو. بۆ خۆت چاك دەزانى كە لە شارەكانى دىكە سەرۆكى شارەوانىيەكان ئەو كارەيان كەردو. بەلام ئىمە لەو فەرمانە سەرپىچىمان كەرد.

لەو ساتەوختەدا يەكەمىن نىشانەكانى بىر كەردنەو. سىزار مۆنتىرۆدا بۆ دەر كەوتن. لاقى زياتر لىك بلاو كەردن. دەستى بە پاش كورسىيە كەدا بەردانەو. وەلامى ئەوتۆمەتە ھەلنەبەستراو. دايەو:

– لەو پارەى كە بۆ رزگار كەردنى ژيانت داوتە، دەرھەمىكى نەچۆتە گىرفانى مەنەو. ھەمووى لە رىكخستى ھەلبىزاردنەكاندا خەرج كرا. ئىستاش ئەم دەولەتە نوپىيە بىيارى داو كە خۆشى و ئاشتى لە ھەموو جىگايە كەدا بەرقەرار بىت و زەمانەتى ژيانى ھەموو كەسپىك بكات. بەوئەندە مووچەى كە دەبەدەنە مەمىشە ھەر لات و پاتم و تۆش ھەموو جەستەت لە بۆگەنى پارە ھەلكشاو. دەتوانى سەودايەكى چاك بكەى.

سىزار مۆنتىرۆ زۆر بە زەحمەت دەستى كەرد بە ھەستان. وەختىك كە ھەستايە سەرپى، سەرۆكى شارەوانى خۆى بە قەلاڤەتتىكى وردىلەو خەماوييە دىت كە لە بەرامبەر دىوتىكى زەبەلاحدا راوہستاو. ئاسەوارى شەوق و زەوقى لەو نىگايەدا بە دىاركەوت، كە ھەتاكو پەنا پەنجەرەكە بە دواى سىزار مۆنتىرۆو بۆو.

لەبەرخۆبەو گوتى: «ئەمە باشتىن سەوداى تەواوى ژيانى تۆبە».

پەنجەرەكە روو ھەرووبارەكە دەكرابەو. سىزار مۆنتىرۆ رووبارەكەى نەناسىبەو: ئەو خۆى لە شارىكى تردا دەبىنى و پىيى و ابوو كە رووبارەكە پايدار نىبە. لە پشتەو ھەرا گوتى لە دەنگىك بوو: «مەن دەمە وىت يارمەتەت بەدەم. ھەموومان دەزانىن كە مەسەلەكە مەسەلەى شەرەف و ناموس بوو. بەلام سەلماندى كارىكى گرانە. كارىكى زۆر بى ئاقلانەت كەرد كە جىنونامەكەت دراند». ھەر لەو كاتەدا بۆنىكى ناخۆش كە مەرۆقى بە ھىلنج دەخست رووى لە ژوورى كەرد.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «لەوانەيە لاشەى مانگايە كە لە شوپىنىك لە قورپىدا چەقى بىت». سىزار مۆنتىرۆ ھەر ئاوا لەبەر پەنجەرەكە ماىو ھەو بۆگەنەكە كارى تىنەدەكەرد. سەر

شەقامەكە چۆل و ھۆل بوو. لە بەندەرگايەكە سى كەشتى لەنگەريان بەردابۆو. كرىكارەكانى خەرىكى ھەلواسىنى جۆلانەكانىان بوون بۆ نووستن. بۆ رۆژى دوايى كاتىمىر ھەوت، بارودۆخەكە گۆرا، بۆ ماو ھى نىو كاتىمىرىك لە بەندەرگا ئازا ھەو قەلەقەل دروست بوو و خەلكىكى زۆر لەوئى كۆدەبۆو. چاوەروانى سوار كەردنى گىراو كەيان دەكەرد.

سىزار مۆنتىرۆ ناخىكى ھەلكىشا. دەستى لە گىرفانى ھاويشتن و بە ئاوازە دەنگىكى بىاردەرانە، بەلام بى پەلەكەردن، تەواوى فەكرەكانى خۆى لە وشەيەكەدا كۆكەردەو:

– چەندە؟

دەسبەجى وەلامى دراىەو:

– پىنج ھەزار پىزۆ، بايى پىنج ھەزار پىزۆ گۆلكى يەكسالە.

– با پىنج گۆلكى تىشى لەگەلدا بىت، بەو مەرجەى كە ھەر ئەمشەو لە پاش تەواوبوونى بەرنامەى سىنەمادا، بە بەلەمىكى تىزەرەو بەرپىم بكن.

به شی پینجه م

که شتیبه که فیکه ی لیداو له ناوه راستی رووباره که دا بایدایه وه. حه شاماته که له به ندهرگا و ئافره تانیش له په نجه ره کانه وه بو دوا جار رۆزاربو مؤنترۆیان دیت که له تهنیش دایکی و له سه ر باولیه تهنه که که دانیشتبوو. حه وت سال بهر له ئیستا به خۆه به م باولیه تهنه که به وه هاتبوو بو ئه م شاره. دکتور جیرالدو که له بهر په نجه ره ی عه یاده که ی خه ریکی ریش تاشین بو، له دلّی خۆیدا بیبری کرده وه که ئه م سه فهره بو ئه و ژنه وه کو گه رانه وه وایه بو دنیای راسته قینه. ئه و پاش نیوه رۆیه، دکتور جیرالدو له کاتی هاتیدا رۆزاربوو بیبیبوو که به روپۆشه شتیوه به نیبه که ی مامۆستاییه وه و پیتلاوی پیاوانه وه له به ندهرگا راوه ستا بو و به دوا ی که سیکتدا ده گه را که باولیه که ی به که مترین هه قده ست بو بگه یه نیته قوتابخانه. وا ده هاته پیش چاو که خۆی داوه ته ده ست ژبانیکی ئاسایی و پیروون له و شاره نامۆیه دا. دواتر رۆزاربو بو خۆی گه راپه وه که ناوی ئه و شاره ی یه که مجار له رۆژی راکیشانی تیروپشکدا- له نیوان ئه و یازده که سه دا که خۆیان هه لباردبوو بو شه ش جیگای به تال- له سه ر ئه و پارچه کاغه زه دیت که له نیو کلاویکتدا هینایانه درۆ. له قوتابخانه، ژووریکی بچووکیان دابوو یه که قه ره و پیتیک و ده سشوریبه کی تیدا بوو. له کاتی بچ ئیشیداو چاوه پروانی به کول هاتنی حه لّوای ئارده زوپات له سه ر ته باخه نه وتیبه که ی، خۆی به چینی سه ر میزه وه ده خافلاندا. له کرېسمه سی هه مان سال و له یه کییک له ئه هه نگه کانی قوتابخانه دا چاوی به سیزار مؤنترۆ که وت. ئه و کابراه کی زگورتی و دووره په ریز بوو که هه یچ که س نه یده زانی به ره چه له ک ده چیته وه سه ر کئ. ئه و پیاوه له ریگانی بازرگای کردنی به ئالیدارو ته خته وه ده وله مه ند ببوو و له گه ل

سه گه نیمچه کتوبیه کانی له دارستانیکی ده ست لینه دراودا ژبانی به سه ر ده بردو ناوه ناوش ده هات بو شار و به رده و امیش ریشی نه تاشراو بوو و چه که می نووک ئاسنی له پی ده کردو تا پری دوو لووله ی له گه ل خۆیدا هه لده گرت.

وهک ئه وه و ابو که رۆزاربو بو جاریکی تر بوو بیته وه به براوه ی راکیشانی تیروپشک. دکتور جیرالدو به چه نه گه ی که فاوییه وه، نووقمی ئه و بیر کردنه وانه بوو بوو که له ناکاو بوگه نییک له ده ربای خه یالانی هینایه درۆ.

پۆلیک باشوکه که به سه ر که ناره کانی ئه و به ریدا ده فرین، له ترسی شه پۆلی به له مه که به ملاولادا بلاو بوون. بوگه نه که بو ساتیک له سه ر له نگه رگایه که قورسای کرد، ئاویتیه شنه ی شه مالی به ره به یان بوو و ئه وسا دزه ی کرده قوولایی ماله کانه وه. سه رۆکی شاره وانی له سه ر بالکۆنیبه که ی ژووری نووستنی هاواری لیبه رزیوه: «بچ دین، خۆ هه ر لیبه ماوه». لیکه پرته وازه بوونی باشوکه کانی دیت و گوتی: «مانگای سه گباب».

به ده سته سه ر که ی لووتی خۆی گرت، چوه ژووری و ده رگای بالکۆنه که ی پتیه دا. ژووره که بوگه نی هه ر تیدا ماوو. بچ ئه وه ی که کلاوه که ی دانن، ئاویتیه به بزماریکه وه هه لّواسی و به پارێزه وه هه ولیدا تا لاروومه ته ئاوساوه که ی بتاشیت. که مییک دوا ی ئه وه، به رپتیه به ری سیترک له ده رگایدا.

سه رۆکی شاره وانی به دم ریش تاشینه وه، له ئاویتیه که را ته ماشای کردو پیتی گوت که دانیشتیت. به رپتیه به ری سیترک، کراسیکی شه تره نجی ره ش و سپی له بهر کردبوو و پانتۆلیکی کورت و پوزه وانه شی له پیدا بوو و قامچیبه کی به ده سته وه بوو که به رده وام له ئه ژنۆی خۆی راده کیشا.

سه رۆکی شاره وانی کاتییک که له تاشینی ریشه زه ره که ی سه رده می دوو هه فته دامای خۆی بووه، گوتی: «جاری هه ر هه یچ نه بووه لای من شکایه تیان لیکردوون، دوپتی شه وی هاتنه لام».

- له سه ر چی؟

- که ئیوه مندالان دهننیرن بۆ پشیلە دزین.

- ئەو قسە یە راست نییە. هەر پشیلە یەک که بۆمان دەهینن به کیلۆ حیسابی دەکەین و پاره که بیان دەدەینن، هەقیشمان بەسەرەوه نییە داخۆ له کۆبیان هیناوه. ئیمەش دواى ئەوهی لیتمان کرین دەیاندهینه گیانله بهره درندهکان تا بیخۆن.

- هەر به زیندوویی له پیشیان دادهنن؟

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «نه خیر، چونکه خۆی درندهیی گیانله بهره کان دهرووژیت».

سه روکی شارهوانی له پاش ده موچاو شووشتن، کاتیکی که ده موچاوی خۆی به خاوی ویشک ده کردنهوه رووی تیکرد. هه تاکو ئەو وهخته سه رنجی نه دا بووه ئەوهی که ئەو پیاوه ئەنگوستیلە ی نه قیمه بهردی رهنگا و رهنگی له زۆریه ی په نجه کانی کردووه.

گوتی: «باشه، به هه رحال ده بی بیرکی دیکه ی لیبکه نه وه. ئەگەر هه زتان لیبوو بچن تیمساح راو بکه ن، یان سوود له و ماسییانه وه بگرن که ئەگەر له و کهش و هه وایه دا بمیننه وه به فیرو ده چن. به لام پشیلە ی زیندوو نا، هه قتان به سه ر ئەوانه وه نه بیته».

به پرتیوه بهری سترک شانی هه لته کاندن و دوا به دوا ی سه روکی شارهوانی گه یشته سه ر شه قامه که. سه ره رای ئەو بۆنه بیزار که ره ی لاشه ی مانگایه که - که به درک و دالی که نارەکانی ئەو به ریبه وه بسو - پیاوه کان لیره و له وئ کۆمه ل کۆمه ل بسوون و باس و خواسیان ده کرد.

سه روکی شارهوانی هاواریکرد: «هه ی مندالۆکه ی نه، له جباتی ئەوه ی بسوورپنه وه وه کو ژنان پاشهمله باسی خه لکی بکه ن، ده بوایه هه ر له دوینیه تاقمیکتان پیک به تینایه تا لاشه ی ئەو مانگایه مرداره وه بووه به ناوه که دا بده نه وه و لیره ی نه هیلن» چه ند پیاویک ده وریان لیدا.

سه روکی شارهوانی پیشنیاری کرد: «په نجا پیرو بۆ ئەو که سه ی که هه تا کاتزمیترکی تر شاخه کانی ئەو مانگایه م بۆ بهینیت».

له ناکاو دهنگه دهنگیکی تیکه ل و پیکه ل له وسه ری به نده رگا که به رزبووه. هیندیک له و

پیاوانه گوتیبستی پیشنیاره که ی سه روکی شارهوانی بسوون و به په له خویان فری ده دایه نیو به له مه کانیانه وه له یه کتریان ده خوتیندو به شان و بالی خویان هه لده گوت. هه ر بۆیه ش سه روکی شارهوانی به زهوق هات و بری خه لاته که ی کرده دوو به رامبه ر: «سه د پیرو، بۆ هه ر شاخیکی په نجا پیرو». به پرتیوه بهری برده ئەوسه ری به نده رگا که دوو قوولی ئەوه نده چاوه رتیان کرد تا یه که مین به له م گه یشته که نارەکانی ئەو به ری. ئەوسا سه روکی شارهوانی روویکرده به پرتیوه بهری سترک به زه رده ی سه ر لیوانه وه گوتی:

- شاریکی چالاکه.

به پرتیوه به ریش بۆ پشت راست کردنه وه ی قسه که ی وی سه ریکی بۆ له قاند. سه روکی شارهوانی گوتی: «ته نیا گرفته که له و جزه کاتانه دایه. خه لکه که له بهر ئەوه ی هه یچ ئیش و کاریکیان نییە، بیر له شتی گه مژانه ده که نه وه». کۆمه لیک منداله ورد که به ره به ره له ده وریان کۆبوونه وه.

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «ئهمه ش سترک».

سه روکی شارهوانی قوولی به پرتیوه بهری گرتبوو و به ره ولای گۆره پانه که ی راده کیتشا.

پرسیاری لیکرد: «له سترک چی ده که ن؟».

به پرتیوه به ره که گوتی: «هه موو شتیکی. ئیمه نمایشی هه مه چه شنمان هه یه بۆ مندالان و بۆ گه و ره کانیش».

سه روکی شارهوانی وه لامیدایه وه: «ئهمه بهس نییە، ده بی دهستی هه موو که سیتیکی پینگات و بتوانی بیینن».

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «بیرمان له وهش کردۆته وه».

پیکه وه چونه به تالاییه که ی پاش سینه کا که تاقمیک خه ریکی هه لدان ی خیه ته که بوون. ژن و پیاوی که م دوئ، پارچه و رهنگه دره وشاوه کانیان، له لۆریبه کانزاییه گه و ره و پر له نه خش و نیگاره کان داده گرت. سه روکی شارهوانی کاتیکی له دوا ی به پرتیوه بهری سترکه وه به نیو حه شامه تی مرۆف و که لویه له سه ییر و سه مه ره کاندان به ره و پینش ده چوو و

کاتیگ ئەو پەنجەرەییە کردەووە کە دەپروانییە رووبارەکە، تیشکی کاتژمێر نۆی بەیانی خۆی بە ژووری پیتشوازیدا کرد. ژووریک بوو پێر لە کەلویەلی رازاندنەوی قریوک، کۆمەلە کورسییەکی گەورە رەنگ خۆلەمیسی و هەلامساو و پینەیی گەورەکراوی خۆزی مۆنتیل بە دیوارەو هەلئاسرابوو و ریزە گۆلیکی تازەش دەوری چوارچێوەکە دەرازاندهووە. بێوەکە بۆگەنەکە بەرلووتی کەوت و ئەوسا بەلەمەکانی کەنارەکانی ئەو بەریشی کەوتنە بەرچاوا.

پرسیاری کرد: «لە کەنارەکانی ئەو بەر چ باسە؟».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «هەول دەدەن تا لاشە مانگایەک سەراو بکەن».

بێوەکە گوتی: «کەواتە ئەو بۆگەنە ئی ئەو مانگایە بوو. بە درێژایی ئەمشەو خەونم بەو بۆنەو دەدیت». تەماشای کارمیچایل-ی کرد کە نوقمی کارەکی خۆی بوو و درێژەیی بە قسەکەیدا: «ئێستا هەر لە باوئۆرانیکی گەورەمان کەمە».

سینیۆر کارمیچایل بەبێ ئەوێ سەر بەرزیکاتەو قسەیی کرد:

- دوو هەفتە یە کە دەستی پێکردوووە.

بێوەژنەکە پشتگیری لە قسەکەیی کرد: «بەلێ، راستە. ئێستا ئێمە گەیشتووینە تە کۆتایی رێگا و هەر ئەوێ دەمان بە بەرەو ماوێ کە لە بن تیشکی خۆرو شەونم لە گۆرستاندا بخەوین تا کۆتایی بە تەمەنمان دێت».

سینیۆر کارمیچایل، بێ ئەوێ دەست لە ئیشەکەیی خۆی هەلگرت، گوتی بۆ قسەکانی شل کرد. بێوەژنەکە درێژەیی بە قسەکەیی خۆیدا: «سالانیکی دووردرێژ ئێمە سکالای ئەوێمان دەکرد کە بۆچی لەم شارەدا هیچ روونادات. ئێستا لێک لێک بەلامان بۆ دەبارن. دەلێی ئێرادی خوا وایە کە هەموو ئەو شتانه کە سالان روویان نەدەدا، ئێستا یەک لە دوای یەک رووبەن».

سینیۆر کارمیچایل لە پاش سندوو قەرەرا، تەماشایەکی کردو دیتی کەوا تانیشکی لەسەر پەنجەرەکە داناوو نینگای بێوەتە کەنارەکانی بەرامبەر. جلی رەشی قۆل درێژی لە بەردا بوو و نینۆکی خۆی دەکرۆشتن.

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «ئەگەر باران خۆشی کردەووە، بارودۆخەکە چاکتر دەبێت».

بێوەکە پێشبینی کرد: «خۆشی ناکاتەووە. قەت بەدەختی یەکیک نییە. چاوت لە رۆزاربوۆ مۆنترو نەبوو؟».

سینیۆر کارمیچایل چاوی لێ ببوو و گوتی: «هەمووی چەقەو هەراو سووک کردنی خەلکە. مەرۆف ئەگەر گوی بداتە جنیونامەکان شیت دەبێ».

بێوەکە هەناسە یەکی هەلکیشا: «جنیونامەکان».

کارمیچایل گوتی: «دەربارەیی منیشیان نوسیوووە».

- دەربارەیی جەنابتان؟

سینیۆر کارمیچایل جەختی کردەووە: «بەلێ دەربارەیی من. زۆریش بە گەورەیی و تیرو تەسەلی. شەمەیی رابردوو. وەکو ناگاداری نامەیی سەر دیواری سینەما».

بێوەکە کورسییەکی راکیشاو بردی بە پەنا مێزەکەو بە شلەژاوییەو گوتی: «ئەمەیان ئیدی بێزارکەرە. سەبارەت بە بنەمالەیی نمونەیی ئێوە ناتوانرێت هیچ شتیگ بگوتری». سینیۆر کارمیچایل خۆی نەدۆراندبوو.

گوتی: «لەبەر ئەوێ ژنەکەیی من سپی پێستان و مندالەکانیش هەمەرەنگن. بییری لێبکەو، یازدە مندالن».

بێوەکە گوتی: «دیارە».

- بەلێ، جنیونامەکە دەلێ کە من تەنیا باوکی مندالە رەشپێستەکانم و ناوی باوکی کانی تریشیان هیناوە. تەنانەت ناوی دۆن چەپێ مۆنتیلی رەحمەتیشیان هیناوە.

- مێردەکەیی من!

- مېردهكەى تۆ و چوار خانى ديكه ش.

بېتوژنه كه به گريان كهوت. گوتى: «سوياس بۆ خوا كه كچه كانى من زۆر لېره دوورن. ئەوان دەلېن كه نايانه وپت پېن بنېنه نيو ئەم ولاته درنده يه وه كه تييدا مندالانى قوتابى له سەر شه قام ده كوژن و منيش پېم گوتون كه هه قيانه و له بهر ژه وه ندياندايه كه هەر له پاريس بېننه وه».

سېنيۆر كارمىچايل كه ميك كورسييه كهى خۆى سووراند، له وه تېگه يشتبوو كه ئەم ديمه نه نارحه تكه ره هه موو روژتيك هەر تازه به.

گوتى: «نابى ئيوه خوتان نارحه ت بكهن».

بېتو كه به دهم هه نيسكانه وه گوتى: «زۆر به پېچه وانه وه، خۆزگه من يه كه م كهس بوو ما به كه لوپه له كانى خۆم كوكر دبايه وه له شاره روشتبام، چار به جه هه نه م كه زه وى و زارو كارو كاسبييه كه مان كه ئەم هه موو به دبه ختييهى بۆ وه بهر هيتاوين، هه مووى له دهست ده چوو. نا، سېنيۆر كارمىچال، من نامه وئ تف بكه مه نيو له گه نى زېره وه».

- ئيوه بهر پرسياره تستان له ئەستو دايه. تۆ ناتوانى هه موو سامانه كهت له په نجه ره وه بۆ ده رى فرېدهى.

بېتوژنه كه گوتى: «پاره گلاوى شه يتانه».

- به لام ئيره ده ره نجامى زه حمهت و كویره وه ريبه كانى دۆن چه پى مونتيليشه.

بېتوژنه كه قامكه كان خۆى جوين.

وه لامى دايه وه: «تۆ بۆ خۆشت ده زانى كه وانبييه. ئەم پاره و پوله له ريگاي حه رامه وه به دهست هاتوو وه يه كه م كه سيش كه باجه كايدا خودى خۆزى مونتيل بوو كه به بى تۆبه كردن مرد».

ئەم يه كه مجار نه بوو كه ئەم قسه يه ده كرد.

بېتوژنه كه درېژهى دايه: «ئەلبه ته ئوباله كهى له ئەستوى ئەم تا وانباره دايه» و ئامارهى بۆ

سه رۆكى شاره وانى كرد كه قۆلى له قۆلى بهر توه بهرى سېركدا بوو و به پياده رۆكهى ئەم بهر يدا تييده په رى. «به لام ده بى من كه فاره كهى بدم». سېنيۆر كامىچايل به حالى خۆبه وه وازى له بېتو كه هيتا و سه فته پاره كانى به جبرى ده به ستن و ده يخستنه نيو كار توتىكى بچو كه وه به گویرهى پىتى ئەجه د ناوى جوتياره كانى له وه ده رگا يه را ده خوئنده وه كه روى له حه وشى بوو. كاتيك كه ئەم پياوانه بۆ هه قده ستنى هه فتانه كه يان ده هاتن، بېتو كهى مونتيل گوتى له دهنگى هاتوو چۆ كردنيان ده بوو و وه لامى سه لامه كانيانى نه ده دايه وه. ئەم له خانوه گه وه نۆ ژوورى و هه ماويه دا، به ته نيا ژيانى به سه ره ده بر. هەر له م خانوه دا بوو دا پيره مرد. وه ختيك كه خۆزى مونتيل ئيرهى كرى به خه يالى هېچ كه سېكدا نه ده هات كه له پاش خۆى هاوسه ره كهى به بېتوژنى هه تاكو روژى مردنى له وئ له گوشه گيريدا ژيان به سه ره ده بات. شه وانه كاتيك كه به خۆو به ده رمان رشپنه وه ده چوه يه ك به يه كى ژوره به تاله كانه وه، دا پيرهى به دهم ئەسپى كوشتنه وه له راره وه كان ده هيتا يه پيش چاوان و لىي ده پرسى: «كهى من ده مرم؟». به لام ئەم بېتوهنديبه دلپه سنده له گه ل جيھانى سه ره وه دا، ته نيا ترس و له رزى وى زياد ده كرد، چونكه وه لامه كه، وه كو وه لامى هه موو مردوو هه كانى تر، جوړا و جوړو گه مژانه بوو.

كاتيك دواى كاتز ميتر يازده، بېتو كه له پاش په رده يه ك له فرميسكه وه، چاوى به بابە نانجیل كهوت كه به گۆره پانه كه دا تييده په رى. بانگى كرد: «بابه، بابه» و واى هه ستر كرد كه به بانگ كردنى قه شه كه خهريكه هه نگا وىكى كو تايى هه لدېنېته وه. به لام بابە نانجیل گوتى له دهنگى نه بوو و له پياده رۆكهى ئەم به رى له ده رگاى بېتو كهى ئاسيسى داو ده رگا يه كه به دزيبه وه خرايه سه ر پشت تا قه شه كه بچپته ژوورئ.

بېتو كهى ئاسيس له هه يوانىكى پر له ئاوازي بالنده دا، له سه ر كورسييه كى جا و لىي راکشابوو و ده سماليكى بۆن خۆش و ته ركراوى به ده موچاوى خۆى دادا بوو. به شىوازى له ده رگادانه كهى زانى كه بابە نانجیله. به لام پشوودانه كورته كهى خۆى دريژكرده وه هه تا واى ليهات دهنگى سه لام كردنى قه شه كهى بهر گوپيان كهوت. ئەم وسا ده سماله كهى له سه ره ده موچاوى خۆى لا برد. بى خه وى به چۆكيدا هيتا بوو.

گوتى: «مبه خشه بابە. به م نزبكانه چاوه رپم نه ده كردى».

بابه ئانجیل به بیبری هاتهوه که بۆ نیوه رۆژه بانگه‌بشت کراوه و به شله ژاوی داوای لیبور دنی کردو گوتی که ئه ویش ژانه سه‌ری هه‌بووه وای به باش زانیوه که بهر له هاتنی گهرما گۆره پانه که ته‌ی بکات.

بیوه که گوتی: «ئه‌وه قه‌یدی ناکا، به‌لام هه‌زم نه‌ده‌کرد به‌و حاله‌ته‌ه‌ما و بیه‌وه بمبینی».

قه‌شه‌که کتیبینیکی دو‌عای به‌رگ دراوی له‌گیرفانی خۆی ده‌ره‌یناو گوتی: «ئه‌گهر پیت خۆشه‌ دووباره‌ پشوو به‌ده‌وه، من خه‌ریکی دو‌عا کردن ده‌بم». بیوه‌که به‌ره‌په‌چی دایه‌وه:

- ئیستا باشتر بووم.

به‌چاوی نووقاوه‌وه هه‌تا ئه‌وسه‌ری هه‌یوانی رۆبشت و له‌گه‌رانه‌وه‌یدا، به‌ویه‌ری ریکو بیکیه‌وه ده‌سما له‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌سکی کورسیه‌که دانا. وه‌ختیک له‌به‌رده‌م بابه ئانجیل دانیشت، چهند سالیک خۆی له‌وی به‌حجیلتر نیشان ده‌دا.

پاشان به‌ئارامی گوتی: بابه، من پتیبستیم به‌کومه‌کی جه‌نابانه».

بابه ئانجیل کتیبه‌که‌ی دو‌عای خسته‌وه نیو گیرفانیه‌وه.

- له‌خزمه‌تی ئیوه‌دام.

- دیسان ده‌باره‌ی رۆبیرتۆ ئاسیسه.

رۆبیرتۆ ئاسیس سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که به‌لینی دابوو تا مه‌سه‌له‌ی جنیونامه‌کان له‌بیبری خۆی بیاته‌وه، رۆژی پشستر که له‌مالی چوو بووه ده‌ری بریار و ابو هه‌تا کو رۆژی شه‌مه نه‌گه‌رته‌وه. به‌لام هه‌ر ئه‌و شه‌وه له‌ناکا و گه‌راپۆه. هه‌تا به‌ری به‌یانی که ماندویتی پرزه‌ی لیبریوو، له‌هۆده‌به‌کی تاریکدا دانیشتبوو بۆ ئه‌وه‌ی دۆستی ژنه‌که‌ی خۆی بگریت.

بابه ئانجیل به‌واقی ورم‌اوه‌وه گوتی بۆ قسه‌کانی گرت.

گوتی: «ئه‌و قسانه‌هیچ بنه‌مايه‌کیان نییه».

بیوه‌ژنه‌که وه‌لامی دایه‌وه: «بابه تو به‌ره‌بابی ئاسیس ناناسی. هاوار بۆ ئه‌و کاته‌ی که خه‌یالی خه‌راپ له‌سه‌ریان بدات».

قه‌شه‌که گوتی: «رییکا رای من سه‌باره‌ت به‌جنیونامه‌کان ده‌زانیت. به‌لام ئه‌گهر هه‌زت لیبیت ده‌توانم له‌گه‌ل رۆبیرتۆ ئاسیسا قسه‌ بکه‌م».

بیوه‌ژنه‌که گوتی: «نا، به‌هیچ جوړیک نابێ، ئه‌مه ئاگره‌که خۆشتر ده‌کات. به‌لام ئه‌گهر له‌وتاری رۆژی یه‌کشه‌مه‌تاندا ده‌باره‌ی جنیونامه‌کان قسه‌ بکه‌ی، دلنیام له‌وه‌ی که رۆبیرتۆ به‌ئاگا دیته‌وه».

بابه ئانجیل ده‌ستی لیک بلاوکردن و به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: «مه‌حاله. ئه‌مه بایه‌خدا نه‌به‌شتیک که گرنگ نییه».

- هیچ شتیک له‌ریگه‌گرتن له‌تاوان گرنگتر نییه.

- یانی پیت وایه که ره‌نگه‌کاره‌که بگاته ئه‌و راده‌یه؟

بیوه‌ژنه‌که گوتی: «نه‌ک ته‌نیا هه‌ر پتیم وایه، به‌لکو دلنیام له‌وه‌ی که ناتوانم ریگای لیبگرم. که‌می‌ک دوای ئه‌وه له‌سه‌ر میز دانیشتن و کارکه‌ریکی پیخواس برنج و فاسولیا و سه‌وزه‌ی کولیو و قاپتیک کفته‌ی بۆ هینان که ساسیکی ره‌نگ قاوه‌یی خه‌ستیشی له‌سه‌ر رۆکراوو. بابه ئانجیل له‌بیده‌نگیدا خواردنی راکیشایه‌ پیت خۆی.

بیبه‌ری تیژو بیده‌نگی سه‌یری ئه‌و خانووه‌هه‌ستکردن به‌و ناره‌حه‌تییه‌ی که له‌و ساته‌وه‌خته‌دا دلی لپی پر بوو، بووه هۆی ئه‌وه‌ی که ژوو به‌ته‌سک و باریکه‌که‌ی خۆی له‌و گه‌رمایه‌ سوتینه‌ری شاری ماکوئدۆدا به‌بی‌ریته‌وه. له‌رۆژیکی ئه‌وا گه‌رم و توو خۆلاویدا بوو که له‌ئه‌نجامدانی مه‌راسیمیکی ئایینی خۆی به‌دوور گرت که بۆ به‌خاکسپاردنی ته‌رمی پیاویک بوو که له‌سیداره‌ درابوو. خه‌لکه‌که‌له‌ ره‌قه‌ی شاری ماکوئدۆش له‌ناشتنی ته‌رمی ئه‌و کابرایه‌خۆیان به‌دوور گرت.

قۆیچه‌ی که‌وایه‌که‌ی کردنه‌وه تا سینگه‌ ئاره‌قاوییه‌که‌ی هه‌وای لیبدات.

به‌بیوه‌ژنه‌که‌ی گوتی: «زۆر باشه، که‌واته کاریکی وا بکه که رۆبیرتۆ ئاسیس له‌سه‌داسه‌د به‌شداری له‌وتاری رۆژی یه‌کشه‌مه‌ی کتیبه‌دا بکات».

بیوه‌ژنه‌که‌ش به‌لینی پیتا.

دکتور جیرالدو و ژنه که ی که قهت پاش نیوه رۆیان نه ده نووستن، خو بان به خویندنه وهی یه کییک له کتیبه کانی دیکزنه وه خه ریک کرد. ئەوان له به شی نیوه وهی به ریتلایه که ی مالتی دانیشتبون. پیاوه که له نیو جولانه که یدا درپژ ببوو و دهستی ئالقه کردبون و له بن سه ری خو ی نابون و گو یی راگرتبوو. ژنه که شی کتیبه که ی له سه ر ئەژنو ی خو ی دانا بوو و پشتی کردبوو شه مدانه کان که له بهر تیشکی رووناکی ده بریقانه وه. به بی هه لپه و بی ئە وهی که له سه ر کورسییه که جووله جوولتی بکات کتیبه که ی ده خویندنه وه و ژور لیها تووانه ره چاوی شوینه کانی راوه ستانی ده کرد. هه تا کو ته واوی نه کرد سه ری هه لنه بری، به لām ته نانه ت دوای ته واو کردنی چیرۆکه که ش و تا ئە و کاته ی میترده که ی ده موچاوی خو ی له سه ر ده سشو ریبه که نه شووشن، کتیبه که ی له سه ر ئەژنو یانی هه لنه گرت. له گه رمایه که را دیار بوو که باو بو زانیکی گه و ره به رتیه یه. ژنه که دوای ئە وهی که به وردی بی ری کرده وه پرس یاری کرد: «ده توانریت بگوتری که ئە مه کورته چیرۆکیکی درتیه؟».

دکتور به و دیقه ت و راپایه ی که له ژووری نه شته رگه ریدا فیری ببوو، سه ری خو ی له سه ر ده سشو ریبه که هه لگرت و له و ده مه دا که بریانیی له قه ژه کانی ده دا گو تی: «ده لئین رۆمانیکی کورته». به په نجه وه زه نی له نیوچاوانی خو ی هه لسوو به م شیوه یه قسه که ی خو ی ته واو کرد:

– له وانه یه ره خنه گران بلین که ئە مه کورته چیرۆکه. به لām له درتیه کان.

به هاوکاری ژنه که ی کراس و پانتۆلی سپی له بهر کرد. گو مانی ئە وه هه بوو که مرۆف لیبی تیک بچیت و پبی وایی که ئە و ژنه خوشکه گه و ره ی دکتوره. چونکه نه ک هه ر ته نیا به سۆز و نه رم و نیانییه وه خزمه تی ده کرد، به لکو ساردی نیگاشی به پیرتری نیشان ده دا. دکتور جیرالدو پیش ئە وهی له مالتی برواته ده ری، لیستیکی نیشانی هاوسه ره که یدا که به دیاری ده خست بو کو ی و کو ی ده چیت. بو ئە وهی ئە و کاته ی که نه خو شه کان پیوستیان پبی ده بیت ده ستیان پبی رابگات. هه و ره ها میلی کاتر میتره کارتونییه که ی له ژووری چاوه روانیدا جوولاندن تا ئە وهی نوسی بو ی، به و شیوه یه بخویندریتنه وه: «دکتور کاتر میتر پینج ده گه رتته وه».

شه قامه که له گه رمان ده کو لی. دکتور جیرالدو به پیاده رۆکه دا به رپکه وت و پیشبینی ئە وهی کرد که سه ره رای توندوتیژی هه وا، پاش نیوه رۆیه باران ناباریت. زیکه زیکی سیسرکه کان حاله تی گو شه گیری به نده رگای زیاتر ده کرد، به لām مانگایه که یان سه راو کردبوو و ئا و له گه ل خویدا بردبو ی. به لām بو گه نه که ی هیش تاش به شیکی ژوری هه وا ی داگیر کردبوو.

ته له گرافچی له میوانخانه وه بانگی کرد.

– بروسکه که تان پینگه یشت؟

دکتور جیرالدو ناگای له و بروسکه یه نه بوو.

ته له گرافچی هه ر بی له بهر ناوه رۆکی بروسکه که ی بو خویندنه وه: «هه لومه رج به ئیداره بگه یه نه. ئیمزا ئارکو فان».

پینگه وه چونه ته له گرافخانه و له کاتیکدا که دکتور وه لآمه که ی ده نووسییه وه، کارمه نده که سه ری بو له قاند.

دکتور به دلنیا یه کی پته وی زانستییه وه روونی کرده وه: «لیمۆنده» و کاتیک که له نووسینی بو وه وه، سه ره رای پیشبینییه که ی پیشدای، دللی خو ی دایه وه و گو تی: «له وانه شه ئە مشه و باران باریت».

ته له گرافچی پیته کانی ژماردن. به لām دکتور خو ی تینه گه یاند، به لکو خو ی به سه ر ئە و کتیبه قه واره گه و ره یه دا خوار کرده وه که له په نا کلله ی ده زگای په یامنیره که لیک کرابۆوه. پرس یاری کرد داخو رۆمانه. ته له گرافچییه که ش له سه ر شیوه ی بروسکه وه لآمی دایه وه: «بیته وایان. فیکتور هوگو». مۆزی له په یامه نووسراوه که ی دکتور داو به خو و به کتیبه وه ها ته پاش نه رده که. «پیم وایه ئە مه بو ئیمه هه تا کو مانگی کانونی یه که م ده خایه نیت».

دکتور جیرالدو ژور له میتر بوو ده یزانی که ته له گرافچییه که له کاتی بی ئیشی خویدا، له ریگای بروسکه وه شیعران بو ئە و کچه ده نیتری که له سان بیتراردو دۆل قینتو بوو، به لām نه یده زانی که له هه مان ریگاوه رۆمانیسی بو ده خوینیتنه وه.

گوتی: «تەماشای بکە، ئەم کتیبە جدیدیە». و لاپەرەکانی کتیبە بەکارهاتووە کە ی هەڵدانهووەو بیرهوهری گەلیکی بی هەست و خوستی سەردهمی باق بوونی تیدا زیندوو بوونەوه. «ئەگەر یه کیتک له کتیبه کانی ئەلیکساندر دۆمات هەلبژاردایه، له بارتر بو». .

تەلگرافچی بۆی روونکردووه: «ئەو کچه ئەمە ی پێ خۆشه» .

تەلگرافچی بە جوولە ی سەر وەلامی نه خیری دایه وه .

- بەلام گرنگ نییە . له هەر شوێنیکی دنیا بیت دەیناسمەوه، چونکه له وشە ی (ر)دا تۆزیک زمانی هەلدهنگویت .

دکتۆر جیرالدۆ بەشیکی له دوا ی نیوه پۆی ئەو رۆژە ی بۆ بەسەرکردنەوه ی دۆن ساباس تەرخان کردبوو . کاتییک که چوو ه سەردانی له حاله تیککی نارەحه تداو له سەر قەرەوێله کە ی خۆی دیتی که له پشتینی را بۆ سەر وه خاوییه کی تیه پیتچرا بوو .

دکتۆر لیتی پرسی: «حه به کانی مژین چاک بوون؟»

دۆن ساباس نالاندی و جهسته قه به کە ی که وه کو جهسته داپیران ده چوو رووه و ده رگا و هرسووړاندو گوتی: «گەرما ئازارم ددهات. له پاش نان خواردنیش دهرزبیه که م له خو داوه» .

دکتۆر جیرالدۆ له تەنیشته په نجه ره که جانتاکه ی کرده وه . سیسرکه کان له حه وشیدا هەر زیکه زیکیان بوو و ناوه وه ی خانووه که ش بۆنی گەرما ی تیکه ل به گیایه کی کولیندراوی لیده هات. دۆن ساباس هەر له وه حه وشه یه دا وه کو بلوسکیکی که م ئاو میزی هەلدا .

کاتییک که دکتۆر شله پەنگ تاریکه که ی رشته نیو لووله که ی تاقیکردنەوه وه، نه خۆشه که ههستی به ئاسووده یی کرد. له کاتییکدا که تەماشای کارکردنی دکتۆری ده کرد که خه ریکی تاقیکردنەوه بوو گوتی:

- وربا به دکتۆر. نامه ویت بهر له ناسینی نووسه ری رۆمانه که بمرم .

دکتۆر جیرالدۆ هه بیکی شینی خسته نیو لووله که ی تاقیکردنەوه .

- کام رۆمانه ؟

- جینو نامه کان .

دۆن ساباس به سیسه نیگا به دوا ی جوولە وه هه لسوکه وه ته کانی دکتۆره وه بوو تا وای لیتهات دکتۆر لووله که ی له سەر ته باخیکی نیسپرتوی گهرم کردو پاشان بۆنی کرد .

چاوه پروانی و پرسیار له چاوه کانی نه خۆشه که دا ده خوینرایه وه .

دکتۆر نمونه وەرگیراوه که ی رشته نیو حه وشه و وتی: «دۆخه که باشه» .

ئەوسا له دۆن ساباسی پرسی: «ئیتوهش سەرنجتان بۆ ئەو مەسەلە یه راکشاه؟»

نه خۆشه که گوتی: «ئەوه ی راستی بیت من نه خیر. به لام من وه کو ژاپۆنییه کان له ترسانی خه لک چیت و ه رده گرم» .

دکتۆر سرنجه که ی ئاماده کرد .

دۆن ساباس درپژه ی به قسه که ی خۆیدا: «جگه له مهش دوو رۆژ پيش ئیستا دهریاره ی منیان نووسیوه . هەر ئەو شته قۆرانه ی هه میشه یی، کاره چه په له کانی کوره که م و ئەو به سه رهاته ی ولاخه کان» .

دکتۆر لووله یه کی باریک و نهرمی پلاستیکی له قۆلی دۆن ساباس به ست تا دهماره که ی به دیار بکه ویت. نه خۆشه که وازی له مه سه له ی به سه رهاته ی ولاخه کان نه ده هینا . له بهر ئەوه ی دکتۆر پیتی وانه بوو ئەو به سه رهاته ی بیستبیت، دۆن ساباس ده یویست دلنیا بوونی ئەو به سه رهاته باس بکات .

- ئەم رووداوه ئی بیست سال له مه وه به ره . به ریکه وت ئەو ولاخانه که فرۆشتبوومن، له پاش دوو رۆژان به یانییه کی مردن و هیچ ئاسه واریکیشیان له سەر لاشه ی نه بوو . قۆله گوشتان و چرچه وه بووه که ی خۆی بۆ لای دکتۆر درپژ کرد تا خوینی لیبگریت . کاتییک دکتۆر لۆکه ی له سەر جیی دهرزبیه که داده نا، دۆن ساباس ماسولکه کانی له شی خۆی ره ق کردن .

- ئى، دەزانى چ قسه يه كيان بۆ هه لبه ستم؟

دكتور به جوولهي سهر وهلامى نه خيبرى دايه وه.

- كرديانه دنگۆ كه گوايا من به شهوى چوومه ته نيو حه وشه كه وهو ته قه م له نيو له شى وه لاخه كان كردوه، يانى لوولهى تفه ننگه كه م له كۆمى ولاخه كان رۆكردوهو ته قاندمه.

دكتور جييرالدى ئه لووله يهى خسته گيرفانييه وه كه نمونهى وه رگيرايى خويته كهى تيكرا بو، گوتى: «هه موو رواله ته كانى ئه و به سه رها ته ده رى ده خه ن كه راسته.

دۆن ساباس گوتى: «مار پتوهى دابوون». و وه كو په يكه رى چينييه كان له سه ر قه ره ويله كه دانىشت.

- به هه رحال كارتيكى نه فامانه به كه مرۆف دانيش و ده ربارهى به سه رها تتيك جنيونامه بنوسيت كه هه موو كه س ده يزاني.

دكتور گوتى: «وه لالا ده نا تايبه ته ندى جنيونامه كان ئه وه يه، شتيك ده نووسيت كه هه موو ده يزاني و تا راده يه كيش هه ميشه راستن».

دۆن ساباس بۆ چه ند ساتتيك بى ئاگا بو، پاشان به ده م سرينه وهى ئاره ق له پيلوى چاوه كزه كانى، گوتى: «به راستى كه». له پريكداه به ئاگا هاته وه.

- مه سه له كه ئه وه يه كه له م مه مله كه ته دا هيج سامانيك نيه كه چه ند ولاختيكي توپبوى له پشته وه نه بيت.

دكتور له و كاته دا ئه م راده رپرينه ي به رگوييان كه وت كه خۆى به سه ر له گه نه ئاويكدا شوڤر كرده بو. له نيو ئاودا كار دانه وهى خۆى ديت: ددانى وا به ريز كه ئاسايى نه ده هاته نه به رچاو. له سه ر شانى خۆى را ئاورپيكي دايه وهو ته ماشاي نه خو شه كهى كرد.

- دۆن ساباسى ئازيز، من هه ميشه پروام وابوه كه تاكه هونه رى تو بى حه ياييه. نه خو شه كه به زه وق هاته وه. ئه و ليدانه ي دكتور جوڤريك گه نجايه تى كتوپرى تيدا زيندوو كرده بو. گوتى: «ئه وهى كه باست كرد، له گه ل توانا جنسييه كه شمدا». به ده م

كردنى ئه م قسه يه وه قۆلى خو شى نوشتانده وه. ئه م جوولهي به ده توانرا به مه به ستي سووراني خوين له قه له م بدرت، به لام دكتور ئه مه ي به نيشانه ي سووك و چروكي و بى شه رمى وى وه رگرت.

دۆن ساباس دريژه يدايه و گوتى: «هه ر له به ر ئه وه شه كه من هه تاكو ئه و رۆژه ي ده مر م هه ر به جنيونامه كان پييده كه نم. ده لئىن كوره كانى من چاويان له دواى هه موو كيژۆله يه كي مندالكاره كه له م دارستانه دا بپشكويت. منيش ده لئىم كورى باوكى خويانن».

دكتور جييرالدى به ر له مالتاوايى كردن ناچار بوو كه گوتى بۆ ليستتيكى دوورودريژى به سه رها ته جنسييه هه مه جوړه كانى دۆن ساباس بگريت.

نه خو شه كه سه ره نجام ده نكي خۆى هه لپرى و گوتى: «ئاي جحيتلى له كوتى. چ رۆژانيك كه كچيكي شازده ساله له گۆلكيكيش هه رزانتتر بو».

دكتور گوتى: «ئه م بيره وه ريبانه ريژه ي شه كرى نيو خويته كه ت به رز ده كاته وه».

دۆن ساباس زارى هه لينا.

وهلامى دايه وه: «به پيچه وانه وه، له و ده رزييه ژه ره مارانه ي ئه نسولينى تو باشترن».

كاتتيك دكتور گه يشته سه ر شه قام، واى هه ستر كد كه خوين له ده ماره كانى دۆن ساباسدا به جو ش هاتوه. به لام نيگه رانى شتيكى تر بوو: جنيونامه كان. چه ند رۆژتيك بوو كه پروپاگه نده كان گه يشتبونه نيو عه ياده كهى ئه ويشه وه. دكتور له و پاش نيوه رپژه داو له دواى پشكنينى دۆن ساباس، بۆى ده ركه وت كه ماوه ي هه فته يه كه جگه له باسى جنيونامه كان هيج شتيكى ترى نه بيستوه.

له چه ند كاتژميرى دواتردا چه ند نه خو شتيكى ترى به سه ر كرده وهو له نيو هه موو ئه وانيشدا باس هه ر باسى جنيونامه كان بوو و به بى ئه وهى كه راي خۆى له سه ر ئه و مه سه له يه ده ر بريت گوتى بۆ به سه رها ته كان گرت. له روى گوتى پينه دانه وه چه ند زه رده يه كي هاتى، به لام له راستيدا حه زى ده كرد كه به سه رها ته كانى بۆ ته واو بكه ن. خه ريك بوو ده گه رايه وه بۆ عه ياده كهى كه باه ئانجيل به هاته نه ده ره وهى له مالى بيوه كهى مونتيل له فكر و خه يالانى قورتار كرد.

بابه ئانجیل لیبی پرسی: «دکتور، نه خوشه کانت چۆن؟» .

دکتور وهلامی دایه وه: «نه خوشه کانی من باشن، ئەی نه خوشه کانی تو چۆن؟» .

بابه ئانجیل زمانی خۆی گهست. قۆلی دکتوری گرت و پیکه وه به درێژایی گۆره پانه که دهستیانکرد به پیاسه کردن.

- بۆ چی بووه؟

دکتور گوتی: «نازانم، بیستومه که نه خوشییه کی ته شه نه کهر که وتۆته نیو موشته ریبه کانت هوه» .

بابه ئانجیل قسه که ی به جوړیککی وا هه لگه پرایه وه که به بۆچوونی دکتور به نه نقهست بوو. گوتی: «من هه ر ئیستا له کن بیوه که ی مۆنتیل را دیمه وه. ئەو ژنه قه له نده ره خه ریکه ئەعسابی داغان ده بیته» .

دکتور ئاوا ی بۆ ده رکه وتبوو: «له وانه یه ویزدانی نار هه ت بیت» .

- فکر و خه یالی مردن ناهیتل ساتیک ئاسوده بیت.

سه ره رای ئەوه ی که ریکای ماله کانیان به دوو ئاراسته ی جیا وازدا بوو، به لام هه تاکو لای عه یاده که ی، بابه ئانجیل ها ورپیه تی دکتوری کرد.

دکتور سه ره له نوێ گه رایه وه سه ره باسه که ی پیتشوو: «به جیدی وا ده لیم، بابه. رات چیبه به رامبه ره به جینونامه کان؟» .

قه شه که گوتی: «بیری لیناکه مه وه، به لام ئەگه ر ناچار به و کاره م بکه ی، ده لیم ئەو جوړه شتانه له م شاره نمونه یبه دا، ده ره نجامی ئیره یی برده» .

دکتور جیرالدۆ گوتی: «ئیمه ی دکتور ته نانه ت له سه ده کانی ناوه راستیشدا ئاوامان بۆ ده ستنیشان نه ده کرا» .

له بهر ده رگای عه یاده که راوه ستان. بابه ئانجیل هیدی هیدی خۆی باوه شین ده کردو له و روژده دا بۆ جاری دووم حوکمیکی ئاوایدا: «نابئ بایه خیککی وا بدیتته ئەو شتانه ی که بایه خیان نییه» .

دکتور جیرالدۆ ههستی کرد که له په رتشانیه کی ده روونیدا ده له رزیت.

- بابه چۆن ده زانی که هیچ شتیکی جینونامه کان راست نییه؟

- ئەگه ر وابوایه له و دانپیدانانه را بۆم ده رده که وت که گوئیستیان ده بم. دکتور نیگایه کی ساردی گرت قه شه که .

- ئەگه ر له دانپیدانانه کانیسیاندا هیچ نالین، ئەمه بۆ خۆی ئەوه ده رده خات که مه سه له که چهنده جیدییه .

بابه ئانجیل پاش نیوه روژی ئەو روژه بۆی ده رکه وت که ته نانه ت له نیو مالی هه ژارانیشدا باسی جینونامه کان ده کريت. به لام به شیوه یه کی ترو ته نانه ت له گه ل قسه ی نهسته ق و دروستیشدا. سه ره له بهر ئازار ته زووی ده کردن- له سه ره حیسابی کفته کانی نیوه روژه. هه ره له و حالده دا دو عای کردو نانه که ی به بئ ئیشتیایی خوارد. پاشان ریزه ندی ئەخلاقی فیلمی ئەو شه وه ی دۆزییه وه و بۆ یه که مچار بوو له ژیانیدا که به نیشانه ی قه ده غه بوونی ته واری فیلمه که دوازه جارن زه نگه که ی (ناقوس) به ده نگ هینا، ههستی به هه رالیه کی کپ کرد له خۆیدا. ئەوسا چوارپایه که ی له په نا ئەو ده رگایه دانا که رووی له شه قامه که بوو. ههستی ده کرد له بهر ئازار خه ریکه سه ره ی بته قی. پاشان خۆی ئاماده کرد تا ئەو که سانه ده ستنیشان بکات که سه ره پیتی له فه رمانه که ی ده کهن و ده چنه سینه ما بۆ ئەوه ی دواتر ناوه کانیان ئاشکرا بکات.

سه ره کی شاره وانی چوو بۆ سینه ماو له به شی تاییه ت به ئۆرکیسترا دانیشته و هه تا فیلمه که دهستی پیکرد دوو جگه ره ی ئاگردان. پووکی زۆر ئاسایی بوو، به لام جهسته ی به هۆی بیره وه ریبه کانی شه وانی رابردو وه هیشته ش هه ره نار هه ت بوو. ئەو بیتاقه تیبه ی که به هۆی جگه ره کیشان و حه بی هیورکه ره وه تووشی ببوو، سه ره ی له گیزه وه هینا.

هۆلی سینه ما که بریتی بوو له حه وشیککی سه ره دا پوشر او به دیواری چیمه نتوییه وه. میچیککی ته نه که یی هه بوو که له به شی ئۆرکیسترا یه که دا که میک بلنדר بوو و چیمه نیک که وا ده هاته بهر چاو به په یینی بنیشت و قونچه که جگه ره روژ له دوای روژ گه ش و

پاراوتر دەبیئت. بۆ ساتەوختتیک سەرۆکی شارەوانی دیتی که وا کورسییه تەختەییە نارێکەکان بە ھەوادا دەفرن و رەسەر ئەو شیلمانە ئاسنانە کەوتوون کە کورسییەکانی ئۆرکیتسترایان لە بەلگۆنییە کە جودا دەکردهو. پاشان وای ھاتە بەر چاوان کە دیواری ئەوسەری ھۆلە کە بە رەنگی سپی بۆباغ کرابوو و فیلمە کە یان لەسەر نمایش دەکرد، بە جۆریکی وا کە مەرۆفی گێژ دەکردو شەپۆلان دەدات.

کاتیکی گلۆپەکانیان کوژاندنەو وای ھەستکرد کە تۆزیک باشتر بوو. ئەوسا دەنگە ناخۆشە کە ی ئەو مۆسیقایە کە لە بەلگۆنییەکانەو دەردەچوو نەما، بەلام دەنگی لەرزینی ئەو مەولیدە کارەباییە زیادی کرد کە لە نیو سندوقیکی دارو لە پەنا پرۆجیکتۆرە کە دانرابوو.

پیش دەسپیکردنی فیلمە کە دیمەنی چەند ریکلامیکی بازگانیان نیشاندا. دەنگی چرپە چرپ و ھەنگاوە نارێک و پێکەنینه کپەکان، بۆ ساتیکی کەم جوولە ی لە تاریکیدا دروست کرد. سەرۆکی شارەوانی بە سەرسوورمانەو لە دلێ خۆیدا بیرى کردووە کە ھاتنەژووری ئەو خەلکە بە دزییەو، ھالەتی مەملانییە لەگەڵ بنەما ویشکەکانی بابە ئانجیلدا ھەبە.

رەنگە بە ھۆی بۆنی قۆلۆنییاو بووبیئت کە سەرۆکی شارەوانی ھەستی بە تێپەرپوونی بەرپۆبەری سینیەما بە تەنیشت خۆیدا کرد.

دەستی گرت و بە ئەسپایی گوتی: «وەرە ھە ی دزی خویپی، دەبی باجی تاییبەتی بەدی بە دەولەت».

بەرپۆبەری سینیەما بە ددانی داخراووە پیکەنی و لەسەر کورسییە کە ی تەنیشتی سەرۆکی شارەوانی دانیشت و گوتی: «فیلمیکی خۆشە».

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «ئەگەر لە من دەپرسی، من پێم خۆشە ھەر فیلمی خراپ لییدریت. ھیچ شتیکی لەو فیلمە ئەخلاقییانە ناخۆشتر نییە».

سالانیکی لەمەوبەر ھیچ کەس ئەم سانسۆرە ی زەنگەکانی کلتیسە ی ھیندە بە جیدی

نەدەگرت. بەلام ھەموو یەکشەمووان بابە ئانجیل لە میانى وتاری سەرەکی خۆی لە کلتیسەدا، پەنجە ی بۆ ئەو ژنانە درێژ دەکرد کە لە ماوە ی ئەو ھەفتە بەدا فرمانەکانی ئەویان پشتگۆی خستبوو و لە کلتیسە دەری دەکردنە دەرەو.

بەرپۆبەری سینیەما گوتی: «ئەو دەرگایە ی پشتەو دەبینی، ھەر ئەو دەرگایە منی کرپۆبەتەو».

سەرۆکی شارەوانی گوتی بۆ بەرنامە ی ئەو دەنگوباسە راگرت کە ھەوالەکانی کۆن ببوون. لە میانى قسەکردندا، ھەر کاتیکی بابە تییکی بە دلێ وی دەھاتە سەر پەردە، ھەلۆستە ی بۆ دەکرد.

گوتی: «ھەموو شتیکی وایە. قەشە کە مەراسیمی ئایینی بۆ ئەو ژنانە ئەنجام نادات کە جلی قۆل کورتیان لەبەردا بیئت، بەلام ژنان ھەر جلی قۆل کورت لەبەر دەکن، پیش ئەو ھش کە بچنە نیو کلتیسەو، بە جلوبەرگی قۆل درێژ پیل و باسکی خۆیان دادەپۆشن».

پاش دەنگوباس، بەرنامەکانی داھاتوو نیشاندران. ئەم بەشەیانى لە بیئەنگیدا تەماشای کرد. کاتیکی کە ئەم بەشە کوتایی پیتھات، بەرپۆبەری سینیەما سەری بردە بن گوتی سەرۆکی شارەوانی و گوتی:

- جەنابی مولازم، وەرە دلێ خۆت قایل بکەو ئەم مایە ی سەرئیشە یەم لییکرە.

سەرۆکی شارەوانی چاوی لەسەر پەردە ی سینیەما ھەلنەگرت.

- بە کەلک نایە.

- بەلێ، بۆ من بە کەلک نایە، بەلام بۆ تۆ مەعدەنی زێرە. دیارە کە: قەشە کە بە خۆی و بەو زەنگە گەورانە یەو ناتوانیئت رووبەرۆوی تۆ بییتەو.

سەرۆکی شارەوانی پیش ئەو وەلام بداتەو کەمیتک بیرى کردووە.

- پێم وایە خراپ نالیی.

بەلام بە راشکاوی ھیچی نەگوت. لاقی لەسەر ریزە کورسییە کە ی پیشەو دانان و نووقمی

دیمه نیتیکی پیچاوپینچ بوو. له کوتایې فیلمه که دا له دلې خویدا گوتی ئەم فیلمه تهنانه ت شایانی چوار جاریش لیدانی زهنگ نه بوو.

وهختیک له هۆلی سینهما هاته ده ری، کاته که ی خوی له هۆلی بلیارد دا کوشت. له وی خه ریک بوون یاری لوتویان ده کرد. دنیا گهرم بوو و رادیوش به دم نارهق رشتنه وه موسیقایه کی بی گیانی په خش ده کرد. سه رۆکی شاره وانی دوای خوارنده وهی ساردییه ک هاته ده ری و چوو بنوویت.

بی خه م و خه فته له قه راغ رووباره که دهستی کرد به پیاسه کردن.

له و تاریکییه دا رووباره که هه ستا بوو. ههستی به قوولایی بونه که ی کرد که وه کو گیانله به ریکی زه به لاج و ابوو. له پریکدا له به رده م ژووری نووستندا راوه ستا. به گورجی بۆلای دواوه سووراپه وه و ده مانچه که ی هه لکیشاو به ده نگیک کی گر گوتی: «هه ر که سیک هه ی و هره ده ری با بتینم دنا میشتک ده پریژنیم».

ده نگیک کی زور ناسک له نیو تاریکییه که هه ستا.

- جه نابی مولازم، نه ونده به قورسی مه یگره.

سه رۆکی شاره وانی له شوینی خوی راوه ستاو ده مانچه که ی له سه ری راکرت تا وای لیتهات نه و که سه نه ناسراوه له تاریکیدا هاته ده ری و له رووناکیدا راوه ستا.

کاساندر ا بوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «مه و دات له گه ل مردندا یه ک تاله موو بوو».

بردییه ژووری نوستن. کاساندر ا ماوه یه کی درپژ زور بلبی کرد. پاشان له نیو جۆلانه که دا دانیشت و به دم قسه کرده وه پیلاره کانی له پیی خوی دانان و به سۆزه وه ته ماشای نینوکی قامکه کانی خوی کرد که بویه کی سووری توخی لیدابوون.

سه رۆکی شاره وانی له به رامبه ری دانیشت. به کلاوه که ی خوی باوه شین ده کردو به نه ده به وه درپژه ی ددا به گفتوگوی نیوانیان و جگه ره ی ده کیشا. کاتیک که کاتژمیره که

دوازه جار لیدایا، ژنه له نیو جۆلانه که دا له سه ر رووان لپی راکشا. دهسته رازاوه که ی به ریزه بازنیک کی به خرینگه وه درپژ کردو له لووتی سه رۆکی شاره وانی هه لقولینجاندا.

- درهنگه، لاوه. گلۆپه که بکوژینه وه.

سه رۆکی شاره وانی زه ردیک کی هاتی.

- مه به ستم نه وه نه بوو.

ژنه له مه سه له که تینه گه یشت.

سه رۆکی شاره وانی لپی پرسى: «ده زانی فال بگریبه وه باس له داهاتوو بکه ی؟».

کاساندر ا دووباره له نیو جۆلانه که دا راست بۆزه و گوتی: «ئه لبه ته که ده زانم».

ئه وسا بوو که له مه سه له که گه یشت و پیلای له پیی خوی کرده وه.

گوتی: «به لام په ره کانم نه هیناون».

سه رۆکی شاره وانی زه رده خه نه یه کی بۆ کرد: «که رسه ک خور ده بی که رسه که که ی له گه ل خویدا بهینیت».

ده ستیک په ری به کارهینراوی له بن جانتا که ی ده رهینا. ژنه به جیدی و به وردی به ر و پشتی په ره کانی ته ماشا کرد. گوتی: «په ره کانی من باشترن. به لام به هه رحال گرنگ وه رگرتنی په یامه که یه». سه رۆکی شاره وانی میزه یه کی چکۆله ی هینا و به رامبه ری دانیشت. کاساندر ا په ره کانی بلاو کردن.

پرسیاری کرد: «ده رباره ی نه وینه یان کار و کاسی؟»

سه رۆکی شاره وانی نارقه ی ده ستانی ویشک کرده وه.

گوتی: «کار و کاسی».

بهشی شه شه م

ولاخینکی سهر لیشیواو له بهر بارانی په نای برده بن گوئ سوانه ی خانووی قه شه که و ته وای شه ویی له وی به سهر بردو لووشکه ی له دیواری دان.

نه شه شه ویکی بی ئوقره بوو. بابنه ئانجیل که زبکه ی بهری به یانی له ناکاو چاوی چوو بوونه خه وی، به خه بهر هات و وای هه سترکرد که له شی به تۆز و خۆل داپوشراوه. گولنه عه شقه کانی نوستوو له بهر بارانی و بونی ئاوده ست و فه زای خه ماوی کلنسه که له پاش کپ بوونه وی زایه له ی زهنگه کانی کاتژمیر پینج، ده توت نه مانه هه موویان ده ستیان داوه ته دهستی یه ک تا هه لکردن له گه ل نه و بهر به یانه دا دژوار بکه ن.

بابنه ئانجیل له کاتی له بهر کردنی جله تایبه تیبه کانی وتار خویندنه وه له ژووری تایبه تی قاپ و قاچاغه پیروزه کاند، دهنگه دهنگی ترینیدادی بهر گوئ کهوت که خه ریکی کوکرنه وه ی مشکه توپیوه کان بوو.

نه و ژانهای که جگه له رۆژانی یه کشه مه له رۆژه کانی تریشدا ده هاتنه کلنسه، به پیدزکی هاتنه ژووری. قه شه که له میانهای رپوره سمی ئایینی نه و به یانیه دا، ههستی به هه له کانی جانکوش (مجیوری کلنسه) و نه زانینی کرد له ده رپینی وشه لاتینییه کاند او نه و نه دی رق لپه هه ستابوو که له دلای خویدا پشووی ده خواردنه وه. له کوتایی رپوره سمه که شدا نه و په شیمانیه رووی تیکرد که له کاته شوومه کانی ژیانیدا نازاری ده دا.

کاتیک که بو نانه خواردنی به یانی ده چوو، ترینیداد به رووخوشیه وه پیشی پیگرت.

گوئی: «شهش مشکی دیکه م گرتن» و نه و کارتونه ی راوه شانده که مشکه توپیوه کانی تیدا بوون. بابنه ئانجیل هه ولی نه و هیدا تا به سهر ئالوژییه ده روونییه که ی خویدا زال بیت.

گوئی: «زور باشه. ئیستا ده بی هه ر به و خیراییه ش کونه کانیا ن بدو زینه وه و قرانیان تی بخه ی ن.

ترینیداد کونه کانی دوزیبوونه وه بو ررونکرده وه که چوئن چوئی له سوچ و قوژبنه کان دوزیبوونییه وه به تایبه تی له نیو تاوه ری پاکژگه (ته عمیدگا) داو قیرپهستی کردوون. به یانی نه و رۆژه مشکیکی دیتبوو که خوی له دیواری ده کوتی و پیده چوو که به درپژایی نه و شه وه به پریشانییه وه له کونه که ی خوی گه راوه.

دوو قوئی چوونه نیو هه وشه چه و پرتژ کراوه که وه. لاسکی گولنه عه شقه کان خه ری که بوو چرۆیان ده رده کردو قامه تی خوینیان راست ده کرده وه. ترینیداد به کاوه خو یه ک یه ک مشکه توپیوه کانی فرپیدانه نیو ئاوده ستیوه. بابنه ئانجیل دوا ی نه وه ی که چووه نووسینگه که ی خوی، بو قاهه لتی کردن ئاماده بوو. سه رمیته که ی لادا و هه روه کو نمایش کردنی شته سهیر و سه مه ره کان له بنییه وه نه و خواردنه به دیار کهوت که به ده ستووری جاران بیوه که ی ئاسیس بوئ ناردبوو.

ترینیداد له کاتی هاتنه ژووره و هیدا گوئی: «له بیرم چوو بیت بلیم که ناتوانم ده رمان مشک بکرم. دۆن لومؤسکوتی گوئی که به بی نوسخه ی پزیشک نایفرۆشیت».

بابنه ئانجیل گوئی: «ئیدی پیوست به کرینی ده رمان مشک ناکات. مادام کونه کانیا ن لینگیرابیت هه موو بو خوینیان ده خنکین».

کورسییه که ی هینایه په نا میزه که وه دهستی کرد به ریزکردنی فنجان و قاپیک کولیچه ی تام تیژی تامالی و قورییه که ی قاوه تیدا لیتانی که وینه ی نه ژدیها یه کی ژاپونی له سهر کیشرابوو. ترینیداد په نجه ره که ی کرده وه گوئی: «وا چاکه زه نیم لیبیت که نه گه ر هات و گه رانه وه ئاماده م بم». بابنه ئانجیل دهستی به قاوه تیکردن کردبوو که له پرپکدا سه ری بلند کردو زه ق زه ق له ترینیداد راما که به جلیکی شرو پیتلاوی دراوه وه به ره و لای میزه که ده هات.

گوتی: «زۆر بېر له و مهسه له يه ده که به وه».

بابه ئانجیل نه له و کاته داو نه پېشتریش هېچ ئاسه وارېکی نائارامی له برۆ پرده کانی ترینیداد دا نه دیتبوو. توانای ئه وهی نه بوو ریگه له له رزبنه که مه که ی قامکانی بگریت. دوو که وچک شه کری له وهنده قاوه به کرد که له فنجانه که دا مابووه و تیکی وهردا. نیگای بریبه خاچی سهر دیواری.

- چهند ده بیت که دانت پیا نه ناوه؟

ترینیداد گوتی: «له هه یینی رابردوو وه».

بابه ئانجیل گوتی: «ده پیم بلای بزائم، هه تا کو ئیستا قهت گونا هه کانت له من شار دۆ ته وه؟».

ترینیداد به له قاندنی سهر وه لایمی نه خیری دایه وه.

بابه ئانجیل چاوی نووقاندن. له ناکاو دهستی له تیکوهردانی قاوه که هه لگرت، که وچکه که ی له نیو پیا له که هاویشت و تووند قۆلی ترینیدادی گرت.

گوتی: «چۆک داده».

ترینیداد به شله ژاوی کارتونه که ی داناو له بهرده می قه شه که دا به چۆک داهات.

بابه ئانجیل به حاله تیکی باوکانه وه که له کاتی دانپیدانان وهرگرتندا دهیدا به دهنگی خۆی گوتی: «دوعای تۆ به کردن بکه». ترینیداد ههردووک دهستی خۆی کردنه کۆله مشتته و به سینگی خۆ به گوشتین و به شپوه به کی واکه نه ده زانرا ده لای چی له به رخۆ به وه دهستی کرد به پارانه وه. تا وای لیتهات قه شه که دهستی له سهر شان داناو گوتی:

- زۆر باشه.

ترینیداد گوتی: «زۆرم درۆ کردوون».

- چی دیکه ش.

- فکری خراپم به خه یالدا هاتوون.

ئه مه شپوازی بهرده وامی دانپیدانان که ی وی بوو: جۆریک گونا هی به شپوه به کی گشتی به دوا ی یه کدا ریز ده کردن. به لام بابه ئانجیل ئه مجاره یان خۆی بو رانه گیرا نه ییتوانی به بېر کردنه وه کانیدا رۆنه چیتته خواری.

گوتی: «بو نمونه چ شتیک؟»

ترینیداد تووشی رارایی بوو: «نازائم، هیندیک جار غایله ی خراپ به میسکی مرۆ قدا دیت».

بابه ئانجیل له جیتی خۆی ههستا.

- قهت ئه وهت به خه یالدا هاتووه که کۆتایی به ژیا نی خۆت به یینی؟

ترینیداد بی ئه وهی سهری خۆی به رزکاته وه، به واقی ورمه وه وه گوتی: «یا مریه می پیرۆز هاوار! یا دایکی خوا!» و ههر له وه ده مه دا به دهستی له پیتچکه ی میزه که ی راکیتشا. ئه وسا وه لایمی دایه وه: «نه خیر، بابه».

بابه ئانجیل ناچاری کرد سهر به رزکاته وه. ههستی کرد که چاوی ئه و کیژۆ له یه وا خه ریکن پر دهن له فرمیتسک و به په ریشانییه وه لیتی پرسی:

- یانی تۆ ده لایی دهرمان مشک به راستی بو مشکانه؟

- به لای، بابه.

- ئه ی بو ده گریه ی؟

ترینیداد هه ولیدا تا سهری خۆی دابخات به لام قه شه که تووند چنه نه گه ی گرتبوو. فرمیتسکه کانی ترینیداد به سهر روومه تانیدا خلۆر بوونه وه. بابه ئانجیل ههستی کرد که فرمیتسکه که وه کو سرکه ی گهرم به نیو قامکانیدا دهروات.

گوتی: «هه ولده ئارام بگری. هیشتا دانپیانان که ت ته واه نه بووه».

وازی لېهاورد تا ټو کيژډله به به بې دهنګي بو څوې بګرييت. وهختيک ههستيکرد که گريانه که ی نه ماوه، گوتی:

- زور باشه، ده ټو جار پيتم بلې.

- ترينيداد له کوشی څوېدا فمی کردو ټاوی لينجی نيو زاری قوتدا که به فرميټسکان سوپر ببوو. وهختيک که دووباره به قسه که وتوه: همديسان دهنګه سهيره پياوانه که ی څوې ودرګرتبووه. گوتی:

- مامه ټامبريوس وازم لېناهيټ.

- يانی چوڼ؟

- ده به وپټ رېګای پي بدهم تا شه وپک له نيو جيګای مندا بنوويت.

- چی تریش؟

- ترينيداد گوتی: «به خوا ههر ټوهنده».

قه شه که تپی راڅورې: «سوټندې مه څو». ټهوسا به دهنګيکی ټارام به خشی ټو که سانهی که خه لک ناچار به دانپیانان ده که ن گوتی: «پيتم بلې بزائم داڅو ټو شه وانه له گه ل کيدا دنووی؟».

ترينيداد گوتی: «له گه ل دايکم و ټوانی تردا. ههر حه وټمان پټکه وه له ژوورټکدا دنووين».

- ټهوی ټو؟

- له گه ل پياوه کانی دیکه له ژووره که ی ته نيشتماندا دنووی.

- قهت هاتوټه نيو ژووره که ی ټووه؟

ترينيداد به جوړله ی سه ر ه تی کرده وه.

بابه ټانجیل پيداگری کرد: «مه ترسې خيرا راستييه که م پي بلې. قهت هه وټی ټهوی نه داوه بيټه نيو جی ټووه؟»

- به ک جار.

- چوڼ چوڼی بو؟

ترينيداد گوتی: «نازانم. کاتيک له څه وټ راپه پيم هه ستم کرد له بن په رده کولله که به. به سرکه پي گوتم که هيچم ليناکات، ته نيا ده به وپټ له کن من بنووی چونکه له که له شيران ده ترسيټ».

- کام که له شيرانه؟

ترينيداد گوتی: «نازانم. قسه به ک بو که کردی».

- ټی ټو چيت پي گوت؟

- که ټه گهر نه رووات ده قبيټيم و هه مووان به خه بهر ديټم.

- ټی ټو چی کرد؟

- کاستولا له څه وټ هه ستاو لپی پرسيم ټوه چييه. منيش پيتم نه گوت چ رویداوه. پيتم گوت رهنګه تووشی کابوس بويم. ټهوسا ټو زور به بې دهنګی، وه کو مردووان، څوې مه لاسدا. پاشان نه مزانی چوڼ له بن په رده کولله که چوه ده ری.

قه شه که به ته ټکيد کردنه وه گوتی: «څو جلی له به ردا بوون؟»

ترينيداد گوتی: «به و جوړه بو که وهختی نوستنې وايه. ته نيا بيجامه ی له پي دابوو».

- هه وټی ټهوی نه دا ده سندرټيټ بکاته سه ر؟

- نا، بابه.

- راستييه که م پي بلې؟

- به راستيمه بابه. به څوای.

بابه ټانجیل سه ری کيژډله که ی به زر کرده وه ته ماشای چاوه ته رې کانی کرد که له خه فته تباريان ده دره وشايه وه.

- ئەى بۆ لە منت شار دېۋە؟

- دە ترسام.

- لە چى دە ترساي؟

- نازانم، بابە.

قەشەكە دەستى لەسەر شانى داناو بە تېرۆتەسەلى ئامۆزگارى كرد.

تربىيىدايش بە دەم سەرلە قاندىنەو گوتى بۆ راگرتىبوو. وەختىك كە ئىشەكە كۆتايى پىھات، قەشەكە لەگەل تىربىيىدادا بە دەنگى نزم دەستى كرد بە نزاو پارانەو: «يا ھەزرىتى عىساي مەسىح، خواي راستەقىنە، مەرۋقى راستەقىنە...» بە ترس و لەرزەو دەستى بە دوغايان كرد، ھەرۋەھا ھەتا ئەو جىيەي كە زەينى يارمەتى دەدا، بە رابردووى خويىدا چۆرە. لە كاتى داواي لىخۆشبوون كردندا، ھەستىكرد كە كارساتىك لەسەر روحي قورسايى دەكات.

سەرۋكى شارەوانى بە توندى دەرگاي كردهو ھاوارىكردو گوتى: «دادوەر».

ھاوسەرەكەي دادوەر ئەركادىۋ بە دەم سىرپىنەو دەستانىيەو بە داۋىنى خۆي، لە ژوورى نووستى ھاتەدەر.

گوتى: «دو شەو نەھاتۆتەو مالى».

سەرۋكى شارەوانى گوتى: «ئاخ، ئەو نەفرەت لىكراو دەپنەش نەھاتو ھەم دەوام. ھەموو شوپنەكى بە دوا داگە پاروم. كارىكى گىرنگم پىيەتى. كەس نازانى لە كوتىيە. مەزەندەي ھىچ شوپنەك ناكەي چو پىت بۆ ئەوئ؟».

- رەنگە بە دواي خوتىپايەتى كەوتى.

سەرۋكى شارەوانى بەبى ئەوئ دەرگايەكەي پىتەداتەو چو دەرى. لەو پىرا چو بۆ ھۆلى بلىارد كردن. ئاھەنگىكى ھەست بزوین بە بەرترىن دەنگ لە گرامافونە قورمىشپىيەكەو پەخش دەكرا. يەكسەر چو ھەزىرەكەي پىتەو ھاوارىكرد: «دادوەر». دۆن روكتى

خاوەن ھۆلەكە كە خەرىكى تىكردنى بىرە بوو لە نىو بەرمىلىك، دەستى لە كارەكەي ھەنگرت و ھاوارىكرد: «لىرە نىيە، جەنابى مولازم». سەرۋكى شارەوانى چو ھە پاش نىوانەكان. كۆمەلىك پىاو لەسەر چەند مېترىك خەرىكى يارى پەرتىن بوون. ئەوانىش دادوەر ئەركادىۋيان نەدىبوو.

سەرۋكى شارەوانى گوتى: «دەك باوكى بە نەفرەت بىت، لەم شارەدا ھەموو سەريان لە كارى يەكتى دەردەچىت، بەلام كە ئىستا من ئىشم بە دادوەر ئەركادىۋىيە كەس پىي نازانى».

دۆن ركوتى گوتى: «لە جىنونا مەنووس بېرسە».

سەرۋكى شارەوانى گوتى: «ناوى ئەو كاغەزە درواو نە لە كەن مەھىنە».

دادوەر ئەركادىۋ لە نووسىنگەكەشى نەبوو. كاتىمىر تازە خەرىك بوو دەبوو نۆ، بەلام سكرتېرەكەي دادوەر لە سەر كورسى وپىنەكى دەبردن. سەرۋكى شارەوانى چو ھە بىكەي پولىس و فەرمانى بە سى پولىسدا تا خۇيان وپىنەكى و بچنە ھۆلى سەماكردن و ژوورى ئەو سى ژنە بەدناو نە بىشكەن كە ھەموو كەسىك دەيناسىن بزەن داخو دادوەر ئەركادىۋ لەوئ نىيە. ئەوسا چو دەرى و گەبىشە سەر شەقام. بۆ خۆشى نەيدەزانى بۆ كوى دەچىت. لە سەرتاشخانەداو لەسەر كورسى بە لاقى لىك بلاو كراو ھەو خاۋلى گەرمكراو لەسەر دەموچا، دادوەر ئەركادىۋ دانىشتىبوو.

ھاوارىكرد: «دەك باوكى بە نەفرەت بىت! دادوەر، ئەو دەو رۆژە بە دواتدا دەگەرتىم».

سەرتاشكە خاۋلىيەكەي لەسەر دەموچاۋى دادوەر لا بردو سەرۋكى شارەوانى چاۋى كەوت بە جووتە چاۋىكى جىقناۋى و چەنەگە بەكى بۆر ھەلگەراۋ بە رىشىكى سى رۆژەو.

گوتى: «ھەر ئاۋا دەرىۋى و خۆن دەكەي، ژنەكەت دەردەكەي سەرى ھەلداۋەتەو».

دادوەر ئەركادىۋ لە جىي خۆي راجەنى و خۆي گوردا.

- تف لەو بەخت و شانسە.

سەرۆکی شارەوانی بە دەنگی بەرز دایە قاقای پیکەنین و دادوهری لەسەر کورسییەکی دانیشاندەوه.

– کەر مەبە، بۆ ئیشیکی تر بە دواتدا دەگه‌پام.

دادوهر ئەرکادیۆ دووبارە خۆی لێک کیشایه‌وه و چاوی نووقانندن.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «ئیشەکەت تەواو بکەو وەرە بۆ نووسینگەکەت، لەوێ چاوه‌رپێت دەکەم». لەسەر قادرمەیه‌ک دانیشت.

– له‌ کوێ ملی خۆت دەشکاند؟

دادوهر گوتی: «هەر لەم دەورووبه‌رانه‌ بووم».

سەرۆکی شارەوانی کەیفی بە سەرتاشەکە نەدەهات. پێشتریش ئەو نووسینەیی خۆیندیۆوه: (دەمه‌تەقێبی سیاسی قەدەغەیه) کە بە دیواری داگرابوو و بە شتیکی ئاسایی هاتبوو بەرچاو. بەلام ئەمجاره‌یان سەرنجی راکیشا.

بانگی کرد: «گواردیۆلا».

سەرتاش، مووسەکەیی بە پانتۆڵەکی خۆیدا هیناو چاوه‌روان مایه‌وه.

– چیبی، جەنابی مولازم؟

سەرۆکی شارەوانی بە پەنجە، کارتۆنەکی سەر دیواری نیشانداو گوتی:

– کێ مۆلەتی ئەوه‌ی پێداوی تا ئەوه بە دیوارییه‌وه هه‌لواسی؟

سەرتاشەکە گوتی: «ئەزموون».

سەرۆکی شارەوانی چوارپایه‌کی برده‌ ئەو سەری دوکانه‌که‌و لە سەری راوه‌ستاو کارتۆنەکی له‌ دیواری کردەوه.

گوتی: «لێره‌ تەنیا کەسێک کە مافی قەدەغەکردنی شتی هه‌یه، ده‌ولەته‌. ئێمه‌ له‌ ولاتیکی دیموکراسیدا ده‌ژین».

سەرتاشەکە دەستی بە کاره‌کی خۆی کردەوه. سەرۆکی شارەوانی درێژەیدا بە قسەکەیی: «هیچ کەس ناتوانیت رێگا له‌ دەرپرینی رای خه‌لک بگریت» و له‌ هه‌مان کاتیشدا کارتۆنەکی پارچه‌ پارچه‌ کردو فرییدایه‌ نێو تەنەکی زبلییه‌وه‌و بەره‌و لای دەسشۆرییه‌کی رۆیشت تا دەستانی بشواته‌وه.

دادوهر ئەرکادیۆ بانگه‌وازی کرد: «گواردیۆلا ده‌بینی؟» خۆ ئیستا تیگه‌یشتی کە ئەگەر هه‌روا سەره‌غەریان بکەیی، چیت به‌سەر دیت؟

سەرۆکی شارەوانی له‌ ناوینەکەدا بە دواي سەرتاشەکەدا گه‌پراو دیتی کە وا خۆی بە ئیشکردنەوه‌ خه‌ریک کردووه. به‌دهم ویشک کردنەوه‌ی ده‌ستانیه‌وه، چاوی له‌سەر هه‌لده‌گرت.

گوتی: «جیاوازی ئیستا له‌ گه‌ل جاراندان ئەوه‌یه‌ کە جارن سیاسی تەوانه‌کان فه‌رمانیان دهرده‌کردو به‌لام ئیستا ده‌ولەت فه‌رمان ده‌کات».

دادوهر ئەرکادیۆ به‌ ده‌موچاوی کەفاوییه‌وه، دووبارە بانگه‌وازی کرد:

– خۆ گوتیت لیبوو «گواردیۆلا».

کاتیکی کە چوونه‌ دهری، سەرۆکی شارەوانی پالی به‌ دادوهر ئەرکادیۆوه‌ نا به‌ره‌و لای نووسینگه‌ی کارکردنەکی. تەختی شه‌قامه‌کە به‌ ئەمه‌ی بارانی ده‌توت تازه‌ به‌ سابونێ سواغ دراوه.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «هه‌میشه‌ له‌ دلێ خۆمدا گوتوومه‌ کە ئەم دوکانه‌ دیوه‌خانی پیلانگێرانه».

دادوهر ئەرکادیۆ گوتی: «هەر قسان ده‌کەن و هه‌یچی تر».

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «ئاخر هەر ئەوه‌یه‌ کە ده‌مخاته‌ گومانه‌وه. خۆیان زۆر به‌ رام نیشان ده‌ده‌ن».

دادوهر به دهنگی بهرز گوتی: «به درټرای میژوو تهنانهت یهک سهرتاشیشمان نییبه که پیلانگیټر بیټ. به لام لهولاشهوه تهنانهت بهرگدروییبه کیشمان نییبه که پیلانگیټر نه بیټ» .
سهروکی شارهوانی هه تاکو له سهر کورسییبه گهړوکه کهی نووسینگی کارکردنه کهی دانه نیشانده قولی دادوهر ئه رکادیوی بهرنه دا.

سکرتیره که به خو و به پارچه کاغه زتیکی چاپکراو و به دهم باویشک لیدانه وه وهژوورکه وت.
سهروکی شارهوانی گوتی: «نه وه جیتی خوټه تی. با خه ریکی ئیشه کهی خو مان بین». کلاوه سهر بازیبه کهی هه لبری و پارچه کاغه زه کهی وه رگرت.

- نه وه چییبه؟

سکرتیره که گوتی: «ئی دادوهره. لیستی ناوی ئه وه که سانه یه که جنیونامه یان له دهرگای مالتی نه دراوه» .

سهروکی شارهوانی به سهر سوورپانه وه ته ماشای دادوهر ئه رکادیوی کرد.

دهنگی هه لبری: «دهک باوکی به نه فرته بیټ! که واته نه توش خوټ تیکه لی ئه و قسه پروپوچانه کردووه؟»

دادوهر به پوزش هیئانه وه وه گوتی: «وه کو چیروکه پولیسیبه کانه» .

سهروکی شارهوانی لیستی ناوه کانی خوټنده وه.

سکرتیره که بوی روونکرده وه: «ئهم زانیاریبانه به بایه خن. به دلنیاییبه وه جنیونانه نووس هه ر یه کیکه له مانه. ریی تیئاچیت؟»

دادوهر ئه رکادیو کاغه زه کهی له سهروکی شارهوانی وه رگرت وه. گوتی: «به خوا که ره»
ئه وسا رووی له سکرتیره کهی کرد: «نه گهر من جنیونامه نووس بوومایه، یه که م دهرگای که جنیونامه م لیده دا، دهرگای ماله کهی خو م ده بوو بو ئه وهی که س گومانم لیته کات» .

پاشان له سهروکی شارهوانی پرسى:

- وا نییبه جه نابی مولازم؟

سهروکی شارهوانی گوتی: «ئهم ئیشه چه په له کاری خه لکه. تهنیا نه وانن که ده توانن ئهم جوړه شتانه پیکه وه شه ته ک بدن. ئیمه بوچی سهری خو مانى پیوه بیشینین؟»
دادوهر ئه رکادیو کاغه زه کهی دراندو گرموله ی کردو فرییدایه نیو حه وشه وه.

- نه لبه ته که وایه.

سهروکی شارهوانی تهنانهت له پیش نه وشدا ئه و باسه ی له بیس چووه که گوتی له وه لامه که بیټ و هه ردووک له پی ده ستانی له سهر میزه که دانان و گوتی:

- ئی، نه و گرفتاریبه ی که دهمه ویت له کتیبه کانتدا بیدوزیبه وه ئه مه یه: له به رنه وهی که لافاو هه ستاو، نه و خه لکانه ی که مالتیان له باشووری شاره مالتیان تیکناره وه هیئاویانه ته نه و پارچه زه وییبه ی پاش قه برستان و له وی فریبانداه که خاوه نی ئه و پارچه زه وییبه منم. ته کلیفی من چییبه؟

دادوهر ئه رکادیو زه ردیکی هاتی.

گوتی: «جاخو بو ئه و ئیشه هه ر پیوست نه بوو بیینه نووسینگه. نه مه ئاسانترین شتی دنیا یه. شارهوانی نه و زه وییانه به دانیشستوانه کانی ده به خشیت و ته عوبزه که شی هه رچه ندیک بیټ ده داته نه و که سه ی که تا پوی هه یه» .

سهروکی شارهوانی گوتی: «من تا پوم هه یه» .

دادوهر گوتی: «ئی، که واته هیچی تری ناوی. تهنیا نه وه نه یی که هیئندیک پسپوری شارهزا بینین بو ئه وهی بیخه ملتین و نرخی له سهر دابنن. شارهوانیش پاره کهی ده دات» .

- کی ئه و پسپورانه ده هیئیت؟

ده توانی بو خوټ نه و کاره بکه ی.

سهروکی شارهوانی به ره و لای دهرگای به ریکه وت و جیگورکیی به ده مانچه کهی قه دی خو ی کرد. دادوهر ئه رکادیو له کاتی رویشتنی سهروکی شارهوانی بوی روانی و له دلنی

خۆیدا بیری کردوه که ژبان جگه له زنجیرهیهک دهرفه تی بهک له دواى یهک بۆ مانه وه، هیچ شتیکی تر نیییه. به دهم زه ده خه نه وه گوته: «مه سه له یهکی وا ساده خه فهت خواردنی ناوی».

سه رۆکی شاره وانی به شتیه یهکی جدیدانه گوته: «من خه فه تی لیتناخۆم، به لام مه سه له که ئالۆز و بالۆزه». سکر تیره که خۆی تیهه لفقورتاند: «ئه لبه ته یه که م کار که ده بی بی که ی دامه زاندنی جیگر تیکی کاتییه بۆ خۆت».

سه رۆکی شاره وانی رووی له دادوه کرد:

- به راستی وا ده لئ؟

دادوه گوته: «له بهر باری نا ئاسایی ناتوانی بگوتیت که له سه دا سه د زه رووریه. به لام ئه لبه ته له بهر ئه وهی که ئه زه زه خودی جه نابتان خاوه نی ئه وه زه ویه ی که کیشه ی له سه ره، ئه گه ر بیت و ئه م ئیشه به جیگر بسپیتری کاره که تان روون و پاکتر ده بیت و قسه ی لی په یدا نابیت».

سینیۆر بنیامین بی ئه وهی چا وه له سه ره ئه و باشو و کانه ی سه ره شه قامه که هه لگرت که له سه ره پارچه ریخۆله یهک که وتبوونه گیانی یه کتری، لاقیکی هه لگرت و ئه وی دیکه ی دانا. ته ماشای جووله ی گرانی ئه و گیانداره لوت به رزو به زه حمه تانه ی ده کرد که وه کو سه مایه کی فۆلکلۆری ده جوولانه وه له دلی خۆیدا ده ستخۆشانه ی له نوواندنی ئه و پیاوانه ده کرد که له نمایشی یه کشه مه بازاری کونیکا جسیما خۆیان له سه ره شکلی باشو که رازاند بۆه. ئه و کورپژگه یه که له بن پیانی دانیشتبوو بۆیه ی له پینا وه که ی تریشی هه لسو و به و لیدانه ی که دووباره له سندوقه بچو و که که ی راکیشایه وه بۆ لاق گۆرین ئاگاداری کرده وه. سینیۆر بنیامین که له سه رده می جیحلییدا نانی خۆی به عه ریزه نووسی په یدا ده کرد، قهت له هیچ کارێکدا په له ی نه بوو. زوو تیهه رپوونی زه من له و دوکانه دا که ئه و شته ی تیدا بوو ورده ورده فرۆشرا بوو و له ژبان خه رج کرابوو و ئیستا ته نیا گالۆنه رۆتیک و ده سه مه مۆمییکی پیوی تیدا مابوو، شایانی ده رک پیکردن نه بوو. کورپژگه که

گوته: «له گه ل ئه وه شدا که باران ده باریت، به لام دنیا هه ره گه رمه». سینیۆر بنیامین له گه ل ئه و رایه دانه بوو. جلیکی سپی بی په له ی له بهر دابوو.

سینیۆر بنیامین گوته: «گه رما مه سه له یه کی زه نیییه، فیله که شی ئه وه یه که بایه خی پینه ده ی».

کورپژگه که هیچ رایه کی ده رنه بری. جار تیکی دیکه له سندوقه که ی راکیشایه وه توژ تیک له دواى ئه وه کاره که ته وا بوو بوو. سینیۆر بنیامین له دوکانه خه ماوییه که ی خۆیدا، که ره فه کانی به تال ببوون، په سه ته که که ی له بهر کردو کلاوی هه سپیری له سه رنا. پاشان بۆ خۆپاراستن له بهر بارانی چه تری له سه ره سهری خۆی هه لدا و پانتایی شه قامه که ی ته ی کردو له شووشه ی ماله که ی ئه وه به ریدا.

کچیککی پرچ رهش و لاواز له و دیو په نجه ره نیوه کراوه که به دیار که وت.

سینیۆر بنیامین گوته: «به یانیت باش مینا. هیتستا نانی نیوه رۆیه ت نه خواردوه؟»

کیژۆله که گوته نه خیر و په نجه ره که ی به ته واوی کرده وه. له پیش سه به تیکی گه وه ره ی پر له پارچه تیل و کاغه زی ره نگا وره نگ دانیشتبوو. گرۆله به نیتک و چه ند دانه مقهس و ده سکیتک گولی ده سه کردی نیوه چلی له کۆشیدا بوو. گرامافۆنه که ش ده نگی مۆسیقای لیه له ده ستا.

سینیۆر بنیامین لیبی پرسی: «ده توانم تکات لیبکه م که هه تا ده گه رپمه وه چاویکت له دوکانه که م بیت؟»

- زۆرت پیده چی؟

سینیۆر بنیامین زه ینی له سه ره ئاهه نگه مۆسیقا که بوو.

گوته: «ده چه لای دکتۆری دانساز. تا نیو کاترمیتری تر ده گه رپمه وه».

مینا گوته: «باشه، که واته برۆقه ی دی ناکات. ئه م ژنه کویره هه ز ناکات زۆر له بهر په نجه ره دانیشم».

سینیۆر بنیامین ماو به ک راوه ستاو گوئی بۆ ئەو ئاههنگه مۆسیقاییه راگرت. گوئی: «لهم سهردهمه ی ئیستاماندا هه موو ئاوازهکان وهکو بهکن». مینا گوئیکی تهواو کراوی به دهسته وه گرت که کاغه زیکی سهوزی له دهوره پیچرا بوو و له نیو قامکانیدا هه لیسوراند و له لیکوه شانهوی گول و ئاههنگه که ههستی به خوئی کرد.

گوئی: «تۆ دوزمنی مۆسیقای».

سینیۆر بنیامین لهوی نه ما بوو. به ماته مات بهریدا دهروزی تا باشوکه کان هه لئه فریئتی. مینا به چاوان ئه وه ندهی به دواوه بوو هه تا کو له ده رگای عه یاده کهی دکتۆری دانسازیدا. ئه وسا خوئی به گول ه ده سکرده کانه وه خه ریک کرد.

دکتۆر له کاتی ده رگا کردنه وه دا گوئی: «به پروای من هه ستیارییه تی حه ربا له چاوانیدا به». جه نابی بنیامین پشتگیری له قسه کهی کرد: «رهنگه و ایبت. مه به ستان چیه؟»

دکتۆر گوئی: «هه ر ئیستا گویم له رادیو بوو که ده یگوت حه ربا کویره کان رهنگی خو بان ناگوین».

سینیۆر بنیامین دوا ی ئه وهی که چه تره کهی له قوربیتیک دانا، په ستهک و کلاوه کهی به جلگری که وه هه لواسین و له سه ر کورسی دانیشته. دانسازه که له نیو قاپتیکی نایلوندا خه ریکی شیلانی هه ویریکی په مهبی رهنگ بوو.

سینیۆر بنیامین گوئی: «خه لک زۆر شت باس ده کهن».

ئهو نهک ته نیا هه ر له و کاته دا، به لکو له هه موو کاته کانی دیکه شدا، ئاوازه دهنگیکی شاراو هی ددها به قسه کانی خوئی.

- ده رباره ی حه ربا به کان؟

- ده رباره ی هه موو شتیکی.

دکتۆر به خوئی و به هه ویره شیلرا وه که وه له کورسیه که نزیک بووه هه تا قالبی ددانانی بۆ بگریته. سینیۆر بنیامین ددانه بچوو که ده سکرده کهی له زاری خوئی ده رهینا و له نیو

ده سته سرتیکییه وه پیچاو له سه ر تا قه شو وشه ییه کهی په نا کورسییه کهی دانا. سه رو سه کوتی به زاری بی ددان و شان و شه پیلکی رهق و ته قه وه، پیوا چاکانی به بیر مرۆف دینا یه وه.

دانسازه که له پاش ئه وهی که هه ویره کهی له مه لاشوی سینیۆر بنیامیندا، شه ویله کانی له سه ر یه ک دانا نه وه.

ته ماشای چاوانی کردو گوئی: «ئهو یه که ده بیینی. من کاریکی ترسنۆکه نه م کرد».

سینیۆر بنیامین هه ولی ئه وه ییدا تا با به تیکی گرنگی تی بگه یه نیت، به لام دکتۆر نه یه شت زاری لیک بکاته وه. به زاری داخرا وه گوئی «نا، ئه وه نییه». ئه ویش وه کو خه لکی دیکه ده یزانی که دکتۆری دانساز ته نیا که سیک بووه که حوکمی له سیداره دانی بۆ ده رچوو وه به لام مال و حاللی خوئی به جینه هیشته وه. ده رو دیواری ماله که یان به فیشه کان دابیزتوو، بیست و چوار کاتر می ریشیان مۆلته دابوو یه تا شار به جی بیلتیت، سه ره رای هه موو ئه مانه ش نه یانته وانی ناچار به خو به ده سته وه دانی بکه ن. عه یاده کهی گواسته بووه بۆ نیو یه کیکی له ژوو ره کانی ناوه وه بی ئه وهی به سه رخوئی بینیت ده مانچه یه کی له به رده سته ی خوئی دانا بوو و به و حاله دریزه ی دابوو به کاره کهی خوئی. تا سه ره نجام ئه و چه ند مانگه دوو رو دریزانه ی ترس و له رز به سه ر چوو بوون.

له و ماوه یه دا که به قالب گرته ی ددانانییه وه بوو، دانساز هه مان کاردانه وهی جارانی ده دیت که له سه ر شپوه ی پله ی جیا جیای خو خوئی له چاوه کانی سینیۆر بنیامیندا دیار بوو. به لام لینه گه را زاری هه لپچری بۆ ئه وهی هه ویره که ویشک بیته وه. ئه وسا قالبه کهی له زاری هینا یه ده ری.

سینیۆر بنیامین سه ره نجام خوئی رزگار کرد: «مه به ستم ئه وه نه بوو، جینۆنا مه کانم ده گوتن».

دکتۆر گوئی: «ئێ ئێ، که واته جه نابیشتان سه رتان له و مه سه له یه دا گه رم بووه».

سینیۆر بنیامین گوئی: «ئهمه نیشانه ی گه نده لئی کۆمه لایه تییه».

سه‌رله‌نوئی ددانه ده‌ستکرده‌کە‌ی له‌ نیو زاری خۆ‌ی هاو‌یشته‌وه‌و به‌ پارێزه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ له‌به‌رکردنه‌وه‌ی په‌سته‌که‌کە‌ی.

دکتۆری دانساز به‌ لالووتیبه‌وه‌ گوتی: «نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ دره‌نگ یا زوو ئه‌وه‌ی له‌ بن به‌رپه‌یه‌ دیته‌ سه‌ر به‌رپه‌». له‌ په‌نجه‌رپه‌را ته‌ماشای ده‌ریج کرد که‌ به‌ هه‌ور داپۆشراپوو و گوتی: «ئه‌گه‌ر پیت خۆشه‌ جارێ وه‌مینه‌ هه‌تا باران خۆشی ده‌کاته‌وه‌».

سینیۆر بنیامین چه‌تره‌کە‌ی له‌سه‌ر قۆلی داناو گوتی: «دوکانه‌که‌م که‌سی لێنیه‌» و چاوی برپیه‌ هه‌وره‌ چرو پره‌ باراناوییه‌که‌. به‌ کلاو راوه‌شاندن خواحافیزی کرد.

له‌ په‌نا ده‌رگا گوتی: «ئارلیۆ ئه‌و فک‌ره‌ له‌ سه‌ری خۆت ده‌رکه‌. هه‌یج که‌س بۆ‌ی نییه‌ وای بیرکاته‌وه‌ که‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تو ددانێکی سه‌رۆکی شاره‌وانیت کیشاوه‌، کارێکی ترسنۆکانه‌ت کردووه‌..»

دکتۆری دانساز گوتی: «ده‌ که‌واته‌ تو‌زیک راوه‌ستی».

به‌ره‌و لای ده‌رگا رو‌یشت و کاغه‌زێکی نوشتاوه‌ی دا به‌ سینیۆر بنیامین.

– بۆ خۆت بیخوینه‌وه‌و به‌یده‌ به‌ ئه‌وانی دیکه‌ش.

سینیۆر بنیامین بێ ئه‌وه‌ی کاغه‌زه‌که‌ لێک بکاته‌وه‌، زانی چی تیدا نووسراوه‌، به‌ واقعی ورمه‌وه‌ ته‌ماشای کرد و گوتی:

– دیسان؟

دکتۆر به‌ نیشانه‌ی به‌لێ سه‌ری بۆ له‌قاندو ئه‌وه‌نده‌ش له‌ بن ده‌رگا مایه‌وه‌ هه‌تاکو سینیۆر بنیامین رو‌یشته‌ ده‌رێ.

کاتژمێر دو‌ازده‌ی رێک، ژنه‌که‌ی بۆ نان خواردن بانگی کرد. ئانجیلای ته‌مه‌ن بیست سالانی کچی له‌ ژووری نانخواردنیدا خه‌ریکی گۆره‌وی دروونه‌وه‌ بوو. ژووری نانخواردن ژوورێکی ساده‌و هه‌ژارانه‌ بوو، وای ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ که‌لوپه‌له‌کانی نیوی هه‌ر له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ کۆته‌ بوون. ریزه‌ گولدانێکی سوور که‌

گیای پزیشکییان تیدا روویندراپوو له‌سه‌ر نه‌رده‌ ته‌خته‌یه‌که‌ی رووه‌و چه‌وشه‌که‌ دانرا بوو.

دکتۆر کاتیک که‌ له‌سه‌ر میزه‌ خه‌رکه‌ دانیشته‌ گوتی: «بنیامینی داماو سه‌ری خۆی به‌ جنیونامه‌کانه‌وه‌ گه‌رم کردووه‌».

هاوسه‌ره‌که‌ی گوتی: «هه‌موو خه‌لکه‌که‌ هه‌روایه‌».

ئانجیلای هاته‌ نیو قسه‌کانییه‌وه‌ گوتی: «ژنه‌کانی توواری وای خه‌ریکن شار به‌جێ ده‌هێلن».

دایکی قاپه‌کانی هه‌لگرتن و سووبی بۆ هه‌مووان تێکرد. گوتی: «خه‌ریکن به‌ په‌له‌ هه‌موو شته‌کانیان ده‌فرۆشن». دکتۆر له‌ کاتی هه‌لمژینی بۆنی سوپه‌که‌ وای هه‌ستکرد که‌ سه‌ر له‌ نیگه‌رانیه‌کانی ژنه‌که‌ی ده‌رناکات».

گوتی: «ده‌گه‌رپه‌نه‌وه‌، شه‌رم فه‌رامۆشکاره‌». پێش ئه‌وه‌ی که‌ وچه‌که‌ بۆ زاری خۆی بیات فوی لێکردو له‌ هه‌مان کاتیشدا چاوه‌روانی راده‌رپینی کچه‌که‌ی بوو. کچه‌که‌ی دکتۆر وه‌کو باوکی مرۆڤێکی وشک و جیدی بوو، له‌ هه‌مان کاتیشدا چالاکییه‌کی سه‌یری لێده‌باری. به‌لام چاوه‌روانییه‌که‌ی باوکی به‌ ئاکام نه‌گه‌یاند، چونکه‌ باسی سێرکی کرد. گوتی پیاویکی لێیه‌ ژنه‌که‌ی خۆی به‌ مشار دوو له‌ت ده‌کات. بسته‌ بالا‌یه‌کی لێیه‌ که‌ سه‌ری خۆی له‌ زاری شیری داوێت و گۆرانیان ده‌لێ. یاریزانیکی ته‌نافازی لێیه‌ که‌ له‌سه‌ر ته‌ناف و به‌سه‌ر ریزه‌ چه‌قۆبه‌کدا هه‌ر به‌ چه‌واوه‌ سێ ته‌قلان لێده‌دات. دکتۆر گوتی بۆ قسه‌کانی کچه‌که‌ی خۆی راگرت و له‌ بیده‌نگیدا خۆی به‌ نانخواردنه‌وه‌ خه‌ریک کرد. دوا‌ی نانخواردن به‌لێنیدا که‌ ئه‌گه‌ر باران نه‌بارێ هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ هه‌مووبان ده‌چن بۆ ته‌ماشاکردنی سێرک.

له‌ ژووری نووستندا، کاتیک که‌ خه‌ریک بوو جۆلانه‌ی بۆ خه‌وی پاش نوێژان هه‌لده‌واسی، تێگه‌یشت که‌ ئه‌و به‌لێنه‌ی وی گۆرانی به‌سه‌ر وه‌ی ژنه‌که‌یدا نه‌هیتاوه‌. ئه‌گه‌ر ده‌ریاره‌ی وانیش جنیونامه‌یان بنووسیایه‌، ئه‌وا ئه‌و ژنه‌ رازی ده‌بوو شار به‌جێ بێت. دکتۆر بێ ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌ قسه‌کانی ژنه‌که‌ی سوور بێنیت گوتی: «زۆر شتیکی گالته‌ جارپیه‌ که‌ نه‌توان به‌ فیشه‌ک خۆیان له‌ ده‌ستی ئیمه‌ رزگار بکه‌ن، به‌لام به‌وه‌ رزگاریان بپیت که‌

پارچه کاغذ زوکیکمان له ده‌رگای مالتی بدن». پیلاره‌کانی له پیی خوی دانان و به گوره‌وییه‌وه چووه نیو جۆلانه‌وه‌وه هه‌ولیدا تا ژنه‌که‌ی هیور بکاته‌وه.

- به‌لام مه‌ترسی، به هیج جۆریک نه‌وه مه‌ترسییه له گۆرۆ نییه که دانه‌یه‌کیش له ده‌رگای مالتی ئیمه بدن.

ژنه گوتی: «ریز له هیج که‌سیک ناگرن».

دانساز گوتی: «ئه‌وه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی داخۆ له‌گه‌ڵ چ که‌سیکدا تیکه‌وتون. ئه‌وان چاک ده‌زانن که ئه‌گه‌ر بیت و له‌گه‌ڵ مندا تیکه‌ون گرانیان له‌سه‌ر ده‌هسته‌ی».

ژنه به‌ حاله‌تی ماندوبوونیکی زۆره‌وه خۆی له‌سه‌ر جیبه‌که‌ی درێژ کرد.

- به‌و مه‌رجه‌ی که جنیونامه‌نووس ئه‌مه بزانیته.

دانساز گوتی: «جنیونامه‌نووس چاک ئه‌مه ده‌زانیت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی وا راهاتبوو که چهند رۆژیکیان به‌بێ ناخواردن به‌رێ بکات. به‌لام له بییری ده‌چۆوه. جاری وابوو به‌هه‌له‌شه‌یه‌کی نۆبه‌تی ئاساوه کاری ده‌کردو جاری واش هه‌بوو بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر گرفتاری ده‌ستی بیزاری و خه‌مۆکی ده‌بوو و به‌بێ مه‌رامی له‌ شاریدا ده‌سوورایه‌وه، یان به‌بێ گوێدان به‌ تێپه‌رپوونی زه‌مه‌ن له‌ ژووی کارکردندا خۆی زیندانی ده‌کرد. هه‌میشه‌ ته‌نیا بوو و هیندی‌کیش سه‌رگه‌ردان. چه‌زی تایبه‌تی نه‌بوو. به‌ بییریدا نه‌ده‌هات که قه‌ت نه‌ریتیکی ریکویتیکی هه‌بوو بیت. به‌لام په‌له‌کردنیکه‌ی وای به‌سه‌ردا فه‌رمانه‌روا بوو که له‌ به‌رامبه‌ریدا به‌رگری نه‌ده‌کراو ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌بوو که هه‌ر وه‌ختیک بووایه له‌ نیو میوانخانه‌که‌دا قوت بپیته‌وه‌وه هه‌رچیبه‌کیان بدابایه‌ ده‌بخوارد.

ئه‌و رۆژه نانی نیوه‌رۆی له‌گه‌ڵ دادوهر ئه‌رکادیو‌دا خوارد. ته‌واوی ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌یان پیکه‌وه به‌سه‌ر برد تا سه‌ره‌نجام وای لیتهات فرۆشتنی ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ لایه‌نی یاسایی وه‌رگرت. پسپۆره‌کان ئه‌رکی خۆبانیان جیبه‌جی کرد. جیگر، که به‌ شپه‌یه‌کی کاتی دامه‌زرابوو، بۆ ماوه‌ی دوو کاتژمیر پارێزگاری له‌ په‌که‌ی خۆی کرد. که‌میک به‌ر له

کاتژمیر چوار، وه‌ختیک که دووقۆلی چوون بۆ هۆلی بلیارد، وه‌کو ئه‌و که‌سانه‌ ده‌چوون که له‌ کامی چاره‌نووسیکی به‌ نازاره‌وه‌ گه‌رابنه‌وه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی که خه‌ریک بوو ده‌ستی خۆی لیک ده‌خشاندن گوتی: «که‌واته‌ کاره‌که به‌م شپه‌یه‌ ئه‌نجامدراوه». دادوهر ئه‌رکادیو گوتی خۆی نه‌دایه. سه‌رۆکی شاره‌وانی چاوی لیبوو که له‌ به‌رده‌م پیشخوانه‌که‌ خه‌ریکی بۆن هه‌لمژینه‌وه‌ حه‌بیتکی هیتورکه‌ره‌وه‌ی دایه.

فه‌رمانی به‌ دۆن ریکوئیدا: «په‌رداخیک ناو».

دادوهر قسه‌که‌ی بۆ راستکرده‌وه: «بیره‌یه‌کی سارد».

دادوهر ئه‌رکادیو پاش خواردنه‌وه‌ی بیره‌که‌، به‌ په‌نجه‌ لاسه‌ری خۆی ساوی.

هۆله‌که‌ حاله‌تی ئاهه‌نگی هه‌بوو. هه‌موو به‌ هه‌له‌په‌وه‌ چاره‌روانی ریتیان سیرک بوون. سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ هۆلی بلیاردرا ته‌ماشای ریتیان و خورانی گروپی سیرکی ده‌کرد. ده‌نگی ده‌هۆل و که‌ره‌نا به‌ شایی خسته‌بوو. کچیک به‌ جلی زیوی و به‌ سواری به‌چکه‌ فیلیکی گۆ پانه‌وه به‌ پیتش چاوانیدا تپه‌ری. پاشان یاریزانه‌ ته‌نافازه‌کان به‌رپێز تپه‌هه‌ری. دنیا به‌ ته‌واوی روون بپۆوه‌وه‌ دوایین پرشنگی خۆر، هه‌وای شۆراوه‌ی پاش نیوه‌رۆی گه‌رم ده‌کرد. کاتیک ده‌نگی مۆسیقایه‌که‌ پچرا تا ئه‌و کاربایه‌ی که له‌سه‌ر دارتیکه‌ درێژ راوه‌ستاوو و خه‌ریک بوو ئاگاداری نامه‌ی سیرک بخوتینیته‌وه‌، ده‌توت شاره‌که‌ له‌ بیده‌نگیبه‌کی موعجیزه‌ ئاسادا له‌ بن زه‌وی هاتۆته‌ ده‌ری.

بابه‌ ئانجیل که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی ژووری کارکردنی‌را ته‌ماشای ریتیانکه‌ی ده‌کرد، به‌سه‌ر له‌قاندن بۆ مۆسیقایه‌که‌ی ده‌ستانده‌وه. له‌ میانی ناخواردنیدا وواتریش هه‌تاکو به‌ره‌به‌ری ئیواری، هه‌ستی سه‌رده‌می مندالی خۆی له‌گه‌ڵدایه‌وه، تاکو ئه‌و ده‌مه‌ی که له‌ پاش چاودیری کردنی موشته‌ریبه‌کانی سینه‌ما، خۆی به‌ ته‌نیا له‌ ژووری نووسینیدا دیته‌وه. له‌ دوا‌ی نزاو پارانه‌وه، ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر مه‌ستی له‌سه‌ر کورسییه‌ بێشکه‌یه‌که‌ دانیشته. نه‌یزانی داخۆ که‌نگی زه‌نگی کاتژمیر دوا‌زه‌ لێیداوه‌ و بلندگۆی سینه‌ما بیده‌نگ بووه‌وه جیتی خۆی داوه‌ به‌ ده‌نگی یه‌کنه‌واخنی بۆقیتیک. پاشان چووه‌ پاش میتزه‌که‌ی دانیشته و بانگه‌پیتته‌ نامه‌یه‌کی بۆ سه‌رۆکی شاره‌وانی نووسی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی، که به هۆی پیداکردنی زۆری به‌رپه‌ری سبیرک یه‌کێک له‌و کورسیبانه‌ی شوێنی تایبه‌تی سبیرکه‌که‌ی داگیر کردبوو، به‌نامه‌ی کردنه‌وه‌ی چهند یاربازانیکی ته‌نافبازو ئی تریشی ته‌ماشاکرد. ئەوسا کاساندرا به‌جلی مه‌خمه‌ری ره‌ش و چاوی به‌ستراوه‌وه‌ به‌دیاره‌که‌وت و گوتی که‌ ئاماده‌یه‌ تا دلێ ئاماده‌بووان و بینه‌ران به‌خوینیتته‌وه‌. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌لات. به‌گوتیه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانی، گه‌شتیکی به‌ نیو شاریدا لێداو کاتژمێر ده‌ چوو بۆ بنکه‌ی پۆلیس. له‌وێ یادداشتیکی باهه‌ ئانجیل که‌ به‌ختیکی زۆر جوان نووسرابوو، چاوه‌پێی ده‌کرد. شیوازی ویشک و ته‌شریفاتێ یادداشته‌که‌، سه‌رۆکی شاره‌وانی نیگه‌ران کرد.

باهه‌ ئانجیل خه‌ریکی دانانی جله‌کانی بوو که‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ ده‌رگایدا. کابرای روحانی گوتی: «سه‌یره، وا به‌ زوویی چاوه‌پێم نه‌ده‌کردی». سه‌رۆکی شاره‌وانی پێش نه‌وه‌ی بچیتته‌ ژووری، کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ری خۆی دانا.

به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی: «من نامه‌کانی خۆم بێ وه‌لام ناهیتمه‌وه».

پاشان وه‌کو دیسکیکی خولاوه‌ کلاوه‌که‌ی خۆی هه‌لداو که‌وته‌ سه‌ر کورسییه‌ بێشکه‌بیه‌که‌. باهه‌ ئانجیل چهند شووشه‌ ساردییه‌کی له‌ نیو ئاوێ هه‌ویشته‌بوون بۆ نه‌وه‌ی سارد ببن و یه‌کیکیانی هه‌لگرت:

– هه‌ز له‌ ساردی ده‌که‌ی؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی لێی قبوول کرد.

قه‌شه‌که‌ یه‌کسه‌ر چوو سه‌ر کرۆکی باسه‌که‌.

– ده‌مه‌ هۆی زه‌حمه‌تتان که‌ بلیم پشتگوێ خستنی جینونامه‌کان له‌ لایه‌ن ئێوه‌وه‌ نیگه‌رانم ده‌کات.

قه‌شه‌که‌ به‌ جۆریکی وا قسه‌ی ده‌کردن که‌ ده‌توانا قسه‌کانی به‌ گالته‌ وه‌ریگیرین.

به‌لام سه‌رۆکی شاره‌وانی مه‌سه‌له‌که‌ی به‌ جیدی وه‌رگرت. نه‌یده‌زانی بۆچی باهه‌ ئانجیل تا نه‌و راده‌یه‌ له‌ جینونامه‌کان نیگه‌ران.

– جینگای سه‌رسوورمانه‌ باهه‌، که‌ جه‌نابیشتان فکری خۆتان به‌و شته‌وه‌ خه‌ریک کردوو.

باهه‌ ئانجیل به‌ده‌م گه‌ران به‌ دوا‌ی کلێله‌ له‌ نیو چه‌که‌مه‌جه‌ بۆ هه‌لپه‌چرینی ساردییه‌کان گوتی:

– خودی جینونامه‌کان نین که‌ نیگه‌رانم ده‌کن.

گیژ ببوو و نه‌یده‌زانی چ له‌و شووشه‌ ساردییه‌ بکات که‌ به‌ ده‌ستییه‌وه‌ بوو. هه‌ر به‌و حاله‌وه‌ درێژه‌یدا به‌ قسه‌که‌ی:

– هۆی نیگه‌رانی من نه‌وه‌یه‌ که‌... با نه‌وا بلیم که‌: جۆریک له‌ ناعه‌داله‌تی تێدايه‌.

سه‌رۆکی شاره‌وانی شووشه‌ ساردییه‌که‌ی لێوه‌رگرت و له‌سه‌ر پاژنه‌ی چه‌که‌که‌ی خۆی داناو به‌ لێدانێکی وه‌ستایانه‌ که‌ سه‌رنجی باهه‌ ئانجیل-ی راکیشا، سه‌ره‌که‌ی هه‌لپه‌چری. نه‌و که‌فه‌ی لسته‌وه‌ که‌ به‌ ده‌وری زالکی شووشه‌که‌دا ده‌رژایه‌ خوارێ.

«هه‌رکه‌سه‌و بۆ خۆی ژيانیکی شاراه‌ی هه‌یه» و له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌یتوانی ده‌ره‌نجام له‌م قسه‌یه‌ وه‌ریگرت، ئاوا درێژه‌یدا به‌:

– به‌ جیدی وا ده‌لیم باهه‌، نازانم ده‌توانیت چی بکرت.

قه‌شه‌که‌ له‌ پشت میزه‌که‌ دانیشته‌ و گوتی: «ده‌بێ بزانی، هه‌ر چۆنیک بێ بۆ توو شتیکی تازه‌ نییه‌». نیگایه‌کی نا به‌جیانیه‌ی به‌ ژووره‌که‌دا گێراو ئاوازه‌ ده‌نگی خۆی گۆری:

– مه‌سه‌له‌که‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌بێ هه‌تا رۆژی یه‌کشه‌مه‌ کاریک بکرت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ شێوه‌یه‌کی یه‌کلاییکه‌ره‌وانه‌ گوتی: «ئه‌مرو پێنج شه‌مه‌یه‌».

قه‌شه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌: «حیسابی رۆژه‌کان ده‌زانم» و بێ ویستی خۆی گوتی:

«به‌لام ره‌نگه‌ ئیستاش دره‌نگ نه‌بوویت بۆ نه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانت جیه‌جی بکه‌ی».

سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ولێ نه‌وه‌یدا تا سه‌ری شووشه‌که‌ بسوورپێنێ. باهه‌ ئانجیل به‌ چاوان به‌ دوا‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانییه‌وه‌ بوو که‌ له‌ ژووریدا ئه‌مه‌سه‌ره‌سه‌ری ده‌کرد. دیتی که‌

پیاویکی به له باریک و جیدییه و هیچ ناسه وارپکی پیری له جهستهیدا نییه و ههستی به بوده له یی کرد له خۆیدا.

گوتی: «ههروه کو که ده بیینی، مهسه له یه کی نائاسایی له گۆرپیدا نییه».

دهنگی یازده جار لیدان له زهنگه که (نافوس) هوه بهرزبۆوه. سهروکی شارهوانی راوهستا تا زایه لهی دهنگه که کپ بۆوه. نهوسا ههردووک دهستی خۆی لهسهه میزه که دانان و خۆی بهسهه قهشه که دا نوشتاندهوه. دهموچاوی مشهوهش بوونیککی شاراهوی نیشان ددهاو کاتیکیش که به قسه هات، نهو حالتهی به دهنگییهوه دیار بوو.

- بابە، به باشی سهه رنج له شتییک بده. شار ئارامه و خهریکه خه لک متمانه به حکومهت پهیدا دهکات. له م حالتهدا ههه جوړه گوشار هینانیک پۆسهه خه لکی کارپکی مهترسیداره، نهویش له پینا و کارپکی وایب بایه خدا.

بابه ئانجیل به له قاندنی سهه پشتگیری له قسه که ی کردو ههولیدا بۆی روون بکاتهوه:

- مه بهستی من به شتیه یه کی گشتی، سووده رهگرته له هیندیک که رسته و هوکاری دهوله تی. سهروکی شارهوانی بچ نهوهی گۆران بهسهه خۆیدا بهینتی درپژهی به قسه که ی خۆیدا: - به هه حال، من هه لومه رچی تاییه تی رۆژ له بهرچاوان دهگرم. خۆ بۆ خۆتان دهزانن ئیمه شهش پاسه وانمان هه یه که له نیو پۆلیسه خانه دا به ندمان کردوون و مووچه وهرده گرن و هیچ کارپک ناکهن. تاکو ئیستاش نه متوانیوه که سیککی دیکه یان له جتی دابنیم».

بابه ئانجیل گوتی: «بۆ خۆم دهزانم، تۆ پیاویکی که مهترخه م نی».

سهروکی شارهوانی بچ نهوهی گوی بداته قسه ی قهشه که، به گه رمی درپژهیدا به قسه که ی:

- هه موو دهزانن که لهو پاسه وانانه سی که سیان له تاوانکاره ئاساییه کان بوون که له بهندیخانه ئازادکران و چوونه نیو بهرگی پاسه واناییه وه، بهو گویره یهش که بارودۆخه که وا دهروات، من به کارپکی پر مه ترسی دهزانم بۆ راوکردنی خیه که کان بیاننیرمه نیو شه قام و بازارپ.

بابه ئانجیل ههردووک دهستی خۆی لیک بلاوکردن.

یه کلاکه رهوانه پشتگیری لیکرد: «ئه لبه ته، ئه لبه ته، دیاره که وایه پیاو نابی بیر لهو جوړه شتانه بکاتهوه، به لام بۆچی نهو کاره یارمه تی له هاوشارییه دهستپاکه کانمان وهرنه گرین؟»

سهروکی شارهوانی قیت راوهستا، چند قومیککی له شووشه ساردیییه که فرکرد، سینگ و پشتی له ناره قدا شه لال ببوون. گوتی:

- نهو هاوشارییه ریکوپیکانه ی که دهفه رمووی، خه ریکن به جنیونامه کان ده درپن به پیکه نین.

- هه موویان نا.

- جگه له مهش، چ سوودپکی هه یه خه لک له شتییک بترسن که نه گه ر لپی وردیییه وه بایه خپکی نهو تۆی نییه.

به نهرم و نیانی کوتایی به قسه که ی خۆی هیئا:

- قسه ی خۆمان بیت بابه، هه تاکو نه مشه و قهت پیم وانه بوو که وای لیبتیت من و تۆ خۆمان بهو قسه پر و پوو چانه وه خه ریک بکه یین.

بابه ئانجیل قیافیکی دایکانه ی به خۆیه وه گرت و وهلامی دایه وه: «تا شوینیککی دیاریکرو به لئی». پاشان دهستی کرد به روونکردنه وه یه کی ئالۆز و بالۆز و هه ندیک دهسته واژه ی ریکوپیککی نه خلاقی که رۆژی پیشتر له سه رنان خواردنی پیتی ئامۆژگاری بیوه که ی ئاسیس کردبوون.

کاتییک که گه یشته لووتکه ی قسه کانی گوتی: «ده توارنیت نه م مهسه له یه ئاوا دهریبردیت، مهسه له که مهسه له ی تیرۆریمی نه خلاقییه».

سهروکی شارهوانی به زرده خه نه یه ک زاری خۆی لیک کرده وه تا راده یه ک قسه ی قهشه که ی بری: «باشه، باشه بابه. به لام مهسه له که نهوه نییه که لهسهه نهو کاغهزه

دراوانه فەلسەفە بەهۆنینهوە». شووشە ساردییە بە نیوە بووەکە ی لەسەر میتزەکە داناو
قیافیکی رەزامەندانە ی بەخۆ وەرگرت و گوتی:

– دە باشە ئیستا کە بابەتەکم بەو شیویە بو دەخە یەرۆو، دەبی بزنام داخۆ چیمان پی دەکرت.
بابە ئانجیل سوپاسی کرد. سەرەنجام بو خۆی درکاندی کە هیچ حەزی نەدەکرد رۆژی
یەکشەمە بچیتە سەر مینبەرۆ بە نیگەرانییەو بە باسی مەسەلە یەکی ئاوا بکات. سەرۆکی
شارەوانی بو تیگە یشتن لە قسە ی قەشەکە هەولێ خۆی دابوو. بەلام هەستیکرد کە کاتەکە
درەنگە و چاوەکانی ئەو پیاوہ ئایینییە وەکو چاوی کوندەپەپوو لە شەویدا تەپ بوون.

- منیش خەریکم ھەول دەدەم بۆ ئەو ھەی تیبگەم، بەلام کەس نازانی.

بیتوھە درێژە بە قەسەکی خۆیدا: «ئەلبەتە، لەو تەنای دنیا دنیایە، قەت فەرمانیکی خۆشی لەگەڵ خۆیدا نەھیناوە».

ئەوسا چیشت لێنەرەکه رویشتەدەری و بەخۆ بە وردەکارییەکانی فەرمانەکەو گەرایەو. ھەوالکەش بریتی بوو لەو ھەی کە لەو شەو ھەرا یاسای قەدەغە بوونی ھاتووچۆ پیادە دەکریت و ئەو ھەندەش درێژ دەکیشیت تا ھۆکارەکانی دەرچوونی ئەو یاسایە نەمیتن.

وا بریار دراوو کە لە کاتژمێر ھەشتی شەو بیتوھە ھەتا کو پینجی بەیانی کەس لە نیو شاریدا نەگەرێ، مەگەر بە مۆلەتە ھەسەمی بە مۆر و ئیمزای سەرۆکی شارەوانی.

پیاوانی پۆلیس فەرمانیان پێدراوو کە ھەرکە سێکیان لە نیو شاردا بینی «دەنگی بەدەن» و ئەگەر ئەو کەسە سەرپینجی نواند بە کەسەر تەقە ھە لیبکەن. سەرۆکی شارەوانی بە سوود وەرگرتن لە دانیشتوانی شارەکە تیمی پاسەوانانی ئیشکچی پیکدەھینا تا لە چاودیری کردنی شەوانەدا ھاوکاری پیاوانی پۆلیس بکەن.

بیتوھەکی مۆنتیل بەدەم جوینی نینۆکی خۆبەو ھەسەمی ھۆی دەرچوونی ئەم بریارە بزانی. چیشت لێنەرەکه وەلامی داہەو: «لە فەرمانەکەدا ئامازە بە ھیچ شتیک نەدراوە، بەلام ھەموو کەس دەلی پەبوەندی بە جینۆنامەکانەو ھەبە».

بیتوھەنەکە بە ترس و لەرزەو گوتی: «دلم خەبەریدا بوو. مەرگ کەوتۆتە گیانی ئەم شارە». بە شوتن سینۆز کارمیچایلیدا نارد. بە پەپرەوی کردن لە ھێزیک کۆنترو قوولتر لە بانگەوازی دەروونییەو، فەرمانیدا تا ئەو جانتا چەرمیبە گۆلمیخدارە ھەی کە خۆزێ مۆنتیل سالتیک لە پێش مردنیدا بۆ تاکە گەشتی ژبانی خۆی کرپیوی، لە عەمبارێرا بیھیننە ژووری نووستنی. چەند دەستە جلیک و ژیر کراس و پیتلوی لە کەنتۆرەکە ھینانە دەری و ھەمووی قەد کردن و لە بنی جانتایەکەدا لەسەری یەکی دانان.

لە میانێ ئەنجامدانی ئەم کارانەیدا، ھەستی بەو ئاسوودەییە ھەبە کرد کە زۆر جارن ناخی بۆ ھەلکیشابوو. ئەو خۆی لە شوپنیک زۆر دوور لەو شارەو لە ژووریکدا لە پەنا

بەشی ھەوتەم

دەھۆل بە رمبەرمب و دەنگی زلەو، وەکو تارمایی و خینوی رۆژگارە کۆنەکان، سەرلەنوێ دەرکەوتەو. ھارژنی دەھۆل لە کاتژمێر دەی بەیانیداو لە بەردەم ھۆلی بلیارد، شارەکە ھەو ناوھندە ھەقی قورسایبەیدا لە ھالەتی چاوەروانیدا راگرت، تا وایلیتات سەرەنجام بە سێ جار لێدانی ئاگادار کردنەو، ھەمدیسان شەپۆلی ئاارامی و دوودلی بەسەر ویدا سیتبەری کرد.

وشە «مەرگ» بە سەرزاری بیتوھەکی مۆنتیلدا ھات. ئەو کاتیک کە بینی ھەموو دەرگا و پەنجەرەکان خەریکن دەکرینەو ھەلک لە ھەموو لایەکەرا دەرژینە نیو گۆرەپانەکەو، گوتی: «مەرگ ھاتوو».

پاش یەکەم داچلەکینی لە ترسانی، پەردە بەلکۆنییەکە لە لاداو تەماشای ھەشامەتی ئەو خەلکە ھە کرد کە لە دەوری پاسەوانیک کۆبسونەو ھەو ھەویش خۆی بۆ خۆتندەو ھە فەرمانەکە ئامادە دەکرد. بێدەنگییەکی دژوارتر لەو ھەی کە بۆ گۆی گرتن لە جارچیەکە پتیبست بوو، بەلی بەسەر ھەموو جیبەکدا کیشا. بیتوھەکی مۆنتیل لەگەڵ ئەو ھەشدا کە بە چاکی ھەستی راگرت تا گوتی لە دەنگەکە بیت، بەلام تەنیا لە دوو وشە گەشت. لەو مالاھەدا کەس نەیتوانی پیتی بەلی کە فەرمانەکە دەبارە ھەو جیبە. فەرمانەکە بە ھەمان سام و ھەبەتی جارنەو ھەو خۆتندرایەو، سیستەمیک نۆی لەسەر دنیا ببوو فەرمانەرەو ئەو ھەبە کەسیتکی وەگەر نەدەکەوت کە دەرکی بە ماھیبەتی ئەو سیستەمە کردبیت.

- فەرمانەکە دەبارە ھەو چی بوو؟

سۆيە ھېتايە پېتىش چاوان، يان لە بالکۆنېيەكى بچووکدا کہ لەوئى گىباي (ئاوشين) (۷)ى پەرورده دەکردو تەنيا ئەو بۆى ھەبوو کہ خۆزئى مۆنتىل و ھەبىر خۆى بېنېتەو. لەوئى ھېچ خەفەتیکى نەبوو ئەو ھەندە نەبى کہ چاوەروانى پاش نىوەرۆى رۆژانى دووشەممە بکات تا نامەى کچەکانى بخوئىتەو.

تەنيا جلە زۆر زەرورىيەکانى ھەلگرتبون. پاشان جاننا چەرمىيەکەى ھېنا کہ مقەسە گەرەو بچووکەکان و تىپ و شووشىکى گچکەى بۆدو پىبوسىيەکانى دروومانى تىدا بوو و دوای ئەو کارتۆنىکى پىلاوانى ھېنا کہ تەسبىحەکەى و کتیبەکانى دوکاردى تىدابوو و ئەوانىشى لە جاننايەکە ھاوشتن. وىژدانى لەو نەرەحەت بوو کہ مەبادا پتر لەو ھەلگرتبىت کہ شایانى لىخۆشبوونى خواوەند بىت. پاشان پەیکەرە لە گەچ دروستکراوہکەى سان رافائىلى لە نىو گۆرەوييەکەو پىچا و بە دىقەتەو لە نىو جلەکانى ھاوشت و جاننايەکەى داخست.

کاتىک کہ سىنيۆر کارمىچايل گەيشتە جى لە سادەترىن بارودۆخيدا دىت.

کارمىچايل بە پشت بەستن بەو پىشېنېيەى کہ ئەمرو باران نابارى، چەترى لەگەل خۆيدا ھەلنەگرتبوو. بەلام بىوہژنەکە ھەستى بەمە نەکرد، کللەکانى مالىيى - بەو پارچە کارتۆنانەو کہ ناوئىشانى ھەراکام لە کللەکانيان بە چاپ لەسەر نووسرابوو - لە گىرفانى خۆى ھېتايە دەرى و ھەموو دانئى و گوتى:

- ھانى من ئەم دنيايە ئالوودە بە گوناھەى خۆزئى مۆنتىل بە جەنابان دەسپىرم. چى لىدەکەى بىکە.

سىنيۆر کارمىچايل زۆر لەمىژ بوو لە رۆژئىکى ئاوا دەترسا.

بە زەحمەت زارى ھەلئىناو گوتى: «مەبەستان ئەو ھەيە کہ دەتانەوئىت لەم پشېوہيەدا سەفەر بکەى؟»

(۷) جۆرە گىبايەكى كىتوبلکەى بۆن خۆشەو وەکو نەعنا دەچىت و لەبەر بۆنەکەى لە ماست و دۆى دەکن. وەرگىت

بىوہژنەکە بە دەنگىکى پتەو، بەلام ئاوازە دەنگىکى يەکالا کەرەوانە وەلامى داہەو:

- من بۆ ھەتا ھەتا يە لىرە دەپۆم.

سىنيۆر کارمىچايل بى ئەو ھى ترسى خۆى بە ديار بخات، راپۆرتىکى کورتىدا.

بارى دارايى خۆزئى مۆنتىل روون نەبوو. بەشىکى زۆرى ئەو سامانەى وى بە شىوازە کۆنەکان و بەبى ئەنجامدانى تەشريفاتى رەسمى بەدەست ھاتبوو و لە رووى ياساييەو دۆخىکى ناديارى ھەبوو. ئەم سامانە تىکەل و پىکەل و بى سەرورەيە - کہ خۆزئى مۆنتىل بۆ خۆشى لە دوایىن سالىکانى ژيانيدا تەنانەت مەزەندەشى نەدەکرد داخۆ چەندە - ھەتا بە لايەکدا نەگەوتايە ديارىکردنى ميرات و ميراتگر نامومکىن بوو. کورە گەرەوہکەى کہ لە ئەلمانيا قۆنسول بوو و دوو کىژەکانىشى کہ شەيداي خۆشگوزەرانى و رابواردنى سەرسورھىنەرى پارىس بوون، دەبوو ايە بگەرپنەوہ يان کہ سىک بکەنە وەکىلى خۆيان تا بەشەکان بۆ ديارى بکرىت. تا ئەو کارە نەکرايە ھېچ شتىک نەدەفرۆشرا. و ھىرھاتنەوہى ئەو دالانە پىچاويپچانەى کہ بىوہکەى مۆنتىل دوو سالى بوو تىياندا رىگای گوم کردبوو، ئەمجارەيان کاريان تىنەکرد.

بە ئەئکىدکردنەوہ گوتى: «گرنگ نىيە. مندالەکانى من لە ئەوروپا بەختەوہرن. بۆ خۆيان دەلئىن ئىرە مەملەکەتى درندانە و ھەقىيان نىيە بەسەرييەوہ. جەنابى کارمىچايل ئەگەر حەز دەکەى ھەرچىيەکت لەم مالەدا دۆزىيەوہ لە توورەکەى بکەو لە پىش بەرازانى دانئى».

سىنيۆر کارمىچايل ئىدى لەگەلئىدا پىدانەچوو. بە بيانوى ئەو ھى کہ بە ھەر حال دەبى ھىندىک شت بکرى بۆ سەفەرەکە، چوو دکتۆرى بدۆزىتەوہ.

«ئىستا دەرەکەوئىت کہ نىشتمانپەرورەرى تۆ بايى چەند، گوارديولا». سەرتاشەکەو ئەو پىاوانەى کہ لە سەرتاشخانەکەدا کۆبىوونەوہ قسەيان دەکردن، بەر لە دىتنى سەرۆکى شارەوانى لەبەر دەرکەى دوکانى، ھەستىيان بە بوونى کرد لەوئى. سەرۆکى شارەوانى ئامازەى بە دوو کەس لە گەنجترىن پىاوەکان کردو گوتى: «ئىوہش ھەروا. ئەمشەو ئەو تەفەنگانەتان دەدەمى کہ ئەو ھەندە داواتان دەکردن. بزەنم داخۆ دەوئىرن لوولەکانيان بۆلاى»

ئىمە مانان بسووپىن». وشەكانى ھىندە بە مېھرەبانى دەردەبىرېن كە نەدەكرا گومان لە قسەكانىدا بىكرىت.

سەرتاشەكە وەلامى داىەوہ: «گەسكە باشترە. بۆ راوكردى جادوگەر ھىچ تەفەنگىك لە گەسكەى كرىكار باشتر نىيە».

سەرتاشەكە تەنەت چاوشى بۆ لای وى نەسووراندن. خەرىكى چاككردى پشتىملى يەكەم موشتەرى بەيانى بوو و قسەكانى سەرۆكى شارەوانى بە ھەند وەرنەدەگرتن. بەلام كاتىك كە سەرۆكى شارەوانى دەستى كرد بە پرسىاركردن لەو خەلكەى لەوئى بوون داخۆ چ كەسپىك سەربازى يەدەگەو دەزانىت تەفەنگ بەكارىنىت، سەرتاشەكە لەو تىگەبى كە ھەر بە راستى بۆ خۆى يەكپكە لەوانەى كە بۆ ئەو كارە ھەلبىتدراون.

پرسىارى كرد: «جەنابى مولازم ھەر بە راستى برىارى ئەو تەتان داوہ كە ئىمەش بگلىننە نىو ئەو گالته جارپىبەوہ؟»

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «تف لەم رۆژگارە! لە ھەموو ژيانى خۆتدا لىرەو لەوئى زۆررەپىت دەكرد كە پىوستم بە تەفەنگە. ئىستاش كە تەفەنگ دەدەنئى ناتوانى باوەر بىكەى؟». لە بەردەم سەرتاشەكە راوہستا. لەوئىرا دەيتوانى لە ئاوتنەكەوہ ھەموو ئەو كەسانە بخاتە ژىر چاودىرپىبەوہ كە لەوئى نامادە بوون. سام و ھەبىبەتيدا بە دەنگى خۆى و گوتى:

«بە راستىمە. ئەمۆ پاش نىوەرۆبە كاتژمىر شەشى رىك دەبى سەربازە يەدەگە پلە يەكەكان خۆبان بە بىكەى پۆلىس بناسپن». سەرتاشەكە لە ئاوتنەكەرا تەماشائى كرد.

لىبى پرسى: «ئەى ئەگەر تووشى ھەلامەت و نەخۆشى بىم؟»

سەرۆكى شارەوانى وەلامى داىەوہ: «لە بەندىخانەدا چارەسەرت بۆ دەكەين».

گرامافونى ھۆلى بلىارد دەنگى ئاوازىكى بۆلرۆى ھەست بزوينى لىبەرەز دەبووہ. نىو ھۆلەكە چۆل بوو، بەلام سەرمىزەكان ھىندىك شووشە و پەرداخىيان لەسەر بوو كە بەرماوہيان تىدا مابوو.

دۆن روکوبى وەختىك لە كاتى ھاتنە ژوورەویدا چاوى بە سەرۆكى شارەوانى كەوت گوتى: «ئىستا ئىدى ھەر بە راستى دۆخەكە ئالۆز بووہ. دەبى رىك لە كاتژمىر ھەوت پرا دوكانەكەم داخەم». سەرۆكى شارەوانى يەكراست چووە كۆتايى ھۆلەكە، كە مىزەكانى قوماركردى ئەوتىش كەسىيان لەسەر دانەنىشتبوو. دەرگائى ئاودەستەكەى كردهوہ و سەرى بە عەمبارىكدا كرد، ئەوسا گەراپەوہ بۆ لای بارەكە. لە كاتى تىپەرپوونى بە تەنىشت مىزى بلىارد دا، لە ناو پەردەى مىزەكەى ھەلداپەوہ. گوتى:

– ئىدى گالته بازارى بەسە.

دوو كورپىرگۆكە لە بن مىزەكە ھاتنە دەرى و تەپوتۆزبان لە پانتۆلەكەى خۆبان تەكاند.

يەكبان رەنگى تىكچوو بوو. ئەوتىرېشيان گچكە تر بوو و گوتى سوورھەلگەراپوون.

سەرۆكى شارەوانى بە ئارامى بەرەو مىزەكانى بەردەم دەرگەى ھاتنەژوورەوہ پالى پىنوہنان.

– تىگەبىشتن گوتم چى؟ كاتژمىر شەشى رىك لە بارەگا.

دۆن روکوبى ھەر لەپاش پىتسخوانەكە ماپەوہ.

گوتى: «بەم باروودۆخە ئالۆز بالۆزەى ئىستا، پىاو وا باشترە بچىت بىتتە قاچاخچى».

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «ھەر دوو سى رۆژان وا دەبى».

بەرتىوہبەرى سىنەما لەسەر پىچى شەقامەكە خۆى گەياندى و گوتى: «ھەر لە ئەوہمان كەم بوو. ئەوہ دوازە جار لىدانەكەى زەنگ، ئەمەش شەپپور».

سەرۆكى شارەوانى دەستىكى لە شانىداو درىژەيدا بە رىتى خۆى.

گوتى: «دەمەوئى دەست بەسەر سامانەكەتدا بگرم».

بەرتىوہبەرى سىنەما گوتى: «ناتوانى ئەو كارە بىكەى. سىنەماكان مولكى دەولت نىن».

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «لە باروودۆخى ئاناساىيدا، دەتوانرىت تەنەت سىنەماكانىش بە مولكى دەولت بژمىردىن».

زهردهی له سهر لیبوی خۆی دوورخستهوه. دوو دوو به قادرمه کانی بنکه که دا سهر کهوت و وهختیک که گه یشته قاتی دووم، دهستی لیک بلاوکردن و دووباره پیکه نییهوه.

به دهنگی بهرز گوتی: «تف لهم رۆژگار هه تۆش وات لیهات؟».

وهکو سولتانه کانی خۆرهلات، به بێ خهه و خهفه تی، به پێوه بهری سهرک له سهر کورسییهک پالی لیدابۆوه. سه بیلکی ده ریاوانی به ده می خۆیه وه نابوو و که یفی به دوو که لکرده که ی ده هات. ههروه کو که بۆ خۆی خانه خوی بیت، به ناماژ به سهرۆکی شاره وانی گوت دانیشیت.

– جه نابی مولازم وه ره با باسی کارو کاسی بکه یین.

سهرۆکی شاره وانی کورسییه کی راکیشاو هات به رامبه ری دانیشت. به پێوه به ری سهرک به دهستی کی دا پۆشراو به به ردی رهنگا ورهنگ، کلکی سه بیلکه ی بۆ لای وی راداشت و ناماژیه کی ماناداری کرد.

– ده توانین بێ پیچ و په نا قسان بکه یین؟

سهرۆکی شاره وانی به سهر وهلامی نه رتی دایه وه.

به پێوه به ری سهرک گوتی: «هه رکه دوینی له کاتی ریشتا شیندا چاوم به جه نابتن کهوت، تیگه ی شستم. بۆ خۆت ده زانی ئیدی، وا راهاتووم که خه لکی بناسم. ده شزانم که ئەم هاتووچۆ و قه دهغه کردنه بۆ جه نابتن.....»

سهرۆکی شاره وانی به ده دم زهرده به کی نه نقه سته وه چاودیری ده کرد.

به پێوه به ری سهرک درێژه ی دایه: «به لام بۆ بابایه کی وه کو من که ئەم هه موو پارده به م لهم به زم و ره زمه دا خه رج کردوو وه ده بی حه قده کهس و نۆ گیانله بهر نان بدهم، به کورتی بۆ خۆی کاره ساته .

– مه به ست؟

به پێوه به ری سهرک وهلامی دایه وه: «من وا پێشنیار ده که م که ئیوه یاسای قه دهغه بوونی هاتووچۆ له یازده ی شه ویرا سه سه پین و نه وه ی له بهرنامه ی شه وی ده ستان کهوت، به نیوه ییمان».

سهرۆکی شاره وانی بێ نه وه ی خۆی بجوولیتنی زهرده که ی هه ره له سهر لیوان بوو.

گوتی: «ده لئی لهم شاره دا له هه ره که سیکت پرسی گوتی من دزم».

به پێوه به ری سهرک به نارهبازی ده ربربنه وه گوتی: «جاخۆ ئەمه سه وه دایه کی یاساییه».

نه یزانی که نگه بوو که سهرۆکی شاره وانی حاله تی جیدییانه ی به خۆیه وه گرت.

مولازم به ئاوازه دهنگی کی شاره وه گوتی: «رۆژی دووشه مه له مبارده وه قسه ده که یین». به پێوه به ری سهرک گوتی: «هه تا رۆژی دووشه مه من که وله که شم به بارمه داناوه. ئیوه خۆ ئاگاتان لیبیه ئیبه چه نده ده سکورتین».

سهرۆکی شاره وانی به ئارامی به ره وه لای قادرمه کانی بر دو دهستی خسته سهر شانی.

«پتیوست ناکا نه وه به من بلتی. من بۆ خۆم سهرم له کارو کاسی ده رده چیت».

وهختیک گه یشتنه سهر قادرمه کان، سهرۆکی شاره وانی به ئاوازه دهنگی کی هپورکه ره وانه گوتی:

– ئەمشه و کاساندرنا بنیره بۆ لام.

به پێوه به ری سهرک هه ولیدا تا رووی خۆی بۆ لای بسووریتنی، به لام نه وه دهسته ی که له سهر شانی دانرابوو به و په ری توانایه وه پاله په ستۆی خسته بووه سهر.

گوتی: «ئه لبه ته ئەمه شه له سهر حیسابه که تان ده نووسم».

سهرۆکی شاره وانی گوتی: «تۆ بینیره، سه به یینیش پیکه وه قسان ده که یین».

سینیۆر بنیامین به په نجه پالی به ده رگا ته ل هیلکه که وه نا، به لام نه چوووه ژووری.

دهنگی له تووره یبه کی شاره وه به رزبۆوه:

- په نجهره کان، نورا.

نورا خاکوب ژنيکي قه له وی زه لامه ی ته مه ن مام ناوه ندی بوو و به قژيکي کورتي کورانه وه له دیوه خانه نیمچه تاریکه که ی خویدا، له بهر پانکه لپی راکشابوو و بو نیوه رژه کردن چاوه رپتی سینیور بنیامین-ی ده کرد. وه ختیک دهنگی وی بهرگوي کوهت، به زحمه ت له جی خوی هه ستاو هه ر چوار په نجهره که ی رووه شه قامی کرده وه. هالاوی گهرما شالاوی هینایه ژووری، کاشیکاری به که ی ژووری به وینه ی تاوسیکی ناشیرن چهنده ها جار دووباره ببوه و پارچه ی گولداریشیان به سه ر قه نه فه کانی ژووریدا دابوو- بی سه ليقه بی له به ش به شی رازانده وه ی ژووره که ده باری.

ژنه پرسباری کرد: «له و قسانه ی خه لک ده یانکه ن کامه یان راسته؟»

- خه لک زور شت ده لپن.

نورا خاکوب بو روونکرده وه: «ده باره ی بیوه که ی مونتیل، هیندیک ده لپن شیت بووه».

سینیور بنیامین گوتی: «من ده لپم زور له میتره که شیت بووه» و به نازادیه کی زیاتره وه گوتی: «ئه مه یه ئیدی، ئه مرؤ به یانی ده یوبست له سه ر بالکونیه که را خو فریداته خواری».

له سه ر شه قامه که را میتره که به ته واوه تی دیاربوو، دوو کورسی لیک دووریان له هه ردووک سه ری میتره که دانابوون. ژنه به لیدانی چه پله یه ک فرمانی نانه یانی ده رکرد.

سینیور بنیامین گوتی: «له مرؤ به یانی به وه ماله که یان پر بووه له خه لک».

نورا خاکوب گوتی: «ده رفه تیکي باشه بو ئه وه ی مرؤف نیو خانووه که ی ببینیت».

کیژیکي ره شپیتست به سه ری پر له تزقه ی سووره وه و به دم هه لم هه ستان له قاپه که وه، سوپه که ی هینایه سه ر میتره که. بونی مریشک شالاوی هینایه نیو ژووری نانخواردن و گهرما له راده به ده ر تینی هینا. سینیور بنیامین ده سماله سفره ییبه که ی له بهرؤکی خوی قایم کردو گوتی: «سه لامه ت بی». هه ولیدا تا به و که وچکه بخوات که هه لمی لپه لده ستا.

ژنه به بی زه وقیبه وه گوتی: «خوت گیل مه که، فوی لیکه. جگه له مه ش ده بوایه په سته که که شت دابنایه. ئه م راپاییه ی تو که هه تایه په نجهره کان نه کرینه وه نایه ژووری، له گهرمان ده مانسووتینیت».

پیاوه که گوتی: «به تایبه تی ئه مرؤ له م بارودوخه دا، له هه موو کاتیک زیاتر پیوسته. ئیدی که س ناتوانی بلای که له ماله که ی تو دا دوور له چاوی خه لکی من کاریکم کردووه».

ژنه به زه رده خه نه یه کی خوار و خپچ و به ماناوه زاری لیک کرده وه و پوکه میوگرتووه کانی خوی به دیار خستن. گوتی: «قسه ی قور مه که. چیان ده وی با بیلین، ئه وه ش هه لویتستی من».

که وچک که وچک سوپی ده خواردو قسه ی ده کردن.

«راسته، رهنه پیوستی بیت که نیگه رانی ئه وه بم نه وه کو قسه و قسه لوکان بو مؤنیکا هه لده به ستان». مؤنیکا کچه پازده سالانه که ی بوو که له و ده مه یه وه که بو خویندن رویشتبوو، هیشتا بو کاتی پشوودان نه گه رابوه». «به لام سه باره ت به خوم، خه لک ئه گه ر شتیکي تازه نه زانن، خو ناتوانن هیچ بلین».

سینیور بنیامین ئه و نیگا سه رزه نشتکارانه ی جارانی تینه گرت. له بیده نگیدا پاشماوه ی سوپه که یان خوارد. مه ودای نیوانیان مه تریک و هه شتا سانتیمه ر، واته به قه ده ر درپژایی میتره که بوو. سینیور بنیامین ناماده نه بوو تا له بهرچاوی خه لک له وه زیاتر لپی نریک بکه ویتته وه. بیست سال له مه و بهر، ئه و ده مه ی که نورا له قوتابخانه یه کی ده ره وه ی شاردا ده یخویند، سینیور بنیامین نامه ی ویشک و دوورودریژی بو ده نووسین و کچه ش به وشه ی بلایسه دار وه لامی ده دایه وه. له میانی پشووداندا، رژیکیان له سه رانی، نه ستور خاکوب به سه رخوشی بی تاگاییه وه، قژی گرتن و به راکیشان بردیبه قوربنیک و بی ئه وه ی ده رفه تی نارهایی ده رپینی بداتی، پپی گوت: «ئه گه ر میتردم پینه که ی به گولله لیت ده دم» و له کوتایی ئه و پشووه دا زه ماوه ندیان کرد. ده سال له دواي ئه وه ش لیکجیا بوونه وه.

سینپور بنیامین گوتی: «به هرحال هیچ هویهک نیبیه تا دهرگا و په نجهران داخهین و خه لک له خومان به گومان بکهین».

کاتیک قاوه کهی خواردهوه، ههستایه سه ریچ و گوتی: «من دهرۆم. به دنیاییه وه مینا زۆر دلێ سه غلته ده بیت». له پیش دهرکهی کاتیک که کلاوه کهی له سه ری خۆی ده کرد گوتی:

- ئەم خانوو خه ربکه له گه رمان ناگری ده گرت.

- جا خۆ من هه میشه وا ده لیم.

نورا ئه وهنده له بهر په نجه ره کهی هه ری ئه وه سه ری را وه ستا تا له کاتی خوا حافیزی کردندا بینی. ئه وسا پانکه کهی برده ژووری نووستنی و دهرگایه کهی داخست و جله کانی له بهر خۆی دانان و سه ره نجام، به ده ستووری رۆژان پاش ناخواردن چوو ئاوده ستی و له گه ل نه یئینییه کهی خۆیدا به ته نیا مایه وه.

نورا رۆژی چوار جارن نه ستور خاکوبی (کۆنه میردی) له کاتی تیپه ریوونی به ته نیشته ماله کهی خۆیدا ده دیت. هه موو که سیک ده یزانی که نه ستور له گه ل ژنیکی دیکه دا ژیان به سه ره ده بات و چوار مندالی لیتی هه یه وه ده شیانزانی که باوکیکی نمونه ییه. له ماوه ی چهند سالی رابردو دا چهندین جار له گه ل منداله کانی به پیش دهرگای مالی نورا دا تیپه ری بوو، به لām له گه ل ئه و ژنه دا که ژبانی له گه لدا به سه ره ده برد، هه رگیز. له و ماوه یه دا نورا شایه دی ئه وه بوو که ئه و له جارن کزتره پیرتره ده بیت و رهنگ و رووی پتر تیک ده چن. وه کو غه ربیه یه ک ده چوو که پروا به وه نه ده کرا رۆژتیک له رۆژان ئه و کارابه خۆمانه بوو بیت. جاری وابوو له کاتی نووستنی پاش نیوه رۆیان و له ته نیاییدا، دلێ به سه ختی بو ئه و پیاوه ی لیده دا: ئه و بوونه وه ره نا که له کاتی تیپه ریوونی به بهر دهرگای ماله کهی خۆیدا چاوی پیده کهوت، به لکو ئه و پیاوه ی که هه تا پیش له دایکبوونی مۆنیکای کچی، ئه وینه کهم و ئاساییه کهی هیشتا له دلێ نه دا بوو.

دادوهر ئه رکادیۆ هه تا نیوه رۆیه نووست. له ئه نجامدا وه ختیک که گه یشته نووسینگه کهی خۆی هیشتا دهرچوونی ئه و فه رمانه ی نه بیستبوو، به لām سه کرتییه کهی له کاتمی هه شتی به یانییه وه که سه رۆکی شاره وانی داوای لیکردبوو به لگه نامه کانی پیویست ئاماده بکات، به و هه وانه ی زانیبوو.

دادوهر ئه رکادیۆ پاش ئه وه ی له ورده کارییه کان ناگادار بووه گوتی: «ئه وهنده ی ده زانم که زیده رۆیی کراوه، ئه وه هی زه رووری نه بوو».

- ئی باشه، خۆ هه ر له کۆنه وه فه رمانه کان هه ر ئه وا بوون.

دادوهر ئه و قسه یه ی وه رگرت: «به لئی، راسته. به لām ئیستا بارودۆخه که گۆراوه. شیوازی فه رمانه کهش ده بوایه له گه ل جارندا جیاوازی هه بیت. ره نگه خه لک زۆر ترسان».

وا نه بوو. که میک دوای ئه وه، له کاتی یاری په رتندا له هۆلی بلیارد بۆی دهرکهوت که گرنگترین ههستی خه لک ترسان نییه، به لکو سه ره کهوتنی گشتییه. چونکه خه لک ده یاندیت که ئه و شته ی له دهروونی هه موو که سیکدایه ئیستا وه راست گه راوه: به هیچ جۆرتیک بارودۆخه که نه گۆراوه.

دادوهر ئه رکادیۆ وه ختیک که له هۆلی بلیارد هاته دهری، نه یوانی قسه کهی خۆی له سه رۆکی شاره وانی بگه یه نیت. پتی گوت: «ده بینی، که واته وا دهرده کهوئ که نووسه ری جتیونامه کان به خۆرای خۆی زه حمهت داوه. خه لک پیشیان خۆشه».

سه رۆکی شاره وانی قۆلی گرت: «هیچ کاریک له دژی خه لک ئه نجام نه دراوه. ئه مه کاریکی ئاسایی ئیدارییه». دادوهر ئه رکادیۆ کاتیک که به رتگاوه قسه ی ده کردن بیتچاره ده بوو. سه رۆکی شاره وانی هه میشه هینده به گورجی به رتگادا دهرۆیی که ده تووت کاریکی به په له ی هه یه، به لām پاشان دهرده کهوت که له هیچ شوتنیکی ئیشی نییه. سه رۆکی شاره وانی درتیه ی دایه و گوتی: «خۆ ئه م بارودۆخه هه تا هه تایه هه روا ناییت. تاکو رۆژی یه کشه مه ئه و جتیونامه فشه که ره فرتراوه ته نیو زبلدانه وه. نازانم بۆچی به لām به رده وام وام دیتته خه یاله وه که ئه و کاره کاری یه ک ئافره ته».

دادوهر ئەرکادیۆ رایه کی دیکه ی هه بوو. سه ره رای ئاسانکار بیه که ی سکر تیره که ی له کوکردنه وه ی زانیاریدا، دادوهر ئەرکادیۆ گه بیووه ده ره نجامی کی گشتی ئه ویش ئه وه بوو که نووسینی جنیونامه کان کاری تاکه که سیتک نییه. چونکه وا دهاته بهرچاو که سه بکی جنیونامه کان یه کده ست نییه. له م چهند رۆژه ی دواییدا شیوازتیکی نویتتر به کاربرا بوو ئه ویش ئه وه بوو که له گه ل نووسینی جنیوناکه کاندایینه شیان ده کیشا.

دادوهر ئەرکادیۆ به م شیوه یه گه یشته ده ره نجام: «رهنگه یه ک پیاو، یان یه ک ئافره ت نه بیته. له وانه یه چهند ژن و پیاویک بن که هه ر یه ککیان به شیوه ی سه ربه خو کاربکه ن».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «دادوهر، به به لاش مه سه له که له من ئالۆز مه که. بو خوشت ده زانی که له کاریکی ئاوا قوژدا، ته نانه ت ئه گه ر ده ستی زۆر که سیشی تیدا بیته، یه کیک هه ر هه یه که هه موو ئۆباله کانی له ئه ستۆدا بیته».

دادوهر ئەرکادیۆ وه لامی دایه وه: «جه نابی مولازم ئه ره ستۆش وا ده لێ» و یه کاله که ره وانه زیاتر گوتی: «به هه رحال به بر وای من زیده رۆیی کراوه. ئه وانه ی که جنیونامه کان یان ده نووسین هه ر هیتنده راده وستن تا یاسای قه دهغه بوونی هاتووچۆ هه لگیریت».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «قهیدی ناکا. مه به ستی ئیمه ئه وه یه که بنه ماکانی حکومه ت له سه ر ته خت دانیشینین و بیپار تیزین».

خه لکه بانگه یشت کراوه که ورده ورده له به رده م باره گای بنکه ی پۆلیس کوژه بوونه وه. بنکه که حه وشیتیکی بچووی گل گه چی هه بوو که خوینی ویشکه وه بوو و جی فیشه کی له سه ر ما بوو. مرۆف ئه و رۆژانه ی ده هاته وه یاد که هه ر لیتره گیراوه کان یان له م حه وشه یه ده کرد چونکه ژوو ره کانی به ندیخانه هه موویان پر بوو بوون و جیگا نه ما بوو.

پاسه وانه کان له و پاش نیسه رۆیه دا به بی چه ک و به تویی بیجامه له راره وه که دا ده هاتن و ده چوون.

سه رۆکی شاره وانی له بهر ده رگا را هاواریکرد: «رویرا، خواردنه وه بده به و خه لکه».

پاسه وانه که ده ستی کرد به له بهر کردنی جله کانی.

پرسیاری کرد: «بیره؟».

سه رۆکی شاره وانی به ده م رۆیشتنه وه بو نووسینگه دژ به گولله که ی خو قیژاندی: «هه ی بی ئاقلی گه مژه، به فراو».

ئاماده بووان لیرو له وئ دانیشتبوون و جگه ره یان ده کیشا.

دادوهر ئەرکادیۆ له سه ر نه رده کانی نهۆمی دووه م را ته ماشای ده کردن.

- ئه مانه خو به خشن؟

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «دلته خوشه. ئه مانه هه موو له بن قه ره ویلان خو یان شار دبووه. منیش ناچار بووم وه کو ره شبگیری ده ریانکیشمه ده ری».

دادوهر گوتی: «باشه، ره واله تیان وه کو نه یارانی حکومه ت ده چیت».

کاتی که ده رگا قورسه پۆلایینه کانی نووسینگه ی سه رۆکی شاره وانی کرانه وه، وه کو ئه وه وابوو که هه ناسیتیکی ساردی لێ هاتبیتته ده ری. سه رۆکی شاره وانی له دوا ی هه لکردنی گلۆیه که ی نیو شوره تاییه تیبیه که ی خو ی، به زه رده خه نه وه گوتی: «ده باشه، ئه گه ر وایێ که واته چاک شه ری ده که ن».

لایه کی هۆده که قه ره ویلیتیکی سه ربازی لیبوو که له گه نیکی له بنه وه و کورسییه که ی ته نیشتیشی گۆزه و په رداختیکی له سه ر دانرا بوو. چهند تفه نگ و ره شاشیتیکی سووکیش به دیواره گل گه چیبیه که وه هه لپه سه ردر را بوون. هۆده که هه یچ شوئیتیکی هه واگۆزکیتی نه بوو، جگه له چهند کونیتیکی ته سک له سه رووی هۆده که دا که ده توانرا له و کونانه را به نده رگا و دوو شه قامه سه ره کییه ی شار بیبیریت.

له بهر که ی دیکه ی هۆده که شدا، میتزیک له په نا قاسه که دانرا بوو.

سه رۆکی شاره وانی مه سه له که ی ئالۆزتر کرد: «جاری خو ئه وه هه ر هه یچ نییه، به نیازم تفه نگانیشیان بده می».

پاسه وانه که دوا به دواى نه واندا وه ژور که وت. سه روکى شاره وانى چه ند نه سکیناسیکی پاره دایه و گوتی: «یه کی دوو پاکه ت جگه ره شیان بدهیه». کاتیک دووباره تهنیا بوونه وه دیسان رووی کرده وه دادوهر و گوتی:

- رات چیه به رامبه بهم ته پوتوزه؟

دادوهر به خفه تباری وه لامی دایه وه:

- کاریکی مه ترسیدارو نازه رووریه.

سه روکى شاره وانى گوتی: «خه لک واقیان ورمه وه. له سه روکى شیه وه من پیمویه که نه و داموا نه نازانن چی له و تهنه گانه بکه ن».

دادوهر قسه که ی پشتراست کرده وه: «به لئى، رهنه گه نه م کاره گیتیان بکات، به لام زور ناخایه نیت».

هه ولى نه وهیدا تا ههستی زگ به تالبون له خوئ دور بخاته وه. فکریکی به میسکیدا هات: «وریا به جه نابی مولازم نه وه کو هه موو شتیک به سه ره یه کداده».

سه روکى شاره وانى به حاله تیکی نهینى نامیزه وه له ژور پى برده ده ری. به سرکه وه پیتی گوت: «دادوهر، نه وه نده بئى ناقل مه به، فیشه که کان فیشه کی راسته قینه نین ئی مه شق کردن».

وه ختیک که چوونه نیو هه وشه که وه گلنپه کان هه لکرا بون و نه و خه لکه ش که له وئى ناماده ببون له بن شوئی گلنپیکى بیس و چلکندا که میسه که رانه خوئان پیداده دا ساردیان ده خوارده وه. سه روکى شاره وانى له نیو هه وشیدا که گو میلکه کانی ناویان هه ر تیدا مابو هاتوو چوئى ده کردو ده ناخاوت. به شیوه به کی باوکانه بو خه لکه که ی روونکرده وه که نه رکی نه و شه وه یان بهم جوړه یه: دوو که س دوو که س له سه سووچی شه قامه سه ره کییان داده مزرتین و فه رمانى نه وه یان پتیه که ته قه له هه ر که سیک بکه ن، جا ژن بیت یان پیاو، که له دواى نه وه ی دهنه دهریت رانه وه ستی. هه روه ها رایسپاردن که نازیه تی له خوئان نیشان بدن و پیشی گوتن که دواى نیوه شه و خواردن یان بو

ده نیردیت و هبواى خواست که به یارمه تی خوا کاره کان بئى گرفتاری به ره و پیش بچن و خه لکی شاریش پیزانینی خوئان بو به ریرسان ده ریرن له به رامبه به رقه راری نه و ناسایش و سه قامگیریه دا.

بابه نانجیل خه ریک بو له ته نیشتم میزه که هه لده ستایه سه ریخ که دهنگی یه که م لیدانی کاترمیر هه شت له زهنگه که (ناقوس) به رزیوه. گلنپه که ی هه وشیی هه لکرد. ده رگای کلو مداو نیشانه ی خاچی له سه ر کتیه که ی دوعایان کیتشا: «به ناوی خوا». له هه وشیکى دووره ده سترا بالنده یه کی بچووک ناوازی چری. له فینکایه تی هه یوانداو له په نا نه و قه فه سانه ی که پارچه ی رهنه گ تاریکیان پیدادرابو، بیتوه که ی ناسیس دهنگی دوو ه مین لیدانی زهنگه که ی به رگوتیان که وت و بئى نه وه ی چاوانی هه لئینى، پرسى: «رؤبیرتو هیشتا نه گه راوه ته وه؟» کاره که ریکى له به رده رگا هه لئروشکاو گوتی له کاترمیر هه و ته وه له نیو جیتیدایه. توتزیک پیش نه وه نورا خاکوب دهنگی رادیویه که ی کز کردبو و به و موسیقایه سه رمه ست ببو که وا مه زنده ده کرا له شوئینیکى نارام و پاقره وه دیت. دهنگیکی هینده دوور که پینه ده چوو واقیعی بیت، له ناسودا بانگی ناویکی کردو سه گه کانیش هه په هه بیان ده ست پیکرد.

دکتوری دانساز هیشتا له گوئگرتن له دهنگوباس نه بو بووه. به بیرى هاته وه که نانجیلا له به ر شوئی گلنپى هه وشى و خه ریکى هه لکردنى خسته ی وشه ی یه کتریره. بئى نه وه ی ته ماشای بکات، فه رمانى پیداد: «ده رگای داخه و بچو له ژورئ ته واوی بکه». هه وسه ره که ی به واق ورمه ییه وه به خه به ر هات.

رؤبیرتو ناسیس، که به راستی له کاترمیر هه و ته وه چو بووه نیوجیگاوه، هه ستاو له که لئینی په نه ره که وه ته ماشای گوړه پانه که ی کردو ته نیا دار بادام و دوا یین شوئی بالکونى بیتوه که ی ناسیسی بینی که کوژایه وه. ژنه که ی گلنپى خه وئى هه لکردو به دهنگیکی کپ رایکی شایه نیو جیگاوه. سه گیکی ته نیا، هه تا پینه مه مین لیدانی زهنگه که، هه ر هه په هه پى ده کرد.

دۆن لالومۆسکۆتیی له ژوورپکی نووستنی گهرم و پر له قوتوو به تال و شووشه ی تۆزلیتینیشتوو، رۆژنامهیه کی له سههر ورگی راخرا بو و به چاویلکیکه وه له سههر نیوجاوانی، پرخه پرخی بو. ژنه شه پله لیدراوه کی (ئیفلج)، په ریشانحال له بیره وهری شه وه کانی تری وه کو ئه مشه و، به په رۆ کۆنیتیک خه ریکی دوورخستنه وه میشوولان بو و له زهینی خۆیدا لیدانه کانی کاتژمیره کی ده ژماردن. دوا به دوا ی هاواره دووره دهسته کان و چه په چه پی سه گه ل و پیدزکی و راکه راکه کان، بیده نگی فه رمانه و ابو.

دکتۆر جیرالدۆ ژنه کی خۆی راسپارد: «وربا به با کورامینمان له بهرده ستدا بیت».

ژنه کی له پیش ئه وه ی بچیته نیو جیگاوه، ده رمانه سه ره تاییه زه رووره کانی له نیو جاننا ده هاویشتن. هه ردووکیان بیران له بیوه کی مۆنتیل ده کرده وه که دوا یین لۆمینالی خواردبو و وه کو لاشه یه کی بی جووله لپی که وتبوو. ته نیا دۆن سابس بو که له پاش وتووێژکی دووردریژ له گه ل سینپۆر کارمیچایلدا حیسابی کاتژمیری لی تیکچوو بو و هه ر له نووسینگه کی خۆیدا مابۆه. خه ریکی کیشانی خواردنی سه یین به یانی بو به ته رازو که ده نگی حه وته مین لیدانی زه نگه که هات و ژنه کی به قژی ئالۆزه له ژووری نووستنی هاته ده ر. رووباره که له جووله که وت. که سیک له تاریکیدا چرپاندنی: «شه ویتی سه یه!» هه ر له وه ده مه شدا هه شته مین لیدانکی زه نگه که (ناقوس)، قوول و بی گه رانه وه، لیدراو کۆمه له ده نگیتی که رکه ر که له پا زده خوله ک له مه و پیتشه وه ده ستیان پیکردبو، به ته وای کپ بو نه وه.

دکتۆر جیرالدۆ هه تاکو ئه وه ده می که له دینه وه ی شه ییوری قه ده غه کردنی هاتوو چۆ کردنی بهرده وام بو، کتیبه کی داخستبو. هاوسه ره کی جاننا یه کی له سه رمیزی په نا قه ره ویله که دانا و رووه دیوار راکشا و گلۆپه کی کۆژانده وه.

دکتۆر کتیبه کی لیک کرده وه، به لام نه یخوینده وه. هه ردووکیان به نارپکی هه ناسه یان ده دا. له شارپیکدا که بیده نگی به کی بی پایان، به قه د ژوورپکی نووستن بچووکی کردبووه، به ته نیا بوون.

– بیه ره چی ده که یه وه؟

دکتۆر وه لامی دایه وه: «له هیج شتییک».

ئیدی هه تا کاتژمیر یازده که سه ره له نوێ گه رایه وه سه ره ئه و لاپه ره یه ی که له ده ستپیتیکی هه شت جار لیدانه که وه ده ستی به خویندنه وه ی کردبو، زهینی خۆی له سه ره هیج شتییک جیگی نه کرد. سووچتیکی لاپه ره کی نووشتانده وه و کتیبه کی له سه ره میتزه که دانا. ژنه کی خه وی لیکه وتبوو. جار ان شه وی و ابو هه ردووکیان هه تا به یانی به خه به ر ده بوون تا مه زنده ی ئه وه بکه ن داخۆ ته قه کردنه که له چ شوینتییک و له چ بارودۆ خیکدا بووه. چه ندین جار ده نگی تفه نگ و پۆستال گه یشتبووه به رده رکی ماله که یان و دووقۆلی له سه ره قه ره ویله که دانیشتبوون و چاره پیتی ئه وه یان کردبوو که ره نگه هه ر ئیستا ده رکه ی ماله که یان بدریته به ر ده سپریتی گولله.

پاش ئه وه ی که فیری جیاوازی جووره ها ترسان بیوون، زۆر شه وان سه ریان کردبووه سه ره سهرینی پر له کاغه زی نه یینی – که ده بووایه له رۆژانی داها توودا بلاو بکرینه وه – به ره به یانی یه کییک له رۆژه کان گو ییان له ده نگی کپ و به ماته مات ببوو که پیتشه کی گۆرانییه کی شه وان بوو. ئه وسا دوا به دوا ی ئه وه ده نگی ماندووی سه رۆکی شاره وانی یان به رگۆی که وتبوو که: «ئیره نا، ئه و تیکه ل به و جووره کارانه نییه» . دکتۆر جیرالدۆ گلۆپه کی کۆژانده وه هه ولیدا خه وی لیکه ویت.

له دوا ی نیوه شه وی، باران بارین ده ستی پیکرد. سه رتاش و یه کیکی تر که له سه ره سووچی شه قامتییک له ته نیشته به نده رگا خۆیان دامه زراندبوو، شوینه کی خۆیان به جیه یشت و چونه بن گۆی سوانه ی دوکانه کی سینپۆر بنیامین. سه رتاشه که جگه ره یه کی داگیرساندو له به ر رووناکي ده نکه شقارته که چاوی به تفه نگه کی ده ستی خۆیدا گپرا. تفه نگیتیکی نوێ بوو. گوتی: «دروستکراوی ئه مه ریکایه» .

ئه وه ی که له گه لیدا بوو چه ند ده نکه شقارتیتیکی ئاگردا بو ئه وه ی مۆدیلی چه که کی خۆی بزانتی، به لام شتیکی بو نه دۆزرایه وه. چۆرا که له گۆی سوانه کانه وه ده هاته خوارئ و به قۆنداگی تفه نگه که ده که وت و ده نگیتیکی کپی دروست ده کرد. به سه ره ده سته ی قۆلی جله کانی ئاوه کی سربیه وه و گوتی: «چ

شهرمه زارییه که! ئیمه دوو قۆلی لیرهین، هدریه که و تفهنگی کمان پییه و هردوو کمان ته ریوین» .

له و شهوه ئهنگوسته چاوه دا بیجگه له دهنگی چۆراوکه که له گوئ سوانه کانهوه دههاته خواری هیج دهنگیکی تر نه ده بیسترا .

سهرتاشه که گوتی: «ئیمه نو که سین و ئهوان به سهرۆکی شارهوانییه وه ههوت که سن، جگه له مه سنی که سیشیان له بنکهی پۆلیس دهستبه سهرن» .

ئوهی تر گوتی: «که میک پیش ئیستا منیش بیرم له هه مان شت ده کرده» .

لایتی سهرۆکی شارهوانی هردووکیان رووناک کردهوه . له پهنا دیواری خوێان کروش هه لێنا بوو و هه لێبان ددها چه که کانیان له دلۆپه ئاوی چۆراوکهی سهریانی بپاریژن که وهکو ساچمه له سهر پیتاوه کانیان لێک بلاو ده بوون . کاتی که لایته که کوژایه وه سهرۆکی شارهوانی هاته کنیان و له بن سهر په نایه که راوهستا ، ناسیان . چاکه تیکی دراوی له بهردابوو و رهشاشیکی به شانی خویدا کردبوو . پاسهوانیکیشی له گه لدا بوو . له دوا ی سهرکردنی کاتژمیره کهی که له دهستی راستی کردبوو ، فرمانی به پاسهوانه که دا:

- برۆ بۆ باره گا بزانه داخۆ خواردنه که چی لیتهاتوو .

پاسهوانه که به هه مان گورج و گو لیبیهی که له کاتی شهردا فرمان جیبه جی ده کهن ، له بهر بارانی ون بوو . ئهوسا سهرۆکی شارهوانی له پهنا ئه و دوو تازه سهر بازه له سهر زهوی دانیشته .

- چ ههیه ؟

سهرتاشه که گوتی: «هیج» .

ئهی دیکه پیش ئه وهی جگه ره داگیرسینی ، دانه یه کی بۆ سهرۆکی شارهوانی را داشت که لیتی وهر نه گرت .

- جه نابی مولازم ده تانه وی هه تا کهنگی گلما ن بده یه وه ؟

سهرۆکی شارهوانی گوتی: «نازانم . جاری با کاتی قه دهغه بوونی هاتوو چۆ به سهر بجیت . ئهوسا بزانه داخۆ سبهینی چی روو ده دات» .

سهرتاشه که دهنگی خو ی هه لیری: «یانی هه تا کاتژمیر پیتی به یانی!» .

هاورپیه کهی گوتی: «نه خیر قوریان . ئه ویش من که له کاتژمیر چواری به یانییه وه له سهر پییان راوه ستام» .

له نیو چرپه چرپی باراندا دهنگی شه ره سه گیان هاته بهر گوئ . سهرۆکی شارهوانی ئه و نده راوه ستا هه تا دهنگه که نه ماو ته نیا دهنگی وه پینی سه گیک نه بی . ئهوسا هه ناسه یه کی قوورسی هه لکیشا و رووی له و پیاوه کردو گوتی:

- پیوست ناکا ئه و نوزه نوزه ی بۆ من بکه ی . من نیوه ی ژیا نی خو م له نیو ئه و گالته جار پیاندا به سهر بردوو ه . بۆ خو شم وا خه ریکه له تاو خه وی به لادا ده که وم» .

سهرتاشه که گوتی: «له خو رایی و به بی هۆ ، نه سهری هه یه و نه بن وه کو ئیشی پر و پیریژنان» .

سهرۆکی شارهوانی هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «من بۆ خو شم به ره به ره خه ریکه به و دهره نجامه ده گم» .

پاسهوانه که گه رایه وه پی راگه یان دن که له بنکه ی پۆلیس چاوه ریتی ئه وه ده که ن باران خو شی بکاته وه ئه و جا خوار دنیان بۆ بنیرن . ئهوسا په یامیکی دیکه ی دانئ: ژنی که به بی مۆله تی هاتوو چۆ کردن قۆلبه ست کراوه له بنکه ی پۆلیس چاوه پروانی سهرۆکی شارهوانی ده که ن تا بجیت و بریاری له سهر بدات .

کاساندر ا بوو . له سهر کورسییه ک به ئاسووده یی خه وی لیکه و تیبو و کۆلوانه یه کی نایلونی له خو به وه پیتچابوو . له ژوو ریکی بچوو کدا که شوقه کزه مه لوله که ی ، بالکۆنییه که ی روونا ک ده کرده وه ، سهرۆکی شارهوانی له لووتی هه لقۆلینجان د . ژنه ناله ی لیبه رز بۆ وه له رق هه ستاویان را په ری و چاوی هه لیتان .

گوتی: «خه ریک بوو خه ونم ده دین» .

سه‌رۆکی شاره‌وانی گلۆبی ژووره‌که‌ی هه‌ل‌کرد. ژنه ده‌ستی به چاوی خۆیه‌وه گرتن و جین‌گلی‌گیدا. نینۆکی زیوی و بن هه‌نگلی تاشراوی ژنه‌که، بۆ ساتیک له چاوی سه‌رۆکی شاره‌وانیاندا.

ژنه گوتی: «به راستی ئاقلی. من له کاتژمێر چه‌وته‌وه لێره».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به پۆزش هینانه‌وه گوتی: «له مالی چاوه‌رێم ده‌کردی».

- جا ئاخر خۆ من مۆله‌تی هاتووچۆکردم نه‌بوو.

ژنه دوو شه‌وه له‌مه‌وپیش قه‌زه‌کانی زه‌ردیکی پرته‌قالی بوون، به‌لام ئیستا ره‌نگ زیوی بوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «هه‌ر به‌ ته‌واوی له‌ بیرم چوو‌بووه» و پاش هه‌ل‌واسینی قاپوته‌که‌ی، کورسییه‌کی هینایه‌ په‌نای و دانبشت. گوتی: «ه‌یوادارم که‌ وایان نه‌زانیبیت تۆ هه‌مان ئه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ کاغه‌زان له‌ دار و دیواری ده‌دات».

ژنه هاتبووه سه‌رخۆ.

وه‌لامی دایه‌وه: «بریا وایان زانیایه. من که‌یفم له‌ هه‌لپه‌ هه‌لپه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ ناکاو له‌ ژووریدا خۆی به‌جێ ته‌کلێف دیته‌وه. له‌ رووی داماویه‌وه قامکی خۆی ته‌قاندن و گوتی: «چاکه‌یه‌کم ده‌ره‌ق بکه». ژنه چاویکی به‌ سه‌رتاپایدا گێرا.

سه‌رۆکی شاره‌وانی درێژه‌ی دایه: «با هه‌ر به‌ینی خۆمان بیت. ته‌ماشاکه‌ داخۆ به‌ په‌ره‌کان نایدۆزییه‌وه ئه‌وه‌ مندالبازاریه‌ کاری کێیه؟»

ژنه ئاوڕپکی دایه‌وه. پاش بێده‌نگییه‌کی کورت گوتی: «زانیم».

سه‌رۆکی شاره‌وانی چه‌پلێکی بۆ لێدا: «بۆ خۆت ده‌زانی که‌ من له‌ به‌ر خاتری ئێوه و ئه‌وه‌ خه‌لکه‌ وا ده‌که‌م».

ژنه به‌ نیشانه‌ی پشتگیری کردن له‌ قسه‌که‌ی سه‌ری له‌قاند.

- بێ ئه‌وه‌ی جه‌نابتان پێم بلێی، بۆ خۆم ئه‌وه‌ کاره‌م کردووه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی نه‌یتوانی که‌ یف خۆشی خۆی قووت بداته‌وه. کاساندره‌ حاله‌تی نمایشیکی حیساب بۆ کراوی دا به‌ ده‌نگی و گوتی: «زۆر سه‌یره. نیشانه‌کان هینده‌ روون بوون که‌ بۆ خۆشم وه‌ختیک له‌سه‌ر مێزه‌که‌ چاوم پێیان که‌وت له‌ ترسان داچله‌کیم». ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌ هه‌ل‌کێشانیشی ببوه‌ نااسایی.

- کێیه؟

- هه‌م ته‌واوی شاره‌، هه‌م هێچ که‌س نییه‌.

به شی هه شته م

کورەکانی بیوه‌کە ی ئاسیس رۆژی بەکشەمە لە رۆپورەسمی وتارخویندەوه لە کلێسە نامادەبوون. ئەوان بێجگە لە رۆبیرتۆ ئاسیس. حەوت کەس بوون و هەموویان لە قالیبیک هیندرابوونە دەری: هەموویان توندوتیژ و کەتە، سەرقال و لاسار و لە بەرامبەر دایکیشیاندا فەرمانبەردارو رام بوون. رۆبیرتۆ ئاسیس بچووکتەری و تاکە کورپی خێزاندار ی بنەمالەکە، تەنیا لە ئیسکی لووتیدا بە براپەکانی تری دەچوو. ئەم کورپە پاشەبەرەیه، بە میزاجیکی کز و خولق و خووبیەکی ئاسایی، هەر وەکو کە بۆ دلخۆشکردنی دۆراویک خەلاتیکی دەدەن، بە نسیب بیوه‌کە ی ئاسیس ببوو و داخی بێ کێژی بە دلی ئەو ژنەدا هینابوو.

دوای ئەوەی کە هەر حەوت براپەکە باری و لاخەکانیان داگرتبوو، لە ژووری چیشتلیناندا، بیوه‌ژنەکە بە نیو مریشکە بە دارهوه کراو و سەوزیجات و قالبە پەنیر و کەللە قەندی سوور و بردراو و پارچە گۆشتە خویکراو هەکاندا دەهاتوو دەچوو و فەرمانی بکەو مەکە ی بە کارەکه‌ره‌کان دەدا. پاش ئەوەی کە ژووری چیشتلینان خاوتین کرایه‌وه، فەرمانی پێدان کە لە هەر کام لەو شتانه باشتەریه‌کە ی بۆ بابە ئانجیل وەلانین.

باوکی روحانی خەریکی ریشتاشین بوو. جار جارە لە پەنجەرە دەستی درێژ دەکرده بەر ئاوی بارانی تا چەنگە ی خۆی پێ تەر بکات. بەرەو لیبوونەوه دەچوو کە دوو کچی پێخواس بەبێ لە دەرگادان هاتنە ژووری و چەند ئاناناسیکی گەییو و باره‌ه‌نگی سوور و کەللە قەند و پەنیر و سەبەتیک سەوزە و هیلکەیان لەبەر پێیان ی رۆکرد.

بابە ئانجیل چاویکی لیدارگرتن و گوتی: «چیرۆکی ئاواتەکانی مام کە رویشکە». کچە جحیلترە کە بە چاوی ئەبلقەوه پەنجە ی بۆ لای وی درێژ کردو گوتی: «کەواتە قەشەکانیش ریشی خۆیان دەتاشن!» کچەکە ی تر بەرە و دەرگا پالەپەستۆیدا گوتی: «ئە ی پیت و ابوو چۆنە؟» باوکی روحانی زەردیکی هاتی و پاشان بە شتیه‌یه‌کی جدیدانه گوتی: «ئیمەش مرۆقین». ئەوسا بە دیتنی ئەو شتانه ی کە بە گۆرێ وەرهبوون، بۆی دەرکەوت کە ئەم جۆرە دیاری و بەخششانه هەر لە بنەمالە ی ئاسیس دەوه‌شیتەوه.

بە دەنگیکی تا راده‌بەک وەکو هاوارکردن گوتی: «پێیان بلین خوا پاداشتیان بداتەوه و سەلامەتیان بکات».

بابە ئانجیل، پاش چل سال کاری قەشە یی هیشتا هەر فیر نه‌بوو بوو کە بەر لە مەر‌اسیمی گرنگ بەسەر شاگەشگە یی خۆیدا زال ببیت. بێ ئەوه ی ریش تاشینه‌کە ی تەواو بکات، تاقمە تەراشه‌کە ی وەلانا. پاشان دیاریه‌یه‌کانی هەلگرتن و لە نیو قەفەزەکانی هاویشتن. بە دەم سڕینه‌وه ی دەستانی بە شاقە لی کەوایه‌کە ی، چوو ژووری تاییه‌تی قاپە پیرۆزەکان. هۆلی کلێسە کە جمە ی دەهات لە خەلک. برایانی ئاسیس لە گەل دایکیان و بووکی بنەمالە‌کە یان دوو ریزی پێشه‌وه لەسەر ئەو کورسییانه دانیشتبوون کە وەختی خۆی بۆ خۆیان بە دیاری بۆ کلێسە یان هینابوون و ناوی هەر یه‌کیکیشیان لەسەر لەوحە ی مسی کورسییه‌کان هەلکە‌ندرابوو و هەرکەسە لە شوینی خۆی دانیشتبوو.

کاتیکی کە لە دوای چەندین مانگ بۆ یه‌که‌مجار هەموویان پێکەوه گەیشتنە کلێسە، حاله‌تییکی وایان هەبوو کە دەتوت بە سواری ئەسپان هاتوون.

گوستۆبال ئاسیسی کورپە گەوره، نیو کاتژمیر پینش لەسەر کاری ناژەلداری را هاتبوو و دەر فەتی بۆ نەرەخسابوو ریشی خۆی بتاشیت و هیشتاش چەکمە و مامزە ی هەر لە پێدا بوو. بە دیتنی ئەو دیوه زەلامە دەتوانرا باوهر بەو قسە یه‌ ی خەلک بکریت- هەرچەندە کە ئەو قسە یه‌ هەرگیز پشتراست نه‌کرا بۆه- کە دەیانگوت سیزار مۆنترو له راستیدا کورپی ئادالبیرتۆ ئاسیسی پیره.

بابه ئانجیل له ژووری تایبەت به قاپ و قاچاغه پیرۆزهکاندا رووبه‌پرووی کارێکی ناخۆش هاتهوه: خشله‌کانی تایبەت به رێپورەسمی ئایینی له شۆینی خۆیان نه‌مايون. جانکۆش (مجیوری کلتیسه) دیتی که‌وا باوکی روحانی نارەحه‌ته و نیو چه‌که‌جه‌ی میزه‌کان ده‌پشکنی و له به‌رخۆیه‌وه هەر پرته‌پرتییه‌تی.

قه‌شه‌که‌ فه‌رمانی پیتدا: «بانگی ترینیداد بکه و لیتی پیرسه داخۆ بالا پۆشه سپییه قامیشداره‌که‌ی له کوئی داناوه».

به بیری هاته‌وه که ترینیداد له رۆژی شه‌مه‌وه نه‌خۆش که‌وتوه. جانکۆشه‌که‌ له دلێ خۆیدا گوتی ره‌نگه‌ ئه‌و کێژۆله‌یه هیندیک شتی بۆ چاک کردنه‌وه بردبیته‌وه بۆ مالتی.

بابه ئانجیل به ناچاری خشلی تایبەتی به مه‌راسیمی به خاکسپاردنی به خۆیدا کردن. نه‌یده‌توانی زه‌ینی خۆی کوپکا‌ته‌وه. کاتی‌ک که به هه‌ناسه‌برکی و توورپه‌بیه‌وه پیتی نایه‌ سه‌ر مینبه‌ری و تار خۆینه‌وه، بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌و باسانه‌ی له ماوه‌ی چهند رۆژی رابردوودا له نیو میشکی خۆی پرۆقه‌ی له‌سه‌ر کردوون، ئه‌وه‌نده‌ی که له ژووره‌ چۆله‌که‌ی خۆیدا قه‌ناعه‌ت هینهربووه، ئیستا لیره‌ له به‌رده‌م ئه‌و هه‌شامه‌ته‌ وا ده‌رناچیت. ماوه‌ی ده‌ خوله‌ک قسه‌ی کردن. زمانی ته‌لله‌ی ده‌کرد و واق و رما و له‌وه‌ی که فکر و قسه‌کانی ناکه‌ونه نیو‌قالبی پیتشدايانه‌وه، له نیو کوره‌کانیدا چاوی به بیوه‌که‌ی ئاسیس که‌وت. به جۆریکی وابوو که ده‌توت چهند سه‌ده‌به‌ک دواتر، وینه‌یه‌کی خیزانی ئه‌وانی دیتوو و دووباره‌ ناسیونیه‌وه. له نیویشیاندا ته‌نیا ریبکا ئاسیسی به زیندوویی و هاوچه‌رخانه‌ هاته به‌رچاوان که به باوه‌شینیکی داری سه‌نده‌ل خۆی فینک ده‌کرده‌وه. بابه ئانجیل به‌بێ ئه‌وه‌ی که راسته‌وخۆ ئاماژه به جینۆنامه‌کان بدات، کو‌تایی به و تار و ئامۆژگارییه‌کانی خۆی هینا.

بیوه‌که‌ی ئاسیس بۆ ماوه‌ی چهند خوله‌کیک له جیتی خۆی ویشک بوو و کاتی‌ک که سه‌رله‌نوێ سروودی ئایینی ده‌ستی پیکرده‌وه، به توورپه‌یه‌کی قوت دراوه‌وه چهند جارپیک ئالقه‌ی بوکینیی له په‌نجه‌ی خۆی ده‌رهینا و تیی کرده‌وه. پاشان خاچپیکی له‌سه‌ر جه‌سته‌ی خۆی کیشاو له جیتی خۆی هه‌ستا و به راره‌وی ناوه‌راستی کلتیسه‌دا چوو ده‌ری و کوره‌کانی به گاله‌گال به دوایه‌وه بوون.

به‌یانی ئه‌و رۆژه، دکتۆر جیرالدۆ توانی له بزۆینه‌ره‌ ده‌روونیه‌کانی خۆکۆشتن تیبگات. باران به‌بێ ده‌نگی ده‌باری، بالنده‌ هه‌نجیرخۆره‌که‌ له ماله‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌یخویند، بۆ خۆی ددانی ده‌شوشتن، هاوسه‌ره‌که‌شی قسه‌ی ده‌کردن.

ژنه له کاتی ریکخستنی میتزی قاوه‌لتی کردندا گوتی: «یه‌کشه‌مه‌کان سه‌یرن. وه‌کو ئه‌وه وایه که به داره‌وه هه‌لیانواسیبت: بونی گوشتی کالی لیدیت».

دکتۆر گوتزانی هینا و ده‌ستی کرد به ریش تاشین. چاوه‌کانی شیدار و پیلوه‌کانی‌شی هه‌لاوسابوون. ژنه گوتی: «خه‌وت لیتگۆراوه» و به ئاوازه‌ ده‌نگیکی تال و له‌سه‌رخۆ درێژه‌ی دایه: «وا لیدیت که هه‌ر له یه‌کیک له‌م یه‌کشه‌مانه‌دا له خه‌وی هه‌لده‌ستی و ده‌بینی که پیربووی». جلیکی هه‌لقراوی نیومالی له به‌رکردبوو و په‌رۆیه‌کی به‌سه‌ری خۆیدا رابه‌ستبوو.

پیاوه‌که گوتی: «لوتفی‌کم له‌گه‌لدا بکه‌و چیدی مه‌وه‌ره».

ژنه چوو ژووری چیشتلینان و قۆریه‌که‌ی قاوه تیدا لیتانی له‌سه‌ر ئاگری داناو چاوه‌رپتی کرد هه‌تا ده‌کوئ. ماوه‌یه‌ک گوتی بۆ ده‌نگی بالنده‌ هه‌نجیرخۆره‌که‌ و پاشان ده‌نگی ئاو به خۆداکردن گرت. ئه‌وسا چوو ژووری نووستنی بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ختیک که پیاوه‌که له هه‌مامی دیتسه‌ ده‌ری جله‌کانی ئاماده‌ بن. کاتی‌ک خواردنی ده‌هینایه سه‌رمیژه‌که، دیتی که میرده‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌فه‌ره‌و پانتۆله‌ خاکی و کراسه‌ سپۆرته‌که‌ی که‌میک جحیلترین کردۆته‌وه.

له بیده‌نگیدا خۆیان به نانخواردنه‌وه خه‌ریک کرد. که‌میکی ماوو که له نانخواردن بینه‌وه، کابرا به نیگایه‌کی پر له خۆشه‌ویستی له هاوسه‌ره‌که‌ی وردبۆوه. ژنه‌که که سه‌ری خۆی داخستبوو و قاوه‌ی ده‌خوارده‌وه، بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌ستی به قه‌لسبوون کرد.

کابرا پۆزشی هینایه‌وه که: «خه‌تای نیوزگی منه».

ژنه بێ ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی هه‌لبێری وه‌لامیدایه‌وه: «ده‌نگ دروستکردن شتیکی خراپه، پۆزش هینانه‌وه‌ی ناوی».

- رهنه سهرخوش بم. پياو بهم بارانه نيوزگي دهبيت.

ژنه بوي روونكردهوه: «همميشه ههروا دهليتي و هيچيش ناكهي. نهگهر ورياي خوت نهبي كي چارهسههت بو دهكات؟ بو خوت؟»

وا پييدهچوو پرواي به قسهي ژنهكهي كرديت. گوتي: «با مانگي كانووني يه كه م دابيت دوو ههفتان دهچينه قهراغ دهريا». له كهليني نهو په نجهره داره توژدادراوه را كه ژووري نووستني له ههوشه جيا دهكردهوه، ته ماشاي باراني كرد. له دريژبوونهوهي مانگي تشريني يه كه م دلي گيرا. دريژهي به قسه كهيدا: «نهو كات لاني كه م هه تا ماوهي چوار مانگ يه كشه ممان وهكو نه مپوژ نابن». ژنه قاپ و قاچاغه كاني له سه ره يه كدانان و بردني بو ژووري چيستلينيان. كاتيک بو ژووري نانخواردن گه رايه وه ديتي كه كلاويكي هه سيري له سه ري نابوو و خه ريكي تاماده كردي جانتاي داوده رمانيبه. پياوه كه گوتي: «كه واته وا بلتي، بيوه كه ي تاسيس دووباره سه روگويلاكي له كلتيسه دا قوت بوونه وه».

پيش نهوهي دداناني بشووات نهو به سه ره اتهي له زماني ژنه كه ي خوي بيستبوو، به لام گوئي خوي نه دابوويه.

- نه مسال نزيكه ي سي جار چونه ته كلتيسه. رهنه شتيكي باشريان بو خو خافلاندن به دهست نه كه وتبيت.

دكتور ريزي ددانه قائمه كاني خوي به ديار خست.

- دهوله مه ندكان گيلن.

چهند ئافره تيك له سه ري رتي گه رانه وه يان له م كلتيسه وه لايان دابوو كن بيوه كه ي مونتيل. له كاتيكدان كه نهو ئافره تانه له ژووري پيشوازي كردندا دانيشتبوون، دكتور سه لام ييكردن، له بن قادرمه كانه وه گوئي له دنكي پييكه نين بوو كه له پشته وه پرا دههات. وه ختيك له ده رگايدا، بوي ده ركهوت كه تاقمه ژنيكي تربش له ژووري نووستن. دهنگيک هات و پيي گوت كه بيته ژووري.

بيوه كه ي مونتيل به سه ريكي قژنه وه له سه ره قه ره ويلاه كه دانيشتبوو. قولينچكيكي چه رچه فه كه ي له راستي سينگي خوي راگرتبوو و شانه و ئاويينيكيشي له سه ره نه ژنوي خوي دانابوو.

به دكتور گوت: «سه ره نجام جه ناييشتان برياري نه وه تاندا كه ته شريف بينن بو ميوانداريمان». يه كيک له ژنه كان گوتي: «به بو نه ي پازده سالي ته مه نييه وه ئاهه ننگ ده گيري».

بيوه كه ي مونتيل بوي راستكرده وه: «همژده سالي» و زه رده يه كي خه ماوي هاته سه ري ليوان و دووباره له سه ره قه ره ويلاه كه راكشايه وه هه تاكو ملي خوي له نيو جيتي هاويشته وه. به گالته گوتي: «نه لبه ته بو نه م ئاهه ننگه پياو بانگه يشت نه كراون، نه خاسمه نيوه، دكتور. نهو كاره پي و قه ده مي باش نييه».

دكتور كلاوه ته ره كه ي خوي به جلگه كه دا كرد. «دهست نه رزي». به شادمان ي قيافه ي خه فه تبارانه ي به خو يه وه گرت و ته ماشايه كي نه خو شه كه ي خوي كرد. «نيستا زانيم كه ني ره جياگاي من نييه» و روي له تاماده بووان كردو به پوزش هيتانه وه وه گوتي:

- نيستا نهو جار موله تمان پيده ده ن؟

بيوه كه ي مونتيل كاتيک كه له گه ل دكتوردا به ته نيا مايه وه، دووباره رهنه و روي به نازاري ژنيكي نه خوشي به خو يه وه گرت. به لام وا دههاته به رچاو كه دكتور هينده گوئي نه ده دايه. هينديك شتي له نيو جانتايه كه ي ده ره يناو له سه ره ميژه كه ي په نا قه ره ويلاه كه ي داده نا و به هه مان ئاوازه دنكي شادومانه وه قسه ي ده كردن.

بيوه ژنه كه به پارانه وه وه گوتي: «تكات ليده كه م دكتور، چيدي ده رزيانم لي مه ده. هه موو له شم كون كون بووه».

دكتور زه رده ي هاتي: «ده رزي باشريان شته كه بو بژتوي ژياني دكتوران دوزراوه ته وه». ژنه ش زه رده ي هاتي.

گوتی: «پروا بکه» و له بن چه رچه فه که وه دهستی به رانی خویدا هینا، «ئه م به شهی جهسته م هممو وشک بووه، ناتوانم دهستی لیبدهم».

دکتور گوتی: «دهستی لئ مه ده».

ژنه ئه مجاره بیان به پیکه نین زاری خوی لیک کرده وه.

- به جیدی قسان بکه دکتور. هه نه بی یه کسه موان به جیدی له گه لمداد بدوی».

دکتور قوئی هه لکرد تا پاله په ستوی خوینی بو بگری».

- دکتوره که م لپی قه دهغه کردووم. زبانی بو جگه رم هه به.

له میان کاری گرتنی پاله په ستوی خویندا، بیوه ژنه که وه کو مندالیک بزو له میله کانی پاله په ستو پیوه که رامابوو. گوتی: «ئه مه سه بیرترین کاتژمیر که له ژیان خومدا دیتوومه».

دکتور زهینی هه له سه م میله کانی پاله په ستو پیوه که بوو تا سه ره نجام دهستی له په مپدانی نامیره که هه لگرت.

گوتی: «ئه مه تاکه کاتژمیر بکه که به وردی پیتان ده لئ چ کاتیک له خه وه هستی».

کاتیک کاره که ی ته واو کردو قو لبه ندی نامیره که ی هه لده ویزنییه وه، ماوه ی نزیکه ی خوله کیک سهیری روخساری نه خو شه که ی کرد. شووشیک حبه ی سپی بو له سه م میزه که داناو رایسپارد که هه ر دوازه کاتژمیر دانه یه ک بخوات. گوتی: «ئه گه ر ده ته وئ چیدی ده رزیت لینه ده م باشه، لیت ناده م. تو له منیش ساغتری»، بیوه که له رووی بی تاقه تیبیه وه جینگ لیکیدا.

بیوه که گوتی: «من له ژیاندا ده رمانم نه خوار دووه».

دکتور وه لامي دایه وه: «پروا به قسه که تان ده که م. به لام چی بکه یین ئیدی، ناچار بووین شتیک داهینین تا مو له تی سه ردانانی پی وه رگین».

بیوه که به بی گویدان به م قسه یه، پرسیری کرد:

- ده بی له نیو جیدا بو ی بکه وم؟

دکتور گوتی: «به پیچه وانه وه، به ته واوی لیت قه دهغه ده که م له جیدا بکه وی، بچو بو ژووری پیشوازی. ده بی به خیره اتنی میوانه کانت بکه ی». پاشان به ته وسه وه گوتی: «جگه له مه ش، ده رباره ی زور شت قسه ت پین».

ژنه گوتی: «خوا به دوورمان کات دکتور، پاشه مله هینده قسان بو خه لکی هه لمه به سته. ناکا نه توی ئه و جنیونا مانه هه لده واسی».

دکتور جیرالدو که یفی به م بو چوونه هات. کاتیک ده چووه ده ری، له بنه ورا ته ماشایه کی جانتا گولم خداره که ی کرد که له قوژنیکی ژووری نووستنی بو سه فه ر دانرا بوو. له به ر ده رگا هاواریکرد:

- کاتیک له گه شتی ده وری دنیا گه رایه وه دیاریت له بیرنه چی.

نه خو شه که له ده رفه تیکدا که بو ی ره خسا خوی به داهینانی قزه ئالوزه کانییه وه خه ریک کرد.

- به دلنیاییه وه دکتور.

نه چووه خواری بو ژووری پیشوازی. هه تا دوا یین که س که بو سه ردان کردنی هاتسو رویش، هه ر له نیو جیگادا مایه وه. ئه وسا جلی له به رکردن. سینوور کارمیچایل له کاتی نانخواردن له بالکونی ماله که ی خویدا چاوی پی پی که وت.

بیوه که به بی ئه وه ی چا و له سه ر بالکونییه که هه لگرت، سه لامه که ی ستانده وه.

گوتی: «له ناخی دل ه وه ئه و ژنه م خو ش ده ویت. ژنیکی به جه رگه». سینوور کارمیچایلش بو لای مالی بیوه که ی ناسیس-ی روانی که به م کاتژمیر یازده به هیش تاش ده رکه و په نجه ره کانی هه ر نه کرابوونه وه.

گوتی: «سروشستی وایه. به و ده روونه ی که هه یه تی و ته نیسا بو پیسا وان دروستکراوه، ناتوانریت شتیک تری لئ چاوه پروان بکرت». دووباره رووی له بیوه که ی مو نتیل کرده وه گوتی: «تو ش وه کو سووره گول وای».

وا دههاته بهرچاو که پیکه نینی تهر و تازهی بیوه کهی مؤنتیل ئەم قسه یه ی پشتراست ده کرده وه.

پرسیاری کرد: «هیچ ده زانی» و کاتیک راپایی سینیۆر کارمیچاییلی دیت، بو خۆی له وه لامدانه وه دا پیش دهستی کرد.

- دکتۆر جیرالدۆ دلیابوو له وهی که من شیت بووم.

- به راستی وا ده لئیی؟

بیوه که به له قاندنی سهر وه لامی ئه ریتی دایه وه. گوتی: «ئه گهر سه بارهت به ناردنی من بو خۆشخانهی دهروونی قسه ی له گه لدا کردیی، سهرم سوورنامی نیت».

سینیۆر کارمیچاییلی گبژو وپژ ببوو و نهیده زانی چۆن چۆنی خۆی له و تهنگانه یه رزگار بکات. ههر ئه وهنده ی بو کرا گوتی: «من ئه مرۆ به یانی له مائی وه درنه که وتووم». خۆی هاویشته سهر کورسییه کی چه رمی ئاسوده که له په نا قهره ویله که دانرابوو.

بیوه که خۆزی مؤنتیلی به بیرهاته وه که ههر له سهر ئه و کورسییه میشکی وه ستاو له دوا ی پازده خوله ک مائتاوایی له ژیان کرد. ئه و بیره وه ریبه تالانه ی له خو دوورخستنه وه و گوتی: «که واته، پاش نیوه رۆیه ده توانی سهردانی بکهی» و دهم به پیکه نین دریزه ی به قسه کهی خۆیداو گوتی:

- له گه ل ساباسی هاو رپیی نازیمدا قسه ت کردوه؟

سینیۆر کارمیچاییلی به جووله ی سهر وه لامی ئه ریتی دایه وه.

له راستیدا ئه و دوورپۆژی سهر له بهر، واته هه پنی و یه کشه ممه، هه ولئی ئه وه ی دابوو تا له ناخی کابرایه کی به تیکوئی وه کو دۆن ساباسی ده به پینی داخۆ ئه گهر هات و ملک و مائی خۆزی مؤنتیل هاته سهر فرۆشتن، هه لئوستی وی چی ده بییت.

دۆن ساباس- به بوچوونی کارمیچاییلی- به روالهت دیاربوو که ئاماده یی کرپنی تیدایه. بیوه که خۆراگرانه گوئی لیگرت. ئارام و قایم ره زامه ندی خۆی ده رپری که چوارشه ممه ی

داهاتوو یان چواشه ممه ی هه فته ی دواتر، به هه رحال پیش کۆتایی هاتنی مانگی تشرینی یه که م گهره کییه تی شار به جیه ی لئیت.

سه رۆکی شاره وانی به خو راپسکاندن و جووله یه کی ده سه به جیی دهستی چه په ی ده مانچه که ی هه لکیشا. جهسته ی به هه موو ماسوولکه کانیبیه وه، سه رتا پا ئاماده ی ته قه کردن بوو، تا وای لیها ت به ته وای به خه بهر هات و دادوهر ئه رکادیۆی ناسی.

- تف، ئه وه تۆی؟

دادوهر ئه رکادیۆ بزمارکوت له شوپنی خۆی چه قیبوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «جاریکی تر ئه و ئیشه قۆرانه نه که ی» و ده مانچه که ی وه لاناو خۆی هاویشته سهر کورسی جاو. «کاتیک خه وم لیکه وتوووه گویم باشتتر کارده که ن».

دادوهر ئه رکادیۆ گوتی: «دهرکه له سهر پشت بوو».

سه رۆکی شاره وانی به ره به یانی ئه و رۆژه له بیبری چوو بوو ده رکه که دابخات. له ماندویتی یان ههر له سهر کورسییه که خه وی لیکه وتبوو.

- کاتژمیر چه نده؟

دادوهر ئه رکادیۆ گوتی «زۆری نه ماوه بو دوا زده».

دهنگی ههر ده له رزی.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «خه ربکه کوپر ده بم له تاو خه وی».

باویشکیکی هاتنی و خۆی لیک کیشایه وه. وای هه ست ده کرد که زه مهن وه ستاوه. سه ره رای ئه و هه موو زه حمهت و شه ونخونییه، جنیونا مه کان ههر درپژه یان هه بوو. ئه و رۆژه به یانییه که ی پارچه کاغه زتیکی به سه ر ده رگای ژوو ره که ی خۆیه وه دۆز ببۆوه که ناوه رۆکه که ی ئه و بوو: «جه نایی مولازم، باروت بو باشوکه کان به فیرۆ مه ده».

له نېو كۆلان و بازار خهلك به دهنگى بهرز ده بانگوت نهو كه سانهى كه به شهوئى خهريكى ئيشكگرتن، هه ر بۆ خويان به مهبهستى خو خافلاندن به شهوئى جنينامه كان به ده رگا و ديوارانه وه هله ده واسن. سه رۆكى شاره وانى له دلئى خويدا بيري كرده وه كه شار خهريكه ده پسى به پيئكه نين.

دادوهر ئهركا ديؤ گوتى: «ده واز بيته. ههسته با بروين شتيك بخوين».

به لام سه رۆكى شاره وانى برسى نه بوو. دهيوست ماوه يه كى تر بنوئى و له پيش نه ويدا كه بچيته وه ده رى ئاو ييك به خويدا بكات. دادوهر ئهركا ديؤ پاك و دلخوش دهيوست بچيته وه بۆ مائى نانى نيوه رۆيه بخوات كه له كاتى تپه پرينى به به رده رگاى ژوورى سه رۆكى شاره وانىدا، له بهر نه وهى ده رگا له سه ر پشت بوو، واى به خه پالدا هاتبوو بچيته ژوورى و داواى مؤله تى هاتوو چۆكردى به شهوئى ليبيكات.

مولازم به بى روپامايى گوتى: «نا» و به شتويه كى باوكانه پاساوى هينايه وه:

– له بهر ژه وه ندى خو تدايه كه له مائى نه يه ده رى و گيانى خو ت بپاريزى.

دادوهر ئهركا ديؤ جگه ر يكي داگيرساند. ماوه يه ك له ئاگرى ده نكه شقارته كه راما.

راوهستا هه تاكو رقه كهى ده نيشيته وه. به لام هيچى بۆ گوتن نه دۆزيبه وه.

سه رۆكى شاره وانى زياتر گوتى: «دلئ نه هيشى. پروام پى بكه ئيره ييت پى ده به م. منيش نه گه ر وه كو تو بوومايه كا ترمير هه شت ده چومه نيو جيگا وه هه ر وه ختيك هه زم ليبووايه له خه وئى هه لده ستام».

دادوهر گوتى: «ئه ليه ته» و به ته وسه وه گوتى: «هه ر له نه مه مان كه م بوو كه له ته مه نى سى و پيئج سالي دا كه سيك ئامۆزگارى باوكانه مان بكات».

– دادوهر!

دادوهر ئهركا ديؤ رووى تيكرودو چاويان برييه چاوى يه كترى «مؤله تى گه رانت ناده مى. تينگه يشتى؟»

دادوهر ددانى خوئى له سه ر قونچكى جگه ره كهى داگرتن. خه ريك بوو شتيك بلئى به لام دانى به خويدا گرت. سه رۆكى شاره وانى گوتى له دهنگى پيئيانى بوو كه به ئارامى به قادرمه كاندا ده چوه خواري. له ناكاو خوئى خواري كرده وه هه وارا يركرد:

– دادوهر!

هيچ وه لام ييك نه بوو.

سه رۆكى شاره وانى هه وارا يركرد: «هيشتاش هه ر پيئكه وه هه وارين».

ديسان وه لام نه بوو.

ماوه يه ك هه ر نه وا به نووشتا وه يى مايه وه و چاوه پروانى وه لامى دادوهر ئهركا ديؤ ده كرد، تا واى ليتهات ده رگا پيئوه درا يه وه و نه ويش له گه ل بيره وه ريبه كانى خويدا به ته نيا مايه وه. هه وئى نه دا خه وى ليبيكه وئى. به نوئى نيوه رۆيه بى خه وى له كه لله ي دابوو. له شار يكي له گيران نه هاتوو و نامؤدا گيرى خواري بوو. ئيستاش نه وه چه ندين سالى بوو كه جله وى ده سه لاتى نه و شاره ي گرتبووه ده ست.

له و به ربه يانه دا كا تيك كه به په نه انى و نه و جانئا كا رتونييه كو نه وه دابه زى تا به گوئره ي فه رمان به هه ر نر خي ك بيت شاره كه ناچار بكات تا بيته ژير بار بيه وه، هه ر نه وه بوو كه له ماناى ترسان تينگه يى. ته نيا داره ده ستى نامه يه ك بوو كه ئاراسته ي يه كي ك له و پيا وانه كرابوو كه له بنه وه سه ر به ده و له ت بوو كه بريار و ابوو بۆ رۆژى دواتر به توئى بيجامه يه ك له به رده م عه م بار يكي برنج چاوى پيئى بكه وئيت. به و فه رمانانه ي كه پيئى درابوون و به يارمه تى ئيراده ي ماندوونه ناسى نه و سى پيا و كوژه به كر تي گيرا وانه ي كه له گه لي دا بوون، توانى نه ركه كه ي خوئى جي به جى بكات. پاش نيوه رۆى نه و رۆژه، بى ناگا له و تاله جال جالۆ كه يه نادياره ي كه زه مه ن به ده و ره ي وي دا ته نى بووى، هه ر نه وه نده بۆ وى به س بوو كه چاوى دانا يى خوئى بكا ته وه و له خوئى بپرسيت كه داخۆ له راستيدا كى چۆته ژير بارى نه وى تره وه.

کاترمیر له چوار لای دابو، به للام نهو هیشتاش ههر له بالکونییبه که دا به چاوی کراوه وه نووقمی خه یالان بوو. نهوسا چوه همام و بهرگی بیابانی له بهر کردو چوو بو میوانخانه بو نهوهی پاروه نانیک بخواهت. پاشان ههروه کو پیشه ی جارانی سه رتیکی له بنکه ی پۆلیسداو له ناكاو خۆی له گوشه یه ک دیته وه که دهستی له گیرفانی هاویشتون و راوه ستاوه بو خوشی نازانی چی بکات.

دهمه و ئیواره، خاوه نه که ی هۆلی بلیارد نهوی بینی که دهستی له گیرفانی خۆی هاویشتون و خه ربکه بو لای وی دیت. له وسه ری نهو هۆله چۆل و هۆله وه سه لامی لیکرد. سه رۆکی شاره وانی سه لامه که ی نه ستانده وه.

گوتی: «شووشیک ئاوی مه عدنه».

به دهستگیران له نیو شووشه کانی نیو به فرگره که دهنگیکی گه وره په یدا بوو.

خاوه ن هۆله که گوتی: «ههر له م رۆژانه دا نه شته رگه ریت بو ده کهن و ده بینن که جه رگت پر له که ف و بلقه».

سه رۆکی شاره وانی سه یری په رداخه که ی کردو قوومیتیکی لئ خوارده وه. قریبی هاته وه و ماوه یه ک ئانیشکی له سه ر پیشخوانه که دانان و چاوی برینه په رداخه که و دووباره قریبی هاته وه. گۆره پانه که چۆل و هۆل بوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «ئئی، نهوه چی روویداوه؟»

خاوه ن هۆله که گوتی: «یه کشه ممه به».

- ئئی ئئی!

سکه به کی پاره ی له سه ر میزه که داناو بی خواحافیزی کردن رویشته. له سوچیکی گۆره پانه که مرۆقیکی وا که دهتوت کلکیکی گه وره به دوا ی خۆیدا راده کیشی، به رتگادا دهوویی. شتیکی به سه رۆکی شاره وانی گوت به للام لئی تینه گه یی. توژیک دوا ی نهوه کاتیک به ئاگا هاته وه ههر نه ونده تیگه یشته که شتیکی روویداوه و چوو بو بنکه ی پۆلیس. به بی گوتدان به و قه ره بالغییبه که به ره به ره له پیش ده رگای بنکه ی پۆلیس

زیادی ده کرد، به خیرایی له قادرمه کان وه سه رکه وت. پاسه وانیک رایکرده پیشی و پارچه کاغه زیکی دایه که سه رۆکی شاره وانی به یه ک سه یرکردن ناسییبه وه.

پاسه وانه که گوتی: «له وه رزشگا بلاوی ده کرده وه».

سه رۆکی شاره وانی به راره وه که دا غاریدا و ده رگای یه که م ژووری به ندیخانه ی کرده وه و دهستی له سه ر قوفله که دانا. پاش نهوه ی که چاوی له گه ل تاریکیدا راهاتن، کوریتیکی ته مه ن نزیکه ی بیست سالانی به ده موچاویکی ره قه له وه دیت که کلاویکی یاری توپی سه به ته ی له سه ر بوو و ره نگیشی تیکچوو بوو، چاویلکه یه کی له چاواندا بوو که جامه کانی شکابوون.

- ناوت چییه؟

- پیپی.

- پیپی چی؟

- پیپی نامادۆر.

سه رۆکی شاره وانی ماوه یه ک پییدا رووانی و هه ولیدا شتیکی بیته وه یاد. کوره له سه ر سه کۆبه کی چیمه نتۆ- که له جیاتی قه ره ویله بو گیراوه کان دروستکراوو- دانیشتبوو. به که سیکی هیدی و له سه ر خۆ ده هاته به رچاو. چاویلکه که ی له چاوی خۆی کرده وه به سه رده سته ی کراسه که ی خاوینی کرده وه. له بنه ورا ته ماشای سه رۆکی شاره وانی ده کرد.

سه رۆکی شاره وانی لئی پرسی: «پیشتر له کوی یه کترمان دیتوو؟»

گوتی: «ههر له م ده وره برانه».

سه رۆکی شاره وانی هه نگای نایه نیو ژووری زیندانه که وه. ماوه یه ک به بییرکردنه وه وه ته ماشای گیراوه که ی کرد و پاشان دهستی کرد به داخستنی ده رگایه که.

گوتی: «ئئی پیپی، من که پیموایه خۆت به فه وتاندا».

کلیله که ی له نیو دەرگایه که دا سووراندو پاشان دهری هیناو له گیرفانی خۆی هاویشته و چوره ژووری چاوهروانی بو ئه وهی به یاننامه نهینیه که بخوینیه وه دیسان بیخوینیه وه. له ههواى نازادى بالكۆنیه که دا دانیشته و خۆی به میشووله کوشتنه وه خه ریک کرد. گلۆپی سهر شه قامه چۆل و هۆله کان هه لکران. ئه و ئاسووده ییه ده مه و ئیواران بو ی ئاشنا بوو. سه رده مانیک بوو که له ئیواره ی ئاوادا، ده سه لاتى له لووتکه دا هه ست پیده کرد. به دهنگیکی بهرز به خۆی گوت: «که واته گه راونه ته وه».

گه را بو نه وه. وه کو جار ان کو یی کرابوون. ئه م جوژه بلا و نامانه به و په له په له ی که به زۆری له نووسینه نهینیه کانه هه یه، ده توانرا له هه موو شوینیک بناسرینه وه.

ماوه یه کی زۆر له بن سیبه ری دا بیری کرده وه. چه ندین جار ئه و پارچه کاغه زه ی به مه به ستی بریار له سه درانی نووشانده وه و لیکى کرده وه. سه ره نجام کاغه زه که ی خسته وه نیو گیرفانییه وه ده ستی به کلیله که ی ژووری به ندیخانه که وت.

بانگی کرد: «رویرا».

ئه و پیاوه ی که سه روکی شاره وانی دهیتوانی متمانه ی پی بکات له نیو تاریکیدا هاته دهری. کلیله که ی به و ی سپاردو گوتی: «له ئیستا به دواوه بهر پرسیاره تی ئه و کو ره له ئه ستۆی تۆدایه. هه ولده ناوی ئه و که سانه ی پی ئاشکرا بکه ی که به نهینى ئه و کاغه زانه یان هیناونه نیو شاره وه. ئه گه ر به قسه ی خو شیش هه ر بو ت نه کرا، له هه ر ریگایه کی دیکه وه که ده توانی به قسه ی بی نه».

پاسه وانه که به بیری هینایه وه که ئه مشه و نۆره ی ئیشکگر تنى شه وانه به تی.

سه روکی شاره وانی گوتی: «وازی لی بی نه. هه تا بو خۆم پی ت نه لیمه وه بیر له هه یج شتیکی تر مه که وه. شتیکی تریش.....» وا پیده چوو که ئیلهامی فکر تکی نو یی بو هات بی. «ئه وانه ی له نیو هه وشه ن بیان نیره وه مالى ئه مشه و ئیشکگر تمان نییه».

پاشان ئه و سى که سه ی بانگ کرده ژووره کۆنکریت موسه له حه که که ماوه یه ک پیش ئیستا له کار لادرابوون و بهرگی ره سمی پاسه وانه ی بو له نیو بو فیه که هینانه دهری تا له بهری

بکه ن. ههروه ها ئه و فیشه که مه شقیانه ی له سه ر میزه که کۆکر د نه وه که شه وانی پیشتر دابوونی به و خه لکه مه ده نییه ی که ئیشکی شه وانه ی پیده گرتن و کۆمه لیک فیشه کی راسته قینه ی له قاسه که دهر هیناو گوتی: «ئه مشه و ئیشکگر تى له ئه ستۆی ئیوه دایه». با شترین تفهنگی جیا کرده وه وه دانی به وان. گوتی: «پیوست ناکا هه یج بکه ن. ئه وه نده نه بی که خه لک بزانی ت ئیوه له نیو شاردا ده گه ری ت. وه ختیکی هه رسیکیان تفهنگیان وه رگرت، فیشه کیشی دانى. له پیشیان راهه ستا و هۆژداریدا: «به لام وریابن. یه که م که س که بی عه قلی بکات به دیواری حه وشه وه گولله باران ده کرى ت». ماوه یه ک چاوه رپی وه لامی کرد به لام گو یی له هه یج نه بوو.

«تیگه یشتن؟»

سى پیاو- دوویان وه کو سوور پیسته کان ده چوون و سه روسه کوتیان ئاسایی بوو و ئه وه ی سیتهه میش پیاویکی موزهر ده بوو به دوو چاوی شینی دره وشا وه- کاتیکی که شانه ی تفهنگه کانیان پر ده کرده وه، گو ییان له دوا یین وشه کان بوو. له حالته ی ئاماده باشیدا راهه ستان و گو تیان:

- به لى قوربان، تیگه یشتن.

سه روکی شاره وانی ئاوازه دهنگی خۆی کرده خۆمانه و گوتی: «شتیکی تریش. ئاسیسه کان له نیو شاری دان. دوور نییه که تووشی یه کیکیان بن و بیین که سه رخۆش بووه به دوا ی گتچه لدا ده گه ری. هه ر شتیکی روودات، له بیرتان بی که به هه یج جو ریک نابن خۆیان تیگه ی نه ن». ئه مجاره شیان ئه و وه لامه نه گه یشت که چاوه روانی لی ده کردن.

«تیگه یشتن؟»

- به لى قوربان، تیگه یشتن.

- ئى، باشه. خۆ له هه موو شتیکی گه یشتن، که واته به باشی وریا بن.

بابه ئانجیل پاش دوعای شه وى، که له بهر یاسای قه ده غه بوونی هاتوو چۆ کاتر می تریکی پیش خستبوو، دهرگای کلیسه که ی داخست و بوگه نیکى وه بهر لووتى که وت. بو نه

ناخوشه که زور که می خایاند و نازاری نهدا. دواى ماوه یه کی کهم کاتیک که بۆ نانی ئیوارى پارچه ی ته نکى مؤزى سه وزى سوور ده کردنه وه و شیری ده کولاند، سه رچاوه ی بۆگه نه که ی دۆزبیه وه: له بهر ئه وه ی له رۆژى شه موه و ترینیداد نه خوش که و تبسو، مشکه تۆپیه کان فری نه درابوون. گه رایه وه بۆ نیو کلئیسه و ته له مشکه کانى کردنه وه. ئه وسا چوه لای مینا که دوو شه قام له ولاتر ژبانى به سه ر ده برد. توتو قیسبال بۆ خۆى ده رکه ی کرده وه. له و ژووره ته نگ و تاربه که دا هیندیک راخه رى چه رمى ناریک له سه ر زوى راخرا بوون و چه ند وینه یه کی چاپکرا و له سه ر دیوارى به رچا و ده که و تن. دایک و داپیره کویره که ی مینا به فنجان شله مه نیبه کی گه رم و بۆن خوشیان ده خواره وه.

ژنه کویره که گوتی: «با به، ئه وه دوو ههفته ده بیته که له م ماله نه دیوی».

راستی ده کرد. با به ئانجیل هه موو رۆژى به ته نیشت ئه و په نجه ره یه دا تبه پهرى بو که مینا له به رى داده نیشت و گولئى کاغه زى دروست ده کردن، به لام نه چو بو وه ژوورى.

قه شه که گوتی: «رۆژگار به بیده نگى گوزه ر ده کات» و ئه وسا گوتی که به په له یه و به توتو قیسبالى گوت: «ها تووم تکاتان لیبه که م که له سه به نیتر مینا بیته کلئیسه و ته له مشکه کان به سه ر بکاته وه». ئه و جار ه رووی له مینا کردو بۆی روون کرده وه: «له رۆژى شه موه و ترینیداد نه خوشه».

توتو قیسبال ره زامه ندی خۆى ده رپرى.

ژنه کویره که هه لیدایه: «هه موو که س گه ره کیبه تی کات به فیره بدات. چیتان پێخوشه بیلین، چه زتان له چیه ببه کن. هه ر ئه مسال دنیا کوتایى پى دیت».

دایکی مینا ده ستیکى له سه ر ئه ژنۆى پیرینه که دانا و داواى لیکرد بیده نگ بیته.

ژنه کویره که ده ستى وه لا خست.

قه شه که گوتی: «خواه ند ئه و که سانه سزا ده دات که با وه ریان به خورافیات هه بیته».

ژنه کویره که گوتی: «ئه مه نووسراوه. لافاوى خوین له سه ر شه قامه کان هه لده ستى و هیه چ دهسته لاتیکى مرۆفیش ناتوانى پێشى پى بگریت».

قه شه که له رووی زگ پێسووتانه وه سه یریکى کرد: زۆر پیرو بى نه ندازه رهنگى تیکچوو بوو. وا ده هاته پێش چا و که چاوه مردووه کانى دزه ده که نه نیو قوولا یی نه ینى شته کانه وه. مینا به گالته پیکردنه وه گوتی: «له خوتنیدا ون ده بین».

با به ئانجیل ته ماشای کردو دیتی که وا ره شی قژه کانى و زه رد هه لگه راولى رهنگى وه کو ژنه کویره که یه. کیژۆله که له نیو کو مه لیک قردیله و کاغه زى رهنگا وره نگه وه له جیى خۆى هه ستا. ده ورو به ره که ی وه کو رازاندنه وه ی شانۆگه رى قوتابخانه کان ده چوو.

قه شه که به رده وام بوو له ته ماشا کردنى. گوتی: «تۆ یه کشه موانیش هه ر ئیشى ده که ی؟»

مینا زه رده خه نه یه کی کرد: «موحتاجى شتیکی پیسه».

له بهر ئه وه ی که باوکى روحانى هه ر به پیوه را وه ستابوو، توتو قیسبال کورسیبه کی هینایه پێشى و دووباره داواى لیکرد دانیشیت. ئه و کا برایه کی لاوازو له بهر شه رمینانیشى مرۆفیکى په شوکا و بوو.

با به ئانجیل گوتی: «زه حمه ت مه کیشن. دره نگم ده بیته. ده ترسم له کاتى قه ده غه بوونى ها توو چۆدا له سه ر شه قام به داویوه بيم». هه ستى به بیده نگى قوولئى شاره که کردو گوتی: «وا دیاره کاتر میتر له هه شتیش لای داوه».

ئه وسا تینگه یی چ باسه: له پاش نزیکه ی سى سالان که ژووره کانى به ندیخانه به تال ببوون، پپی نامادۆر گیرابوو و سى تاوانبار ده ستیان به سه ر شاره که دا گرتبوو. بۆیه هه ر له کاتر میتر شه شی ئیواریرا خه لک ده رگای ماله کانیان داده خست.

با به ئانجیل وه کو بلئى له گه ل خۆیدا قسان بکات گوتی: «زۆر سه یره که کاره که به ئیره گه یشت». توتو قیسبال گوتی: «دره نگ یان زوو ئه مه هه ر رووی ده دا. ته واوی ئه م مه مله که ته به یه ک تاله مووه وه به ستر او ته».

قه شه که بۆ لای ده رگایه که رویشته.

ئیه و بلا و نامه کانتان نه دیتووه؟

بابه ئانجیل به واقی ورمایوه راهستا .

- دیسان؟

له په نا مالله که ی خوی گوتی له دهنگی تفهنگ و پوستانل بوو . له کاتیکي تردا ، له دواي هاتنی ئم دهنگانه ته قه دهکرا . به لام ئه مجارهبان پوستانله کان دوورکه وتنه وده و ماوه بهک دواي ئه وه گه رانه وه و همديسان به بی ته قه کردن روښتنه وه .

توزیک له دواي ئه وه ، له و دهمه دا که له هیلاکی و له گهرمان له عهزابدا بوو ، هستی کرد که ماوه به که له شیره کان دهستیان کردوه به خویندن .

ژنه کویره که دهنگی به رزیووه : «له نیو قه دی هاوینیدا ، ئه و سځ روژه تاریکه دین» .

مینا دهستی درپژکرد تا ئه و گولهی بداتی که دهستی به دروستکردنی کردبوو و گوتی : «بیدهنگ به ، به سیه تی» . ژنه کویره که به دهست لیدان هستی به گولله که کرد .

قه شه که گوتی : «که واته دووباره گه رانه ته وه» .

توتوقیسبال گوتی : «نزیکه ی ههفته یه ک ده بیت . یه کیکیش لیره بوو . دیار نه بوو کی هیناویه تی . ده زانی شکل و شیوه یان چونه ؟»

باوکی روحانی به سرله قانندن وه لامی ئه رتی دایه وه . توتوقیسبال درپژهی دایه : «نووسیویانه که هه موو شتیک وه کو جارنه . ده ولت گوراوه و به لینی ناشتی زه مانه تیان داوه . روژانی سهره تاش هه موو کهس پروای به وه کردبوو . به لام پیاوانی ده ولت هه ر ئه وانیه ی جارن» .

دایکی مینا گوتی : «راست ده کهن . دووباره یاسای قه دهغه کردنی ها تووچو پیاده کراوه و هه مان ئه و سځ پیاوکوژه بوونه ته فه رمانه وای سهر جاده و شه قامه کان» .

توتوقیسبال گوتی : «به لام شتیک تازش هه یه . ده لین ئیستا دووباره هه ر له م ده قه رده ا گرووی چه کدار له دژی ده ولت پیک ده هین» .

ژنه کویره که گوتی : «هه موو ئم شتانه هه ر له زوه وه نووسراوه» .

باوکی روحانی بیرمه ندانه گوتی : «قسه ی قوره . ده بی ئه وه مان قبول بیت که هه لسوکه وتیان گوراوه» و قسه که ی خوی راستکرده وه : «یان لانی که م ئه مشه و گوراوو» .

چهن دین کاتر مییر دواي ئه وه ، قه شه که له بن په رده کولله که به خه بهر بوو و بییری له و نوزده ساله ده کرده وه که له م ده قه ره کلّیسه بیه خزمه تی کردبوو . ئایا گوزهری زه منه واقیعی بوو .

بهشی نۆهه م

له پاش خواحافیزی کردن به ماته مات حهوشه که ی تهی کردو چوه سه شه قام.
شه ونمی سارد پیستی له شی ته کرد. هه ر که گه یشته گۆره پانه که، گویی له
نه ریه که بوو.

- نه جو لیتی!

شه وقی لایته که له چاوانیدا و ئاوری دایه وه.

- ئاخ، تف!

ئوه دهنگی سه رۆکی شاره وانی بوو که ده موچاوی له پشت شوقی لایته که را دیار بوون.

- ته ماشاکه کتیه. دتی یان ده رۆی؟

لایته که ی کورژانده وه و ماتییۆ تاسیس چاوی به سه رۆکی شاره وانی و سی پاسه وانه که ی
یاوه ری که وت. ده موچاوی گه ش و شور او بوون و ره شاشیکی سوو کیشی به شانی
خویدا کرد بوو.

ماتیۆ تاسیس گوتی: «ئیتستا خه ربکه دیم».

سه رۆکی شاره وانی هه نگاو تک هاته پیشی بو ئوه ی له بهر شه وقی گلۆپی سه ر
شه قامه که ته ماشای کاتژمیته که ی دهستی خۆی بکات داخۆ بوته چهند، ده خوله کی مابوو
بو پینج. به ده ست ئامازه ی بو پاسه وانه کان کرد که کاتی قه دهغه بوونی هاتووچۆ ته و او
بووه. ماوه یه ک چاوه وروانی کرد تا شه یپور لیدان که ئاوازیکی خه ماوی ده خسته نیو
به ره به یانه وه ته و او بیته. پاشان پاسه وانه کانی ئیزن دان و له ته ک ماتیۆ تاسیسدا
پانتایی گۆره پانه که ی ته ی کرد.

- ئه وه شمان له وه. ئاژاوه و سه ره هیشه ی کاغه زه کان ته و او بوو.

دهنگی پتر هیلاکی لیده باری تا ره زامه ندی.

- ئه و که سه ی ئه و کاره ی ده کرد گیراوه؟

ماتیۆ تاسیس هه ولیدا تا له ریگای خویندنی که له شیره کانه وه بزانی داخۆ کاتژمیتر چه نده.
سه ره نجام به ته و او ی به خه بهر هات.

- کاتژمیتر چه نده؟

ژنه دهستی درێژ کردو کاتژمیتری سه رمیژه که ی هه لگرت و پیش ئه وه ی وه لام بداته وه ئه ویش
به ته و او ی به خه بهر هاتبوو.

- چوار و نیوه.

- تف!

ماتیۆ تاسیس له سه ر جیبه که یرا خۆی گوردا، به لام سه ره هیشه خاوی کرده وه.

- زۆری نه مابوو بکه ومه رووناکي.

پیتلاوه کانی له پچ کردن. بیاو یکی که له گه ت و به خۆوه بوو.

ژنه گوتی: «ئه گه ر وریای خۆت نه بی قه له و ده بی».

- له بهر خۆش رابوارد نییه.

هه ولیدا نارچه ته بیبه که ی خۆی بشاریته وه. به ده م زه رده خه نه وه گوتی: «رهنگه ئاوس بووبم».

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «هێشتا نا. بەلام دوایین گەشتم لێداوه و دەتوانم لهوه دڵنیاتان بکەمهوه که ئەمڕۆ بۆیه کهمجار، ئیدی تەنانەت پارچه کاغەزێکی دروایش چاوی به رووناکی رۆژێ ناکهوی. چارهسەری هەر ئەوه بوو.»

ماتیۆ ئاسیس کاتیک که گەیشته بن دەرگای سەرەکی مالی خۆیان، چوو پێشی تا سەگەکان بیهستیتەوه. کارەکرەکان تازە وا خەریک بوون له ژووری چێشتلیناندا به جوولەجوول دەکووتن. کاتیک که سەرۆکی شارەوانی چوو ژووری، سەگە زنجیرکراوهکان به وەرینیکی زۆر پیشوازبیان لیکردو خولهکیک دواي ئەوه دەنگی پێ و هەناسەي ئازەلان به ئارامی جیتی خۆیدا به وەرینی سەگەکان. بێوهکهی ئاسیس ئەوه دەمه چاوی پیکهوتن که لهسەر سەگۆ بەردینهکهی ژووری چێشتلینان دانیشتبوون و قاوهیان دەخواردەوه. قاوهکه کهم رەنگ ببوو.

بێوهکه گوتی: «ئەي لهو پیاوه لەش سووکهی که بهو بهیانیه زوو له خەوی هەستاوه! هاوهمیکی چاک، بەلام میتردیکی خراپ.»

سەرەرای رووخۆشی به رهوالت، بەلام روخساری وای نیشان ددها که شهوپکی بی ئارامی بهسەر بردوه. سەرۆکی شارەوانی وهلامی سهلامهکهی دایهوه. رهشاشهکهی لهسەر زهوی هه‌لگرت و به شانیدا کردهوه.

بێوهکهی گوتی: «مولازم، ئەوهندهی هزرت لێیه قاوهی بخۆوه، بەلام تهنهنگ مههینه نیو ماله‌کهی منهوه.»

ماتیۆ ئاسیس بهدهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «زۆر به پێچه‌وانه‌وه، ده‌بێ لێی قه‌رز بکه‌ی و پێی بچیه‌ کلێسه. ئەوا چۆنه؟»

بێوهکه وهلامی دایهوه: «بۆ پاراستنی خۆم پێویستیم بهو شته قۆزانه نییه. ئیمه لوتفی خوامان له‌گه‌لدایه» و خه‌مبارانه درێژه‌ی دایه: «ئیمه‌ی بنه‌ماله‌ی ئاسیس، له پێش ئەوه‌شدا که هه‌تا چهند فهرسه‌خی ئیره قه‌شه‌ی لیبوویت، خه‌لکانیکی خواناس بوین.»

سەرۆکی شارەوانی مالتاوايي کرد. گوتی: «ده‌بی هه‌ندیک بخه‌وم. ئاخ‌ر ئەمه ژبانی مه‌سیحیه‌کی بروادار نییه.» به نیو ئەو مریشک و مراوی و عه‌لشیشانه‌دا تێپه‌ری که هێرشیان دینایه نیو حه‌وشه‌ی ماله‌که‌وه رۆیشت. بێوهکه‌ی ئاسیس کسه‌ی لهو په‌له‌وه‌رانه کرد. ماتیۆ ئاسیس چوو ژووره‌که‌ی خۆیه‌وه. له پاش خۆشتن، خۆی گۆری و دووباره هاته‌وه ده‌ری تا ئیستره‌که‌ی زین بکات. براهه‌کانی تری به‌یانی زوو رۆیشتبوون. بێوهکه‌ی ئاسیس بۆ لای قه‌فه‌سه‌کان چوو بوو که سه‌روگویی کوره‌که‌ی له حه‌وشیدا قووت بوونه‌وه. به کوره‌که‌ی گوت: «له بېرت نه‌چێ، خۆشگۆزهرانی به‌جیتی خۆی، به‌لام ده‌بی فێری ئەوه بیی که خه‌لک به‌خۆت فێرنه‌که‌ی.»

ماتیۆ ئاسیس گوتی: «هەر هاتبوو فنجانیك قاوه بخواته‌وه. پیکه‌وه پیاسه‌مان ده‌کردو نازانم چۆن گه‌یشته‌ ئیره.»

له‌وسه‌ری هه‌یوانی راوه‌ستا‌بوو و سه‌یری دایکی ده‌کرد، به‌لام ژنه‌ بی ئەوه‌ی روو بۆ لای وی بسوورپنیت قسه‌ی ده‌کردن، ده‌تگوت له‌گه‌ل‌ بالنده‌کاندا قسان ده‌کات. وه‌لامیدایه‌وه: «با هەر ئەوه‌نده‌ت پێ بلێم، تاوانباران مه‌هینه نیو ماله‌که‌ی منه‌وه.» وه‌ختیک کاری له‌گه‌ل‌ بالنده‌کاندا ته‌واو بوو، به‌ ته‌واوی رووی خۆی کرده‌ کوره‌که‌ی:

– ئی، با بزاتم داخۆ تۆ له‌ کۆی بووی؟

به‌یانی ئەو رۆژه دادوهر ئەرکادیۆ له‌ دلی خۆیدا بیری کرده‌وه که نیشانه‌کانی نه‌هامه‌تی، له رووداوه‌ بچووکه‌کانی رۆژانه‌دا دۆزیوه‌ته‌وه. نار‌ه‌حه‌تییه‌که‌ی خۆی بۆ ژنه‌که‌ی روونکرده‌وه: «به‌ جۆریکی وایه که مرۆف تووشی ژانه‌ سه‌ر ده‌بیت.»

به‌یانیه‌کی سامال بوو. رووباره‌که له پاش چهند هه‌فتان، شکل و شپوه‌ی هه‌ره‌شه‌ نامیز و بۆنی که‌لاکه‌ رزیوه‌که‌ی خۆی له‌ ده‌ست دا‌بوو. دادوهر ئەرکادیۆ چوو بۆ سه‌رتاشخانه‌ سه‌رتاشه‌که به‌م وشانه‌ پیشوازی لیکرد: «دادپه‌روه‌ری شه‌له، به‌لام هه‌میشه‌ سه‌ره‌نجام هه‌ر خۆی ده‌گه‌یه‌نی.» ته‌ختی دوکانه‌که‌ بۆیه‌ کرابوو و سه‌ر ئاوینه‌کانیش به‌ فرجه‌ قورقوشمی سپی تیه‌هه‌لسووا‌بوو. هه‌تا‌کو دادوهر ئەرکادیۆ تۆزیک له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ خۆی ئەم دیوه‌دیو کرد، سه‌رتاشه‌که ئاوینه‌کانی به‌ په‌رۆ سپینه‌وه‌ به‌ بریقه‌ی خستن.

دادوهر گوتی: «بریا شتیکیمان نه بووایه به ناوی دووشه مه».

سهرتاشه که دهستی به برینی قژهکانی کردبوو.

گوتی: «هموو خه تای یه کشه مه کانه» و به قوشمه ییه وه گوتی: «ئه گهر یه کشه مه نه بووایه، دووشه مه شی به دوادا نه ده هات».

دادوهر ئه رکادیو چاوی خوئی نووقانندن. ئه و روژه، له پاش ده کاتژمیتر نووستن و رابواردنیکی ناگرین و حه مامکردنیکی دوورودریژ، نه ده کرا یه کشه مه کان سهرزه نشت بکرتین. به لّام له و دووشه مه یه دا هه و قورس بوو. کاتیک که کاتژمیتری تاوهره که نو جارن لیبیداو له بری زایه له ی زهنگه که، دهنگی نرمی مه کینه ی جل دروون له ماله که ی ته نیشتیوه هات، نیشانیکی تر جهسته ی دادوهر ئه رکادیو ی به له رزه هیتا: بی دهنگی شه قامه کان.

گوتی: «ده لیبی بوته شاری ئه رواج».

سهرتاشه که گوتی: «ئیه بو خوتان ویستوتانه که وا بیت. جارن له به یانی دووشه مواندا هه تا ئیستا به لانی که مه وه پینج سهرم چاک کردبوون. به لّام ئه مرۆ یه که م دیاری خواوه ند بو من. جه نابتان».

دادوهر ئه رکادیو بو ساتیک چاوی هه لیبان و له نیو ئاوینه که دا له رووباره که راما. قسه ی سهرتاشه که ی دووباره کرده وه: «ئیه. ئیمه کین؟»

سهرتاشه که گوتی: «ئیه» و راوه ستا. «له پینش ئیه ودا، ئیره شاریکی شه پرتیو بوو، وه کو هه موو شارهکانی تر. به لّام ئیستا له هه موو شوتنیکی خراپتر بووه».

دادوهر وه لّامی دایه وه: «ههر ئه وه ی که تو ئیستا ئه و قسانه له کن من ده که ی بو خوئی نیشانه ی ئه وه یه که من له وان نیم و کارم نییه به سهریانه وه» و بی ئه وه ی که ئاوازه دهنگی توند بیت گوتی: «ئه گهر ده ویری ئه و شتانه به مولازم بلّی».

سهرتاشه که دانی به وه دانا که ناویری ئه و کاره بکات.

گوتی: «نازانی یانی چی که هه موو به یانبان وه ختیکی هه لدهستی له خه وی و دلنیابی له وه ی که ئه مرۆ ده تکوژن، به لّام ده سالی پی بجیت و هیتا ههر نه یانکوشتی».

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «نازانم و ناشمه وی بزنام».

سهرتاشه که گوتی: «هه ولّی ئه وه بده که هه رگیز ئه و فکره ت نه چیتته نیو میتشکته وه».

دادوهر سهری خوئی داخست. له پاش بیده نگیسه کی دریژخایان گوتی: «ده زانی گواردیلا، مولازم هه تا بینه قاقای له م شارهدا روچوووه روژ به روژیش پتر رو ده چی. تامیکی وای که وتوته نیو زارییه وه که ریگی گه رانه وه ی لی بریوه ته وه: «ورده ورده، به بیده نگی خه ریکه ده ولّه مه ند ده بیت» . سهرتاشه که له بیده نگیدا گوتی بو راگرتبوو و دادوهر دریژه یدا یه.

- گرهوت له گه لدا ده کم که ئیتر ته نانه ت نه فه ریکیش به دهستی وی نه مریت.

- وای بو ده چی؟

دادوهر ئه رکادیو جه ختی کرده وه: «یه ک و سه د گره و ده کم. له م کاته ی ئیستادا هیج شتیکی به قه د ئارامی و سه قامگیری له به رزه وه ندی ویدا نییه».

سهرتاشه که له چاک کردنی سهری دادوهر بوو، کورسییه که ی بو دوا یه راکیشا و بی ئه وه ی قسان بکات په رۆیه که ی له ملی کرده وه. کاتیکیش که به قسه هات، دهنگی نیشانه ی نارپه تی تیدا بوو.

- بیستنی ئه م قسانه له زاری جه نابتان شتیکی سه یره. ئه ویش له لای من.

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «ئه وه جاری یه که م نییه که وا ده لیم».

سهرتاشه که گوتی: «مولازم نزیکترین هاو رپته» . دهنگی خوئی نرم و خومانه لیکردبوو.

دووباره خوئی به کاره که یه وه خه ریک کرده وه. سه رو سه کوتی وه کو که سیکی وا ده چوو که له گه ل نووسیندا رانه هات بیت و گه ره کی بیت واژوی خوئی بکات.

دادوهر ئەرکادیۆ بە شیبوهیهکی گران و سەنگین گوتی: «گواردیلا دەپیم بلتی بزنام داخۆ رات چیبه بەرامبەر بە من؟»

سەرتاشەکه دەستی بە تاشینی ریشی دادوهر کردبوو. ماوهیهک کهوتە بێرکردنەوهو پاشان گوتی:

– هەتا کۆ ئیستا هەر وام دەزانی لەو جۆرە کەسانەکی که بۆ خۆیان دەزانن دەبی پرۆن و حەزیش دەکەن پرۆن.

دادوهر بە دەم زەر دەخەنەوه گوتی: «هەر واشە».

خۆی دایە دەست سەرتاشەکه تا ریشەکهی بۆ بتاشیت. قیافەکی بە جۆرێکی وا چوو بوو پال یەکهوه که دەتگوت ملی خۆی بۆ سەرپرین داوێتە دەستی کەسێک. هەتا ئەو دەمەکی که سەرتاشەکه زاخ و بۆدەری زەردی لە چەنگەیداو بە فرجەیهکی نەرم لیبی تەکاند، هەروا بە چاونووقاوی مایهوه. سەرتاشەکه لەو کاتەدا که پەرۆیهکهی لە ملی دادوهر دەکردهوه، پارچە کاغەزێکی خستە نیو گیرفانییهوه.

– دادوهر، تەنیا یەک شتت لێ تێک نەچیت. لەم ولاتەدا پشیوهیهکی گەوره دروست دەبیت.

دادوهر تەماشایهکی ئەمالاولای خۆی کرد تا دلتیا بیت لەوهی که لە دوکاندا هەر بە تەنیا. تەوژمی گەرماو دەنگی نزمی مەکینهی جل دروون لە بیدەنگی کاتژمیر نۆ و نیودا و ئەو دووشەمەیهی که خۆی لێ بە دوور نەدەگیرا، هەموو ئەمانە بۆ وی نیشانە شتگەلێکی تر بوون. وای هەستکرد که ئەو دووه بە تەنیا لەو شارەدان. ئەوسا کاغەزەکهی لە گیرفانی خۆی دەرھینا و خۆتندیبهوه.

سەرتاشەکه پشتی تێکردبوو و خەریکی رێکخستنی سەر تاقچەکه بوو. بێ لەبەر گوتی: «دوو سال و تاردان و هەمان بارودۆخی نائاسایی و هەمان سانسۆر و هەمان بەرپرسیانی جارن».

کاتیکی که لە ئاوینەکهوه دیتی که دادوهر ئەرکادیۆ هەموو بلانامەکهی خۆتندۆتەوه، پیتی گوت:

– بیده بە خەلکی تریش.

دادوهر دووبارە کاغەزەکهی خستەوه گیرفانییهوه.

گوتی: «زۆر بوێرو بە جەرگی».

سەرتاشەکه گوتی: «هەتا ئیستا سەبارەت بە کەس بە هەلەدا نەچوم، دەنا چەندین سال لەمەوبەر بوو که بە گوللە کون کون کرابووم». ئەوسا بە شیبوهی جیدیانه گوتی: «شتیکت لە یادبێ دادوهر. ئەمجارەیان کەس هیچی پیناکریت».

دادوهر ئەرکادیۆ کاتیکی که لە سەرتاشخانەکه رویشتەدەری، هەستی کرد نیو دەمی ویشک بوو. لە هۆلی بلیارد داوای دوو گلاس مەشروبی کرد و پاش ئەوهی که بە دوای یەکدا فری کردن، بۆی دەرکەوت که هیشتا زۆری کات بە دەستەوه ماوه.

دۆن روکویتی چوارەمین گلاسی بۆ کەم رەنگتر کردو بە دەم زەر دەخەنەوه گوتی: «بەو خیراییه وەکو پالەوانەکانی گابازی لەسەر شانی خۆیان دادەنیتن». ئەویش بێ ئەوهی لیوانی لێک بکاتەوه زەردەیی هاتی. بەلام چاوی هیشتاش هەر تەپیبوون. نیو کاتژمیر لە دوای ئەوه چوو بۆ ئاودەست و میزی کرد. بلانامە نەتیبییهکهی فریادایە نیو ئاودەستەکهوهو سیفۆنەکهی راکیشا.

کاتیکی گەراپهوه بۆ نیو بار، چاوی بە شووشیک مەشروب لە پەنا گلاسەکه کهوت. هەتا کۆ ئاستی مەشروبهکه، شووشەکه بە مەرەکهب خەتی پێدا کیشراوو.

دۆن روکویتی لە کاتیکی که خەریکی باوہشین کردنی خۆی بوو، گوتی: «هەر ئەوهندە بەسە بۆ جەنابتان». ئەو دووانە لە نیو هۆلەکهدا بە تەنیا بوون. دادوهر ئەرکادیۆ گلاسەکهی نیوه کرد لە مەشروب و بە ئارامی دەستی کرد بە خواردنەوهی. پرسیاری کرد: «ئاگات لیبه؟» و لەبەر ئەوهی که سەر و سەکویتی دۆن روکویتی شتیکی وای نیشان نەدەدا، هەر بۆ خۆی وەلامی خۆی دایهوه.

- پشپويه کي گوره بهرپويه.

دؤن ساباس قاوه لتييه چوله کانه کهي خوئی به تراز و ده کيشا که پييان راگه ياند دووباره سينپور کارميچايل هاتوتتوه بؤ سهرداني. به سرکه به ژنه کهي خوئی گوت: «پتي بلخي من نوستوم». له راستيشدا له دواي ده خوله کان خه وي ليکه وت. کاتيک که وه خه بهر هات ههوا وه کو جاران ويشک و هه موو خه لکي نيو ماله که له گهرمان ئيفليج بيون. کاترميتر له دوازه لاي دابوو.

هاوسه ره کهي ليئي پرسى: «خه ونت به چييه وه ده ديت؟»

- به هيچه وه.

ژنه ماوه يهک به ديار له خه وه هه ستاني ميترده که يه وه دانيشت بوو. که ميک دواي ئه وه سرنجه کهي له ناوي گهرمدا کولاندو دؤن ساباس هه بؤ خوئی ئه نسوليني له راني خویدا. ژنه کهي به دلگراني و نارامي گوتى: «ئه وه سي ساله هيچ خه ونپک نابيني».

دؤن ساباس به سهريدا قيژاند: «شه يتان به له عننه بي، کچي چيت له گياني من ده وي؟ خه ون ديتن خو به زوري نييه».

سالانيک له مه و بهر، له نيوه رويه کدا، دؤن ساباس داريه رويه کي هاتبووه خه وي که له جياتي گول موسي ريشتاشيني گرتبوون، ژنه کهي خه ونه کهي بؤ ليکدا بووه له يانه سيبيکدا شتيکي بؤ ده رچوو بوو.

ژنه گوتى: «ئه مرؤش نه بي، سبه يني».

دؤن ساباس به بي تاقه تي گوتى: «نه ئه مرؤ و نه سبه يني. هه ر بيار وا نييه که من خه ون بيينم هه تا تو بي ئاقلتيان بکه ي».

دووباره له سه ره قه ره و پله کهي راکشايه وه و ژنه کهي ده ستي کرد به هه لوه ژارتني ژووره که هه موو ئه و شتانه ي تيژو بره ر بوون له و ژووره بره رابوونه ده ري.

دؤن ساباس له ماوه ي نيو کاترميتر کدا چند جار خه وي ليکه وت و به خه بهر هات. هه و لي ئه وه ي ده دا تا خوئی به هه لپه نه خات. سه ره نجام ده ستي به جل له به رکردن کرد.

ئه وسا پرسى: «ئي، کارميچايل چي ده گوت؟»

- گوتى دوايه ديتته وه.

هه تا ئه و کاته ي که له سه ره ميتره دانيشتن، ئيدي قسه يان نه کرد. دؤن ساباس له بهر نه خو شيانى خوار دنيکي سووکي له پيش بوو و به ره به ره ليئي ده خوارد. ژنه که خوار دنيکي ته وراي بؤ خوئی راکيشا که له يه که م نيگادا خوئی بؤ ئه و جه سته بچوک و ره قه له يه به زور ده نواند. دواي ماوه يهک رارايي و دوو لي قيروسي ياي ليکردو پرسياي کرد:

- کارميچايل چي ده ويت؟

دؤن ساباس بي ئه وه ي سه ره برزکاته وه گوتى:

- ئي دياره، پارهي ده وي.

ژنه ئاخکي هه لکيشا: «مه زنده م کردبوو» و دل سو زانه دريژه يدايه: «کارميچايلي داماو، ئه و هه موو سالانه به ليشاو پارهي به سه ردا ده باري که چي ئيستا ده بي به سوال و سه ده قه ژيان ببا ته سه ر». له ميانه ي قسه کردنيدا ئيشتي ياي خوار دنيي مرد.

به ده م پارانه وه وه گوتى: «سابيتاس بيده يه. خوا بو ت پر ده کاته».

چه قو و چه نگاله کهي له سه ره يه کدانان و گوتى: «پتويستي به چه نده؟»

دؤن ساباس بي خو تيکدان گوتى: «دووسه د پيزو».

- دووسه د پيزو!

- ده ييني؟

به پيچه وانه ي يه کشه موان که پر ئيشترين روژي دؤن ساباس بوو، پاش نيوه رويه کاني دووشه موان بي ئيش بوو. له نووسينگه کهي خویدا چه ندين کاترميتر له بهر پانکه ويژينگي

دەبردن، ھەر لەو کاتەشدا لە نێو کێلگە کە پەیدا جەلەبە مانگایە کە ی رووی لە زیادبوون دەکردو قەلە و دەبوون و زاوژییان دەکرد. بەلام لە پاش نیوەرۆی ئەو رۆژەدا نەیدەتوانی بۆ ساتیک وچان بدات.

ژنە گوتی: «لە گەرمانە».

دۆن ساباس تروسکە ی رقیکی لە چاوە بێ تاقەتەکانی خۆیدا بزات. لەو نووسینگە بچوو کە کارکردندا، بە میزیکە بچووکی دار و چوار کورسی ئاسوودە ی چەرمی و پەردە کرکە ی دادراو دەو ئەو ریشمانە ی کە لە قوژبنیک لە سەر بەک کەلە کە کرابوون، ھەوا گەرم و قورس بوو.

گوتی: «دەکرێ بلیین کە قەت مانگی تشرینی یە کەم ئەو ئەندە گەرم نەبوو».

ژنە کە ی گوتی: «بە بیرت دێ کە پازدە سال لە مەو بەر کاتیک وەکو ئیستا گەرما بوو، بومە لەرزە ھات؟»

دۆن ساباس بە پەریشان حالییەو گوتی: «بە بیرم نایە. خۆ تۆ بۆ خۆت دەزانی من قەت شتم لە بیر نامیتێ» و بە گرژ و مۆنییەو زیاتر گوتی: «جگە لە مەش، ئەمڕۆ پاش نوێژی تاقەتم نییە باسی نە ھامەتی و بەدبەختییەکان بکەم».

چاوی خۆی نووقاندن و دەستی لە سەر زگی خۆی دانان و خۆی خستە حالەتی نووستنەو. لە بەرخۆبەو گوتی: «ئەگەر کارمیچایل ھاتەو پیتی بلتی من لێرە نیم». دەموچاوی ژنە کە ی حالەتی گریبەوزاری بە خۆبەو گرت.

گوتی: «دەنگ و دۆرت زۆر ناخۆش بوو».

دۆن ساباس ئیدی قسە ی نەکرد. ژنە بە بێ بچوو کترین دەنگ دەرگا تۆرپیە کە ی پێو داو لە نووسینگە کە ی کارکردن ھاتە دەری. دەمەو ئیواری و لە دوای نووستن، دۆن ساباس چاوی ھەلێنان و وەکو پاشماو ی خەونیک، سەرۆکی شارەوانی لە بەردەمی خۆیدا بینی کە بە دیار بە خەبەر ھانتییەو دانیشتبوو.

مولازم بە دەم زەردەخەنەو گوتی: «کەسیکی وەکو تۆ نابێ بە بێ دەرگا داخستن بنووی».

دۆن ساباس جوولە یەکی وای نەکرد کە ناردەحە تیپە کە ی دەرکەوێ. گوتی: «دەرگای مالی من ھەمیشە لە سەر پشته بۆ جەنابت». دەستی درێژ کرد تا زەنگ لیبدات، بەلام سەرۆکی شارەوانی بە یەک ئامازە نە یھێشت.

دۆن ساباس لێی پرسی: «قاوہی ناخۆبەو؟»

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «جاری نا». چاویکی بە دەوروبەری ئەو ژوورەدا کە ھیندیک بیرەو ھەری تیدا زیندوو دەکردهو گێرا. گوتی: «کاتیک نوستبووی ئێرەم پێخۆشبوو. وەک ئەو وەبوو کە پیاو لە شارێکی دیکەدا بیت.

دۆن ساباس بە پشتی دەستانی چاوی خۆی ھەلگۆزفین.

- کاتژمێر چەندە؟

سەرۆکی شارەوانی تەماشای کاتژمێرە کە ی خۆی کرد. گوتی: «چی وای نەماو بۆ پینچ». ئەوسا لە سەر کورسییە کە ھیندیک خۆی ھینا و بردو بە نەرمی چووہ سەر باسە کە.

- دەتوانین قسان بکەین؟

- وا دیارە چارە یەکی ترم نییە.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «قسە نەکردن خراپترە. ھەر چۆنیک بیت ئیدی ھەموو کەس زانیو بەتی» و ئاسوودە و ئارام، بێ ئەو ی گوشار بخاتە سەر جوولە ی خۆی یان وشەکانی گوتی:

- دۆن ساباس پێم بلتی بزاتم داخۆ لەو دەمە یەو کە بێو کە ی مۆنتیل پیتشنیاری گاگە لە کە ی خۆی خستۆتە بەردەمت، چەند سەرت لێ دزیون و داخی خۆت لێداون؟

دۆن ساباس شانی خۆی ھەلگۆزفین.

- بە ھیچ جۆرێک نازام.

- بۆ خۆت دەزانی کە ئەم جۆرە کارانە ناوی ھە یە.

دۆن ساباس به ديقه ته وه وشه كهى خۆى هه لئزارد: «مانگا دزين».

سه رۆكى شاره وانى گوتى به لئى و به هه مان ئاوازه دهنك زياتر گوتى: «به لئى، بۆ نمونه با وای دانئين كه له م سى رۆژهدا دووسه د سهرت دزيوه».

- خۆزگه واييت.

- وای دانئين دووسه د سهر. نرخه كهى خۆ ده زانى: ههر سه ره دى په نجا پيژۆ بۆ باجى شاره وانى.

- چل.

- په نجا.

دۆن ساباس به نيشانهى ملكه چ كردن هه لوه سته به كهى كرد. پالى دابۆوه به كورسييه كه وه و ئه نگوستيله نه قيمه ره شه كهى له قامكى خۆيدا ده سوړاندو چاوى برپيووه شه تره نجيكي خه يالى.

سه رۆكى شاره وانى بچ به زه بيانه و به ديقه ته وه ته ماشاى ده كرد. دريژهيدا به قسه كهى: «به لām ئه مجاره يان كار كه ههر به وه نده كو تا يى پچ نا يه. له ئيستا به دواوه گاهه له كهى خۆزى مونتيل له ههر شو نيتيك بيت، له بن چه ترى پاراستنى شاره وانيدايه». ماوه يه ك چاوه رپى كاردانه وهى دۆن ساباسى كرد كه بى سوود بوو.

ئه وه بوو كه زياتر بۆى روونكرده وه:

- هه ره كه كه ده زانى، ئه و ژنه داماو به يه كجارى شپت بووه.

- باشه، ئه ي كارمى چايل؟

سه رۆكى شاره وانى گوتى: «كارمى چايل دوو كات زمير ده بچ گيراوه».

دۆن ساباس به سهر و سه كو تى كى ئه و تۆوه ته ماشاى سه رۆكى شاره وانى كرد كه هه م ده يتوانى نيشانهى سه رسو و رمان و ده ستخوشانه بيت، هه م گيلى و نه فامى. ئه وه هه يكه له هه يزه ئاساو قه به يه، به هۆى ته قيه نه وه يه كهى له ناكاوى قاقايه كهى نه ويستراو، له سه ر كورسييه كه به جووله جوول كه وت.

- جه نابى مولازم ئه مه چ موعجيزه به كه! له وان به ته واوى ئه و رووداوه بۆ جه نابتان وه كو خه ون واييت!

ده مه و ئيوارى، دكتور جيرا لدۆ به دلنيا بييه وه هه ستى ده كرد كه له جاران زۆر با شتره. دار يايه وه كان دووباره له گۆزه پانه كه دا تۆز و خۆلاوى ببوون. زستانى كى ديكه به سه ر ده چوو، به لām جى پييه بچو كه كانى ئاسه وار تى كه به رجه سته يان له سه ر زه ينى به جیده هيشت. با به ئانجیل كاتيك كه له پياسه كردنى پاش نيوه رۆيانرا ده گه رايه وه، چاوى به دكتور كه وت كه خه ربك بوو كليله ي ده خسته نيو قوفله وه.

به دم زه رده خه وه گوتى: «جه نابى دكتور ده بينى كه ته نانه ت بۆ كردنه وهى ده رگايه كيش پتويستيتان به كۆمه كى خوا هه به».

دكتوريش زه رده ي هاتى: «يان ته نيا هه ر پتويست به لايته».

كليله ي له نيو قوفله كه دا باداو ئه وسا به ته واى رووى كرده با به ئانجیل، با به ئانجیلی له و ئيواره يه دا به بوونه وه رى كى خه م بار و تيره وتار هاته پيش چاوان. قۆلى گرت و پيى گوت: «راوه سته بزانه م با به. وا پييده چى كه دۆخى جگه رت زۆر باش نه بچ».

- وای بۆ ده چى؟

دكتور گلتۆپى سه ر ده رگايه كهى هه لكرده به ديقه تى كى پتر دۆستانه تا پيشه يى، ته ماشاى ده موچاوى قه شه كهى كرد. ئه وسا ده رگا تۆرپيه كهى كرده وه گلتۆپى ژوورى عه ياده كهى هه لكرده.

گوتى قه بدى نيه به با به، پينج خوله كانيش بۆ له شى خۆت ته رخان بكه. با پاله په ستۆى خوينت بۆ بگرم».

با به ئانجیل به په له بوو. به لām به پيدا گرى دكتور چوه ژوورى عه ياده و قۆلى خۆى هه لكرده تا پاله په ستۆى خوينى بۆ بگريت.

گوتى: «له سه رده مى ئيمه دا ئه و جوژه شتانه نه بوون».

دکتور جیرالدو کورسیبیه کی هیئایه پیشی و دانیشتا تا نامیره که له قولی قایم بکات. به زرده خه نه وه گوتی: «سه رده می ئیوه ئیستایه، بابه. جهسته تان هیشتاش لیتنا گه پری له م دنیا به هه لیبی».

ئه وه ده مه ی که دکتور له گه ل نامیری پاله په ستو پیوه که دا خه ریک بو، بابه نانجیل به وه ههسته گیلانه وه که به زوری له عه یاده کاندایه توشی مرؤف ده بیت، چاوی به ژووره که دا گپرا. به دیواره که وه پروانامه به کی رهنگ کالوه بووی دکتورو وینه به کی چاپکراوی کیژیک که لایه کی روخساره سووره که کی کال ببووه و چوو بووه سه رهنگی شین و وینه به کی کیشرای پزیشکی که له سه ره بالینی نافره تیکی روتی له گه ل مه رگدا ده جهنگا، به رچاو ده که وت. له پاش قه ره و لیلیکی ناسنی سپیبه وه، قه فه زه به کی لیبوو که پر بو له شووشی کاغه ز لیدراو. نامیره کانی تریش له نیو قه فه زه به کی جامخانه داری په نا په نجه ره که دانرابون، دوو قه فه زه دیکه ش پر بوون له کتیب. ته نیا بوئیکیش که مرؤف بوئی ده ناسرایه وه، بوئی ئیسپر توئی پزیشکی بو.

کاتیک که دکتور له گرنتی پاله په ستوی خوینی بووه، روخساری شتیکی وای تیدا نه ده خوینرایه وه.

بابه نانجیل له بهر خو به وه گوتی: «ئیوه له م ژووره دا پیوستیتان به وینه یه کی که له پیاوچاکان هه یه».

دکتور چاویکی به دیواره کاندایه گپراو گوتی: «نه که ته نیا هه ر ئیره، به لکو ته وای شار پیوستیان به پیاوچاک هه یه». نامیره که ی له نیو به رگیکی چه رمی هاویشته وه و زنجیره که ی به تووندی راکیشاو دا بخت.

– بابه پیوسته شتیکی بزانی. پاله په ستوی خوینه که ت باشه.

باوکی روحانی گوتی: «مه زنده م ده کرد» و ئه وسا به سه رسوورماوی و بن تاقه تیبه وه گوتی: «قه ت له مانگی تشرینی یه که مدا وه کو ئیستا باش نه بووم».

به نارامی قول که ی خوی دادایه وه. له و سته دا به که وایه کی قه راغ دراو و پیلایوکی شو دهستی قلیش قلیش و نینوکی وه کو شاخه وه، بارودوخی واقیعی قه شه که به دیار که وتبوو: پیاویکی له راده به ده ره هژار بوو.

دکتور وه لامیدایه وه: «له گه ل هه موو نه مانه شدا، من نیگه رانی حالی ئیوه م. ده بی نه وه بزانی که له تشرینی یه که میکی وه کو نه مسالدا، به رنامه ی رۆژانه ی خوتان زور به قورسی گرتوه».

قه شه که گوتی: «خواه ند داوا ده کات».

دکتور پشتی تیکرد تا له په نجه ره وه ته ماشای رووباره رهنگ تاریکه که بکات.

گوتی: «هه تا کوئی؟ پیناچی نه وه کاری خوا بیت که مرؤف نه وه موو سالانه هه ول بدات تا کو زری به بهر غه ریزه ی خه لکدا بکات و له کو تاییشدا بو خوی چاک بزانی که له بنه وه دا هه موو شتیکی وه کو جارن دریشه ی هه یه» و له پاش بیده نگیبه کی زور پرسیری کرد:

– هیچ هه ستت به وه کردوه که له م چند رۆژده دا خه ریکه ده ره نجامی هه موو نه وه هه ول ته قه لایانه له بهر یه که هه لده وه شیتته وه؟

بابه نانجیل گوتی: «له ته وای ژیا مدا هه مان نه وه هه ستتم هه بووه و هه ره له بهر نه وه ش بووه که زانیومه ده بی رۆژی دواتر هه ول لیک زباتر بده م».

له جیبی خوی هه ستا: «کاتر میر و خه ریکه ده بیت به شه ش» و ناماده بوو بو چونه دهر له عه یاده که. دکتور به بی نه وه ی که له په نجه ره که دوور که ویتته وه جوله به کی کرد که ده توت به دهستی پیشی پیگرتوه. گوتی: «بابه، له یه کی که له م شه وانده دا ده ست له سه ره دللی خوت دانئ و له خوت بیرسه داخو هه ول که کانت ته نیا برین پیچ کردنی نه خلاقیات نه بووه».

بابه نانجیل نه ییده توانی هه ناسه سواری دهروونی خوی بشاریته وه. گوتی: «دکتور، له سه ره مه رگدا بو خوت هه ست به قورسایه نه و وشانه ده که ی». مالئاوایی کردو به نه سپایی ده رگای پیوه دایه وه.

له نوټټیدا نه بده توانی فکری خوئی جیگیر بکات. کاتیک ده رگای کلټسه ی داخست، مینا هاته لای و گوتی که له ماوهی دوو رۆژاندا ته نیا یهک مشک به ته له وه بووه. وای ههست ده کرد که به هوئی نه بوونی تر بنیداده وه له وئی، مشکه کان ته وه نده زاوژی ده کن که کلټسه که له بنه ورا هه لده که نن. ته له به ته ته وهی ده زانی که مینا ته له که ی ناونه وه و په نیره کانیشی ژهراوی کردوون و جی پیتی مشکه گه نجه کانی دۆزیوه ته وه و کونی ته و مشکانه شی قیر په ست کردوه که پیکه وه دۆزیو بیاننه وه.

به کیژ له که ی گوتی: «به که میک پروا بوون له کاره که دا، به چاوی خوټ ده بیینی که مشکه کان وه کو ریوی به پیتی خوټیان به ته له وه ده بن».

ماوه یهک له سه ر دۆشه کی بی چهر چه ف جین گلیدان هه تا خه وی لیکه وت. کاتیک که به خه بهر هات، له و ساته ی خوماریدا، ده رکی به و هه سته که ی شکست هیتانه کرد که دکتور له دلیدا چاند بووی. ته و بیقه رارییه و سوپای مشکان له کلټسه داو ته و په کخستنه توټینه ره ی یاسای قه ده غه بوونی هاتوو چۆی شه وان، ته مانه هه موویان له یه کتریدا متوربه بیوون و وه کو هیتزیک کی کوتر به ره ولای سامناکترین بیره وه رییه کانی ژیانیان راده کیشا.

تازه گه یشتبووه نیو شار که له نیوه شه ویکدا له خه ویان هه ستاند و بردیانه سه ر بالینی نورا خاکوب که له گیانه لاو دابوو تا داوای لیخو شبوونی بو بکات. دانپیانانیک کی داچله کین به لام به ده نگیک کی نارامی بیست. به بی ته مسه ر و سه ر کردن، هه موو ورده کارییه کان گوتران. ته و جیبه ی که که سیک تیدیا له گیانه لاو دا بوو ته نیا خاچیک کی به پشت قه ره ویتله که وه و چه ند کورسییه به تالیک کی به په نا دیواره که یه وه بوو. ته و ژنه بوئی ئاشکرا کرد که ته و کچه ی نیستا بوویه تی، له نه ستور خاکویی میردی نییه. بابه ئانجیل پیتی گوتیوو که ته نیا به و مهرجه گونا هه کانی ده به خشرین که ته و دانپیانانه له به رده می میرده که ییدا دووباره بکاته وه هه ر له ویش تزه بکات.

سەرۆكى شارەوانى چووه سەر رۆخى ئىسكلكە دەستى لىك بلاو كىردن و لە وەلامىدا بە گالتە پىكر دىنەو گوتى: «بىسورە ژەنەرال. هيوادارم كاتىك كە ھۆى رۆيشتىيان لىرە لىپرسى، راستىيەكەيان پى بلىتى». رووى لە خەلكەكە كىردو بە دەنگى بەرز گوتى:

- مۆلەتى كار كىردنەكەيم ھەلەشاندەو، چونكە ئامادە نەبوو بە خۆرايى بەرنامەيەكى تايبەت بە مندا لان نمايش بكات.

بەشى دەھەم

وەلامى بەرپۆبەرى سىرك لە نىو دو ايىن فيكە و بزوينەرى بەلەمەكاندا ون بوو. ئاوەكە ھەناسەى ھەلكىشاو قور و لىتەى دەرهاويشت. بەرپۆبەرى سىرك راوەستا ھەتاكو بەلەمەكان لە ناوەراستى رووبارەكەدا سوورانەو ھەوسا خۆى بەسەر نەردەكاندا شۆر كىردەو ھەو ھەو ھۆرنەى ئۆتۆمبىل ھەردووك دەستى بە زارى خۆبەو گرتن و تا ئەو جىيەى كە بزۆبەرى ھەناسەى تاقەتيان تىدا بوو ھاوارىكرد:

- خوا حافىز پۆلىسى داىك سەگ.

سەرۆكى شارەوانى بە سەرخۆى نەھىناو دەستى لە گىرفانان ھاويشتن و ماوہىەك چاوەرپى كىرد تا دەنگى بزوينەرىكان كپ بىتەو. ھەوسا زەردە لەسەر لىوان بە نىو خەلكەكەدا رەت بوو و چووه دوكانى موساى سورىايى.

كاتژمىر خۆى لە ھەشت دەدا. دوكاندارە سورىايەكە خەرىكى ھەلگرتنەو ھەو شتە بوو كە لە تەنىشت دەرگا لە سەربەكى ھەلچنى بوو.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «كەواتە تۆش خەرىكى رۆيشتىنى».

كابراى سورىايى گوتى: «لەم رۆژانەدا دەرۆم» و پاشان سەبرى ئاسمانى كىردو گوتى: «وا ديارە خەرىكە باران بيارىت».

سەرۆكى شارەوانى راي خۆى دەرپى: «چوارشەموان باران نابارى».

ئانىشىكى خۆى لەسەر پىشخوانەكە دانان و ماوہىەك لەو ھەورە پراپانە راما كە خۆيان بەسەر شارىدا كىشا بوو. كابراى سورىايى سەرەنجام لە كۆكردنەو ھى شتومەكەكانى بۆو ھەو بە ژنەكەى خۆى گوت قاوہيان بۆ بىنىت.

بە فرمانە بەك لە دواى بەكەكانى بەرپۆبەرى سىرك، ئەندامانى گرۆپەكە كۆلەكەكانيان ھەلگەندن و بەو دارمانە بەسامەى خپۆتەكەو بەو وژەوژەى كە ھەو دەنگى با پىچ لە نىو دارو درەختاندا دەچوو، كۆتايى بە نمايشەكانى سىرك ھات. ھەتا كاتى بەرەبەيان خپۆتەكەيان پىچا بۆو ژن و مندا لەكانىش لە نىو سندوق و جانتاياندا خەرىكى قاوہلتى كىردن بوون. پىاوەكانىش ھاوژەمان گىنانلەبەرە درىدەكانيان سوارى بەلەمان دەكردن. كاتىك كە بەلەمەكان بەكەمىن فيكەى بە رىكەوتنىيان لىدا، ئەو ھەو كە لە قوبە ئاگرەكان لەسەر ئەو پارچە زەويى بە جىما، تاكە شتىك بوو كە تىپەرپوونى گىناندارىكى پىش مېژووى بە ناوەراستى شاردا نىشان دەدا.

سەرۆكى شارەوانى بە درىزايى ئەو شەو ھەو لىنەكەوت. دواى ئەو ھەو كە لە بالگۆنى مالى خۆپرا تەماشاي بار كىردنى كەلوپەلەكانى سىركى لە بەلەمەكان كىرد، ئەو ھىش چوو لەگەل ھەشاماتى دەوروبەرى بەندەرگا كەوت. ھىشتاش بەرگى بىابانى لەبەردابوو. لە تاو خەوئى چاوى دەبرژانەو ھەو دەموچاويشى بە رىشى دوو رۆژ نەتاشراو ھەو وشك ھەلا تىوو. بەرپۆبەرى سىرك لەسەر مېچى بەلەمەكەرا چاوى پىي كەوت.

ھاوارىكرد: «سەلام مولازم، ئەم ئىمپىراتۆرىيە با پىشكەش بە خۆتان بىت».

جلىكى شرو فەراحي لەبەردابوو و بەو دەموچاوە خپۆبەو ھەو كە قەشەكانى لىھا تىوو، قامچىيەكىشى لە مەچەكى خۆى ئالاند بوو.

ئاخېڅكى ھەلگېشاو دھتوت لەگەل څویدا قسان دھكات گوتى: «بەو خېرايىبەى كە خەلگ دەروات، ناچار دەبين لە شارەكانى تر خەلگ قەرز بگەين».

سەرۆكى شارەوانى بە قومى پچر پچر قاوھكەى خواردەوھ. سىڭ خېزانى تىرىش شاربان بەجېھېشتبوو و بە گوڤرەى لېكدانەوھكانى موساى سوربايى لەو ھەفتەيەدا بەوانەوھ پېنج خېزان ئەو شارەيان بەجېھېشتبوو.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «دەنگ يا زوو ھەر دەگەرېتەوھ». چاوى بېيە خەت و كوزى مەتەل ئاسايى بن پيالە قاوھكەو بەبى تاقەتى گوتى: «بۆ ھەر جېيەك بچن وھبېريان دېتەوھ كە لەم شارەدا نېوكيان پرداوه».

بە پېچەوانەى پېشگۆيىبەكەى خۆى، ناچار بوو ماوھبەك لەو دوكانەدا چاوهرېتى بكات ھەتا ئەو بارانە بە لېزمەبە خۆشى كردهوھ كە ماوھى چەند خولەكېك بەسەر شارداد بارى. ئەوسا چووھ بنكەى پۆلىس و لە ھەوشەكەدا چاوى بە سېنيۆر كارمېچايل كەوت كە لەبەر رېژنەى بارانې ھەموو لەشى لە ئاوى ھەلگشاوو.

ھېچ گوتى نەدايە وى. لە پاش بېستنى راپۆرتى پاسەوانى ئېشكگر، فەرمانىدا تا دەرگاى ژوورەكەى پېچ ئامادۆر بگەنەوھ. ئەو كورە روومەتى خۆى لەسەر تەختى لە خستەى ژوورەكە دانابوو و وا دەھاتە بەرچاوكە لە خەوتكى قوولدايە. نوکە پېيەكى گەياندى و ھەلگېرايەوھ بۆ ساتىك بە بەزەبېيەكى شاراوھ تەماشاي ئەو روخسارەى كرد كە لە بن مست و پېتلاقەدا خوار و خېچ ببوو.

پرسبارى كرد: «لە مېژە ھېچى نەخواردووھ؟».

- لە پېرئ شەوتوھ.

فەرمانىدا راستى كەنەوھ. سى پاسەوان چوونە بن بالى و لەسەر سەكۆبە چيمەنتۆبېيەكەيان دانېشانە كە تۆزېك لە نېومەتر بلندتر بوو. سېبەرېكى شېدار لەو شوڤنە بەجېما بوو كە پېشتر جەستەى ئامادۆرى لەسەر كەوتبوو.

دوو پاسەوان دايان نېشانەو ئى سېھەمېش بە گرتنى قژەكانى، سەرى بەرزكردەوھ. ئەگەر لەبەر ھەناسە ھەلگېشانە نارېك و حالەتە ھېلاكېيەكەى لە رادەبەدەرى لېوھەكانى نەبووايە، دھتوانرا بە مردوو لە قەلەم بدرېت.

وھختېك پاسەوانەكان دەستيان لېبەردا، پېچ ئامادۆر چاوى ھەلېتان و بە دەست كوتان روڭى سەكۆبەكەى دېتەوھ. ئەوسا بە لرخەلرخ نالاندى و لەسەر سەكۆبەكە راكشا.

سەرۆكى شارەوانى بە دەرگاى ژوورى زېندانەكەدا چووھ دەرى و فەرمانى پېدان تا شتېكى دەرخوارد بەن. گوتى: «پاشان سەرلەنوئ نېشى لەسەر بگەنەوھ تا ئەوھى كە دەيزانى بېدركىنئ. پېم وا نېيە لەوھ زياتر بتوانئ خۆراگرى بكات».

لە بالگۆنېيەكەوھ سېنيۆر كارمېچايل دېت كە لە نېو ھەوشېدا سەرى خۆى لە نېو دەستان گرتووھو لەسەر چوارپايەك خۆى كروش ھەلېناوو.

بانگى كرد: «روڤرا، بچۆ بۆ مالى كارمېچايل و بە ژنەكەى بلئى با پېخەف و جلوھەرگى بۆ بېرئ». ئەوسا بە شېوھەكى فەرماندەرانە گوتى: «پاشان بېھېنە بۆ نووسىنگەكەم».

بەسەر مېزەكەدا خەرىك بوو خەوى لېكەوئى كە لە دەرگاياندا. سېنيۆر كارمېچايل بوو كە جلىكى سپى و وشكى لەبەر كردبوو، بەلام پېتلاوھكانى وەكو مروڭى نغرو بوو، نەرم و ھەلامسابوون. سەرۆكى شارەوانى بەر لەوھى خەرىكى نېشى وى بېت فەرمانىدا بە پاسەوانىك تا بچېت پېتلاوانېشى بۆ بېنېت.

سېنيۆر كارمېچايل دەستى لېتەلئەكاندو گوتى: «پېتلاوھكانم عەبېيان نېيە» و بە گران و سەنگېنېيەوھو بە شېوھەكى وشك گوتى: «ھەر ئەو جووتەم ھەيە».

سەرۆكى شارەوانى پېى گوت دانېشېت. بېست و چوار كاتژمېر لەمەوھەر كارمېچايليان ھېنابووھ نووسىنگە دژە گوللەكەى سەرۆكى شارەوانى و لېكۆلېنەوھەكى چروپريان دەربارەى ملك و مالى مۆنتېل لەگەلدا كردبوو و ئەوېش بە تېرۆتەسەلى بۆى روونكردبوونەوھ. سەرەنجام كاتېك كە سەرۆكى شارەوانى دركاندبووى كە گەرەكېيەتى ئەو ملك و مالى بەو نرخە بكرېت كە پسپۆران ديارى

دهكهن، ئەو پيئي راگه يانديبون كه به هيچ جزيريك به يي ئاگاداري ميراتگران ناتواني مؤلته به و كاره بدات.

پاش نيوهرۆي ئەو رۆژه، له دوای دوو رۆژ برسيتي و راگرتن له بهر باراني، وهلامه كه ي ههر وهلامی جاران بوو.

سه رۆكي شاره وانی گوتي: «كارميچايل تو كابرايه كي زور كهری. هه تا چاوه پروانی ره زامه ندى ميراتگران ده كه ی، ئەو كابرايه دزه خوئرييه، دۆن ساباسی ده ليم، هه موو گاگه له كه ی مؤنتيل به مۆرى خۆي داخ ده كات».

سينيۆر كارميچايل شانی هه لته كاندن.

سه رۆكي شاره وانی پاش هه لوه سته يه كي دريژخايانی گوتي: «با وای، ئيمه هه موومان ده زانين كه ئە تو پياويكي شه ريفی. به لام وا چاكه شتيكت له بيير نه چيت: پينج سال له مه و پيش دۆن ساباس ليستتيكي كاملی ئەو كه سانه ی كه په يوه ندييان به گروهه چه كداره كانی نه یاری ده وله ته وه هه بوو دا به خۆي مؤنتيل. ههر له بهر ئە وه شه كه له نيو هه موو ربه ره نه یاره كاندا ئەو ته نيا كه سيك بوو كه توانی له نيو شاردای مينيته وه».

سينيۆر كارميچايل به تانوت ليدانه وه گوتي: «يه كيكي تريبش له شاردای مايه وه، ئە وپيش دكتوری دانساز بوو».

سه رۆكي شاره وانی قسه كه ی وی به هه ند وهر نه گرت.

– پيت وایه كه پياويكي وه كو وی، كه ده توانيت هه موو هاوړيكانی خۆي بفرۆشي ههر به خه ياليشيدا ديت كه ئە تو ماوه ی شه و رۆژتيك له بهر باران و تيشكي خۆر راگيرتي.

سينيۆر كارميچايل سه ري داخست و ته ماشای نينو كه كانی خۆي كرد.

سه رۆكي شاره وانی له سه ر ميژه كه دانيشت.

سه ره نجام شيوازی قسه كردنی خۆي نه رم كردو گوتي: «جگه له مه ش، فكرتيك له مال و منداله كه ت بكه وه».

سينيۆر كارميچايل گوتي: «خه می ئە وانت نه يي. ده زانن چۆن وريای خۆيان بن». سه ري خۆي هه لته بپري هه تاكو گوتي له دهنگی پيئي سه رۆكي شاره وانی نه بوو كه له ژوو ريدا ده هات و ده چوو. ئە و سا ناخيكي هه لكيشاو گوتي: «جه نابی مولازم، ئيوه ريگا چاره يه كي تريبستان له بهرده ستدايه» و بهر له وه ی قسه كه ی خۆي ته واو بكات، به نارامی تيي هه لروانی:

– گولله بارانم بكن.

وهلاميكي نه درايه وه. له پاش ماوه يه كي كورت سه رۆكي شاره وانی له ژوو ره كه ی خۆيدا چوو بووه خه ويكي قووله وه و سينيۆر كارميچايليش گه رابوو سه ر چوارپايه كه ی نيو هه وشيوه.

دوو شه قام له ولاتري بنكه ی پۆليس، سكرتيري دادگای سزادانی ليبوو. به يانی ئەو رۆژه له نووسينگه كه داو به دهم ويژينگ بردنه وه و بي ئە وه ی چاوی له سه ر هه لگريت، به رووتی چاوی به ريبكا تاسيس كه وتبوو كه وه كو هه وه تريبشه ی نيوهرۆيان له پريتكدای ده رگای حه مام كرايه وه له كاتيكدای كه ئەو ژنه ته نيا خاويليه كي له سه ري خۆيه وه پيچابوو ها ته ده ري. هاوارتيكي كپی كردو به توندى په نجه ره كه ی پيوه دا.

سكرتيره كه ماوه ی نيو كاتژميتريك له نووسينگه نيوه رووناكه كه دا، له گه ل باری گرانی ئەو ديمه نه خه يال رفين و ده روون سووتينه دا هه لي كرد. كاتژميتر نزيكه ی دوازه ده رگای داخست و رويشت هه تا ئەو بي ره وه ريبه له ميشكي دا ههر به زيندوويي مينيته وه.

كاتتيك كه به ته نيشت ته لگرافخانه كه دا تيده په ري، سه رۆكي ئيداره ی پۆسته و گه ياندن بانگی كردو گوتي: «قه شه يه كي نويمان بو ده نيرن. بيوه كه ی تاسيس نامه يه كي بو جيگري ئوسقوف ناردوو». سكرتيره كه ده ستتيكي به نيشانه ی خواحافيزی هه لته كاندو گوتي:

– بهر زرين پله بو مروث پاراستنی نه يتييه.

له سووچیتکی گۆره پانه که تووشی سینیۆر بنیامین بوو که گیری خواردبوو و نه یده زانی چون له گۆماوه کانی به رده رکی دوکانه کهی خۆی بیه پرتته وه. سکر تیره که دهستی پیتکرد: «جه نابی بنیامین، ته گهر ده ترانی...»

سینیۆر بنیامین لیتی پرسى: «چ شتی کم ده زانی؟»

سکر تیره که گوتی: «هیچ. ئەم نهیتیییه له گهڵ خۆمدا ده به مه ژیر گل».

سینیۆر بنیامین شانی هه لته کاندن. سکر تیره که وه کو کوره جحیلان نه وه نده به چاپوکی به سه ر گۆماوه کاندان با زیدا که سینیۆر بنیامینیش قیروسیای لیکردو په ریه وه. له و ماوه یه دا که سینیۆر بنیامین له وئ نه بوو، نه فه ریک سینییه ک خواردنی به سئ به شی لیک جیا- قاپ، که وچکی زیوین و سفر تیکی قه دکراو-ی بو له پاش دوکانه کهی دانا بوو. سینیۆر بنیامین سفره کهی راخست و شته کانی دیکه شی له سه ر ریزکرد. هه موو کار تیکی به دیقته و ریکو پیتکی نه نجام ددا. به که مجار نه و سو په زه دهی هه لته ژراند که په له روئی له سه ر ده هاتن و ده چون و ئی سقی تکیشی تیدا بوو. پاشان له قاپ تیکی دیکه دا برنجی سپی و گوشتی برژاو و پارچه مۆزی سه وزی سووره وه کراوی خوارد. په له ی گهر ما له به رز بوونه وه دا بوو به لام سینیۆر بنیامین گوئی پینه ده دا. کات تیک که له نان خواردن بووه، قاپه کهی له سه ریه ک دانا نه وه به ریکو پیتکی هه ریه که وه له شوتینی خۆی له سه ر سینییه کهی دانا نه وه. پاشان په ردا خیت ناوی خوارده وه خه ربک بوو خۆی بو هه لئو سینی جۆلانه ناماده ده کرد که گوئی له دهنگی پیتی که سیک بوو که ده هاته نیه دوکانه وه.

دهنگی خه والو پرساری کرد:

- سینیۆر بنیامین له ماله؟

ملی خۆی درتژ کردو ئا فره تیکی ره شووشی دیت که خا ولییه کی له سه ری خۆیه وه پیتچا بوو و پیتستی له شی له رهنگی خۆله میتش بوو. دایکی پیتی نامادۆر بوو.

سینیۆر بنیامین گوتی: «من له مالتی نیم».

ژنه گوتی: «ئه ی نه وه نییه بو خۆتی».

گوتی: «ده زانم. به لام وه کو نه وه وایه که له مالتی نه بم، چونکه ده زانم بوچی به دوامدا ده گه رتی».

ژنه له بهر ده رکه بچو که کهی نه وه سه ری دوکانه که هه لئو سه ته یه کی کرد. سینیۆر بنیامین له هه لئو سینی جۆلانه کهی بو وه وه. له گه ل هه ر هه ناسه دانیتکدا سینیگی نه و ژنه سیکه سیکی لیده هات.

سینیۆر بنیامین به تووره بیه وه گوتی: «له وئ رامه وه سه ته، یان برۆ یان وه ره ژووری».

ژنه له سه ر کورسییه کهی په نا میتزه که دانیشته و به بیدهنگی دهستی کرد به گریان.

سینیۆر بنیامین گوتی: «بسوره، خو بو خۆت ده بی بزانی که ته گهر له وئ له پیش چاوی خه لک را وه سه تی، قسه و قسه لۆکم بو دروست ده که ن».

دایکی پیتی نامادۆر خا ولییه کهی له سه ری خۆی کرده وه و چاوی خۆی پین سپینه وه.

سینیۆر بنیامین دوا ی نه وه ی که له جۆلانه هه لئو سین بووه، هه روه کو پیشه ی هه میتشه یی، هیتی گورسه کهی تاقی کرده وه. نه وسا ته ماشای ئا فره ته کهی کرد.

- که واته ده ته وئ عه ریزه ته بو بنووسم.

ژنه به نیشانه ی نه ری سه ری له قاند.

سینیۆر بنیامین درتزه ی دایه: «به لئ وایه. تۆش له و که سانه ی که بروایان به عه ریزه هه یه». دهنگی خۆی نرم کرد و بو ی روون کرده وه: «له روژگاری ئی سته ماندا عه داله ت په یوه سه ت نییه به عه ریزه وه. به لکو په یوه ندی به گولله وه هه یه».

ژنه وه لامی دایه وه: «هه موو که سه هه روا ده لئ به لام ته نیا کوره کهی من له زیندان دایه». به ده م قسه کردنه وه گرتی نه وه ده سه سه ری کرده وه که تاکو نه و ده مه له نیو مشته خۆیدا گرتبوو و چه ند نه سکیناسیکی ئاره قاوی لیه تینایه ده ری و بو سینیۆر بنیامینی راداشت.

- هه موو پارهی من نه وه نده یه.

سینیۆر بنیامین له پاره‌که‌ی وردبۆوه. شانی هه‌لته‌کاندن، پاره‌که‌ی لێوه‌رگرت و له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا. گوتی: «ده‌زانم بێ سووده، به‌لام ئه‌و کاره‌ت بۆ ده‌که‌م، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ خوای بسه‌لمیتم که‌ مرۆقیکی لاسار نیم». ژنه‌ به‌بێ دهنگی سوپاسی کردو سه‌ره‌له‌نوێ ده‌ستی کرده‌وه به‌ گریان. سینیۆر بنیامین نامۆژگاری کرد: «به‌ هه‌رحال هه‌ولتی ئه‌وه‌ بده سه‌رۆکی شاره‌وانی رینگات پێ بدات کوربه‌که‌ت ببینی. قه‌ناعه‌تیش به‌ کوربه‌که‌ت بکه‌ که‌ ئه‌وه‌ی ده‌یزانی ببدرکیتنی. دهنه‌ گه‌ر وا نه‌که‌ی وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ عه‌ریزه‌که‌ت فری دابیتته پیش به‌رازی».

ژنه‌ لووتی خۆی به‌ خاوبیه‌که‌ سه‌ری. دووباره‌ خاوبیه‌که‌ی له‌ سه‌ری خۆی ئالانده‌وه‌و بێ ئاوردان‌ه‌وه‌ له‌ دوکانه‌که‌ چوه‌ ده‌ری.

سینیۆر بنیامین خه‌وه‌که‌ی پاش نیوه‌رۆیه‌ی کردو کاتژمیڕ چوار به‌ خه‌به‌ر هات. کاتییک که‌ بۆ ده‌موچاو شتن چوو بۆ نیو هه‌وشی، دنیا سامال و پر بیوو له‌ میرووله‌ی بالدار. له‌ پاش خۆگۆڕین و به‌ شانه‌کردنی ئه‌و چه‌ند تاله‌مووه‌ی که‌ بۆی مابوونه‌وه‌، چوه‌ ته‌لگرافخانه‌ تا کاغه‌زی پولدار بکری.

به‌ره‌و لای دوکان ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی عه‌ریزه‌که‌ بنووسی که‌ هه‌ستیکرد شتییک له‌ شاردای رووبداوه. له‌ دووره‌وه‌ گویتی له‌ دهنگی هاواریک بوو. له‌و کۆمه‌له‌ منداڵه‌ی که‌ به‌غار به‌ په‌نایدا تێپه‌ڕین پرسای چ شتییک قه‌وماوه‌ ئه‌وانیش به‌ بێ راوه‌ستان وه‌لامیان دایه‌وه‌. ئه‌وسا گه‌رایه‌وه‌ بۆ ته‌لگرافخانه‌و کاغه‌زه‌که‌ی برده‌وه‌.

- پتیوستم پتی نه‌ماوه. پتی نامادۆریان کوشت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی هیشتا خه‌والوبی به‌ری نه‌دابوو. به‌ ده‌ستییک فیشه‌کدانه‌که‌ی گرتیوو و به‌ ده‌سته‌که‌ی تریشی قۆپچه‌ی کراسه‌که‌ی که‌ هه‌تا بن قووڕگی ده‌هاتن داده‌خست. له‌ ژوووری نووستن هاته‌ده‌رو دوو دوو به‌ قادرمه‌کاندا غاری دایه‌ خواری.

شۆقی ده‌ری گێژی کردو حیسابی کاتژمیڕی لێ تیک‌چوو. پیش ئه‌وه‌ی بزانی داخۆ چی قه‌وماوه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زانی که‌ ده‌بی بجیتته‌ بنکه‌ی پۆلیس. کاتییک که‌ به‌ به‌رمالاندا

تیده‌په‌ری په‌نجه‌ره‌کان داده‌خران. ئافه‌رتییک به‌ ده‌ستی لێک بلاو‌کراوه‌وه‌ هاته‌ ناوه‌راستی شه‌قام و به‌ ئاراسته‌ی پیچه‌وانه‌دا ده‌ستی کرد به‌ غاردان. میرووله‌ بالداره‌کان له‌ هه‌وای سامالدا خه‌ریکی فرین بوون. سه‌رۆکی شاره‌وانی هیشتاش نه‌یده‌زانی داخۆ چی رووبداوه، به‌لام ده‌مانچه‌که‌ی له‌ کیفه‌که‌ی ده‌ره‌یناو ده‌ستی به‌ غاردان کرد.

کۆمه‌له‌ ژنییک هه‌ولیان ده‌دا تا به‌ زۆری ده‌رگایه‌که‌ بکه‌نه‌وه‌و بچه‌ ژوووری بنکه‌ی پۆلیس. به‌لام چه‌ند پیاوێک له‌گه‌ڵیاندا ده‌ست به‌ یه‌خه‌ ببوون. سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ لێدان ژنه‌کانی دوورخسته‌وه‌. پشت له‌ ده‌رگاو روو له‌وان راوه‌ستاو گوتی:

- ئه‌وه‌ی هه‌نگاوێک هه‌ل‌بێنیتته‌وه‌ له‌گه‌ڵ زه‌وی ته‌ختی ده‌که‌م.

ئهو پاسه‌وانه‌ی که‌ ده‌رگایه‌که‌ی له‌ ژوویری گرتیوو، ده‌رگایه‌که‌ی کرده‌وه‌. تفه‌نگه‌که‌شی له‌ سه‌ریی بوو. فیتوکی لێدا. دوو پاسه‌وانی تر رایانکرده‌ سه‌ر بال‌کۆنیه‌که‌ و هیندییک ته‌قه‌ی هه‌واییان کردو خه‌ل‌که‌که‌ هه‌تا لای گۆشه‌کانی گۆره‌پانه‌که‌ کشانه‌وه‌ بۆ دوواوه‌. هه‌ر له‌و وه‌خته‌دا له‌ سوچیکی گۆره‌پانه‌که‌وه‌ ژنییک به‌ دیارکه‌وت که‌ وه‌کو سه‌گ ده‌یلوران. سه‌رۆکی شاره‌وانی دایکی پیتی نامادۆری ناسییه‌وه‌. بازی دایه‌ نیو بنکه‌که‌ و له‌ ناوه‌راستی قادرمه‌کانرا فه‌رمانی به‌ پاسه‌وانه‌کاندا:

- ئه‌و ژنه‌ بگرن.

له‌ نیو بنکه‌ی پۆلیسدا بیده‌نگی ته‌واو فه‌رمانه‌وا بوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ر به‌ راستی نه‌یزانیبوو چی رووبداوه. ئهو پاسه‌وانانه‌ی وه‌لاخست که‌ له‌ به‌ر ده‌رگای ژوووری گه‌راوه‌که‌ راوه‌ستاوون و چاوی به‌ پیتی نامادۆر که‌وت که‌ له‌و گۆره‌ی که‌وتیوو، خۆی گرمۆله‌ کردبوو و ده‌ستی خستبوونه‌ نیو رانانییه‌وه‌. رهنگی بزرا بوو به‌لام ئاسه‌واری خۆین به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی دواي دلتیابوون له‌وه‌ی که‌ خۆنییک نه‌رژاوه‌، ته‌رمه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر پشتی و قولینچی کراسه‌که‌ی له‌ نیو پانتۆله‌که‌ی هاویشته‌وه‌و قۆپچه‌ی پانتۆله‌که‌ی داخستنه‌وه‌و قایشی پشتینه‌که‌شی تووند کرده‌وه‌.

کاتیك ههستا به سهر پى هپور بپوه، بهلام له كاتى ته ماشاكردنى پاسه وانه كاندا
حاله تىكى وای دا به قیافه ی كه ده سپیكردنى ماندویتی ده گه یاند.

- كارى كى بوو.

زه به لاهه قژ زه ده كه گوتى: «هممو مان. ده یو بیست رابكات».

سهرۆكى شاره وانى ته ماشای كرد. بو ماوه ی چند چركه یهك ده توانرا وا مه زنده بكریت
كه هیچ نالى. سهره نجام گوتى: «كس پروا بهم چیرۆكه ناكات». ده ستى دريژ كردو به ره و
لاى زه به لاهه قژ زه ده كه رویشت.

- بینه ده مانچه كه ت.

پاسه وانه كه قیاشى ده مانچه كه ی ترازاندو دایه. سهرۆكى شاره وانى دوو فیشه كى
خستنه وه شوپنى نه دوو فیشه كه ی كه ته قیندرابوون و قواوه به تاله كانى خستنه
گیرفانیبه وه. نه وسا ده مانچه كه ی دا به پاسه وانى كى ديكه. زه به لاهه قژ زه ده كه - نه گهر
كه سىك له نزيكه وه سه یرى بكر دایه وای ده هاته پيش چاو كه سهر و سه كوتى كى
مندالانه ی هه یه - ریگای پیدان بیسه نه ژوره كه ی تره وه. له وى به ته وای خوى روت
كرده وه جله كانى دان به سهرۆكى شاره وانى. وه كو كاروبارى ته شريفاتى، هه مو ئیشیك
به كاوه خو نه نجامدراو ههر كه سه چاك ده یزانی ده بی چى بكات.

سهره نجام سهرۆكى شاره وانى بو خوى ده رگای ژوروى كوژراوه كه ی داخست و چوه
بالكوئى هه وشه كه. سینیۆر كارمیچایل هیشتا ههر له سهر چوارپایه دانیشتیوو. كاتىك
هینایانه ژوروى نووسینگه كه و داوایان لپكرد تا دانیشیت، دانه نیشت و له به رده م میزه كه
راوه ستا. جله كانى هه مديسان ته رپسوونه وه كاتىك كه سهرۆكى شاره وانى لپی پرسى
داخو ناگای له و رووداوه هه یه، نه ونده ی سهر بو نه له قاند.

سهرۆكى شاره وانى گوتى: «ئاوا، من هیشتا پیم نه كراوه بیس له وه بكه مه وه داخو ده بی
چى بكه م. ههر نازانم داخو ده بی كارىك بكریت یان نا. بهلام ههر كارىك كه بیکه م،
نه وده له بیرنه چیت، كه به ته وى یان نه ته وى توش تیوه گلاوى».

سینیۆر كارمیچایل به بی جووله له به رده م میزه كه راوه ستا بوو. جله ته ره كانى به
له شیبه وه نووسابوون و ورده ورده هه ستى ده كرد كه پیستى له شی ئاوساوه. وه كو
مرۆقیك وابوو كه سى شهو له مه و به ره وه نو قمى بن ئاو بووب و هیشتا ئاو لاشه كه ی
فری نه دایسته وشكایى. سهرۆكى شاره وانى چاوه رپی ئاسه وارى ئومیدیكى لیده كرد.
بهلام بی سوود بوو.

- كه واته به باشى هه موو لایه نه كانى كاره كه هه لسه نگیته. ئیستا من و تو هاو پشكین.
سهرۆكى شاره وانى دهنگی خوى كردبووه جیدی و به سام و نمایشى. بهلام ده تووت
میشى سینیۆر كارمیچایل هیچ شتىك تو مار ناكات و ههر ئاوا به بی جووله له به رده م
میزه كه راوه ستا بوو. له شی هه لامسا بوو و حاله تىكى خه ماوى هه بوو. ته نانه ت نه و كاته ی
كه ده رگای ژوروه دژه گولله كه شیان له سهر داخست، ههر له جی خوى نه جوولا.

له به رده م بنكه ی پولىس دوو پاسه وان توند مه چه كى دایكى پپی ئامادۆریان گرتبوو.
ده تووت پیکهاتوون. ژنه به رىكى و له سهر خو هه ناسه ی هه لده كیشاو چاوى وشك
بیوونه وه. بهلام كاتىك كه سهرۆكى شاره وانى له نیو ده رگادا به دیار كه وت، ژنه به
دهنگىكى نووساوه وه قیژاندى و وای خو راپسكاند كه یه كىك له پاسه وانه كان به ناچارى
ده ستى به ره لا كردو نه وى ديكه ناچاربوو وه كو ژورانبازان به زه و بیبه وه بزماركوتى بكات.

سهرۆكى شاره وانى ههر ته ماشاشى نه كرد. له تهك پاسه وانه یا وه ره كه یدا رووبه پرووى
نه و هه شاماته بووه كه له سوچیکه وه شایه دی نه و بگه وه به رده یه بوون. راسته وخو رووى
له كه س نه كرد.

- نه گهر ده تانه وى كاره كه له وه ئالۆتر نه بییت، با یه كىك له ئیسه نه م ژنه بیاته وه
مالى. له گه ل پاسه وانه یا وه ره كانیدا، درى به خه لكه كه داو گه یشته بینایه ی دادگا.
بهلام كه سی لینه بوو. چوو بو مالی دادوهر نه ركادیو و به بی له ده رگادان به پالپیته نان
ده رگایه كه ی كرده وه.

- دادوهر.

هاوسه ره كه ی دادوهر كه سك پرى پرزه ی لیبریوو، له نیو سیبه رانرا وه لامى دایه وه.

- لیتره نیبیه .

سه‌رۆکی شاره‌وانی له بهر دهرگا نه‌جوولا .

- چۆته کوی؟

- ده‌ته‌وی بۆ کوی چووی، به دواى خوێریایه‌تی که‌وتوو .

سه‌رۆکی شاره‌وانی ئاماژه‌یدا به پاسه‌وانه‌کان که بچنه ژووری. بی ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ژنه‌که‌ی دادوهر بکه‌ن به په‌نایدا تێپه‌رین. له دواى ژیر و ژوورکردنی هۆده‌ی نووستنی بۆیان دهرکه‌وت که هیچ شتیکی پیاوانه‌ی تێدا نیبیه . پاشان گه‌رانه‌وه بۆ ژووری دانیشن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی پرسباری کرد: «که‌نگی رۆیشت؟»

ژنه‌ گوتی: «دوو شه‌و له‌مه‌و پیتش» .

سه‌رۆکی شاره‌وانی پیتیستی به کاتیکی زۆر هه‌بوو تا بیر بکاته‌وه .

له پریکدا هاواری کرد: «ئهو دایک سه‌گه ئه‌گه‌ر سه‌د مه‌تریش، بچیتته ژیر زه‌وییه‌وه‌و خۆی بشاریته‌وه، یان بگه‌ریتته‌وه بۆ نیسو زگی دایکه بۆگه‌نه‌که‌شی، به زیندوویی بی یان به مردوویی هه‌ر ده‌ری ده‌کیشینه‌ ده‌ری. ده‌وله‌ت ده‌ستی درێژه» .

ژنه ئاخیکی هه‌لکیشا .

- خوا له زارت بروانی جه‌نابی مولازم .

دنیا خه‌ریک بوو تاریک داده‌هات. هیش‌تاش کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی هه‌ر لیمابوو که پاسه‌وانه‌کان نه‌یانده‌هیش‌ت له سووچی بنکه‌ی پۆلیس واوه‌تر بیتن . به‌لام دایکی پیتی ئاماژه‌ریان بردبووه‌وه بۆ مایێ و شار ئارام ده‌هاته به‌رچاو .

سه‌رۆکی شاره‌وانی یه‌که‌راست چوه‌ ژووری کۆژراوه‌که‌وه . داوای کرد تا پارچه خامیک بیتن و به هاوکاری پاسه‌وانیک، کلاویک و چاویلکه‌یه‌کی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ داناو پارچه خامه‌که‌یان تێه‌پیتچاو پاشان لیتره‌ له‌وی له‌ ده‌وروبه‌ری بنکه‌ی پۆلیس پارچه تیل و په‌تیان کۆکرده‌وه له سه‌ریرا هه‌تا لاقانی به ماریتیج ته‌رمه‌که‌یان پیتچا . وه‌ختیک کاره‌که‌ی

ته‌واو کرد ئاره‌قی کردبوو . به‌لام سه‌ر و سه‌کوتی نیشان ده‌دا که ئاسوده‌ بووه . وه‌کو ئه‌وه‌ و ابوو که له بن قورسایێ راسته‌قینه‌ی ته‌رمه‌که‌ رزگاری بوویت .

پاشان گله‌ویی ژووری به‌ندیخانه‌که‌ی هه‌لکرد . فه‌رمانیدا به پاسه‌وانیک: «پاچ و بیتل و فانۆس بیتنه و بانگی گۆزالیسیش بکه با بچیتته ئه‌وسه‌ری هه‌وشه‌که و له‌و پشته‌وه‌یه‌ چالیکێ قوول هه‌لکه‌نی . با له جیگایه‌کی وشک بیت» . به‌ جۆریکی وا قسه‌ی ده‌کرد که ده‌تووت وشه به وشه بییری لیکردۆته‌وه .

- له بیربشت بی که هه‌له‌یه‌ک و کاریکی قۆر به‌ نرخێ ته‌واوی ژبانته ته‌واو ده‌بیت . ئه‌م کوره به هیچ جۆریک نه‌مردوه .

له پاش دوو کاتژمیر هیش‌تا هه‌لکه‌ندنی قه‌بره‌که‌یان ته‌واو نه‌کردبوو . سه‌رۆکی شاره‌وانی له بالکۆنییه‌که‌وه دیتی که سه‌ر شه‌قامه‌که‌ چۆل بوو و جگه له یه‌کێک له پیاوه‌کانی خۆی که خه‌ریکی ئیش‌کگرتن بوو به ئه‌سپایی له‌م قوژین بۆ ئه‌و قوژین هه‌نگاوی هه‌لدینا‌یه‌وه، که‌سی تر به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت . گله‌ویی سه‌ر قادرمه‌کانی هه‌لکردو چوه‌ تاریکترین قوژینی ژووری چاوه‌روانی بۆ ئه‌وه‌ی که‌میک بحه‌سیتته‌وه . ته‌نیا ده‌نگیک که به به‌رگویی ده‌که‌وت، چرینی ئاوازیکی پچرپچری بالنده‌یه‌کی کیتی بوو که له دووریه‌وه ده‌هات .

ده‌نگی باهه ئانجیل ویتینگه‌ی پچراند . له پیتشدا ئه‌و ده‌مه‌ گوتی له ده‌نگی بوو که له‌گه‌ل پاسه‌وانی ئیش‌کگرده‌ قسه‌ی ده‌کرد، پاشان ده‌نگی ئه‌و که‌سه‌ی که له‌گه‌ل خۆیدا هینابووی و سه‌ره‌نجام ده‌نگی ویشی ناسی . خۆی به‌سه‌ر کورسییه‌که‌دا شوێرکردبووه هه‌ر له‌و حالته‌دا مایه‌وه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که دیسان گوتی له ده‌نگیان بووه‌وه . ئیستا هاتبوونه نیسو باره‌گاکه‌وه . ده‌نگی یه‌که‌م هه‌نگاوانی له‌سه‌ر قادرمه‌کان به‌رگویی که‌وت . ئه‌وسا له تاریکیدا ده‌ستی برد و تفه‌نگه‌ لووله‌ کورته‌که‌ی تاودایه .

باهه ئانجیل کاتیک به دیارکه‌وتنی سه‌رۆکی شاره‌وانی له بالکۆنییه‌که‌دا بینی، راوه‌ستا . دکتۆر جیرالدۆ به‌ خۆ و به‌ جانتا و په‌سته‌کی سپۆرتی سپییه‌وه له ناوه‌راستی قادرمه‌کاندا راوه‌ستابوو . ددانه تیره‌کانی خۆی به دیارخستن .

به گالته پيٽي ڪرڻ نه ٿو گوتي: «جه نابي مولازم سهرم له ٿيوه سورماوه، ته واوي ٿم پاش نيوه پڙيه چاوه وروانم ده ڪرد تا به مه بهستي پشڪنيني پزيشڪي به دوامدا بنيري».

بابه نانجيل چاوه نارام و دره وشاوه ڪاني خوي پريووه دكتور و پاشان ههستي به سهروڪي شاره وانيش ڪرد. سهروڪي شاره وانيش زهردهي هاتي.

گوتي: «پشڪنينيڪ له گورپيدا نيبه چونڪه تهرميڪ له نارادا نيبه».

قه شهه ڪه گوتي: «دهمانه وي چاومان به پي ٿامادور بکه وي».

سهروڪي شاره واني لوله ي تفهنگه ڪه ي نه وي ڪردو روي ڪرده دكتورو گوتي: «منيش دهه وي چاوم پي بکه ويت. به لام هيچ ڪاريڪمان له دهست نايه». ٿوسا زهردهي له سهه ليوه ڪاني خوي دوورخسته وهو گوتي:

- رايڪرد.

بابه نانجيل ههنگاويڪي ديڪه ي بو پيشه وه هه ٿينا. سهروڪي شاره واني لوله ڪورته ڪه ي تفهنگه ڪه ي تيڪرد و ٿاگاداري ڪرده وه: «له شويني خوت راوهسته، بابه». دكتور شهقاويڪ چوهه پيشي.

گوتي: «گوي بگره مولازم». هيشتا هه زهردهي له سهه زاري بو. «شت شارده وه له م شاره دا ڪاريڪي مه حاله. له ڪاترمير چواري پاش نيوه پڙوه هه موو خه لڪي شار دهزانن ڪه له گهل ٿه و ڪوره دا ٿه و ڪاره ڪراوه ڪه دؤن سبابس له گهل ٿه و ولاخانه دا ڪرد ڪه فروشتيووني».

- رايڪرد.

زهيني هه له لاي دكتور بو ڪه بابه نانجيل دهستي خوي هه ٿينا و دوو ههنگا و هاته پيشه وه. سهروڪي شاره واني دهه وه دهست خوي خسته حاله تي ٿاماده باشيه وه. به يه ڪ ليدان زامني تفهنگه ڪه ي ڪرده وه هاواربڪرد: «له جي خوت نه جولتي».

دكتور قولتي ڪه واکه ي قه شهه ڪه ي گرت. بابه نانجيل به ڪوخه ڪوخ ڪه وت.

دكتور گوتي: «مولازم، با ڪاره ڪانمان به پاڪي بکه ين». زور له ميٿر بو ڪه دهنگي ٿاوا جيدي نه بوو بو. «دهبي له سهه دا سهه تهرمه ڪه پشڪنيني پزيشڪي بو بکريت. پيوسته نهيتي ٿه و دله ڪپي و بووران وه يه ٿاڪرا بکه ين ڪه له م بهندي خانه يه دا گيراوه ڪان تووشي دهبن».

سهروڪي شاره واني گوتي: «دكتور، هه له شويني خوت بجولتي ته قهت ليده ڪه م». به تيله ي چاوي ته ماشاي قه شهه ڪه ي ڪردو گوتي: «توش هه روا، بابه».

بو ماوه يه ڪ هه رسپيڪيان له شويني خويان به بي جول هه راوهستان.

سهروڪي شاره واني روي له قه شهه ڪه ڪردو گوتي: «بابه جگه له مهه ش، دهبي پيشستان خوشبیت. ٿه و ڪوره هه مان ٿه و ڪه سه بو ڪه جنيونامه ڪاني ده نووسين».

بابه نانجيل گوتي: «بو خاتري خوا.....»

ڪوخه نه يه هيشت قسه ڪه ي ته واو بڪات. سهروڪي شاره واني چاوه رتي ڪرد هه تا ڪوخه ڪوخه ڪه نه ما. پي گوتن: «ٿيستا چاڪ گوي بو ٿم قسه پريو وچانه ي من بگرن. هه تاڪو سي ده ٿميرم. پاشان به چاوي نووقاوه وه ته قه له و درگايه ده ڪه م. له بيرتان نه چيت و له ٿيستا وه خه ريڪي ٿماردن ده بم». به راشڪاوي به دكتور ي گوت: «گالته بچووه ڪان ته واو بوون ٿيمه ٿيستا له حاله تي شهرداين، دكتور».

دكتور قولتي بابه نانجيلي گرت و رايڪيشايه خوار ي. بي ٿه وه ي ته ماشاي سهروڪي شاره واني بڪات به قادرمه ڪاندا شوپڙوه و له ناڪا و به دهنگي به رز دايه قاقاي پيڪه نين.

گوتي: «ٿاوام پيخوشه، ٿه نه رال. ٿيستا و خه ريڪه هه به راستي له زماني يه ڪدي حالي ده بين».

سهروڪي شاره واني دهستي ڪرد به ٿماردن: «يه ڪ».

ٿه وان ٿيدي گوييان له ٿماره ي دواتر نه بوو. ڪاتيڪ ڪه له سوچيڪي بنڪه ي پوليس خه ريڪي ليڪجيا بو نه وه بوون، بابه نانجيل شڪستي هيتا بوو و ناچار بوو ٿاورداته وه، چونڪه چاوي ته ربيوون، دكتور جي رالڊو بي ٿه وه ي ڪه زهرده له سهه ليوه ڪاني

دووربخاتوه، دهستیکی له شانی قهشه که داو گوتی: «پیت سهیر نه بی، بابه. ژیان هر نه وهیه». وهختیک له سهر پیچی شه قامه که تیپه ری و گه یشته وه مائی خوئی، له بهر رووناکي گلویی سهر شه قامه که ته ماشای کاتژمیره که ی کرد: چاره کی دهویست بۆ ههشت.

بابه ئانجیل هیچی بۆ نه خورا. له پاش لیدانی شه پیپوری یاسای قهدهغه بوونی هاتووچۆ کردن، دانیش بۆ نه وهی نامه یه ک بنووسیت. هه تاکو دواي نیوه شه وی هه ناوا خوئی به سهر میزه که دا نووشتان دبووه و بارانی وردیش جیهانی دهووبه ری وی ده شووشته وه له ناوی ده برد. به بی ئارامی دهینوسی. حاله تی توورپی ده دا به وشه کانیش. نه ونده بی ئاگا ببوو که جاری و ابو قهله مه که ی مهربه که بی لی ده براو ههستی پیته ده کردو بی نه وهی قهله مه که ی له مهربه که ب هه لکیشیتته وه دهینوسی و جاری و ابو به نووکی وشکه وه دوو وشه ی له سهر کاغه زه که ده روشاند بی نه وهی که وشه کان به دیار بکه ون.

بۆ روژی دوايی له پاش رتوپه سمی نویت کردن، هه چه نده هه تاکو روژی ههینی نامه کانیا کۆ نه ده کرده وه به لام نامه که ی له سندوقی پۆسته هاویشته. نه و روژه به بانیه که ی دنیا هه ورو هه وای شیداریبو، به لام دهووبه ری نیوه روژه دنیا روون بووه. بالنده یه ک رتی هه تله کردبوو و نریکه ی نیو کاتژمیریک له هه وشیدا بیرو به ویدا باله فیهی ده کردو له نیو گوله عه شقه کانیدا به سهر بردو به ره به ره دنگی نزم ده بووه هه تا وای لیتهات دنگی نه ماو هه ده توانرا مه زه نده بکری که دنگیک دیت. له بولیلی ئیواریدا، نه و ده مه ی که وه کو پیشه ی هه میسه ی پیاسه ی ده کرد، دلنیا بوو له وهی که ته وای نه و پاش نیوه روژه بوئی خوئی عه تری پاییزی به دوايه وه بووه. له میانه ی باسیکی خه ماویدا له مائی ترینیداد سه بارت به خراپیه کانی مانگی تشرینی یه که م ههستی کرد نه و بونه ی وه بهر لووتی که وتوووه که شه ویکیان له نووسینگه ی کارکردنیدا له گه ل هه ناسه ی رتیکا ئاسیس هاتوته ده ری.

له کاتی گه رانه وهیدا چاوی به خانه واده ی سینپور کارمیچایل کهوت. هاوسه ر و کچه گه وره که ی په ریشان بوون. هه ر جاره ی که ناوی زیندانییه که یان ده هینایه سهر زمان، دنگیان کپ ده بوو. به لام منداله بچووکه کان به دوور له سهر سه ختی باوکیان دلیان

خوئشو و هه ولیان ده دا تا نه و جووته که رویشکه ی که بیوه که ی مونتیل بۆی نار دبوون ناچار به ناو خواردنه وه له په رداختیکدا بکه ن. بابه ئانجیل له ناوا باسه که ی پچراند و وینه ی نیشانه یه کی له هه وادا کیشاو گوتی:

- تیغه یستم، بوئی گولی خه ربه ق^(۸) بوو.

به لام بوئی گوله خه ربه ق نه بوو.

ئیدی که س باسی جینونامه کانی نه ده کرد. له گیرمه و کیشه ی رووداوه کانی نه و دوايه دا، جینونامه کان نه و گرنگیه ی جارانیان نه ماوو و ببوونه نوکته یه کی کۆن- له میانه ی پیاسه کردنی پاش نیوه روژیان و دواي نویت کردن نه و مه سه له یه بۆ بابه ئانجیل سه لمیندرا: نه و وه خته ی که له نووسینگه ی کارکردنی خویدا له گه ل چه ند نه ندامیکی نه نجوومه نی خانمانی کاتولیک باس و خواسی ده کرد.

کاتیک ته نیا مایه وه برسی بوو. چه ند پارچه مۆزیکه ی سه وزی بۆ خوئی سوور کرده وه له گه ل شیر و قاوه دا خواردی، هیندیک په نیریشی لی زیاد کرد. ره زامه ندی ورگ بووه هوی نه وهی که بۆنه که فه رامۆش بکات. وهختیک که جلی داده نان بۆ نه وهی بچیتته نیو جیگاوه و پاشانیش له بن په رده کولله که و له کاتی راوکردنی نه و میشوولانه ی که له چنگی میشووله کوژه که رزگاریان ببوو، چه ند قریکی هاته وه. زاری ترش بوو، به لام روحی له ئاسووده یی دابوو.

وه کو پیواوچاکیک لیتی نووست. له بیده نگی کاته کانی قهدهغه بوونی هاتووچۆدا چه ند سووزیکه شاعیرانه ی به رگوتیان کهوت. دنگی قورمیش کردنی گیتاریکی بیست که سه رمای به ره به یان تاله کانی خاوردبووه. سه ره نجامیش ناوازیکی له روژگاریکی دیکه به گوئییه کانی خوئی بیست. ده خوله کی ماوو بۆ کاتژمیر پینج که بۆی ده رکهوت زیندوووه. به زه حمه ت و له شگرانی دانیشته، چاوی خوئی به په نجه هه لگولفین و بیری کرده وه: ههینی ۲۱ تشرینی یه که م. نه وسا به دنگی به رز هینایه وه یاد: «هیلاری (قدیس)»

(۸) گولیکه له ره گزی هه لاله یه و پینج په ربه و ره نگی سوودیکی کاله. کوردیه که م نه زانی. وه رگتیر

بی دهموچا و شتن و دوعا کردن جلی له بهر کردن. ماوه یه کی زۆر به قۆیچه کانی که وایه وه خهریک بو که به هه له دایخستبوون و چاکی کردنه وه، ئەو چه کمه هه لقه لشاوانه ی له پێ کردن که بنه که شیان خهریک بوو لیببسته وه له رۆژانی ئاساییدا له پێی ده کردن. کاتیک ده رگایه که ی رووه گو له عه شقه کانی کرده وه، گۆرانیه که ی هاته وه یاد: «هه تاکو سه ره مهرگ له خه ونه کانتدا ده بم». ئاخى هه لکیشا.

ههر له و کاته دا که یه که م ده نگى له زه نگه که هینا، مینا ده رگای کلێسه ی کرده وه هاته ژوورئ. چوو ه ژوورئ پاکژگه و دیتی که په نیره کان ده ستیان نه کراوه تی و ته له کانیش ههر له جیتی خۆبانن. باب ه ئانجیل ده رگای رووه و گۆره پانه که ی کرده وه.

مینا گو تی: «بۆمان نه هات» و کارتۆنه به تاله که ی راوه شانن. «ئه مپۆ یه ک مشکیش به ته له وه نه بو.»

به لام باب ه ئانجیل گو تی پینه دا. رۆژیکى دره وشا وه به هه وایه کی بئ خه وش و پاقره وه درى به تاریکی ده دا و رایده گه یاند که له و ساله شدا، سه ره پرای هه موو شتیک، مانگی کانوونى یه که م له کاتی خۆیدا ده گاته جئ. خامۆشی قه شه جحیله که، قه ت ئە وه نده بۆ ی روون و ئاشکرا نه بوو.

گو تی: «شه وى رابردو و گۆرانیه کیان ده گوت».

مینا قسه که ی پشتراست کرده وه: «گۆرانى قورقوشم. هه تا ماوه یه ک له مه و پێشیش ته قه کردن ههر به رده وام بوو.

قه شه که بۆ یه که مجار ته ماشای کرد. ئە ویش به رهنگی بزپکا وه وه وه کو داپیره کو پیره که ی، شالێکی ئاسایی رهنگ شینی له پشتی خۆی به ستبوو. به لام به پێچه وانه ی ترینیداد که سه ر و سه کوتیکی پیاوانه ی هه بوو، له بوونی مینادا ژنیکی کامل خۆی ده وانن.

– له کوئ؟

مینا گو تی: «له هه موو شوپنیک. وه کو شیتان له هه موو جییه ک به دواى بلا و نامه ی نه پینیدا ده گه ران. ده لێن به ریکه وت ته ختی ژوورئ سه رتاشخانه که یان هه لگرتو وه

تفه نگیان تیدا دۆزیونه وه. به ندیخانه که پر بووه. به لام ده لێن پیاوه کان چوونه ته نیو دارستانه وه تا ره گه ل گرویه چه کداره کانی نه یاری ده ولت بکه ون».

بابه ئانجیل ئاخى هه لکیشا.

گو تی: «من هه ستم به هیچ شتیک نه کردو وه».

به ره و لای پشتی کلێسه که رۆی. مینا به بئ ده نگى هه تاکو لای میحرابی سه ره کی به دواى که وت.

پاشان گو تی: «جگه له مه ش! ئە وه ههر هیچ نییه. دوینئ شه وئ سه ره پرای قه ده غه بوونی هاتوو چۆ کردن و و پرای هه موو ئە م تفه نگ و ته ق و تۆقانه.....»

بابه ئانجیل راوه ستا. چاوه شینه بئ تا قه ت و بئ گونا هه کانی خۆی بۆ لای مینا سوورانن. میناش راوه ستا. کارتۆنه که ی له بن هه نگلئ بوو. به نیوه چلئ وازی له رسته که هینا و زه رده خه نه یه کی شیتاو به ئارامی نیشته سه ر لپوه کانی.